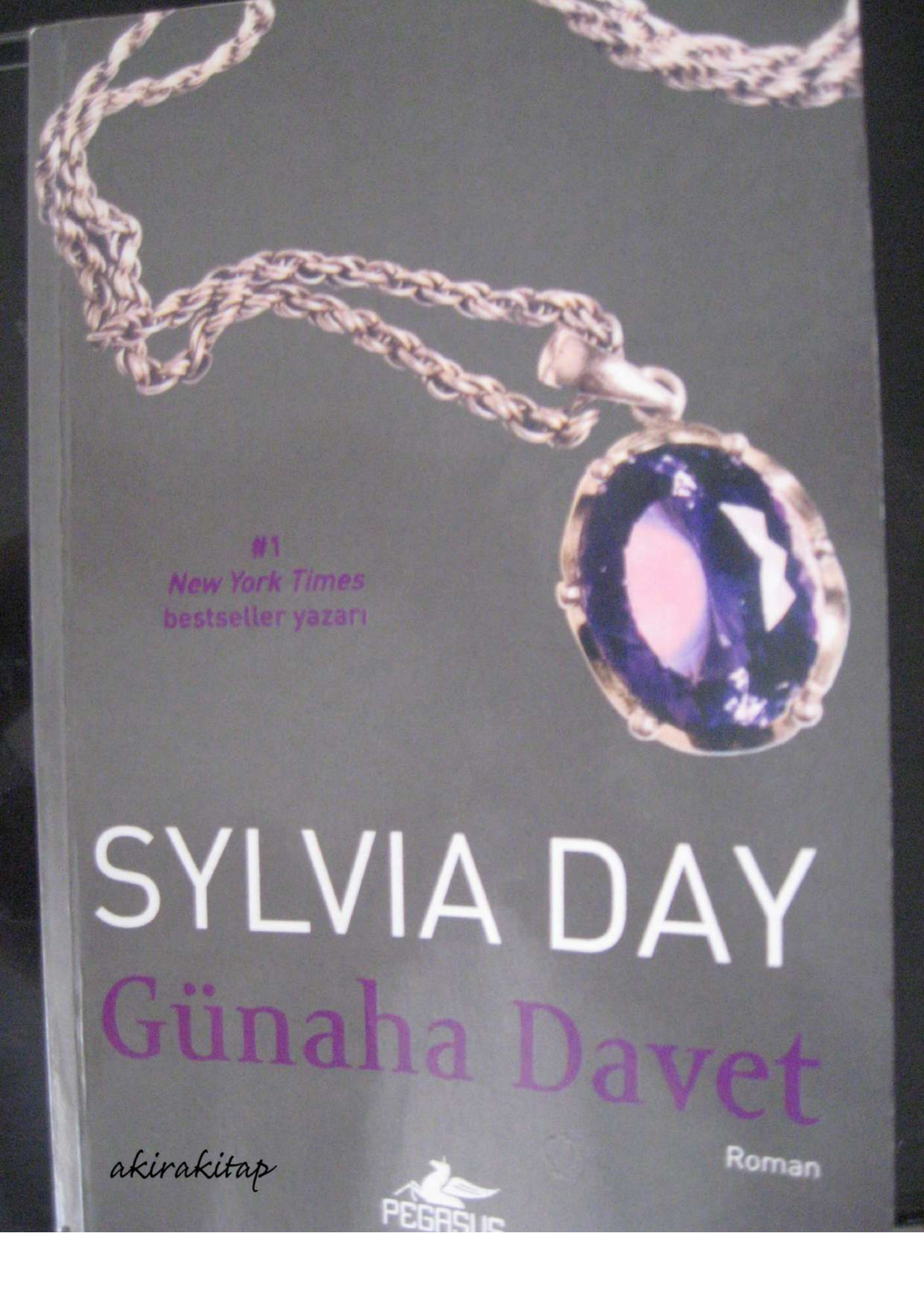

#1
New York Times
bestseller yazarı
SYLVIA DAY
Günaha Davet
Roman
akirakitap
PEGASUS

GÜNAHA DAVET

Pegasus Yayınları: 626
Bestseller Roman: 264

GÜNAHA DAVET
Sylvia Day
Özgün Adı: Seven Years To Sin

Editör: Sibel Yıldız
Düzelti: Berna Sirman
Sayfa Tasarımı: Cansu Gümüş
Kapak Baskı: Zirve Ofset
Film-Grafik: Mat Grafik

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık
Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: Mart 2013
ISBN: 978-605-343-057-5

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2013
Copyright © Sylvia Day, 2011

Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Kensington Publishing Corp. NY, NY USA'den alınmıştır.

Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler kurumdan izin alınmadan fotokopi dâhil, optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 12177

Pegasus Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han
No: 27/9 Taksim / İSTANBUL
Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46
www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

SYLVIA DAY

GÜNAHA DAVET

İngilizceden Çeviren:
Müge Kocaman Özçelik

PEGASUS YAYINLARI

İTHAF

The Stranger I Married'ı beğenen tüm okurlarıma;
bu kitabı sizin için yazdım.

TEŞEKKÜRLER

Catalina Adası'ndaki bir devre mülkün yemek masasında hayal kırıklığıyla ağlarken, karşıma oturup beni teselli ettikleri için eşsiz dostlarım Karin Tabke ve Maya Banks'e sevgilerimle... Sizin dostluğunuz sayesine hayatım daha parlak bir hal aldı.

Bu hikâyeyi gerçekten de istediğim gibi yazmama izin veren editörüm Alicia Condon'a teşekkürler. Yaptıkların benim için armağandır, hepsi için çok teşekkür ederim.

Bonnie H. ve Gina D.'ye kucak dolusu sevgiler, en iyi çevrimiçi sohbet odası moderatörleri sizsiniz! *TheWickedWriters.com* sitesi için yaptıklarınıza minnettarım...

Ve The Wicked Loop'taki tüm mükemmel insanlara... Loop'a getirdiğiniz inanılmaz harikalar için teşekkürler.

GİRİŞ

Birbirleriyle boğuşan atletik yapılı erkekleri seyretmenin karşı konulmaz bir cazibesi vardır. Bu erkeklerin bitmek bilmeyen saldırganlık ve acımasızlıkları özlerinde var olan hayvani içgüdüleri ortaya çıkarır. Vücutları harcadığı fiziksel eforla, kadınların en ilkel güdülerini harekete geçiren bir güç sergiler.

Leydi Jessica Sheffield'ın bir leydi olarak kendisine öğretildiği şekilde duygulardan yoksun bir kadın olduğu söylenemezdi.

Dar ve sığ göletin karşı tarafındaki çayırlıkta birbirleriyle kıyasıya boğuşan iki genç adamdan gözlerini alamıyordu. Bu adamlardan bir tanesi yakında kayınbiraderi olacaktı; diğeriyse onun, kadınları baştan çıkaran yakışıklılığı sayesinde hak ettiği eleştiri oklarının büyük bir kısmından sıyrılmayı başaran arkadaşıydı.

"Ben de onlar gibi yerlerde sürünebilmeyi isterdim," dedi kız kardeşi efkârlı bir sesle. Hester da Jessica gibi yaşlı bir çınar ağacının gölgesi altına oturmuş, boğuşan adamları seyrediyordu. Vücutlarını okşayan hafif bir esinti içinde bulundukları parktan, oldukça etkileyici bir görünüme sahip olan Pennington Malikânesi'ne kadar uzanan otların hışırdamasına neden oldu. Güneş ışığını yansıtan altın sarısı taş duvarları ve varaklı pencere pervazlarıyla ziyaretine gelen herkesin içini huzurla dolduran bu malikâne, ağaçlarla kaplı bir tepenin altında geniş bir alana yayılıyordu.

Jess dikkatini tekrar elindeki nakışa verdi ve kendisi de aynı kabahati işlediği halde gözlerini adamların üzerine diken kız kardeşini azarlamak zorunda olmaktan üzüntü duydu.

"Kadınlar bu tür oyunları sadece çocukken oynayabilirler. Elde edemeyeceğimiz şeylere imrenmesek iyi olur."

"Neden erkekler hayatları boyunca çocuk kalabiliyorlar da biz kadınlar genç olsak da yaşlıymışız gibi hareket etmeye mecbur bırakılıyoruz?"

"Çünkü dünya erkeklerin hayatları üzerine kurulu," dedi Jess usulca.

Hasır şapkasının geniş siperliği altından birbiriyle boğuşan iki genç adama kaçamak bir bakış daha attı. Tam o sırada bağırarak verilen bir emir, itişip kakışan adamların donakalmasına ve onun da sırtının kasılmasına neden oldu. Aynı anda hepsi başlarını sesin geldiği yöne çevirdi. Jess, iki genç adama doğru yürüyen kişinin nişanlısı olduğunu fark edince az önce duyduğu gerginliğin kıyıya çarpan bir dalganın hızını yitirmesi gibi yavaş yavaş kaybolduğunu hissetti. Şimdi bir kez daha günün birinde bir kavganın kaçınılmaz olduğu durumlarda hissettiği bu yoğun kaygıdan kurtulmayı başarıp başaramayacağını ve erkek öfkesinden korku duymayacak kadar iyi yetiştirildiği için hayatının sonuna dek bu öfkeye maruz kalıp kalmayacağını merak ediyordu.

Halihazırda Tarley Vikontu olan ve gelecekte Pennington Lordu olması beklenen uzun boylu, şık giyinimli Benedict Reginald Sinclair, sahip olduğu gücün fazlasıyla bilincinde olan bir erkeğin kararlı adımlarıyla çayırlığın karşı tarafına doğru yürüdü.

Benedict'in doğuştan asil olmanın verdiği bu kibirli halleri, hem Jess'in rahatlamasını sağlıyor hem de onu nişanlısına karşı temkinli davranmaya zorluyordu. Bazı erkekler önemli birisi olduğunu bilmekle

yetinir, bazılarıysa sahip olduğu önemi fark gözetmeksizin herkese karşı kullanma ihtiyacı hissederdi.

Hester onu altı ila on yaş arası daha genç gösteren inatçı bir ifade takınıp suratını asarak, "O halde kadınlar bu dünyaya neden geliyor?" diye sordu. Ardından elini sabırsızca yanağına götürüp Jessica'nın saçlarıyla aynı renk olan bal rengi buklelerinden birini geriye attı. "Erkeklere hizmet etmek için mi?"

"Erkekleri yaratmak için." Jess kendisine coşkuyla el sallayan Tarley'ye aynı şekilde karşılık verdi. Onunla bir sonraki gün Sinclair ailesine ait şapelde, sosyetenin kalburüstü üyelerinin katılacağı bir törenle evleneceklerdi. Jess pek çok farklı nedenden dolayı bu düğünü dört gözle bekliyordu. Bu nedenlerin belki de en önemlisi babasının ne zaman gerçekleşeceği bilinmeyen ve görünüşte herhangi bir sebebe dayanmayan öfke nöbetlerinden nihayet kurtulacak olmasıydı. Hadley Markisi toplumsal itibarın önemini ve bu itibarın korunmasında Jessica'nın üstlendiği rolü vurgulama hakkına sahipti ve Jessica da babasına bu hakkı çok görmüyordu. Şikâyetçi olduğu tek şey, Marki'nin onun yaptığı hataları düzeltmekte son derece sert bir üslup takınmasıydı.

Hester homudanır gibi bir ses çıkararak, "Bunlar babamızın sözleri," dedi.

"Aynı zamanda dünyada hâkim olan görüş. Bunu bizden daha iyi bilen birisi olabilir mi?" Annelerinin Hadley vârisine tahammül edebilmek için gösterdiği bitmez tükenmez çabalar nihayet onun hayatına mâl olmuştu. Hadley Markisi bu ölümün ardından bir başka kadına katlanmaya zorlanmış, bu evlilikten bir kızı daha olmuş ve nihayet beş yıl önce yere göğe sığdıramadığı oğlunu kucağına almıştı.

"Ben Tarley'nin seni damızlık bir kısrak olarak gördüğünü düşünmüyorum," dedi Hester. "Hatta sana *âşık olduğundan* eminim."

"Bu doğruysa şanslıyım demektir. Ancak ben de onun gibi asil bir aileden gelmeseydim Tarley benimle asla evlenmek istemezdi."

Jess böylesine sert bir oyun oynadığı için erkek kardeşini azarlayan Benedict'i izledi. Michael Sinclair yaptıklarından pişman olmuş gibi görünüyordu fakat Alistair Caulfield'ın hiç de öyle bir hali yoktu. Küstahça demek yanlış olurdu belki ama olanlardan en ufak bir pişmanlık duymadığını gösterecek kadar gururlu bir duruşu vardı.

Bu adamlar son derece dikkat çekici bir üçlüydü; Sinclair kardeşlerin koyu çikolata rengi gölgeleri olan saç bukleleri ve güçlü kaslara sahip vücutları, Mephistopheles'in[1] gözdelerinden biri olduğu söylenen Caulfield'ın ise kömür karası saçları ve bir kadını rahatlıkla baştan çıkarabilecek kadar çekici yüz hatları vardı.

Hester öne doğru eğilip, "Bana onunla mutlu olacağını söyle," dedi ablasına yalvarırcasına. Ayaklarının altında uzanan otlarla aynı parlaklıktaki yeşil gözleri endişe doluydu. Hester tıpkı açık renkli saç bukleleri gibi göz rengini de annelerinden miras almıştı. Jess'in gözleriyse babalarınınki gibi griydi. Hadley Markisi'nden kızına miras kalan tek şey göz rengiydi. Jess bu durumdan üzüntü duyduğunu söyleyemezdi.

"Niyetim bu yönde." Elbette mutlu olacağının garantisini veremezdi ama şimdi Hester'ı boş yere üzmesine ne gerek vardı?

Tarley'yi babaları seçmişti ve karşılaşacağı sonuçlar ne olursa olsun, Jess bu evliliğe alışmak zorundaydı.

Hester ısrarcı davrandı. "Ne senin ne de benim, acınılacak bir şekilde ancak bu dünyadan ayrılarak huzur bulan annemizle aynı kaderi paylaşmasını istemiyorum. Hayattan zevk alıp tadını çıkarmamız gerek."

1 Rönesans dönemi Avrupa yazınında Hristiyan mitolojisinin önde gelen şeytanlarından biridir. (ç.n.)

Jess oturduğu yarım daire şeklindeki mermer bankta yan tarafına döndü ve nakışını dikkatli bir şekilde yerde duran çantasına bıraktı. Hester'ın bu tatlı ve iyimser mizacını sonsuza dek koruyabilmesi için Tanrı'ya dua etti. "Tarley ve ben birbirimize saygı duyuyoruz. Onun dostluğu ve sohbeti hoşuma gidiyor. Zeki, sabırlı, ilgili ve nazik birisi. O kelimenin tam anlamıyla örnek bir erkek. Bütün bu saydıklarımı göz ardı edebilmem mümkün değil."

Hester'ın yüzündeki gülümseme, altına sığındıkları gölgeyi güneş ışığının yapabileceğinden çok daha parlak bir şekilde aydınlattı. "Evet, o gerçekten de örnek bir erkek. Şimdi babamın benim adıma da böyle yakışıklı bir seçim yapması için dua etmekten başka şansım yok."

"Önceden gözüne kestirdiğin bir centilmen var mı?"

"Hayır, yok. Hâlâ bana en uygun özellikleri taşıyan bir aday arıyorum." Hester, ciddi bir şeyler konuşuyormuş gibi görünen üç adama baktı. "Bu kişi Tarley'ninkine benzer bir unvan taşımalı ama aynı zamanda Bay Sinclair'den daha neşeli ve Bay Caulfield kadar da yakışıklı olmalı. Gerçi İngiltere'de –hatta belki daha da uzaklarda– Alistair Caulfield kadar yakışıklı bir adam olmadığı için daha azıyla yetinmek zorundayım."

Jess, yan gözle sohbetlerinin odak noktası olan adama baktı ve kız kardeşine yalan söyledi: "Bence Alistair bir eş adayı olarak değerlendirilemeyecek kadar genç sayılır."

"Saçmalama. Herkes onun yaşına göre çok olgun olduğunu söylüyor."

"Bence o gereğinden fazla başıboş bırakıldığı için feleğin çemberinden geçmiş. Arada epeyce fark var."

Jess hayatına konulan sınırlamalarla boğuşurken Caulfield da tam aksine, fazla özgür olmanın sıkıntılarını yaşıyordu. Üç ağabeyi onlara uygun görülen rolleri üstlenip aile veliahtı, subay ve papaz olmuş, Caulfield'ın üstlenebileceği başka bir rol kalmamıştı. Annesinin

onun üzerine titremesi de sorumluluk bilincini geliştirme ihtimalini azaltıyordu. Caulfield, kendini sürekli tehlikeye atması ve bahis ya da düellolardan kaçmamasıyla kötü bir üne sahipti. Jess'in onu tanıdığı birkaç yıl boyunca her balo döneminden sonra daha da ele avuca sığmaz bir adam haline dönmüştü.

"İki yıllık yaş farkının lafı bile olmaz," dedi Hester ona itiraz ederek.

"Otuz yaşındaki birisini otuz iki yaşındakiyle kıyaslıyor olsaydık, bu söylediğin doğru olabilirdi. Ama on altı yaşındaki birisini on sekiz yaşındakiyle kıyaslamak?.. Bence bu ciddi bir yaş farkı sayılır."

Jess, Benedict'in annesinin hızlı adımlarla kendisine yaklaştığını fark edince telaşlı düğün hazırlıklarından nefes almak için verdiği molanın sona erdiğini anladı. Ayağa kalktı. "Her halükarda ilgini başka birisine yöneltsen iyi olur. Bay Caulfield'ın bu dünyaya fayda sağlayacak bir amaca hizmet etme ihtimali çok düşük. Bir ailenin gereksiz görülen dördüncü oğlu olarak içler acısı bir pozisyona sahip olması hiçbir yere varamayacağını açıkça belli ediyor. Ailesinin itibarlı isminden faydalanmak yerine tehlikeli işlerin peşinden koşması üzücü bir durum ama bu tamamen onun suçu ve sen de bu suça ortaklık etmemelisin."

"Babasının ona bir gemi ve bir şeker kamışı tarlası verdiğini duydum."

"Büyük ihtimalle Masterson bunu oğlunun tehlikeli işlere olan merakını farklı şeylere yöneltme umuduyla yapmıştır."

Hester iç geçirdi. "Bazen buradan uzaklara, çok uzaklara gidebilmeyi istiyorum. Bunu arzu eden tek kişi ben miyim acaba?"

Jess kardeşine, *kesinlikle değilsin*, diyebilmeyi isterdi. Kendisi de zaman zaman oradan kaçıp gitmeyi düşünüyordu ama onun sınırları keskin çizgilerle belirlenmişti. Bu açıdan soylu bir aileye mensup olmayan kadınlara göre çok daha şanssız sayılırdı. Onun Hadley Markisi'nin kızı ve müstakbel Vikontes Tarley olmak dışında ne önemi

vardı ki? Babası ya da eşi uzun bir seyahate çıkmak istemediği sürece, Jess'in böyle bir fırsat elde edebilmesi mümkün değildi. Ama şimdi duyduklarından kolayca etkilenen kız kardeşine bu düşüncelerinden bahsetmesi, hem uygunsuz bir davranış hem de vicdansızlık olurdu.

Onun yerine, "Tanrı'nın izniyle ileride bütün bunları yapmana izin verecek bir eşin olacak," dedi kardeşine, "sen bunu sonuna dek hak ediyorsun."

Jess çok sevdiği pug cinsi köpeği Terbiyeli'nin tasmasını çözdü ve hizmetçisine çantasını almasını işaret etti. Kız kardeşi Hester'ın yanından geçerken durdu ve eğilip onu alnından öptü. "Bu geceki yemekte gözlerini Lord Regmont'ın üzerinden ayırma. Yakışıklı ve fazlasıyla çekici bir erkek olan Regmont, çıktığı Avrupa seyahatinden yeni döndü. Döner dönmez karşılaştığı ilk güzellik sen olacaksın."

"Sosyeteye takdim edilmem için iki yıl beklemesi gerekecek," dedi Hester yüzünde memnuniyetsiz bir ifadeyle.

"Senin için beklemeye değer. Zevk sahibi her erkek bunu seni görür görmez fark edecektir."

"O benden etkilense bile benim bu konuda bir seçim yapma şansım var mı sanki?"

Jess kardeşine göz kırptı ve kısık sesle, "Regmont, Tarley'nin yakın arkadaşı," dedi. "Benedict'in gerektiğinde babama onun hakkında güzel şeyler söyleyeceğinden eminim."

"Gerçekten mi?" Hester'ın omuzları gençliğin verdiği heyecan dolu beklentiyle kıpırdadı. "Bizi tanıştırmalısın."

"Elbette tanıştıracağım." Jess kız kardeşine el sallayıp oradan ayrılmaya hazırlandı. "Sen o an gelene kadar etraftaki serserilerle ilgilenme yeter."

Hester elini yüzüne götürüp gözlerini kapıyormuş gibi yaptı ama Jess onun bulduğu ilk fırsatta tekrar karşısında duran adamlara bakacağından emindi.

Onun yerinde kendisi olsaydı kesinlikle böyle yapardı.

Michael Sinclair üzerindeki tozları silkelerken uzaklaşan ağabeyinin arkasından bakarak, "Tarley'nin sinirleri tepesinde," dedi.

"Nasıl olmasını bekliyordun ki?" Alistair Caulfield yerde duran ceketini aldı ve kaliteli kumaşına yapışan birkaç otu silkeledi. "Adam yarın özgürlüğüne veda ediyor."

"Balo döneminin en gözde kızıyla evlenecek. Bu pek de kötü bir kader sayılmaz. Annem onun Truvalı Helen'den bile daha güzel olduğunu söylüyor."

"Mermerden yapılmış bir heykel kadar da soğuk."

Michael bakışlarını Alistair'a çevirdi. "Pardon?"

Alistair aralarında duran sığ göletin üzerinden, peşinde küçük köpeğiyle birlikte çayırlıktan geçip eve doğru yürüyen Leydi Jessica Sheffield'a baktı. Genç kadının zayıf vücudu, rüzgârla birlikte üzerine yapışan açık renkli, çiçekli bir kumaşın altına gizlenmişti. Bir şapka yardımıyla güneşten koruduğu yüzü başka tarafa dönüktü ama zaten Alistair onun yüz hatlarını ezbere biliyordu. Böyle bir güzelliğe bakmadan geçebilmesi imkânsızdı. Bu durum sadece onun değil, diğer pek çok erkek için de geçerliydi.

Leydi Jessica'nın saçları doğanın bir lütfu gibiydi; Alistair o güne dek hiçbir sarışında bu kadar uzun ve gür saçlar görmemişti. Neredeyse gümüş rengi sayılabilecek kadar açık bir renge sahip olan bukleleri, aralarında onlara canlılık katan altın rengi gölgeler barındırıyordu. Sosyeteye takdim edilmeden önce saçlarını dağınık bıraktığı zamanlar olmuştu ama artık tıpkı yürüyüş biçimine olduğu gibi onlara da özen göstermek zorundaydı. Yaşı genç olmasına rağmen çok daha olgun bir kadınmış gibi sakin ve mesafeli görünüyordu.

"Açık renk saçlar, süt beyazı bir ten," diye mırıldandı Alistair, "ve gri gözler..."

"Ece?"

Arkadaşının sesindeki alaycı tınıyı fark eden Alistair daha etkileyici bir ses tonuyla konuşmaya başladı. "Ten rengi mizacıyla mükemmel bir uyum sağlıyor," dedi çabucak. "Tıpkı buzdan yapılmış bir prensese benziyor. Ağabeyin onun bir an önce çocuk doğurması için dua etse iyi olur çünkü erkeklik organı buz tutma tehlikesiyle karşı karşıya."

Ellerini koyu kahverengi saçlarının arasından geçirerek düzelten Michael, "Sen de biraz diline hâkim olsan iyi olur," diye uyardı arkadaşını. "Sözlerini üzerime alınabilirim. Ne de olsa Leydi Jessica yakında ağabeyimin karısı olacak."

Dalgın bir tavırla başını sallayan Alistair dikkatini bir kez daha hem fiziksel hem de sosyal anlamda kusursuz sayılan bu zarif kıza çevirdi. Onu seyretmekten büyük zevk alıyor ve dışını kaplayan porselenin her an çatlamasını bekliyordu. Eskiden beri baskı görmekten hoşlanmayan ve artık buna karşı koymaya başlayan birisi olarak onun bu yaşta böyle bir baskıya nasıl katlandığını merak ediyordu. "Kusura bakma."

Michael dikkatle Alistair'ı inceledi. "Onunla aranızda bir tartışma falan mı geçti yoksa? Ses tonun insana bunu düşündürüyor."

"Belki dün gece bana selam vermediği için ona biraz dargın olabilirim," diye itirafta bulundu Alistair sert bir sesle. "Onun beni görmezden gelmesi, oldukça çekici bir kız olan kardeşi Hester'ın samimi tavırlarıyla kıyaslanamaz bile."

"Evet, Hester çok hoş bir kız." Michael'ın hayranlığını ifade eden ses tonu, az önce kendisinin Leydi Jessica hakkında konuşurken kullandığı ses tonuna öyle çok benziyordu ki Alistair sessiz bir soru sorar gibi kaşlarını yukarı kaldırmaktan kendini alamadı. Yüzü kızaran Michael sözlerine devam etti: "Jessica seni duymamış da olabilir."

Alistair ceketini giydi. "Hemen arkasındaydım."

"Sol tarafında mıydın? Onun sol kulağı tamamen sağırdır."

Alistair'ın bu bilgiyi özümseyip bir cevap vermesi epeyce zaman aldı. O güne dek hep Leydi Jessica'nın kusursuz birisi olduğunu düşünmüştü ama şimdi onun da bir kusuru olduğunu öğrenmenin içini rahatlattığını hissediyordu. Bu kusur onu bir Yunan tanrıçasından çok, bir ölümlü yapıyordu. "Bunu bilmiyordum."

"Aslında çoğu kişi onun bu kusurunu fark etmiyor. Sadece büyük davetlerde gürültü fazla olduğu için zorluk yaşıyor."

"Şimdi Tarley'nin neden onu seçtiğini anlıyorum. Etraftaki dedikoduların sadece yarısını duyabilen bir kadın bulunmaz bir nimet sayılır."

Michael homurdanarak eve doğru yürümeye başladı. "Jessica'nın içine kapanık bir kadın olduğu doğru," dedi bu gerçeği kabullenerek, "ama zaten gelecekte Pennington Kontesi unvanını alacak olan bir kadına da bu yakışır. Ayrıca Tarley bana onun keşfedilmemiş pek çok özelliği olduğunu söyledi."

"Hımm..."

"Buna inanmıyorsun belki ama fazlasıyla yakışıklı bir yüze sahip olmana rağmen kadınlar konusunda Tarley kadar deneyimli sayılmazsın."

Alistair'ın dudakları alaycı bir şekilde yukarı kıvrıldı. "Emin misin?"

"Onun senden on yaş büyük olduğu gerçeğini değiştiremeyeceğimize göre, evet, eminim." Michael kolunu Alistair'ın omzuna attı. "Bence ağabeyimin senden çok daha olgun olmasının ona nişanlısının gizli yönlerini keşfetme üstünlüğü verdiğini kabul etsen iyi olur."

"Ben öyle her şeyi olduğu gibi kabullenmekten hoşlanmam."

"Biliyorum dostum. Ama az önce yarım bırakmak zorunda kaldığımız güreş karşılaşmasında yenildiğini kabullenmek zorundasın. Birkaç dakika daha oynayabilseydik zaferime şahit olacaktın."

Alistair, Michael'ın karnına bir dirsek attı. "Tarley seni kurtarmasaydı şu an merhamet etmem için yalvarıyor olacaktın."

"Haydi canım sen de! Kazananı yarışarak belirlemeye ne..."

Alistair, daha Michael sözlerini tamamlamadan koşmaya başlamıştı.

***

Birkaç saat sonra evlenecekti.

Gecenin karanlığı yerini şafak sökmeden önce oluşan alacakaranlığa bırakırken Jessica şalını omuzlarına sarmış, köpeği Terbiyeli'yi Pennington Malikânesi'nin etrafını çevreleyen ormanın derinliklerinde gezdiriyordu. Köpeğin küçük taşlarla kaplı patikayı döven telaşlı adımları, aşinalığıyla Jessica'yı rahatlatan bir ritim tutturmuştu.

"Neden bu kadar seçici olmak zorundasın?" dedi Jess köpeğini azarlayarak. Serin havada bir sigara dumanı gibi görünür hale gelen nefesi, içini henüz kavuşamadığı sıcak yatağına kıvrılma arzusuyla dolduruyordu. "Yap bir yere işte."

Jess'in öfkeli olduğunu anlayan Terbiyeli başını kaldırıp sahibine baktı.

Onun bu bakışlarına karşı koyamayan Jess, "Tamam," dedi gönülsüzce. "Biraz daha yürüyelim."

Bir dönemeçten döndüler ve Terbiyeli durup etrafı kokladı. Burayı beğenmiş olmalıydı ki Jess'e arkasını verip bir ağacın önüne çömeliverdi.

Onun gözlerden uzak olma isteğine gülümseyerek karşılık veren Jess başını çevirip etrafa göz gezdirdi ve bu yolu gündüz saatlerinde daha detaylı bir şekilde keşfetmeye karar verdi. Bahçe ve ormanlarında dikilitaşlar, Yunan heykel ve tapınaklarının kopyaları, bazen

de Budist tapınaklarını andıran çardaklar olan pek çok malikânenin aksine Pennington Malikânesi arazisinin doğal güzelliğini ön planda tutmayı tercih etmişti. Jess'in yürüdüğü patikada, insana medeniyet ve yerleşik halktan kilometrelerce uzakta olduğu duygusu veren kısımlar vardı. Jess, bu duygudan fazlasıyla hoşlandığını fark etti; özellikle de kendisine sadece evlenerek elde edeceği unvan yüzünden ilgi duyan insanlarla saatler boyu anlamsız ilişkiler içerisine girdikten sonra.

"Gökyüzünde güneş ve benim üzerimde daha uygun giysiler varken," dedi omzunun üzerinden, "seni burada gezdirmekten büyük zevk alacağımdan eminim."

Terbiyeli işini bitirip tekrar ortaya çıktı. Tuvalet ihtiyacını gidermeye uygun bir yer bulabilmek için bunca zaman harcadıktan sonra sabırsızlanan köpek, tasmasını çekiştirerek eve doğru yürümeye başladı. Tam Jess de onun peşinden gidiyordu ki sol taraftan gelen bir hışırtı Terbiyeli'nin durup dikkat kesilmesine neden oldu. Koyu renkli kulakları ve kuyruğu dikeldi; kahverengi, kaslı vücudu merakla gerildi.

Jess'in kalp atışları hızlandı. Bu ses bir yaban domuzuna ya da vahşi bir tilkiye aitse başı dertte demekti. Onu, gereklerine uygun davranmak için büyük çaba sarf ettiği ahlaki değerlere göre yargılamayan tek canlı olan köpeğine kötü bir şey olursa yıkılırdı.

O bunları düşündüğü sırada bir sincap hızla yolun karşı tarafına geçti. Jess rahatladı ve nefes nefese kalmış bir halde kahkaha patlattı. Ama Terbiyeli rahatlamak yerine onun gevşettiği tasmadan kurtulup öne doğru fırladı.

"Kahretsin. Terbiyeli!"

İki küçük vücuda ait tüyler bir anda gözden kayboldu. Kovalama sesleri de –yaprakların hışırtısı ve köpeğin hırıltısı– kısa bir süre içerisinde duyulmaz oldu.

Jess ellerini öfkeyle havaya kaldırdı ve yürüyüş yolundan ayrılıp ezilmiş yapraklarla kaplı patikayı takip etmeye başladı. Bu takibe öylesine dikkatli bir şekilde odaklanmıştı ki neredeyse çarpana dek geniş bir çardağa ulaştığını fark etmedi. Hemen yolunu değiştirip sağ tarafa döndü.

Etrafa hükmeden sessizlik bir kadının boğuk kahkahasıyla bozuldu. İrkilen Jess tökezleyerek durdu.

"Elini çabuk tut, Lucius," dedi kadın ısrarcı bir sesle nefes nefese. "Yoksa Trent yokluğumu fark edecek."

Wilhelmina ya da diğer adıyla Leydi Trent. Jess nefes almaya bile çekinerek hiç kıpırdamadan olduğu yerde durdu. Etrafta belli belirsiz duyulan bir çatırtı vardı.

"Biraz sabret sevgilim," dedi tanıdık bir erkek sesi, tecrübeli olduğunu belli edecek şekilde ağır ağır konuşarak. "İzin ver de ödediğin bedelin hakkını vereyim."

Çardak bu defa daha gürültülü bir sesle çatırdadı. Daha hızlı ve sert bir sesle. Leydi Trent'in boğazından bir hırıltı koptu.

Alistair Lucius Caulfield. Trent Kontesi'yle *zina halinde*. Yüce Tanrım. Bu kadın Caulfield'dan en az on yaş daha büyüktü. Tamam, güzel bir kadındı ama neredeyse annesi yaşındaydı.

Caulfield'a ikinci ismiyle seslenildiğini duymak insanın tüylerini diken diken ediyordu. Belki de bu isim onun?.. Görünenin aksine, belki de bu ikisinin arasında derin bir ilişki vardı. Güzel kontes çapkın Caulfield kendisine *âşık olduğu* için mi ona hiç kimsenin kullanmadığı ikinci ismiyle seslenme cesareti bulmuştu?

"Sen ödediğim parayı sonuna dek hak ediyorsun," dedi Kontes bir kedi gibi mırlayarak. Yüce Tanrım. Belki de bu bir yakınlıktan çok bir alışverişti. Bir anlaşma. Karşısındaki kadına hizmet sunan bir erkek.

Yakayı ele vermeden önce oradan sıvışabilmeyi uman Jess, çekinerek öne doğru bir adım attı. Aynı anda çardakta hafif bir hareketlilik başlayınca tekrar olduğu yerde kaldı. Gözlerini kısarak etraftaki karanlığa alışmaya çalıştı. Çardağın içi, çatının ve onun üzerine eğilmiş ağaçların gölgesi altına sığınmışken kendisinin giderek azalmaya başlayan ayın soluk ışığıyla yıkanıyor olması büyük şanssızlıktı.

Jess bir elin çardağın kubbesini taşıyan tahta direklerden birine tutunduğunu ve bir diğerinin de hemen onun üzerine yerleştiğini gördü. Bu el, bir kadına sahip olurken düşmemeye çalışan bir erkeğe aitti. Jess gölgesine bakarak onun ayakta durduğunu tahmin edebiliyordu. "Lucius... Tanrı aşkına, sakın durma."

Leydi Trent, Caulfield'la çardağın tahta duvarı arasına sıkışıp kalmıştı. Bu da Caulfield'ın yüzünün Jess'e dönük olduğu anlamına geliyordu.

Birden karanlığın içindeki iki parlak nokta hızla yanıp söndü. Caulfield onu görmüştü. Hatta doğrudan yüzüne bakıyordu.

Jess, yer yarılsa da içine girsem, diye düşündü. Onlara ne diyecekti? Böyle bir pozisyonda yakalanan bir kişinin nasıl davranması gerekirdi?

"Lucius! Lanet olsun." Hava şartları yüzünden yıpranan tahtalar, üzerlerine yapılan baskıyla gıcırdadı. "İri erkekliğini içimde hissetmek harika bir duygu ama onun içimde gidip geldiğini hissetmek daha da güzel."

Jess elini boğazına götürdü. Havanın soğuk olmasına rağmen alnında ter damlaları birikmişti. Bir erkeğin cinsel ilişkiye girdiğini görmek onu dehşete düşürmeliydi ama nedense böyle bir şey hissetmiyordu. Söz konusu olan erkek Caulfield'dı ve bu adam onu âdeta büyülüyordu. Jess ona bambaşka bir ilgi duyuyordu; hem özgürlüğünü kaskanıyor hem de başkalarının onun hakkında ne düşündüğünü umursamamasına hayranlık duyuyordu.

Leydi Trent tarafından fark edilmeden önce oradan kaçmak zorundaydı. Dikkatli bir şekilde öne doğru bir adım attı...

"Bekle." Caulfield'ın sesi şimdi öncekinden çok daha boğuk çıkıyordu. Jess olduğu yerde donakaldı.

"Bekleyemem!" diye itiraz etti Leydi Trent nefes nefese. Ancak Caulfield'ın konuştuğu kişi Kontes değildi. Ellerinden birini Jess'e doğru uzatmıştı. Bu istek karşısında afallayan Jess hareket kabiliyetini yitirdiğini hissetti.

Uzun bir süre bakışlarını Caulfield'ın kıvılcımlar saçan gözlerinden ayıramadı. Genç adam gürültülü bir şekilde nefes almaya başlamıştı.

Tekrar tahta direğe tutundu ve vücudunu öne doğru hareket ettirdi.

Önce ağır ağır başlayan darbeleri giderek artan bir tempoyla hızlandı. Jess dört bir yanında tahtaların ritmik isyanını duyuyordu. Direğe tutunan iki el ve hissedilir bir ateşle alev alev yanan parlak bakışlar detayları görmesini engelliyor ama duyduğu sesler neler olup bittiğini zihninde ayrıntılı bir şekilde canlandırmasını sağlıyordu. Caulfield vücudunu, Kontes'in böylesine sert bir muameleden nasıl zevk aldığını Jess'e merak ettirecek kadar coşkulu bir şekilde hareket ettirirken, bakışlarını bir an olsun onun gözlerinden ayırmamıştı. Dudaklarından, tiz çığlıklar eşliğinde ağza alınmayacak kadar müstehcen övgü sözleri dökülen Leydi Trent neredeyse kendinden geçmek üzereydi.

Birlikteliğin hiç bilmediği bir yönüne şahit olmak Jess'i âdeta büyülemişti. Teoride seksin nasıl yapıldığını biliyordu; üvey annesi ona bu konudan detaylı bir şekilde bahsetmişti. *İçine girdiğinde sakın kendini kasıp ağlama. Rahatlamaya çalış; bu, hissettiğin sıkıntıyı önemli ölçüde azaltacaktır. Sesini çıkarma. Herhangi bir şeyden de şikâyet etme.*

Yine de diğer kadınların imalı bakışları ve yelpazelerinin ardından birbirleriyle fısıldaşmaları Jess'e bundan çok daha fazlasının olduğunu söylüyordu.

İşte şimdi bu tahmininde haklı olduğu ortaya çıkmıştı. Leydi Trent'in dudaklarından dökülen zevk dolu inlemeler içinde yanıklanıyor, suda seken bir taş misali her duyusunu tek tek harekete geçiriyordu. Vücudu içgüdüsel bir tepki verdi; teni hassaslaştı ve nefes alıp verişleri hızlandı.

Caulfield'ın bakışlarının ağırlığı altında titremeye başladı. Böylesine mahrem bir ana şahit olmak istememesine rağmen yerinden kıpırdayamıyordu bile. Bu imkânsızdı belki ama sanki Caulfield ruhunun derinliklerini okuyabiliyor, babası tarafından zorla yüzüne yerleştirilen maskenin ardını görmeyi başarıyordu.

Jess'in hareket etmesini engelleyen bağlar, Caulfield'ın boşalmasıyla birlikte çözülüverdi. Genç adamın doyuma ulaşırken attığı boğuk çığlıklar bir mahmuz işlevi görerek kaçmasını tetikledi. Kollarını sertleşip sızlamaya başlayan göğüslerinin etrafına sardı ve şalını sıkı sıkı tutarak koşmaya başladı. Terbiyeli bir çalının ardından fırlayıp onu karşıladığı anda, içinde büyük bir rahatlama hissederek hıçkırıklara boğuldu. Köpeğini kucağına aldı ve malikâneye ulaşan yolu hızlı adımlarla yürümeye başladı.

***

"Leydi Jessica!"

Kendini malikânenin nispeten güvenli sayılabilecek arka bahçesine attığı anda isminin söylendiğini duyunca tökezledi. Kalbi bu defa yakalanmanın verdiği heyecanla atmaya başladı. Ona seslenen kişinin kendisinden hoşgörü dileyen Alistair Caulfield olabileceğini düşünerek dehşete kapıldı ve açık mavi renkli, saten eteğini savurarak arkasını döndü. Eğer bu sesin sahibi babasıysa başı daha büyük dertte demekti.

"Jessica... Tanrım, her yerde seni aradım."

Evin olduğu taraftan kendisine doğru yaklaşan Benedict'i görmek Jess'i rahatlatmıştı ama hissettiği bu rahatlama çok geçmeden yerini

tedirginliğe bıraktı. Benedict etrafı porsuk ağaçlarıyla çevrili patikada fazlasıyla hızlı ve kararlı adımlarla yürüyordu. Jess içinin ürperdiğini hissetti. Benedict ona kızmış olabilir miydi?

Ona yaklaşan nişanlısını günün bu saatinde kendisini aramaya sevk eden şeyin bu olabileceğini düşünerek, "Bir sorun mu var?" diye sordu temkinlice.

"Çok uzun süredir ortalarda görünmüyorsun. Yarım saat önce hizmetçinle konuştum ve bana yaklaşık on beş dakikadır Terbiyeli'yle birlikte yürüyüşte olduğunu söyledi."

Jess nişanlısına meydan okuyormuş gibi görünmemek için bakışlarını aşağı indirdi. "Seni endişelendirdiğim için özür dilerim."

"Özür dilemene gerek yok," dedi Benedict kestirip atarak. "Sadece seninle biraz konuşmak istiyorum. Bugün evleniyoruz ve bu konuyla ilgili rahatsızlık duyduğun herhangi bir şey varsa endişelerini gidermek isterim."

Nişanlısının bu kadar ince düşünceli olması karşısında afalladığını hisseden Jess başını kaldırıp gözlerini kırpıştırdı.

"Lordum..."

"Benedict," dedi Benedict, genç kadının elini tutarak. "Soğuktan buz gibi olmuşsun. Bunca zaman nerelerdeydin?"

Jess için gerçekten endişelendiği ses tonundan anlaşılıyordu. Jess ona nasıl bir tepki vereceğini kestiremiyordu. Bu tür davranışlar babasından görmeye alışık olmadığı şeylerdi.

Yaşadığı şaşkınlık yüzünden tedbiri elden bırakıp neredeyse hiç düşünmeden konuşmaya başladı. Benedict'e Terbiyeli'nin bir sincabın peşine düştüğü neşeli bir kovalamacaya dönüşen hikâyesini anlattı ve bunu yaptığı sırada müstakbel eşini uzunca bir zamandır hiç olmadığı kadar yakından inceleme fırsatı buldu. Benedict, hayatında olması gereken bir varlık, fazla düşünmeden kabullenmek zorunda olduğu

bir mecburiyet haline dönüşmüştü. Jess kaçınılmaz bir gerçek olan onunla bir ömür boyu beraber olacağı fikrine elinden geldiğince alışmaya çalışmıştı. Ama artık kendini bu konuda eskisi kadar huzurlu hissetmiyordu. Caulfield'ın duyduğu zevki artırmak için kendisinden faydalandığını düşündükçe yüzü kızarıyor ve heyecanlanıyordu.

Jess sözlerini tamamladığında, "Söyleseydin ben de seninle gelirdim," dedi Benedict. Nişanlısının elini sıktı. "Umarım bundan sonra beni de çağırırsın."

Jess, onun bu nazik davranışının verdiği cesaret ve akşam yemeğinde biraz fazla kaçırdığı şarabın etkisiyle düşünmeden sözlerine devam etti: "Terbiyeli'yle birlikte ağaçların arasında başka bir şeye daha şahit olduk."

"Ah, öyle mi?"

Jess güçlükle duyulacak kadar kısık bir sesle Benedict'e çardakta gördüğü çifti anlattı. Kendine olan güveni ve kelime dağarcığı yetersiz olduğu için bazen ne söylediği anlaşılmıyordu. Kontes ve Caulfield'ın arasında geçen para sohbetinden bahsetmediği gibi, onların kimliklerini de ifşa etmemişti.

O konuştuğu sırada Benedict hiç tepki vermedi. Sözlerini tamamlamasının ardından boğazını temizleyerek, "Düğünümüze saatler kala böyle tatsız bir olaya şahit olman beni dehşete düşürdü," dedi.

"Onlar bu birlikteliği hiç de tatsız bulmuyordu."

Benedict kıpkırmızı oldu. "Jessica..."

Jess cesaretini yitirmeden önce sözlerini tamamlayabilmek için hızlı hızlı konuşmaya başladı: "Az önce endişelerimi gidermek istediğini söyledin," dedi. "Sana karşı dürüst olmak istiyorum ama bir yandan da tahammül sınırını aşmaktan korkuyorum."

"O sınırı aşarsan seni uyaracağımdan emin olabilirsin."

"Bunu nasıl yapacaksın?"

"Pardon?" Benedict kaşlarını çattı.

Jess yutkundu. "Beni nasıl uyaracaksın? Sözle mi? Sahip olduğum bir ayrıcalığı elimden alarak mı? Yo... yoksa... daha etkili bir şekilde mi?"

Benedict gerildi. "Ben sana ya da başka bir kadına asla elimi kaldırmam. Elbette ki dürüstlüğün için seni cezalandıracak değilim. Evliliğimiz süresince sana hiç kimseye davranmadığım kadar hoşgörülü davranacağım. Sen benim için paha biçilmez bir mükâfatsın Jessica. Benim olacağın günü hep sabırsızlıkla bekledim."

"Neden?"

"Çünkü sen çok güzel bir kadınsın," dedi Benedict boğuk bir sesle.

Jess büyük bir şaşkınlık yaşadığını ve içinin beklenmedik bir umutla dolduğunu hissetti. "Tanrı'dan evliliğimizin fiziksel boyutunun her ikimiz için de... tatmin edici olmasını dilediğimi duymak sizi gücendirir mi, Lordum?"

Tanrı biliyor ya, Jess istese de Leydi Trent kadar rahat hareket edemezdi. Bu onun karakterine aykırıydı.

Benedict kravatının zarif düğümünü çekiştirerek bu sohbetten duyduğu rahatsızlığı belli etti. "Bugüne dek ben de hep öyle olmasını istedim. Bana güveniyorsan bunu *sağlayacağımdan* emin olabilirsin."

"Benedict." Jess nişanlısının üzerinden yayılan kokuyu içine çekti; baharat, tütün ve kaliteli porto şarabı.

Benedict kendini bir leydi olan eşiyle asla girmek istemeyeceği bir sohbetin içinde bulmuş olmasına rağmen verdiği cevaplarda en az bakışlarında olduğu kadar samimiydi. Jess geçen her dakikada ondan daha fazla hoşlandığını hissetti. "Bu sohbeti anlayışla karşıladın. Daha ne kadar üstüne gidebileceğimi merak ediyorum doğrusu."

"Lütfen rahat ol," dedi Benedict ısrarla. "Mihraba çıktığında aklında herhangi bir şüphe ya da tereddüt kalsın istemiyorum."

Kelimeler Jess'in dudaklarından hızla dökülmeye başladı: "Seninle gölün kenarındaki yazlık eve gitmek istiyorum. Hem de hemen şimdi."

Benedict'in sadece nefes alışları değil, yüz ifadesi de sertleşmişti. Neredeyse canını yakacak kadar güçlü bir şekilde Jess'in elini sıktı. "Nedenmiş o?"

"Sözlerim seni kızdırdı." Jess bakışlarını kaçırarak ondan uzaklaştı. "Affet beni, inan ki kötü bir niyetim yoktu. Saat epeyce geç oldu ve artık iyice yoruldum."

Benedict, Jess'in elini göğsüne götürdü ve onu tekrar kendine doğru çekti. "Gözlerime bak, Jessica."

Nişanlısının söylediğini yapan Jess, onun bakışlarının başını döndürdüğünü hissetti. Benedict artık ona huzursuz ya da endişeli gözlerle bakmıyordu.

"İlk gecemize sadece saatler kaldı," diye hatırlattı Jess'in hiç duymadığı kadar boğuk bir sesle. "Anladığım kadarıyla ağaçların arasında şahit olduğun olay vücudunda henüz anlam veremediğin tepkilere sebep olmuş ve bundan iğrenen bazı kadınların aksine, senin bu tepkilerden böylesine etkilenmiş olman beni son derece heyecanlandırdı. Ama yakında benim karım olacaksın ve bu konumun gerektirdiği şekilde saygı görmeyi hak ediyorsun."

"Yazlık eve gidersek bana saygılı davranmaz mısın?"

Benedict bir kalp atışı kadar kısa bir süre için bu sözlere şaşırmıştı. Ardından başını arkaya atıp bir kahkaha patlattı. Boğazının derinliklerinden kopan gür sesi bahçenin dört bir köşesinde yankılandı. Neşelenince bambaşka bir insan haline dönüşüp daha ulaşılabilir ve yakışlı olması –tabii eğer bu mümkünse– Jess'in hoşuna gitmişti.

Benedict, Jess'i kendine doğru çekip dudaklarını şakağına bastırdı. "Sen eşsiz bir hazinesin."

"Anladığım kadarıyla," diye fısıldadı Jess onun sıcak vücuduna yaslanarak, "evli bir çiftin yatağında sadece görevler yerine getiriliyor. Bir erkeğe gerçek zevki dışarıdaki metresler tattırıyor. Yatak odasında beni eşinmiş gibi değil de metresinmişim gibi arzulamanı istediğimi söylesem karakterimdeki bir kusuru açığa mı çıkarmış olurum?"

"Senin kusurun falan yok. Bugüne dek gördüğüm ve tanıdığım her kadından daha mükemmelsin."

Jess bir zamanlar kalçasına inen sopayı hatırlayarak hiç de mükemmel olmadığını düşündü. Kusurlarını gizlemeyi öğrenmek onun için hep bir zorunluluk olmuştu.

Jess'ten kendisini izlemesini isteyen Caulfield, onun bu isteğe olumlu yanıt vereceğini nasıl tahmin etmişti? Karakterinin kendisinin bile farkında olmadığı bir yönünü nasıl olup da keşfedebilmişti? Caulfield'ın bunu nasıl başardığını bilemezdi ama birdenbire cinselliğinin farkına varmış olmasını Benedict tehdit edici ya da uygunsuz görmediği için baş döndürücü bir rahatlama hissediyordu. Nişanlısı tarafından kabul görmüş olmak, ona alışık olmadığı bir cesaret veriyordu. "Bana bu kadar ilgi duyuyor olabilmen mümkün mü gerçekten?"

"Hem de nasıl..." Benedict dudaklarını onunkilere bastırıp hissettiği rahatlama ve minnettarlığı ifade eden sözler sarfetmesine izin vermedi. Bu bir soruya cevap arar gibi nazik ve temkinli ama aynı zamanda rahatlatıcı bir öpücüktü.

İki eliyle birden nişanlısının yakasını tutan Jess'in göğsü, onun kendisinden çaldığı havayı tekrar içine çekebilmek için hızlı hareketlerle inip kalkıyordu. Benedict'in dili dudaklarının etrafında dolaşıp onları araladı. Hemen ardında hızlı bir darbeyle ağzından içeri girdiğinde Jess dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti. Benedict onu kendine doğru çekti. Jess'in kasıklarına bastıran sert erkekliği duyduğu arzuyu açıkça belli ediyordu. Parmakları giderek artan heyecanını ele verecek

şekilde tenini yoğurmaya başladı. Nihayet ondan ayrılıp alnını alnına bastırdığında nefes nefese kalmıştı.

"Tanrı yardımcım olsun," dedi boğuk bir sesle. "Tüm masumiyetine rağmen beni kusursuz bir beceriyle baştan çıkardın."

Bu sözlerin ardından Jess'i kucağına aldı ve hızlı adımlarla onu yazlık eve götürdü. Her ikisinin de son derece heyecanlı olduğunu hisseden Terbiyeli de sessizce peşlerinden geldi ve ondan beklenmeyecek bir uysallıkla terasta durup güneşin doğuşunu izledi.

BÖLÜM 1

Yedi yıl sonra...

"Bu konuyu tekrar gözden geçirmeni rica ediyorum." Jessica, namıdiğer Leydi Tarley, Regmont ailesinin salonundaki küçük sehpanın üzerinden uzanıp kız kardeşinin elini sıktı. "İçimden bir ses gitmem gerektiğini söylüyor."

"Neden?" Hester'ın dudakları aşağı doğru kıvrıldı. "Tarley yanında olsaydı bunu anlayışla karşılardım ama artık o aramızda değil... Senin böylesine uzak bir mesafeye tek başına yolculuk yapman yeterince güvenli olur mu?"

Jess aynı soruyu kendine defalarca sormuş ama bir türlü net bir yanıt bulamamıştı. Gitmekte kararlıydı. Karşısına sıradışı bir şeyler yapmasına imkân tanıyacak bir fırsat çıkmıştı. Bir daha buna benzer bir fırsat yakalayabileceği şüpheliydi.

"Elbette güvenli," dedi sırtını dikleştirerek. "Tarley'nin kardeşi Michael, laf aramızda artık ona adıyla hitap etmeye alışsam iyi olur, seyahatim için gerekli bütün hazırlıkları tamamladı. Rıhtımda beni evdeki çalışanlardan biri karşılayacak. Her şey yolunda gidecek."

"Yine de içim rahat değil." Çiçek desenli çay fincanının sapıyla oynayıp duran Hester endişeli ve mutsuz görünüyordu.

Kız kardeşini böyle dertli görmekten nefret eden Jess, "Bir zamanlar sen de uzak ülkelere gitmek istediğini söylüyordun," diye hatırlattı. "Artık seyahat etmeye hevesin kalmadı mı yoksa?"

Hester iç geçirip yanındaki pencereden dışarı baktı.

Onlara biraz mahremiyet sağlayan tül perdelerin ardından evin önünde akıp giden Mayfair trafiğini izleyebilmek mümkündü ama Jess dikkatini tamamen kız kardeşine çevirmişti.

Hester, etkileyici cazibesi ve koyu renkli, gür kirpiklerle çevrili, göz kamaştırıcı yeşil gözleriyle ünlü, çok güzel bir kadın haline dönüşmüştü. Bir zamanlar Jess'in vücudundan çok daha kıvrımlı hatları olan, hayat dolu bir kadınken yıllar geçtikçe bu özelliklerini yitirmişti. Şimdi bir ceylan kadar inceydi ve ağırbaşlı bir zerafet taşıyordu. Regmont Kontesi'nin belirgin şekilde içine kapanık olması, Lord Regmont'ın ne kadar cana yakın ve dışa dönük bir insan olduğunu bilen Jess'i şaşırtıyordu. Hester'daki bu değişimden babasını, onun lanet olasıca gururunu ve kadın düşmanlığını sorumlu tutuyordu.

"Çok solgun ve zayıf görünüyorsun," dedi fikrini söyleyerek. "Kendini iyi hissetmiyor musun?"

"Senin gidecek olmana üzülüyorum. Doğruyu söyleyemem gerekirse seyahat etmeye karar verdiğini duyduğum günden beri gözüme uyku girmedi." Hester dönüp ona baktı. "Bunu yapmana bir türlü anlam veremiyorum."

Benedict öleli neredeyse bir yıl olmuştu ve ölümünden önceki üç ayı da ağır hasta olarak geçirmişti. Jess bütün bu süre içerisinde onsuz yaşamayı sessizce kabullenecek duruma gelmişti. Yine de eşini kaybetmenin verdiği üzüntü, suyun üzerine çöken bir sis bulutu gibi peşini bırakmıyordu. Ailesi ve arkadaşları sürekli onda geçmişi ardında bıraktığını gösteren bir işaret arıyordu ve Jess onlara bu işareti nasıl

verebileceğini bilmiyordu. "Geleceği yakalayabilmem için geçmişten kaçmam gerekiyor."

"Taşrada biraz dinlensen olmaz mı?"

"Geçen kış bunu yaptım ve hiçbir işe yaramadı. Şimdi yeni bir balo dönemi daha yaklaşıyor ve hepimiz üzerime çöken kasvetin etkisi altındayız. Herkesin hayatına kaldığı yerden devam edebilmesi için girdiğim bu rutinden kurtulmam gerekiyor."

"Yüce Tanrım, Jess," dedi yüzü iyice solan Hester içini çekerek. "Tarley'nin yaptığı gibi, kendimizi toparlayabilmemiz için bizi bırakıp gideceğini kastediyor olamazsın. Hâlâ gençsin ve yeni bir evlilik yapabilirsin. Hayatın sona ermiş sayılmaz."

"Haklısın. Ne olur artık benim için endişelenmekten vazgeç." Jess, Hester'ın fincanına çay doldurup içine iki şeker attı. "Sadece çiftliğin satışı için gerekli hazırlıkları yapana dek sizlerden uzak kalacağım. Oradan dinlenip yenilenmiş bir halde döndüğümü görmek beni seven ve benim için endişe duyan herkese güç verecektir."

"Tarley'nin sana o çiftliği miras bıraktığına hâlâ inanamıyorum. Bunu neden yaptı acaba?" Yüzünde sevgi dolu bir gülümseme beliren Jessica bakışlarını mavi çiçeklerden oluşan detayları ve sarı ipekli perdeleriyle insana neşe veren salonda gezdirdi.

Hester'ın evlendikten kısa bir süre sonra dekore ettiği bu ev, onun doğuştan sahip olduğu iyimserliği yansıtıyordu. "Tarley kimseye bağlı kalmadan kendi kendime yetebilmemi istiyordu ve o çiftliği bana miras bırakarak çok duygusal bir davranışta bulundu. Calypso'ya yaptığımız seyahatin beni ne kadar mutlu ettiğinin farkındaydı."

"İnsanı dünyanın bir ucuna gitmeye mecbur bırakmadığı sürece duygusallık güzel şeydir," diye mırıldandı Hester.

"Daha önce de belirttiğim gibi gitmek *istiyorum*. Hatta işi gitmeye *ihtiyacım var* diyecek kadar ileri de götürebilirim. Bu benim için bir çeşit vedalaşma olacak."

Homurdanan Hester nihayet teslim oldu. "Bana mektup yazacağına ve ilk fırsatta geri döneceğine dair söz verir misin?"

"Elbette. Sen de mektuplarıma cevap yazacağına dair bana söz ver."

Hester onaylarcasına başını salladıktan sonra çay tabağını fincanıyla birlikte eline aldı. Ardından bir leydiye yakışmayacak bir tavırla sıcak çayı yudumladı. Çay kuşkusuz insanı rahatlatan bir içecekti.

Jess bunu çok iyi biliyordu. Tarley'nin ölümünün verdiği kasvet üzerine çöreklendiğinde kendisinin de birkaç fincan çaya ihtiyacı olduğunu yordu. "Dönüşte sana hediyeler getireceğim," diye söz verdi. Yüzüne bir gülümseme yerleştirerek sesine gamsız bir tını katmıştı.

"Kendin dön yeter," dedi Hester onu uyarıyormuş gibi parmağını sallayarak.

Yaptığı bu hareket Jess'e çocukluk günlerini hatırlatmıştı. Kendini tutamayıp sordu: "İşim uzun sürerse sen de yanıma gelir misin?"

"Regmont buna asla izin vermez. Ama peşine *birisini* takabilirim. Bu kişinin, senin için endişe duyan yaşlı bayanlardan birisi olmasına ne dersin?.."

Jess omzunu silkti. "Vermek istediğiniz mesaj alındı, gaddar kız kardeşim. Hiç vakit kaybetmeden geri döneceğim."

***

Sahip olduğu gemi acentasının kapısı açıldığı sırada Alistair Caulfield'ın sırtı kapıya dönük duruyordu. İçeriye denizin tuzlu tadını taşıyan bir rüzgâr doldu ve dosyaya kaldırmak istediği bildiriyi elinden alıp uçurdu.

Alistair kâğıdı usta bir hareketle havada yakaladı ve omzunun üzerinden arkasına baktı. Kapıda duran kişiyi tanıyınca şaşırdı. "Michael?"

Yakın bir zamanda Lord Tarley unvanını alan Michael'ın gözleri benzer bir şaşkınlıkla büyüdü ve hemen ardından dudakları yorgun

bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldı. "Alistair, seni aşağılık herif! Şehirde olduğunu bilmiyordum."

"Daha yeni döndüm." Alistair elindeki kâğıdı dosyasına kaldırıp çekmeceyi kapattı. "Nasılsınız, Lordum?"

Michael başındaki şapkayı çıkarıp ellerini koyu kahverengi saçlarının arasında gezdirdi. Lord Tarley unvanını taşımak geniş omuzlarına ağır bir yük bindirmiş olmalıydı çünkü Alistair onu ilk defa bu kadar bunalmış görüyordu. Üzerinde kahverengi tonlarını taşıyan kasvetli giysiler vardı. Sanki onun orada olmasına alışamamış gibi lordluk yüzüğünü taşıyan sol elini gerdi. "İnsan bu şartlar altında ne kadar iyi olabilirse o kadar iyiyim."

"Ailene ve sana başsağlığı dilerim. Mektubumu aldın mı?"

"Aldım. Teşekkür ederim. Sana cevap yazmak istedim ama buna bir türlü zaman bulamadım. Geçen yıl öyle çok şey yaşandı ki daha yeni yeni nefes alabiliyorum."

"Anlıyorum."

Michael başını salladı. "Seni yeniden görmek beni çok mutlu etti dostum. Uzun zamandır ortalarda yoksun."

"Bir tüccarın hayatı böyledir işte." Alistair yurt dışındaki işlerini pekâlâ başkalarına da devredebilirdi ama İngiltere'de kaldığı takdirde yolunun her an babası ya da Jessica'yla kesişebileceğini biliyordu. Bir zamanlar onun amaçsızca ortalarda dolaşmasını eleştiren babası, şimdi aynı acımasız eleştiri oklarını bir tüccar olarak elde ettiği başarılarına yöneltiyordu. Bu durum annesi için başlı başına bir sıkıntı kaynağıydı ve Alistair onun bu huzursuzluğunu ancak evden mümkün olduğunca uzak durarak hafifletebiliyordu.

Jessica'ya gelince, aynı ortamda bulunduklarında o da Alistair'dan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyordu. Alistair, Tarley'ye evlenmenin onu ne kadar değiştirdiğini fark ettiğinde bu tutuma benzer şekilde karşılık vermeyi öğrenmişti. Jessica hâlâ eskisi gibi soğuk bir

kadındı ama Alistair onun ağırbaşlı hareketlerinde şehvetli yönünün ortaya çıkmaya başladığını görüyordu ve gri renkli, iri gözleri de cinsel konularda tecrübe kazandığını söylüyordu. Diğer erkekler Jessica'nın taşıdığı gizemli havaya bayılıyordu ancak Alistair onun gerçekte nasıl bir kadın olduğunu görmüştü ve o kadını arzuluyordu. Aslında ona asla ulaşamayacağını biliyordu ama bunu bir saplantı haline getirmişti. Jessica'yı hafızasına yoğun bir cinsel açlık ve gençlik fantezileriyle kazımıştı. Geçen yıllar ilk günkü kadar canlı olan anılarına hiç dokunmamıştı.

"İşine gösterdiğin ehemmiyete minnettarım," dedi Michael. "Ağabeyimin karısını güvenli bir şekilde Jamaika'ya ulaştırma konusunda kaptanlarından başkasına güvenemezdim."

Alistair bu konuda deneyimli olduğu için yüzüne kayıtsız bir ifade yerleştirmeyi başardı ama Michael'ın sözlerinin ne anlama geldiğini fark etmek vücudunun gerilmesine neden olmuştu. "Leydi Tarley Calypso'ya mı gitmek istiyor?"

"Evet. Bu sabah burada olmamın sebebi de bu zaten. Kaptanla bizzat kendim konuşup oraya ulaşana dek ona göz kulak olmasını sağlayacağım."

"Bu seyahatte Leydi Tarley'ye kim eşlik edecek?"

"Sadece hizmetçisi. Ben de yanında olmak isterdim ama buradan ayrılabilmem mümkün değil."

"Peki, Leydi Tarley seyahatini ertelemeyi düşünmüyor mu?"

"Hayır." Michael'ın dudakları alaycı bir tavırla yukarı doğru kıvrıldı. "Onu vazgeçiremedim."

"Ona hayır diyebilirsek mümkün değil," diye düzeltti Alistair pencereye doğru yürüyüp Karayipler'den gelen gemilerin yanaştığı rıhtıma bakarak. Gemiler önce Kuzey Rıhtımı'na yanaşıp değerli yükleri boşaltıyor, sonra Güney Rıhtımı'na geçip ihraç edilecek ürünleri taşıyan kargoları yükleniyordu. Rıhtımın etrafı Londra limanlarını

kasıp kavuran azılı hırsızları caydırmak için oldukça yüksek sayılabilecek tuğla bir duvarla çevrilmişti. Aynı duvar Alistair'ın denizcilik şirketini mallarının güvenli bir şekilde taşınmasını isteyen Karayipli arazi sahiplerine cazip hale getiriyordu.

"Bunu Hester bile başaramadı... affedersin, *Leydi Regmont* demek istemiştim."

Michael son kelimeyi zorlukla söylemişti. Alistair, uzunca bir zaman Michael'ın Jessica'nın kardeşine derin duygular beslediğinden şüphelenmiş ve eninde sonunda ona açılacağını düşünmüştü. Ancak Hester sosyeteye takdim edilir edilmez yüreği umut dolu âşıkları hayal kırıklığına uğratarak bir başkasıyla nişanlanmıştı.

"Oraya gitme konusunda neden bu kadar kararlı?"

"Benedict çiftliği ona bıraktı. Jessica bu çiftliğin satışıyla bizzat kendisinin ilgilenmesi gerektiğini savunuyor. Korkarım ki ağabeyimin ölümü onu derinden etkiledi ve kendine bir amaç edinmek istiyor. Onu burada kalmaya ikna etmeye çalıştım ama ne yazık ki işlerim elimi kolumu bağlıyor."

Alistair büyük bir özenle kayıtsız görünmeye çalışarak, "Çiftliğin satışında ona yardımcı olabilirim," dedi. "Onu gerekli kişilerle tanıştırır ve ancak aylar sonra ulaşabileceği bilgileri hiç vakit kaybetmeden edinmesini sağlarım."

"Bu çok cömert bir teklif," dedi Michael meraklı gözlerle. "Ama seyahatten yeni döndün. Senden bu kadar kısa bir süre içerisinde tekrar yollara düşmeni isteyemem."

Alistair ona arkasını dönerek, "Calypso'ya komşu olan çiftliğimi büyütmek istiyorum," dedi. "Umarım Leydi Jessica'nın arazisine en uygun teklifi veren alıcı ben olurum. Elbette ona oldukça yüklü bir miktar teklif edeceğim."

Michael'ın duygularını açıkça belli eden yüz ifadesi bir anda rahatladı. "Bu sözleri duymak üzerimdeki yükü epeyce hafifletti doğrusu. Hiç vakit kaybetmeden Jessica'yla konuşacağım."

"Belki de onunla konuşmayı bana bıraksan iyi olur. Az önce söylediğin gibi niyeti bir amaç edinmekse bu işin her aşamasını bizzat kendisi kontrol etmek isteyecektir. İşbirliğimizin şartlarını ve gidişatını kendi istediği şekilde düzenlemesine izin vermeliyiz. Benim istemediğim kadar çok zamanım var, oysa senin zamanın kısıtlı. Sen üzerindeki iş yükünü hafifletmekle ilgilen ve Leydi Tarley'yi bana bırak."

"Benim için her zaman iyi bir dost oldun," dedi Michael. "Umarım İngiltere'ye bir an önce geri döner ve uzunca bir süre orada kalırsın. İşlerimde zekândan ve sezgilerinden faydalanmak istiyorum. Oradayken Jessica'yı sık sık mektup yazarak beni gelişmelerden haberdar etmeye zorla. Kış için taşraya yerleşmemizden önce geri dönmüş olmasını istiyorum."

"Bunun için elimden geleni yaparım."

Alistair, Michael gittikten sonra biraz bekledi. Ardından çalışma masasına yerleşti ve gemide mümkün olan en uygun ortamı yaratmaya kararlı bir şekilde seyahat için gerek duydukları erzakları listelemeye başladı. Yolcu listesinde de hızlı ama bir o kadar da masraflı birkaç değişiklik yaparak sonradan eklenen iki yolcuyu diğer gemilerinden birine kaydırdı.

Acheron'da mürettebat dışında sadece o, Jessica ve genç kadının hizmetçisi olacaktı.

Jessica'yla haftalar boyu komşu kamaralarda kalacaklardı. Bu, Alistair için kesinlikle boşa harcanmaması gereken eşsiz bir fırsattı.

***

Şehre gidip gelirken kullandığı arabanın o tanıdık rahatlığını yaşayan Jessica gözlerini cilalı güvertesinin gururlu çizgileri ile sahip olduğu üç direğinin baş döndüren yüksekliğinde gezdirerek karşısında duran gösterişli gemiye baktı. Rıhtımdaki diğer gemilerden çok daha etkileyiciydi ve Michael'ın onun bu seyahate çıkmasından ne kadar büyük bir endişe duyduğu göz önüne alındığında, Jessica'nın bu duruma hiç şaşırmaması gerekirdi. Michael gerekirse onu rahat ettirmek ve güvenliğini sağlamak için büyük acılar çekmeye bile razıydı. Jessica onun ölen ağabeyinin karısının üzerine titreyerek bu ölümünden duyduğu üzüntüyü hafifletmeye çalıştığını düşünüyordu ve Tarley'yi kaybetmesinin ardından bu ülkeden kaçmak istemesine sebep olan şeylerden biri de buydu.

Okyanustan yayılan koku dikkatini tekrar işlek ve gürültülü Batı Hint rıhtımlarına çevirmesine neden oldu. Duyduğu heyecan ya da belki de endişe yüzünden kalbi yerinden çıkacakmış gibi atıyordu.

İnsana keyif veren Karayip Adaları'ndaki sosyete mensupları ona –her nasılsa– İngiltere'de olduğu kadar önyargılı davranmıyordu ve oradaki sosyal ilişkiler buraya göre çok daha rahattı. Jessica son birkaç ay iyi niyetli bir ilgiyle bunaldıktan sonra yalnızlığın tadını çıkaracağı anları dört gözle bekliyordu.

Uşaklarının hızlı hareketlerle elden ele geçirdikleri sandıkları rıhtımdan güverteye yüklemelerini izledi. Pennington Malikânesi çalışanlarının parlak mavi üniformaları, etraftaki denizcilerin soluk renkli giysileriyle kıyaslandığında epeyce dikkat çekiyordu. Artık Jess'in arabanın içinde daha fazla vakit öldürmesine gerek kalmamıştı.

Uşaklardan birinin yardımıyla arabadan indi, açık eflatun rengi ipekli eteklerini düzeltti ve arkasına bakmadan yürümeye başladı. Güverteye adım attığında geminin ayaklarının altında kıpırdandığını hissetti ve bu duyguya alışmak için kendine biraz zaman tanıdı.

"Leydi Tarley."

Jess başını çevirip baktığında oldukça cüsseli bir centilmenin kendisine doğru yaklaştığını gördü. Daha konuşmadan duruşu ve üniformasıyla bir kaptan olduğunu açıkça belli ediyordu.

Jessica'nın bir reverans eşliğinde uzattığı elini tutarak, "Kaptan Smith," diye tanıttı kendini. "Sizi gemimde görmek benim için büyük bir mutluluktur, Leydim."

"O mutluluk bana ait," diye itiraz etti Jessica kaptanın kalın, beyaz sakalının ardındaki gülümsemesine karşılık vererek. "Çok etkileyici bir gemiyi kumanda ediyorsunuz, Kaptan."

"Evet, haklısınız." Kaptan, Jessica'yı daha rahat görebilmek için şapkasının ucunu yukarı kaldırdı. "Akşam yemeğinde bana eşlik etmenizden şeref duyarım."

"Memnuniyetle. Teklifiniz için teşekkür ederim."

"Harika." Kaptan genç bir denizciyi işaret etti. "Miller size kamaranızı gösterecek. Herhangi bir soru ya da sıkıntınız olursa ondan yardım isteyebilirsiniz."

"Teşekkür ederim." Kaptan, geminin yelken açması için gerekli hazırlıkları tamamlamak üzere yanından ayrıldığında, Jess on yedi yaşından daha büyük olamayacağını düşündüğü Miller'a döndü.

"Leydim." Miller güverteden aşağı inen üzeri açık merdivenleri işaret etti. "Bu taraftan."

Onunla birlikte güvertede yürüyen Jessica, gayretli birer yengeç gibi halatlara tırmanan gemicilerin cesaretine hayran kaldı. Merdivenlerden aşağı indiğinde hayranlık dolu bakışları bu defa geminin göz alıcı dekorasyonuna çevrildi.

Sadece aynalarla kaplı koridor değil, kamara kapılarını sabitleyen ve fenerlerin aşağı doğru sarkmasını sağlayan pirinç metaller de ışıl ışıl parlıyordu. Jessica gemiye binerken neyle karşılaşacağını

bilmiyordu ama şimdi detaylara gösterilen bu özen onu hem şaşırtmış hem de keyiflendirmişti.

Miller önünde durduğu kapıyı tıklattığında Jess'in hizmetçisi Beth'in ona içeri girmesini söyleyen sesi duyuldu.

Jess'in girdiği kamara küçüktü ama akıllıca döşenmişti; içeride dar bir yatak, fazla büyük olmayan, üçgen bir pencere ve tahta bir masayla birlikte iki sandalye vardı. Sandıkların birinin ucunda koca bir kasa en sevdiği kırmızı şarap duruyordu. Jess o güne dek hiç bu kadar küçük bir odada yatmamıştı ama kamaranın dar olmasını rahatlatıcı bulmuştu. En azından birkaç hafta boyunca başkalarının hoşuna gidecek şekilde davranmak zorunda kalmayacağı için Tanrı'ya şükrediyordu.

Elini kaldırıp şapkasını sabitleyen iğneyi çıkardı ve ikisini de Beth'e uzattı.

Miller saat altıda onu yemeğe götürmek üzere döneceğini söyleyerek tekrar koridora çıktı. Kapının kapanmasıyla birlikte Jess ve Beth göz göze geldiler.

Beth alt dudağını ısırıp olduğu yerde döndü. "Bu bizim için büyük bir macera olacak, Leydim. Jamaika'yı çok özlemiştim."

Jess içine çöreklenen heyecan düğümünü geçirebilmek için nefesini bıraktı ve gülümsedi.

"Sadece Jamaika'yı değil, orada yaşayan genç bir adamı da özlemiş olmalısın."

"Evet," dedi hizmetçisi sözlerini onaylayarak. "Onu da özledim."

Etrafındaki hiç kimse seyahat planlarını onaylamadığı halde Beth son birkaç gündür onun moralini yüksek tutmuştu ve Jess bunun için hizmetçisine minnettardı. "Bir macera," diye tekrarladı Jess. "Sanırım haklısın."

***

Saat altıya yaklaştığı sırada kamarasının kapısına vuruldu. Jess elindeki kitabı bir kenara bırakıp biraz gönülsüzce ayağa kalktı. Beth kamaradaki küçük masanın karşısında bir çorabı dikmekle meşguldü ve Jess böylesine sessiz bir refakatçiye sahip olmaktan mutluluk duyuyordu.

Beth elindeki işi bir kenara bıraktı ve kapıyı açmaya gitti. Kapının açılmasıyla birlikte Miller'ın genç yüzü göründü. Yüzünde çarpık dişlerini gözler önüne seren utangaç bir gülümseme vardı.

Jess, Beth'e akşam yemeği için izin verdikten sonra kaptan köşküne gitmek üzere genç denizciyi takip etti. Koridorun sonuna geldiklerini işaret eden geniş kapıya yaklaştıklarında etrafta bir kemanın hüzünlü sesi duyuldu. Büyük bir ustalıkla çalınan enstrümandan çıkan melodi hem çok güzel hem de büyüleyiciydi. Müziğin sihrine kapılan Jess adımlarını hızlandırdı. Miller kapıyı sadece bir kez çaldı ve içeriden cevap gelmesini beklemeden kapıyı açtı. Kolunu gösterişli bir hareketle öne doğru uzatarak Jess'e oldukça geniş sayılabilecek kamaraya girmesini işaret etti.

Jess yüzüne ustaca kondurduğu bir gülümsemeyle, gözlerini uzun yemek masasında ayağa kalkan Kaptan Smith'ten ayırmadan içeri girdi. Kaptan Smith masada beraber oturduğu iki centilmeni ikinci kaptan ve geminin doktoru olarak tanıttı. Jess onlarla tanıştıktan sonra dikkatini kemanı çalan kişiye çevirdi. Adam geminin kıç tarafını boydan boya çevreleyen geniş pencerelerin önünde, sırtı Jess'e dönük bir şekilde oturuyordu. Üzerinde ceket olmadığı için Jess bakışlarını çabucak ondan kaçırdı. Ancak kaptan masaya oturmasına yardımcı olmak için yanına yaklaştığında, utanç verici bir şekilde yarı giyinik bu adama kaçamak bir bakış fırlattı. Adamın üzerinde görüşünü engelleyecek bir ceket olmadığı için onun övgüyü hak eden kalçasının ana hatlarını görme şansı bulabilmişti. Bir erkeğin vücudunun bu kısmına ilk defa dikkat ediyordu. Karşısında duran kalçalar sert ve biçimli olduğunda bu görüntüden fazlasıyla hoşlandığını fark etti.

Jess gemiyi komuta eden adamlarla sohbet ederken, zaman zaman bakışlarını kemandan nefis notalar çıkaran koyu saçlı müzisyene çeviriyordu. Kolunun akıcı ve deneyimli hareketleri, sırtının ve omuzlarının Jess'i her defasında büyüleyen bir şekilde gerilmesine neden oluyordu. Bir kadının vücuduna göre çok daha geniş ve güçlü olan erkek vücudu, aynı anda hem ince ve zarif hem de vahşi bir şekilde saldırgan olabiliyordu.

Müzik sona erdi. Müzisyen kemanı ve yayı yanında duran sandalyedeki kutuya koymak üzere hafifçe vücudunu çevirdi. Bu hareketiyle Jess kısa bir an için onu profilden görebildi. Jess teninde onu tanımanın verdiği bir ürperti hissetti. Adam sandalyeye asmış olduğu ceketi tekrar üzerine geçirdi. Bir adamı *giyinirken* seyretmenin, *soyunurken* seyretmek kadar heyecan verici olabileceği Jess'in aklının ucundan bile geçmezdi ama şimdi bu adam ona tamamen böyle hissettirmişti. Asla sarsılmayan özgüveni ve sahip olduğu güce mükemmel bir uyum sağlayan ağır hareketlerine yansıttığı zerafeti ona kendiliğinden baştan çıkarıcı bir hava katıyordu.

"Hem içinde bulunduğumuz bu nefis geminin sahibi hem de az önce duyduğunuz gibi mükemmel bir keman sanatçısı," dedi kaptan, olduğu yerde hafifçe dönüp keman çalan centilmeni işaret ederek. "Bay Alistair Caulfield."

Jess kalbinin kısa bir an için tamamen durduğuna yemin edebilirdi. Böyle olması gayet doğaldı çünkü nefes almayı bırakmıştı. Caulfield ona döndü ve kusursuz sayılabilecek zarif bir reverans yaptı. Bunu yaparken ne başını eğmiş ne de bakışlarını ondan ayırmıştı.

Yüce Tanrım...

BÖLÜM 2

Yollarının bu şekilde kesişme ihtimali neydi?

Jess'in karşısında duran bu adam, bir zamanlar tanıdığı o genç delikanlıdan neredeyse tamamen farklıydı. Alistair Caulfield artık eskisi gibi hoş bir yüze sahip değildi. Keskin yüz hatları tamamen erkeksi bir ifadeye bürünmesine neden olmuştu. Kötü bir üne sahip o güzel, lacivert gözlerinin etrafını koyu renkli, yay gibi kaşlar ve gür kirpikler çevreliyordu. Kömür karası saçları, batmak üzere olan güneşin loş ışığı ve gaz lambalarının titrek alevleri altında sağlık ve canlılıkla parlıyordu. Geçmişte güzelliği göz kamaştırıcıydı ama şimdi daha da güzeldi. Daha çekici ve daha olgundu. İnkâr edilemez şekilde etkileyiciydi. Nefes kesecek kadar erkeksiydi.

"Leydi Tarley," dedi Alistair sırtını dikleştirerek. "Sizi yeniden görmek benim için büyük bir mutluluk."

Sesi Jess'in hatırladığından çok daha kısık ve boğuktu. Yumuşak bir tınıya sahipti ve neredeyse mırıltı gibiydi. Güçlü bir vücut yapısına sahip olmasına rağmen, sesiyle uyumlu bir şekilde kendinden emin ve yumuşak adımlar atıyordu. Dikkatli ve keskin bakışları insanın içine işliyordu. Bakışlarıyla meydan okur gibiydi. Yine eskisi gibi Jess'in kalbinden geçenleri görebiliyor ve ona bunu inkâr etmesine asla izin vermeyeceğini söylüyordu.

Jess titrek bir nefes alıp ona doğru yürüdü ve elini uzattı. "Görüşmeyeli çok uzun zaman oldu, Bay Caulfield."

"Yıllar oldu."

Bakışları öylesine samimiydi ki Jess elinde olmadan Pennington ormanındaki o geceyi hatırlamıştı. Tenleri birbirine dokunduğunda bir ateş dalgasının kolundan yukarı doğru yükseldiğini hissetti.

Alistair sözlerine devam etti: "Yakın zamandaki kaybınız için size başsağlığı dilememe izin verin. Tarley çok iyi bir adamdı. Onu hem çok severdim hem de ona hayranlık duyardım."

Jess dudakları kurumuş olmasına rağmen, "Başsağlığı dileğiniz için teşekkür ederim," diyebildi. "Ben de aynı şekilde size başsağlığı diliyorum. Ağabeyinizin ölümünü duymak beni çok üzdü."

Bu sözler karşısında çenesini sıkan Alistair, Jess'in elini bıraktı. "İki ağabeyimi birden kaybettim," dedi sert bir ifadeyle.

Jess elini geri çekip avucunu dikkatli bir şekilde bacağına sürttü ama bunu yapması hiçbir işe yaramamıştı. Alistair'ın dokunuşuyla hissettiği bu karıncalanmadan kurtulabilmesi mümkün değildi.

"Artık oturalım mı?" dedi kaptan başıyla masayı işaret ederek.

Caulfield, Jess'in karşısındaki sıraya yerleşti. Jess bundan biraz rahatsız olmuştu ama yemek geldiğinde Alistair ona olan ilgisini tamamen yitirmiş gibiydi. Genç kadın masadaki sohbetin düzgün bir şekilde ilerlemesini sağlayabilmek için konuyu sürekli gemiye ve yapacakları yolculuğa getirmeye çalışıyordu ve adamlar da buna kolayca uyum sağlamıştı. Belli ki Jess'in onları hiç mi hiç ilgilendirmeyen küçük dünyasına kafa yormak zorunda kalmayacakları için rahatlamışlardı.

Jess yemek boyunca, daha önce hiç duymadığı konular hakkında yapılan sohbeti dinleyerek harika saatler geçirdi. Çoğunlukla erkekler onun yanındayken işle ilgili şeylerden bahsetmezlerdi.

Kısa zamanda Alistair Caulfield'ın takdire şayan bir ticari başarı elde ettiği ortaya çıktı. Kendisi bu konuda herhangi bir yorumda bulunmamıştı ama yapılan tartışmalara aktif olarak katılması onun işini en ince detayına kadar takip ettiğini açıkça belli ediyordu. Aynı zamanda bir iş adamı gibi giyinmişti. Üzerinde Jess'in çok hoş bulduğu, yeşile çalan gri renkli, kadife bir ceket vardı ve ceketin omuzlarının kesimi onun ne kadar formda bir vücuda sahip olduğunu açıkça gösteriyordu.

"Jamaika'ya çok sık seyahat eder misiniz, kaptan?" diye sordu Jess.

"Bay Caulfield'ın diğer gemileri kadar sık değil." Kaptan dirseklerini masaya dayayıp sakalını sıvazladı. "Biz çoğunlukla Londra'daki rıhtıma demirliyoruz. Diğerleri de Liverpool ya da Bristol'daki rıhtımlara."

"Şirketin kaç gemisi var?"

Kaptan bakışlarını Caulfield'a çevirdi. "En son kaç olmuştu? Beş mi?"

"Altı," diye düzeltti Caulfield doğrudan Jess'in yüzüne bakarak.

Jess güçlükle de olsa onun bakışlarına karşılık verdi. Neden böyle hissettiğini bilmiyordu ama sanki Caufield o gece ormandaki mahremiyet dolu dakikaları bir başka kadınla değil de kendisiyle paylaşmış gibiydi. Karanlıkta birbirlerinin farkına vardıkları anda aralarında yoğun bir şeyler yaşanmıştı. Sanki bir iple birbirlerine bağlanmışlardı ve Jess'in bu ipi nasıl koparacağı hakkında en ufak bir fikri yoktu. Bu adam hakkında bilmemesi gereken şeyler biliyordu ve artık hiçbir şey olmamış gibi davranamazdı.

"Başarılarınız için sizi tebrik ederim," diye mırıldandı.

"Aynı şeyi ben de sizin için söyleyebilirim." Alistair kollarından birini masaya dayadı. Ceketinin kolları modaya uygun bir şekilde ellerini parmak boğumlarına kadar örtüyordu. Yine de parmakları Jess'e... kalçalarının darbelerini güçlendirebilmek için çardağın direğine tutunduğu o geceyi hatırlatmıştı.

Alistair üzeri örtülü tahta masada parmaklarıyla ritim tutarak Jess'i daldığı hayallerden uyandırdı. "Öyle mi?" dedi genç kadın, cesaretini toparlayabilmek için bir yudum daha şarap alarak.

"Gemilerim Calypso'dan elde edilen mahsüllerin taşımacılığını da yapıyor."

Bunu duymak Jess'i hiç şaşırtmamıştı. "Bu konu hakkında sizinle detaylı bir görüşme yapmak isterim, Bay Caulfield."

Alistair kaşlarını kaldırdı ve masadaki diğer adamlar sessizleşti.

"Bana ayıracak zamanınız olduğunda," diye ekledi Jess. "Acelem yok."

"Size ayıracak bol bol zamanım var."

Jess, Alistair'in bir şahininki kadar keskin olan bakışlarını hemen tanıdı ve onun kendisiyle sadece iş için ilgilendiğini anladı. Kısa bir an hayal kırıklığı yaşar gibi oldu ve masadakilerin bunu anlamaması için dua etti.

Jess zaman içerisinde ne tür erkeklerle karşılaşmaması gerektiğini anlamaya başlamıştı ve hiç şüphesiz Alistair Caulfield da bu erkeklerden biriydi.

Alistair yüzüne hiç zorlanmadan çok hoş ve çekici bir gülümseme yerleştirdi ama bu gülümseme gözlerine yansımamıştı.

"Beni geminizde ağırladığınız için size minnettarım," dedi Jess.

Ardından ayağa kalkan Alistair'a baktı. Genç adam hızlı ama telaşsız adımlarla masanın etrafından dolaşıp onu oturduğu tahta sıradan kaldırdı.

Jess masanın başında oturan kaptana baktı. "Bu güzel gece için teşekkür ederim, kaptan."

"Umarım diğer gecelerde de bize eşlik edersiniz."

Jess bir pot kırmadan ayağa kalkmayı başarmıştı ama Caulfield'ın bu kadar yakınında durduğunu bilmek ona acı veriyordu. Birlikte

kaptan köşkünden dışarı çıktıklarında bu acı daha da katlandı. Köşkün kapısı arkalarından gürültüyle kapandı ve kapı mandalının sesi, gergin olan sinirlerinin daha da gerilmesine neden oldu. Tarley, Jess'in kendini rahat ve güvende hissedebilmesi için çok çaba harcamıştı, oysa Caulfield onun son derece önem verdiği soğukkanlılığını bir anda altüst etmişti. Caulfield ona kadınlığının her noktasını hissettiren ve dolayısıyla tamamen savunmasız kalmasına neden olan tarifi zor bir yeteneğe sahipti.

"Biraz güvertede yürüyelim mi?" dedi Caulfield, içinde bulundukları kapalı mekânın dört bir yanında yankılanan boğuk bir sesle. Başını güvertenin alçak tavanına çarpmamak için hafifçe öne doğru eğilmişti ve Jess'e olması gerekenden çok daha yakın duruyordu. Üzerinden yayılan koku nefisti ve Jess'in burnu sandal ağacı, misk ve biraz da mine çiçeğinin kokusuyla dolmuştu.

"Gidip şalımı almalıyım." Jess birden arzu ettiğinden çok daha boğuk bir sesle konuştuğunu fark etti.

"Elbette."

Caulfield ona kamarasına dek sessizce eşlik etti. Bu sessizlik etraftaki diğer seslerin daha belirgin bir şekilde duyulmasına neden olmuştu; Caulfield'ın sahip olduğu özgüveni gösteren kararlı adımları, Jess'in giderek hızlanan nefesi ve geminin gövdesine çarpan dalgaların *ıslığı*.

Jess nefes nefese kalmış bir halde kamarasına girdi ve bir leydiye yakışmayacak bir telaşla kapıyı arkasından kapattı. Nefes almak için harcadığı çaba, Beth'in fal taşı gibi açılan gözlerini üzerine çevirmesine neden olmuştu. Kadıncağız elindeki işi masaya bırakıp ayağa fırladı.

"Tanrım, kıpkırmızı olmuşsunuz," dedi her şeyin –Jamaika'ya yapılan bir seyahat de dâhil– altından kalkabileceğini gösteren sakin ve otoriter bir sesle. Islak bir havlu almak için yatağın yanında duran leğen ve ibriğe yöneldi. "Hasta mısınız yoksa?"

"Hı ır, değilim." Jess hizmetçisinin ıslak havluyu yanaklarına bastırmasına izin verdi. "Belki de yemekte şarabı fazla kaçırdım. Bana bir şal verir misin?"

Beth yatağın ayak ucunda duran sandığı karıştırıp içinden siyah, ipekli bir şal çıkardı. Jess yüzünde ona teşekkür ettiğini söyleyen bir gülümsemeyle hizmetçisinin elindeki şalı aldı.

Ancak Beth hâlâ kaşları çatık halde ona bakıyordu. "Belki de biraz dinlenseniz iyi olur Leydim."

Jess, "Haklısın," diye onayladı. Caulfield'la böyle bir sohbet başlattığı için kendi kendine kızıyordu. En azından sabah olana dek bekleyebilirdi. Hatta daha da iyisi, aklındaki soruları kendisine keyfini kaçırmayacak bir şekilde yanıt verecek olan hizmetçisine de sorabilirdi. "Birazdan dönerim. Sen de kendi kamarana geçersin."

"Benim için acele etmeyin. Şu an uyuyamayacak kadar heyecanlıyım."

Jess şalı omuzlarına örterek koridora çıktı.

Caulfield onu beklerken karşı duvara yaslanmıştı ama dışarı çıktığını görünce hemen toparlandı. Onun kamarasının kapısından sızan parlak ışığın altında beğeni dolu bakışlarla kendisine baktığını görmek Jess'in bir kez daha kızarmasına neden oldu.

Caulfield arzu dolu bakışlarını yüzüne yerleştirdiği bir gülümsemeyle sakladı ama Jess geçmişte bu bakışların kendisinde yarattığı etkiyi hâlâ unutamamıştı. Şimdi yine benzer bir şekilde eli ayağı kesilmişti.

Caulfield merdivenleri işaret etti. Jess nihayet kendinde hareket edecek gücü bulabildi. Önden yürüyerek güverteye çıktı. Dışarıda serin bir okyanus rüzgârı ve dünyadaki tüm renkleri gizleyen sarı bir ay olduğu için Tanrı'ya minnettardı. Etraftaki her şeyin siyah ve gri tonlarına bürünmüş olması, Alistair Caulfield'la her karşılaştığında vücudunu saran titremeleri biraz olsun bastırmasına yardımcı oluyordu.

Jess sırf aralarındaki rahatsız edici sessizliği bozmak için, "İkimizin aynı anda aynı gemide seyahat etme olasılığı nedir sizce?" diye sordu.

"Bunu ben ayarladığım için epeyce yüksek olmalı," dedi Caulfield sakin bir sesle. "Umarım şu ana dek rahat bir yolculuk yapmışsınızdır."

"Bu olağanüstü gemide rahat etmemek mümkün mü?"

Caulfield'ın yukarı kıvrılan dudakları Jess'in içini titretti. "Bunları söylediğinizi duymak beni çok mutlu etti. Bir şeye ihtiyacınız olursa her zaman hizmetinizdeyim. Karayipler'e ulaşır ulaşmaz Michael'a söz verdiğim gibi Calypso'yu satmanıza yardımcı olabilecek her türlü bilgiyi toplayıp gerekli kişilerle tanışmanızı sağlayacağım."

"Michael," dedi Jess nefesini bırakarak. Kendisini Alistair Caulfield'ın –ki Jess bu adamın yanında kendini hiçbir zaman güvende hissetmemişti– ellerine teslim eden kişinin fazlasıyla korumacı bir insan olan kayınbiraderi olduğunu öğrenmek onu şaşırtmıştı. "Bundan haberim yoktu."

"Michael'ı affedin. Bu konuyu sizinle bizzat kendim konuşacağımı söyledim. Şu aralar işi başından aşkın ve ben de omuzlarındaki yükü biraz olsun hafifletebilmeyi istedim."

"Evet, haklısınız. Çok düşünceli bir davranışta bulunmuşsunuz." Jess kendisini esir alan gerginlikten kurtulabilmek için ön güverteye doğru yürüdü. Caulfield'ı ona değiştiğini söyleyecek kadar iyi tanımıyordu ama karşısında duran bu adam, yıldırdır zihnine yerleşen o deli dolu delikanlıdan çok farklıydı.

"Bunu sadece fedakârlık olsun diye yapmadım," diye ekledi Caulfield yanında yürürken. Ellerini arkasında kavuşturarak yürümesi, geniş göğsünü ve güçlü omuzlarını iyice belirginleştirmişti. Caulfield her zaman Sinclair kardeşlerden çok daha kaslı bir vücuda sahip olmuştu. Hatta kendi ağabeylerinden bile.

Jess onun vücuduna karşı koyulamaz bir hayranlık duyuyordu. "Öyle mi?"

Caulfield başını çevirip ona baktı. "Yıllardır İngiltere'den uzaktayım. Eve sadece annemin peşime bir arama ekibi takmaması için arada sırada uğruyorum. İngiltere'ye döndüğümde sosyeteye alışmam konusunda bana yardımcı olacağınızı umuyorum. Aynı şeyi ben de sizin için Jamaika'da yapacağım."

"Uzunca bir süre İngiltere'de mi kalmayı düşünüyorsunuz?"

"Evet." Caulfield bakışlarını tekrar önüne çevirdi.

"Anlıyorum." Yüce Tanrım, yine nefes nefese kalmıştı. "Bu kararınızın ailenizi ve arkadaşlarınızı mutlu edeceğinden eminim."

Caulfield göğsünü şişirerek derin bir nefes aldı.

Jess, onun geride bıraktığı ailesinde eksilen kişiler olduğunu hatırlayarak telaşlı bir sesle, "Ağabeyleriniz..." dedi.

Ardından başını eğdi. Onu huzursuz ettiği için pişmanlık duyuyordu çünkü bir insana hiç durmadan sonsuza dek kaybettiği şeyleri hatırlatmanın ne demek olduğunu çok iyi biliyordu.

Caulfield geminin ana güvertesinin önünde durdu. Elini usulca Jess'in dirseğine götürerek onun da durmasını istedi.

Jess dönüp yüzüne baktı. Caulfield nedensiz yere ona bir adım daha yaklaşmıştı. Şimdi birbirlerine neredeyse dans edecek kadar yakın bir mesafede duruyorlardı. "İngiltere'ye artık oradan uzak durmamı gerektiren herhangi bir sebep kalmadığı için dönüyorum. Üstelik şimdi hiç beklemediğim bir anda karşıma oraya dönmemi sağlayacak bir sebep çıktı."

Caulfield bu sözleri son derece gizemli bir sesle söylemişti. Jess onun İngiltere'ye bir kadın için dönüp dönmediğini merak etti.

Başını salladı. "Tıpkı sizin bana yardımcı olacağınız gibi, ben de size yardımcı olmak için elimden geleni yapacağım."

"Teşekkür ederim." Caulfield başka bir şey daha söyleyecekmiş gibi tereddüt etti. Sonrasında vazgeçip Jess'e önden yürümesini işaret etti. "Calypso'da üretilen malların nakliyesiyle ilgili konuşmak istemiştiniz, öyle değil mi?"

"Artık Calypso'nun her türlü yükümlülüğü bana ait olduğu için hakkındaki her şeyi bilmek zorundayım. Size sadece bunu söylemek istemiştim. Aslında bu işi kâhyam aracılığıyla da halledebilirim. Lütfen bu konuyu hiç açmadığımı varsayın."

"Aradığınız cevapları biliyorum. Size bu cevapları bizzat kendim vermek isterim. Neyi öğrenmek istiyorsanız çekinmeden sorun lütfen."

Jess dönüp ona baktığında ilgisini tamamen kendisine yöneltmiş olduğunu fark etti. "İşiniz başınızdan aşkın olmalı. Zamanınızı böyle önemsiz şeylerle boşa harcamak istemem."

"Sizin işleriniz benim için asla önemsiz olamaz. Arzu ettiğiniz şeyleri yerine getirmekten büyük mutluluk duyarım."

"Tamam, o halde," dedi Jess sessizce.

Caulfield'ın sesindeki samimiyet yerini bir anda hafif bir öfkeye bıraktı. "Sesiniz bundan pek de memnun olmadığınızı söylüyor."

Sözleri, yıllar önce de yaptığı gibi, Jess'i tahmin bile edemeyeceği kadar cesur bir şekilde konuşmaya zorlamıştı. "Gösterdiğiniz nezakate minnettarım, Bay Caulfield ama sürekli ilgi görmekten bunaldım. Ben dikkatli davranılmadığı takdirde kırılacak cam bir eşya değilim. Bu seyahate bana hassas bir eşyaymışım gibi davranan insanlardan uzaklaşmak için çıktım."

"Ben bir kadının üzerine titremekten hiç anlamam," dedi Caulfield alaycı bir sesle. "Niyetim bu olsaydı kesinlikle başarısızlığa uğrardım. İşin doğrusu kâhyanızla birkaç kez aynı ortamda bulunduğum için onun bir kadına bilgi aktarmak konusunda sıkıntı yaşayabileceğini düşünüyorum. Oysa ben sizin her detaya hâkim olmanızı istiyorum. Çıkarlarınız doğrultusunda hareket etmek konusundaki kabiliyetime güvenmenizi sağlayabilmemin tek yolu, aramızda yapılan anlaşmaları

size bizzat benim sunmam ve aklınıza takılan her türlü soruya anında açıklama getirmem olacaktır."

Caulfield'ın yüzünde muzip bir gülümseme belirdi. "Size her şeyi açıkça göstermek istiyorum; hiçbir şeyi saklama niyetinde değilim." Bu sözlerin ardından dudakları hafifçe yukarı kıvrıldı. Her zaman olduğu gibi yine bir kadını baştan çıkaracak kadar çekiciydi.

"Saat epeyce geç oldu," dedi tekrar merdivene yaklaştıklarında. "Size kamaranıza dek eşlik etmeme izin verir misiniz?"

"Teşekkür ederim." Onun kendisine eşlik etmesinden hoşlandığını fark etmek Jess'i şaşırtmıştı.

Kamaranın kapısına ulaştıklarında Caulfield daracık koridorda hafifçe eğilerek reverans yaptı. "İyi geceler, Leydi Tarley. Tatlı rüyalar."

Jess'in ona cevap vermesine fırsat tanımadan oradan ayrıldı.

BÖLÜM 3

Michael Sinclair, namıdiğer Vikont Tarley, Leydi Regmont'ın ziyaretçilerini kabul ettiği iki saatlik davetin başlamasının ardından kendini Mayfair'daki Regmont Mâlikanesi'nin önünde buldu. Kararını değiştirmeden önce atından aşağı atlayıp kendisini bekleyen seyise dizginleri uzattı ve evin ön kapısına çıkan merdivenleri ikişer ikişer tırmandı. Tek bir düğümle mütevazı bir şekilde bağladığı kravatını tekrar kontrol etme isteğine karşı koydu. Son derece tedirgindi. Hatta Leydi Regmont bir zamanlar ona en çok yakışan rengin mavi olduğunu söylediği için lacivert bir ceket giymiş ve bu cekete hangi yeleğin yakışacağına karar vermek için epeyce kafa yormuştu.

Michael kısa bir süre içerisinde birkaç ziyaretçinin olduğu salona kabul edildi. İçerideki kalabalığın tam ortasına yerleştirilmiş, krem rengi bir berjer koltukta oturan Hester, daha önce hiç görmediği kadar narin ve güzel görünüyordu.

Ayağa kalkmadan elini uzatarak, "Lord Tarley," diye selamladı Michael'ı.

Michael hızlı adımlarla odadaki şark halısının üzerinden geçerek Hester'ın solgun ve zayıf ellerini öptü. "Leydi Regmont. Yataktan kalkar kalkmaz sizin huzurunuza çıktığım için günüm güzel geçecek."

Oradan ayrıldığında hissettiği bu mutluluk, gün ışığının altından gölgeye geçmiş gibi bir anda azalacaktı. Michael, Hester'ın kendisi için yaratıldığına öyle büyük bir inanç duyuyordu ki başka bir kadınla evlenmeyi aklından dahi geçirmemişti. Gençliğinde Sinclair kardeşlerin Sheffield kardeşlerle evlenerek birbirlerinden hiç kopmadan, mutlu bir hayat sürmelerinin mükemmel olacağını düşünmüştü. Ancak Hadley'nin kızları için daha büyük planları vardı ve Michael'ın bir ailenin ikinci erkek çocuğu olması onun değerlendirmeye bile alınmayacağı anlamına geliyordu.

O, Hester'a asla kavuşamayacaktı.

Üstüne üstlük Hester'ın tıpkı ablası gibi tek bir balo döneminin dahi tadını çıkarmasına izin verilmemişti. Neredeyse sosyeteye takdim edilir edilmez nişanlanmıştı.

"Beni unuttuğunuzu düşünmüştüm," dedi Hester, "son ziyaretinizin üzerinden öyle uzun zaman geçti ki."

"Sizi unutmam söz konusu olamaz." Oysa bazı geceler bunun mümkün olması için Tanrı'ya dua ediyordu.

Hester bir isteği varmış gibi omzunun üzerinden arkasına baktı. Kısa bir süre içerisinde becerikli bir hizmetçi genç kadının oturduğu koltuğun yanına ipek kumaşla döşenmiş tahta bir sandalye getirmişti.

İçerideki diğer misafirler, başını sallayarak onları selamlayan Michael'a gülümseyip coşkulu hareketlerle karşılık verdiler.

"Lütfen oturun," dedi Hester sandalyeyi göstererek. "Bana son görüşmemizin üzerinden hayatınızda neler olup bittiğini anlatın."

Michael sandalyeye oturdu ve aç bir kurt gibi bakışlarını Hester'ın göz alıcı yüz hatlarında gezdirdi. Genç kadının altın rengi saçları moda uygun bir şekilde toplanmıştı; alnına bukleler dökülüyordu. Üzerinde gül pembesi renginde nefis bir elbise vardı ve boynundaki siyah kurdelenin ucunda bir madalyon taşıyordu.

"Buraya sizi rahatlatmak için geldim; Jessica emin ellerde. Alistair Caulfield ona göz kulak olmaya söz verdi. Kendisi birkaç yıldır Jamaika'da yaşadığı için hem sosyete mensupları arasında neler olup bittiğini iyi biliyor hem de oraya yerleşmiş önemli kişileri yakından tanıyor."

"Bay Caulfield mı dediniz?" Hester kaşlarını çatınca alnında bir çizgi belirdi. "Jess'in ondan çok fazla hoşlandığını sanmıyorum."

"Sanırım duyguları karşılıklı. Onları birkaç defa aynı ortamda gördüm ve birbirlerinden hiç haz etmedikleri ortadaydı. Ama artık ikisi de birer yetişkin ve Jessica'nın, Caulfield'ın uzman olduğu konularda yardıma ihtiyacı var. Üstelik oraya çiftliğini satmaya gidiyor. Caulfield'ın evinin bu çiftliğe komşu olması onu işlemleri bir an önce tamamlayıp yanınıza dönmeye teşvik edecektir."

"Lordum." Hester'ın güzel, yeşil gözleri sıcak bir ifadeye büründü. "Kıvrak bir zekânız var. Sizin bu özelliğinize bayılıyorum."

Sarf ettiği son sözler Michael'ın göğsüne bir bıçak gibi saplanmıştı. Hester'ın kendisine hayranlık duyması ondan beklediği şeylerin sadece çok küçük bir kısmıydı. "Övgünüzün tamamını hak ettiğimi söyleyemem. Bunu bana Caulfield teklif etti. Benim yaptığım tek şey doğru zamanda doğru yerde bulunmak ve ayağıma gelen bu fırsatı kaçırmamak oldu."

"Sizi bana Tanrı gönderdi." Hester'ın yüzündeki gülümseme soldu. "Jess gideli henüz bir gün oldu ama onu daha şimdiden özlüyorum. Aslında bu yaptığımın bencillik olduğunu biliyorum. Jess bunu saklamak için elinden geleni yapsa da bu seyahati dört gözle beklediği her halinden belliydi. Hatta neredeyse yerinde duramıyordu. En azından ben de heyecanlanmış gibi davranabilirdim."

"Benim bugün buraya gelmemin sebebi de bu zaten. Jessica'yla birbirinize ne kadar yakın olduğunuzu ve onun yokluğunun size ne

büyük bir acı vereceğini biliyorum. Şunu belirtmek isterim ki... o dönene dek neye ihtiyacınız olursa emrinizdeyim."

"Bana her zaman çok iyi davrandınız." Hester elini uzatıp usulca kolunu dokundu. Bu, olması gerekenden çok daha kısa süren bir dokunuştu. Genç kadının üzerine Michael'ı huzursuz eden bir hüzün çöreklenmişti. "Ama zaten ben olmadan da omuzlarınızda yeterince yük var."

"Siz benim için *asla* bir yük değilsiniz. Önceliğim her zaman bana ihtiyaç duyduğunuzda yanınıza koşmak olacaktır."

"Günün birinde bana böyle bir teklifte bulunduğunuz için pişman olabilirsiniz," dedi Hester birden neşelenip ona takılarak. "Bu teklifinizi kullanarak size işkence yapabileceğimden eminim."

Hester bunu masum bir tavırla söylemişti ama Michael'ın bu sözlere verdiği tepki pek de masum sayılmazdı. "Elinizden geleni ardınıza koymayın," diye meydan okudu boğuk bir sesle. "Size bu görevi hakkıyla yerine getireceğimi ispatlamak için sabırsızlanıyorum."

Hester'ın solgun yanakları kızardı.

"*Leydim.*" Evin kâhyası gümüş bir tepsi içerisindeki kurdeleli küçük bir kutuyla onlara yaklaştı. Getirdiği hediyeyi Hester'a uzattı.

Hester'ın konuklardan biri olan Grayson Markizi, onun gizli hayranları olduğunu ve karısını gereğinden fazla sahiplendiği herkesçe bilinen Regmont'ın bu hediyeyi çok kıskanacağını söyleyerek Hester'a takıldı. Regmont eski kafalı bir adam gibi sürekli karısının üzerine titriyordu.

Hester kutuyla birlikte gelen küçük kartı açıp okuduktan sonra onu oturduğu koltuğun koluna bıraktı. Michael onun kutuyu açan parmaklarının titrediğini fark etti. Kutunun içinde çok pahalı olduğu her halinden belli olan mücevherlerle kaplı bir broş vardı. Hester'ın gözlerinin kenarında kırışıklar belirdiğini gören Michael, yarı açık duran karta baktı. Karttaki eğik yazıyı tam olarak seçemiyordu ama

"affet beni" sözleri yeterince okunaklıydı. Bu yazı çenesinin kasılmasına ve zihninin soru işaretleriyle dolmasına neden olmuştu.

"Eee?" diye sordu Leydi Bencott. "Meraktan ölmemizi istemezsin herhalde. Ne geldi? Kimden gelmiş?"

Hester aldığı hediyeyi Kontes'in kendisine doğru uzanan avucuna bıraktı. "Elbette ki Regmont'tan gelmiş."

Broş odadaki diğer kişilerin beğenisine sunulmak üzere elden ele dolaşırken Michael, Hester'ın yüzünde zoraki bir gülümseme olduğunu fark etti. Ancak genç kadının yüzü öylesine solgundu ki bu ondan başka kimsenin dikkatini çekmemişti.

Hester'ın hayatında yolunda gitmeyen bir şeyler olduğu ve kendisinin de bu konuda hiçbir şey yapamadığı fikrine daha fazla dayanamayarak oradan ayrılmak için izin istedi.

***

Neredeyse akşam olmak üzereydi ve Jessica hâlâ güverteye çıkmamıştı.

Alistair güvertede volta atmamak için kendini zor tutuyordu. Jessica'nın kendisinden uzak durması ona kur yapmasını zorlaştırabilirdi ama o, yenilgiyi kolayca kabullenecek türde bir adam değildi. Bu gezi sırasında Jessica'yla yakınlık kurmak istiyordu ve ne yapıp edip bu isteğini gerçekleştirecekti. Onunla aralarında daha derin bir ilişki kurmanın bir yolu olmalıydı. Jessica'nın kalbini açacak anahtarı bulmak zorundaydı. Bir önceki gece ona karşı dürüst olduğu takdirde kendisine fazla direnmeyeceğini düşünmüştü ama belli ki Jessica'yı yanlış tanıyordu.

Küpeşteye tutunup okyanusa baktı. Okyanusun gri suyunun Jessica'nın gözleriyle aynı renk olduğu dikkatinden kaçmamıştı.

Tanrım, o nefes kesici bir kadındı.

Jessica'nın akşam yemeği için kaptan köşküne girdiği o anı hatırladı. Genç kadın odadaki havayı tamamen değiştirmiş ve Alistair'ın onun içeri girdiğini hissetmesine neden olmuştu. Alistair, bakışlarının sıcaklığını ve ağırlığını fiziksel bir temas gibi vücudunda hissetmişti. O içeri girdiği sırada pozisyonunu değiştirmemiş ve üzerinde ceket olmadan keman çalmaya devam etmişti. Jessica'nın artık kültürlü ve görgülü bir erkek olduğunu bilmesini istiyordu; kendini yetiştirmiş bir erkek. Bu haliyle onu yavaş ve dikkatli bir şekilde baştan çıkarmanın ilk adımını atmayı amaçlıyordu.

Oysa Jessica indirmeye hazırlandığı bu darbeyi benzer şekilde kendisine indirmişti. Yukarıdan toplanmış kızıla çalan sarı saçları, en kaliteli porselen kadar pürüzsüz olan cildi ve bir zamanlar incecikken artık olgunlaşmış bir kadının kıvrımlarına bürünen vücuduyla karşısında duruyordu. Dolgun ve iri göğüsler, incecik bir bel. Alistair'ın, kalçalarına dolanması için can attığı upuzun bacaklar. Onun kolayca incinebilirmiş gibi görünmesi Alistair'ın en ilkel güdülerini harekete geçiriyordu. Genç adam ona her türlü zevki tattırmak istiyordu. Ve ona sahip olmak.

Alistair'ı tanır tanımaz yüz hatlarında beliren kısa süreli ifade Jessica'nın gerçek hislerini ele vermişti. Tıpkı yedi yıl önce olduğu gibi dün de ondan etkilenmişti. Alistair dikkatli davrandığı takdirde bu etkiyi amacına ulaşmak için kullanabilirdi.

"İyi günler, Bay Caulfield."

Lanet olsun. Onun sesini duymak bile müstehcen hayaller kurmasına neden oluyordu. Sesi de tıpkı davranışları gibi keskin ve ölçülüydü. Alistair onun hızlı hızlı konuşurken çıkardığı sesi boğuk bir hırıltıya dönüştürmek istiyordu. Yumuşatmak istiyordu. Zevk dolu çığlıklarla boğuklaşan bu sesin ismini haykırmasını istiyordu.

Derin bir nefes alarak Jessica'ya baktı. "Leydi Tarley. Epeyce dinlenmiş görünüyorsunuz. Umarım iyi uyumuşsunuzdur?"

"Uyudum, teşekkür ederim."

Dinlenmiş görünmek hafif kalırdı, âdeta nefes kesecek kadar güzel görünüyordu. Üzerindeki lacivert elbise ve elinde taşıdığı zarif şemsiyeyle Alistair'ın güvertesinde dolaşan bir hayalden farksızdı. Alistair gözlerini ondan ayırmamıştı ama etraftaki her erkeğin kendisiyle aynı duyguları paylaştığından emindi. O her açıdan mükemmel bir kadındı.

Jessica onun yanına yaklaşıp eldivenli ellerinden birini küpeştenin üzerine koydu ve etraflarını saran uçsuz bucaksız okyanusa baktı. "Denize açılmak hep hoşuma gitmiştir," dedi hızlı hızlı konuşarak. "Etrafta okyanustan başka bir şey görmemek insanın kendini hem özgür hem de sakin hissetmesini sağlıyor. Kalabalık bir mürettebatı olan böylesine güzel bir gemide tek başıma seyahat etmek istemezdim ama bu, duyduğum mutluluğa kesinlikle engel değil. Lord ve Leydi Masterson başarılarınızla gurur duyuyor olmalı."

Babasının isminin söylendiğini duymak her zaman olduğu gibi Alistair'ın tüylerini diken diken etmişti. Omuzlarını geriye atarak hissettiği gerginlikten kurtulmaya çalıştı. "Ben olsam gurur demezdim ama elbette ki başarılarımın farkındalar."

Jessica dönüp ona baktı. Hızlı hızlı konuşması ve alt dudağını ısırması hissettiği gerginliği açıkça belli ediyordu. İkisi de henüz Pennington ormanındaki o geceyi hatırladıklarını belli edecek bir şey yapmamıştı ama aslında bunu inkâr ettikçe o anı daha da güçlü hatırlıyorlardı. Alistair o gece hakkında konuşmak istiyordu. Tanrım, hem de bunu yapmayı nasıl da istiyordu. Jessica'ya o geceyle ilgili soracağı öyle çok soru vardı ki.

Ancak bunu yapmak yerine her ikisinin de konuşmaktan rahatsızlık duymayacağı farklı bir sohbet konusu açtı. "Okyanusun, üzeri boş bir kayrak taşına benzediği konusunda size katılıyorum. Burada karşınıza çıkabilecek imkân ve gizemler sınırsızdır."

Jessica'nın yüzüne yerleşen gülümseme nefes kesiciydi. "Hak-
lısınız."

"Aileniz nasıl?"

"Gayet iyiler. Erkek kardeşim artık Oxford'da. Elbette Hadley bu durumdan çok memnun. Kız kardeşim bir asilzadeyle evlendi. İngiltere'ye döndüğünüzde size epeyce yardımı dokunacaktır."

"Kız kardeşiniz Regmont Kontu'yla evlenmişti, değil mi?"

"Evet. Onları düğün gecemde ben tanıştırdım, artık böyle şeyler demode olsa da aralarında bir aşk doğmasını sağladım."

Alistair kendine daha fazla hâkim olamadı: "O gece unutulmazdı."

"Ya sizin aileniz?" Jessica'nın yanakları hafifçe kızarmıştı. "Yaşadıkları acıyla nasıl başa çıkıyorlar?"

"Olması gerektiği gibi. Lord Baybury unvanını taşımaya başlayan ağabeyim Albert'ın aile mirasını devralacak bir veliahta sahip olamaması Masterson'ı inanılmaz derecede huzursuz ediyor. Günün birinde dükalığın başına benim geçmemden korkuyor. Bu onun kâbusunun gerçeğe dönüşmesi anlamına gelir."

Jessica kınayan gözlerle ona baktı. "Ne kadar da saçma. Beklenen çocuğun bir türlü gelmemesi sadece onun değil, herkes için çok zor. Leydi Baybury'nin de bundan rahatsızlık duyduğundan eminim."

Jessica'nın sesine yansıyan merhametin, ruhunun derinliklerinden kopup geldiği açıkça belliydi ve bu da Alistair'a, onun da altı yıl süren evliliği boyunca çocuk sahibi olamadığını hatırlatmıştı.

Hiç vakit kaybetmeden konuyu değiştirdi. "Tarley'yin sizi Calypso'ya yılın hangi döneminde götürmüş olduğunu hatırlamıyorum ama şu sıralar orada inanılmaz bir sıcak var. Zaman zaman kısa süreli ikindi yağmurları olur ama çok geçmeden güneş tekrar yüzünü gösterir. Çoğu kişi havanın böyle olmasından mutluluk duyar. Eminim ki bu sizin de hoşunuza gidecektir."

Jessica'nın yukarı doğru kıvrılan dudaklarının onu baştan çıkarmak gibi bir niyeti yoktu ama Alistair bu hareketi son derece tahrik edici bulmuştu. "Sizi zorlayan sohbet konularını değiştirmekte ustasınız."

"Bu, iş görüşmelerinde mutlaka sahip olunması gereken bir meziyettir." Alistair ona baktı. "Şaşırdınız mı? Yoksa etkilendiniz mi?"

"Etkilenmiş olmamı mı tercih ederdiniz?"

"Kesinlikle."

Jessica kusursuz birer kavis çizen kaşlarından birini yukarı kaldırdı. "Neden?"

"Sosyal incelikler konusunda örnek alınacak bir insansınız. Sizin tarafınızdan kabul görmek herkes tarafından takdir edilmek demektir."

Jessica'nın yüzünde alaycı bir ifade belirdi. "Bana hak ettiğimden çok daha fazla değer veriyorsunuz."

Alistair başını hafifçe çevirip ona baktı ve gelişigüzel bir hareketle küpeşteye doğru eğildi. "O halde lütfen sizin saygınızı kazanmaktan büyük *mutluluk duyacağımı* söylememe izin verin."

Jessica, elindeki şemsiyeyi yüzünü ondan gizleyecek bir biçimde yana doğru eğdi. "Doğrusu, şu ana dek bu konuda oldukça iyi iş çıkardınız."

"Teşekkür ederim. Ancak bu konudaki çabalarıma devam edecek olursam lütfen beni suçlamayın."

"Zaten yeterince çaba gösteriyorsunuz." Jessica'nın ses tonundaki ciddiyet Alistair'ın yüzündeki gülümsemenin iyice genişlemesine neden oldu. Bu defa konuyu değiştiren Jessica'ydı. "Adanın etrafını çevreleyen okyanus suyu hâlâ hatırladığım kadar berrak mı?"

"Cam gibi dümdüz. Kıyıdan balıkların yüzüşünü seyretmek bile mümkün. Hatta kıyı boyunca bazı yerlerde su öylesine sığ ki kayalıklara dek yürüyebilirsiniz."

"Bahsettiğiniz bu yerlerden birisini keşfetmem gerekecek."

"Ben sizi oraya götürürüm."

Bu sözler nihayet şemsiyenin yukarı kalkmasını sağladı. "Michael'a verdiğiniz sözün bunu kapsadığını sanmıyorum."

"Bunu yapmak benim için büyük bir zevk olacaktır." Alistair kelimeler dudaklarından döküldüğü anda boğuk ses tonuyla niyetini fazlasıyla belli ettiğini hissetti. Kendine hâkim olamamıştı. Jessica'nın eteğini ince ayak bileklerine dek çektiğini ve sırılsıklam olmuş bir halde suda oynaştığını hayal ederken kendini engelleyebilmesi mümkün değildi. Belki de eteklerini biçimli baldırlarına dek kaldırırdı...

"Sanırım bugün yeterince güneşlendim," dedi Jessica ondan uzaklaşarak. "Sizinle sohbet etmek güzeldi, Bay Caulfield."

Alistair kendini toparladı. "Benimle bir kez daha güneşlenmek isterseniz," diye takıldı Jessica'ya, "önümüzdeki birkaç hafta boyunca hep burada olacağım."

"Bunu aklımda tutacağım," dedi Jessica omzunun üzerinden arkasına bakarak.

Onun cilveli bir ses tonuyla konuşması Alistair'ın içini memnuniyetle doldurdu. Bu küçük bir zaferdi belki ama o çok uzun zaman önce elindekilerle yetinmeyi öğrenmişti.

BÖLÜM 4

Jessica kaptan köşkünde hiç beklemediği şekilde mükemmel bir akşam yemeği daha geçirirken sürekli karşısında oturan Alistair Caulfield'ı izledi. Onun bu yeni hali karşısında büyük bir şaşkınlık yaşıyordu. Alistair'ın kendisinden çok daha yaşlı ve deneyimli olan kaptandan hiç de aşağı kalır bir yanı yoktu. Geminin doktoru da – Jessica'ya sadece isminin Morley olduğu bilgisi verilmişti– ona işçi işveren ilişkisinden çok daha farklı bir şekilde davranıyordu. İkisinin de ona hayranlık beslediği ve fikirlerine saygı duyduğu belliydi. Alistair da onlara asla patronluk taslamıyordu ve Jessica onun bu tavrından çok etkilenmişti.

Genç kadın tıpkı bir önceki gece olduğu gibi sohbetin akışını masadaki centilmenleri konuşmaya teşvik edecek şekilde yönlendirmeye çalışıyordu. Köle ticareti hakkında konuşuyorlardı ve Jessica bazı ortamlarda bu konunun hararetli tartışmalara sebep olduğunu biliyordu.

Caulfield ilk başta konuyla ilgili düşüncelerini ve çiftliğinde istihdamı ne şekilde sağladığını açıklamaktan çekindi. Ancak sonra Jess'in ilgisini fark ederek onun merakını tatmin etti. Jessica bir zamanlar diğer asilzadelerden çok daha farklı olduğu için Alistair'la alay ettiğini hatırladı. Oysa şimdi onun bu özelliğini fazlasıyla takdir ediyordu.

Ne Tarley ne de babası Jessica'nın yanında bir kez olsun yaptıkları işten ya da politik konulardan bahsetmişlerdi. Caulfield'ın bu konuda istekli davranması ona cesaret veriyor ve normal şartlar altında asla açamayacağı konular hakkında konuşmasını sağlıyordu.

"Çiftliklerin çoğunda işler hâlâ kölelerle mi yürütülüyor?" diye sordu. Köle ticaretinin yasaklanmış olmasının köleliği sona erdirmediğini biliyordu.

Kaptan sakalını çekiştirdi. "Tıpkı korsanlar gibi tacirler de kanun falan dinlemiyorlar. Önleyici Birlik[2] şu an için yeterince etkili sayılmaz."

"Korsanlar sizin için bir sorun teşkil ediyor mu, kaptan?"

"Onlar her geminin baş belasıdır ama şunu gururla söyleyebilirim ki henüz benim yönetimimdeki hiçbir gemiye ayak basmayı başaramadılar."

"Öyle olduğundan eminim." Jessica'nın bu sözleri gerçekten inanarak söylemesi Kaptan Smith'in yüzünde geniş bir gülümseme belirmesine neden oldu. Jessica kendini onu görmeye hazırlayarak dikkatini Alistair'a çevirdi. Harcadığı çaba nafileydi. Alistair'ın sahip olduğu cazibenin onda yarattığı etki zamanla ya da kendini hazırlamakla azalacak gibi değildi. "Calypso'da da işler kölelerle mi yürüyor?"

Alistair başını salladı. "Çiftliklerin pek çoğu hâlâ onlara bel bağlıyor."

"Buna sizin çiftliğiniz de dâhil mi?"

Alistair oturduğu yerde arkasına yaslandı. Konuşmaya başlamadan önce vereceği cevabı gözden geçiriyormuş gibi dudaklarını büzdü. Jessica geçmişte onunla hiç bağdaştıramadığı bu temkinli tavrı takdirle karşıladı. "Konuya ticari açıdan bakacak olursak köle

2 19.yy'da Batı Afrika kıyılarını kontrol altında tutarak köleliği önlemeye çalışan birlik. (ç.n.)

çalıştırmak kârlıdır. Benim bu konudaki düşüncelerime gelince; ben insanların kendi isteğiyle yanımda çalışmalarını tercih ederim."

"Soruma net bir cevap vermediniz."

"*Sous la Lune*'da köle çalıştırmıyorum," dedi Alistair, vereceği tepkiyi merak ettiğini gösteren bir ifadeyle Jessica'yı inceleyerek. "Bunun yerine sözleşmeyle çalıştırdığım hizmetlilerim var. Bu hizmetlilerin çoğu ya Çinli ya da Hintli. Emrimde çalışan birkaç zenci de var ama onlar tamamen özgür insanlar."

Jessica, Alistair'ın sahip olduğu çiftliğin ismini kendi diline çevirerek, "Ay ışığının altında..." diye mırıldandı. "Ne güzel bir isim."

"Evet." Alistair'ın yüzüne yerleşen gülümsemede gizemli bir şeyler vardı. "Benim bir romantik olduğumu söyleyebilirsiniz."

Jess tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Alistair yine Pennington ormanındaki o geceyi ima etmiş olmalıydı. Eğer bu doğruysa, o gece hakkındaki düşünceleri Jessica'nın tahmin ettiğinden çok daha farklıydı. Ses tonunda alay ya da münasebetsiz bir teklif yoktu; aksine sıcak ve samimiydi. Ama neden böylesine şehvet dolu bir hatıra onun için duygusal bir anlam taşısındı ki?

Caulfield dudaklarına götürdüğü bardağının üzerinden Jessica'ya baktı. Güzel, mavi gözlerindeki hayranlık dolu bakışlar genç kadının tenini güneş ışığı gibi ısıtmıştı. Jessica o gece hakkındaki düşüncelerini tekrar gözden geçirdi. Alistair'ın yaptığı şey ahlaka aykırıydı ve Jessica o güne dek hep olayın bu yönünü düşünmüştü. Fakat göz göze geldikleri o an... *farklı bir şeyler* yaşanmıştı. Bunun ne olduğunu bilmiyor ve bu konuda herhangi bir açıklamada bulunamıyordu. Onu asıl korkutan da buydu. Birileri ona böyle bir olaya şahit olduğunu söylese dehşete kapılır ve bunun beraberinde olumlu bir şeyler getirebileceğini düşünemezdi. Ama bu olaya şahit olan kendisiydi ve o gece Tarley'yle yaptığı konuşma hayatını geri dönülmez bir şekilde değiştirmişti. O gece farkında bile olmadığı ihtiyaçlarını keşfetmiş

ve hissettiği arzu ona bu ihtiyaçları evleneceği adama açma cesareti vermişti. Neticede altı yıl süren paha biçilmez bir evlilik yaşamıştı. Belki o gece Alistair'a da bir şeyler kazandırmıştı. Jessica günün birinde bunu ona soracak cesarete sahip olabilmeyi ümit etti.

"Madem başka alternatifler vardı, Tarley neden çiftliğinde köleleri çalıştırmayı tercih etti?" diye sordu çekinerek.

"Bu konuda onu suçlama," dedi Alistair. "Calypso'nun idaresinden doğrudan o sorumlu değildi. Bu tür detaylarla ilgilenen bir kâhya ve bir de kalfa vardı ve bu adamlar işverenlerinin menfaatleri doğrultusunda hareket ediyordu."

"Bence daha çok elde edilecek kazanç doğrultusunda hareket etmişler."

"Bu ikisi aynı şey, öyle değil mi?" Alistair öne doğru eğilip Jessica'ya sert bir bakış attı. "Umarım onun yaptıklarını takdir ediyorsunuzdur. İnsanın idealleri olması güzel bir şey ama idealler ne karnımızı doyurup üzerimize kıyafet giydirir ne de ısınmamızı sağlar."

"*Bunlar başka türlü de sağlanabilir*," diye itiraz etti Jess. Kıyafetlerinin, mücevherlerinin, gösterişli arabasının ve diğer pek çok lüksün kölelerin çalıştırılmasıyla elde edildiğini düşünmek karakterine aykırıydı. O güçsüzlüğün ve başkalarının eline muhtaç olmanın ne demek olduğunu çok iyi biliyordu.

"Benim yaptığım diğer ticari işler bana bu konuda hareket özgürlüğü sağlıyor."

"Bu, ideallerin parayla satın alındığı anlamına mı geliyor? Parası olanlar ideallerine sahip çıkma imkânı bulabilirken diğerleri para kazanmak için ideallerini satmak zorunda mı kalıyor?"

"Kulağa son derece duygusuz bir şeymiş gibi gelse de," dedi Alistair ondan özür diler gibi, "bu doğru."

İşte şimdi Alistair'ın gerçek kişiliği ortaya çıkmıştı. Yine eskisi gibi hiçbir bahis oyununu kaçırmayan ve seks karşılığında ücret alan o genç delikanlı haline dönüşmüştü. Jessica daha önce o delikanlının nereye gittiğini merak etmiş ama şimdi onu tekrar karşısında bulmuştu. Belli ki bu delikanlı fazla göze batan yönlerini gizlemek için kendini biraz terbiye etmekten fazlasını yapmamıştı.

"Çok aydınlatıcı bir konuşma oldu," diye mırıldandı kadehinden oldukça büyük bir yudum şarap alarak.

Jessica bulduğu ilk fırsatta masadakilerden izin istedi ve doğrudan kamarasına yöneldi. Görgü kurallarının el verdiği ölçüde hızlı bir şekilde koridordan geçti.

"Jessica."

Alistair'ın o boğuk sesiyle ilk ismini söylediğini duymak, sahip olduğu bütün cesareti alıp götürmüştü. Jessica ancak kamarasının kapısına ulaştıktan sonra dönüp arkasına baktı. "Evet, Bay Caulfield?"

Alistair tıpkı bir önceki gece olduğu gibi dar koridorun neredeyse tamamını kaplamıştı. "Niyetim seni üzmek değildi."

"Eminim ki öyledir."

Genç adam kendine hâkimmiş gibi görünmeye çalışıyordu ama elini kaba ve ani bir hareketle kömür karası saçlarının arasında gezdirirken hiç de öyle görünmüyordu.

"Sana güzel bir hayat sunmak için yaptığı seçimlerden dolayı Tarley'yi suçlamanı istemiyorum. O kesinlikle aptal birisi değildi ve önüne çıkan tüm fırsatları değerlendirdi."

"Beni yanlış anlamışsınız," dedi Jess, içinin alışık olmadığı bir cesaretle dolduğunu hissederek. Tıpkı Benedict'le konuşurken olduğu gibi, Alistair'a da aklından geçenleri söylerken olumsuz bir tepki almaktan korkmuyordu. "Ben kimseyi sağduyulu, işini bilen, hatta hırslı birisi olmakla suçlamıyorum; tabii kötü niyetli olmadığı sürece. Beni

asıl rahatsız eden şey hafife alınmak. Ben duyarlı olduğum konulardan fedakârlık etmek zorunda kalsam bile gerektiğinde menfaatlerim doğrultusunda hareket etmeyi bilirim. Ancak sizinle Calypso'nun sözleşmesini yeniden gözden geçirerek, çiftlikte köle yerine sözleşmeli hizmetliler istihdam etmek için gerek duyduğum kaynağı yaratabilirim. Ya da belki de uzun dönemde kendime bir gemi satın almanın daha kârlı olacağına karar verir, bu amaç doğrultusunda kaynak sağlarım. Bu da olmazsa rom üretimini artırmanın bir yolunu bulurum. Her halükârda ideallerimi gerçekleştirmek istediğimde bunun için yapılması gereken ne varsa yapabilirim."

Alistair'in gözleri loş fenerlerin ışığı altında ışıl ışıl parladı. "Şimdi her şeyi açıklığa kavuştu, Leydim. Daha önce Calypso'yu satmak istediğiniz izlenimine kapıldığım için masadaki sorularınızın geleceğe değil, geçmişe ait olduğunu düşünmüştüm. "

"Hımm..." dedi Jessica bundan şüphe eder gibi.

Alistair ellerini arkasında kavuşturdu. "Bir zamanlar sizi hafife almış olduğum doğru," diye itiraf etti. "Ama bu çok uzun zaman önceydi."

Jess kendini tutamayıp sordu: "Bu konudaki fikrinizi değiştiren şey ne oldu?"

"Siz."

Alistair'ın yüzünde kötü bir üne sahip olan o muzip gülümseme belirdi. "Kaçmak ya da kalmak arasında bir tercih yapmanız gerektiğinde kalmayı tercih ediyorsunuz."

Jessica yüreğine saplanan keskin bir sancıyla, zaten tükenmek üzere olan cesaretinin tamamen yok olduğunu hissetti. Kamarasının kapısını açıp içeri girecekken durdu ve omzunun üzerinden arkasına baktı. "Oysa ben sizi hiçbir zaman hafife almadım."

Alistair şık bir reverans yaptı. "Bundan sonra da almamanızı öneririm. İyi geceler, Leydi Tarley."

Jess kamaraya girer girmez kapıya yaslandı ve kalp atışlarının yavaşlamasını diledi.

Her daim hazırlıklı olan Beth elinde ıslak bir havluyla onu bekliyordu. Jess soğuk havluyu yanaklarına bastırdığı sırada hizmetçisinin gözlerinde neler olup bittiğini anladığını gösteren bir ifade belirdiğini fark etti. Elbisesinin düğmelerini çözmesi için ona arkasını döndü.

Bu gece ruhunun derinliklerini görebilen bir insana daha katlanabilecek durumda değildi.

***

Eşi yarı giyinik bir halde odasına girdiği sırada, Hester başının üzerinde toplanmış saçlarının arasına son bir tane daha beyaz kuş tüyü takmakla meşguldü. Regmont'ın henüz bağlanmamış kravatı boynundan aşağı sarkıyordu ve yeleğinin düğmeleri de iliklenmemişti. Islak saçları ve pürüzsüz çenesinden anlaşılabileceği üzere az önce yıkanıp tıraş olmuştu. Aralarında altın rengi gölgeler olan saçları ve nar bülbülü yumurtasını andıran mavi gözleriyle inkâr edilmeyecek kadar yakışıklıydı.

İkisi tüm dikkatleri üzerlerine çeken, mükemmel bir çift oluşturuyordu; Regmont bitmek bilmeyen neşesi ve tatlı cazibesi, Hester ise ölçülü ve kusursuz hareketleriyle.

Regmont başını Hester'ın hizmetçisi Sarah'ya doğru salladı. Sarah o sırada Hester'ın az sonra giymeye niyetlendiği yeni mavi elbisesinin üzerindeki kırışıklıkları düzeltmekle uğraşıyordu. "Seni pembe danteller içerisinde görmeyi umuyordum. Pembe sana çok yakışıyor; özellikle de annemin hediye ettiği o incileri taktığında."

Kocasının bu isteğine boyun eğen Hester aynada hizmetçisiyle göz göze gelerek başını salladı. Onun dediğini yapmadığı takdirde kendini hiç istemediği bir tartışmanın ortasında bulacağını biliyordu.

Hizmetçi sessiz ve hızlı bir şekilde gerekli değişikliği yaptı. Pembe elbiseyi yatağın üzerine serdiğinde Regmont ona dışarı çıkmasını

işaret etti. Beti benzi atan ve perişan görünen Sarah, belli ki en küçük tüsünden korktuğu için telaşla odadan dışarı fırladı. Regmont'ın ne zaman sinirleneceği az çok belli olsa da bazen sebepsiz yere şiddet uygulayabiliyordu.

Regmont, baş başa kaldıklarında Hester'ın omuzlarını tutarak burnunu kulağının arkasındaki hassas noktaya sürttü. Parmaklarıyla tenini okşadığı sırada Hester'ın irkildiğini fark etti. Birden kaskatı kesildi ve bakışlarını az önce dokunduğu yerde gezdirdi.

Hester belirgin yüz hatlarında bir pişmanlık ifadesi görmeyi bekleyerek aynada ona baktı. Regmont bu açıdan babasından tamamen farklıydı. Harley yaptıklarından asla pişmanlık duymazdı.

Regmont az öncekinden çok daha yumuşak bir hareketle elini Hester'ın sağ kürek kemiğindeki morarmaya başlayan çürüğün üzerinde gezdirdi. "Hediyemi aldın mı?" diye fısıldadı.

"Aldım." Hester önünde oturduğu tuvalet masasının üzerinde duran kutuyu işaret etti. "Teşekkür ederim. Çok güzel bir hediye"

"Senin güzelliğinin yanında lafı bile olmaz." Regmont'ın dudaklarının hareketi Hester'ın kulak memesinin ürpermesine neden oldu. "Ben seni hak etmiyorum."

Hester sık sık birbirlerini sonuna dek hak ettiklerini düşünüyordu. Onca zaman kendisi için ricada bulunup babalarının gazabının acısına tek başına katlanmak zorunda kalan Jess, nihayet mutlu bir evlilikle geçici de olsa huzura kavuşmuş ve acı çekme sırası Hester'a gelmişti. Hester'in bir zamanlar, çocukken her ikisinin de ebeveynlerinden şiddet gördükleri için Regmont'la aralarında eşsiz bir bağ kurabileceklerini düşünmüş olması insanı hüzne boğan bir ironiydi. İkisi de bir çocuğun ruhunda açılan yaraları ve o çocuğun bu yaralara rağmen hayatta kalabilmek için ne tür kişisel özellikler geliştirmek zorunda kaldığını çok iyi biliyordu. Fakat zaman içinde Hester çok küçük yaşta şiddetle karşılaşan bir çocuğun karakterine farklı özelliklerin

de sızabileceğini keşfetmişti. O çocuğun ruhunda hiç beklenmedik bir anda ortaya çıkabilen izler kalıyordu. Dedikleri gibi armut her zaman dibine düşüyordu.

"Günün nasıl geçti?" diye sordu.

"Çok uzun bir gündü. Hep seni düşünerek geçirdim." Regmont onu kendisine dönmeye zorladı. Hester tuvalet masasının önündeki küçük taburede dikkatli bir şekilde olduğu yerde kayarak sırtını aynaya verdi.

Regmont önünde diz çöktü ve baldırlarının arkasına tutundu. Başını kucağına koyup, "Affet beni sevgilim," dedi.

"Edward." Hester içini çekti.

"Sen benim her şeyimsin. Beni kimse senin kadar iyi anlamıyor. Sen olmasan mahvolurdum."

Hester elini onun ıslak saçlarının arasında gezdirdi. "Alkol aldığında kendini kaybediyorsun."

"Haklısın," dedi Regmont yanağını onun morarmış bacağına sürterek. "Kendimi kontrol edemiyorum. Sana asla isteyerek zarar vermeyeceğimi biliyorsun."

Sahip oldukları evlerin hiçbirinde içki bulundurmuyorlardı ama Regmont ne yapıp edip alkole ulaşmanın bir yolunu buluyordu. Herkes onun içtiğinde iyice keyiflendiğini ve çok eğlenceli bir masa arkadaşı olduğunu söylüyordu. Ama eve döndüğü anda sanki şeytan ruhunu ele geçiriyordu. Hester, Regmont'ın gözlerinden akan yaşların kombinezonunu ve paçalı iç çamaşırını ıslattığını hissetti.

Genç adam başını kaldırıp kıpkırmızı gözleriyle Hester'a baktı. "Beni affedebilecek misin?"

Bu soruyu sorduğu her defasında cevap vermek daha da güçleşiyordu. O çoğu zaman mükemmel bir eşti. Nazik ve düşünceli. Hester'ı hediye, ilgi, aşk mektupları ve sevdiği diğer şeylerle şımartıyordu.

Konuştuğunda onu dinliyor ve hoşuna giden hiçbir şeyi unutmuyordu. Hester çok kısa bir zamanda sevdiği şeylerden söz ederken dikkatli olmayı öğrenmişti çünkü Regmont onun bu şeylere kavuşmasını sağlamak için elinden ne gelirse yapıyordu. Öte yandan kelimenin tam anlamıyla bir canavara dönüştüğü anlar da oluyordu.

Yine de Hester'ın yüreğinin bir parçası evliliklerinin ilk günlerinde paylaştıkları o tatlı hatıralara hâlâ delicesine âşıktı. Diğer bir parçasıysa Regmont'tan nefret ediyordu. Ellerini Hester'ın belindeki iplere götürerek, "Canım Hester'ım," diye mırıldandı Regmont. "Kendimi affettirmeme izin ver. Sana hak ettiğin ilgiyi göstermeme izin ver."

"Lütfen Lordum." Hester parmaklarını onun bileklerinin etrafında gezdirdi. "Grayson'ların balosuna davetliyiz. Saçımı daha yeni yaptılar."

"Saçını bozmayacağım," diye fısıldadı Regmont iç gıcıklayan, boğuk bir sesle. Bu ses tonu bir zamanlar Hester'ı at arabalarında, çardaklarda ve baş başa kalabildikleri her yerde onunla sevişmek isteyecek kadar baştan çıkarırdı. "Bana izin ver."

Regmont baygın gözlerle Hester'a baktı. Yüzü duyduğu arzudan kıpkırmızı olmuştu ve istediğini almaya kararlı görünüyordu. Cinsel arzuları söz konusu oldu mu "hayır" cevabını asla kabul etmezdi. Hester ellerini sevgiyle bile olsa vücudunun üzerinde dolaştıracağı fikrine katlanamayıp onu reddettiği birkaç sefer, Regmont kafayı çekip öfke nöbetlerine kapılmış ve genç kadın onu reddettiği için büyük pişmanlık duymuştu. Neticede Regmont ona zorla sahip olup orgazm çığlıkları attırarak kendini affettirmeye çalışmıştı. Hester'ın bu kadar zevk aldığını görünce onun da bunu istediğini düşünmüş olmalıydı. Hester hain vücudunun kendisine yaşattığı utanca katlanmaktansa Regmont'ın yumruklarının verdiği acıyı tercih edecek duruma gelmişti.

Regmont, Hester'ın paçalı iç çamaşırını aşağı sıyırıp çorapla örtülü baldırlarına indirdi, sonra da üzerinden çıkardı. İri ellerini

kadının dizlerini tuttu ve bacaklarını iki yana açmaya zorladı. Nefesi Hester'ın bacaklarının iç kısmını okşuyordu.

"Çok güzel," dedi iz süren parmaklarıyla kadınlığını aralayarak. "Bir deniz kabuğu kadar yumuşak, tatlı ve pembe."

Regmont Kontu, Hester'la evlenmeden önce çapkınlıklarıyla ün salmış bir adamdı. Elleri, dili ve erkeklik organıyla hiçbir erkeğin hak etmediği ölçüde hüner kazanmıştı. Bu becerilerini onun üstünde ne zaman uygulasa Hester'ın vücudu kendisine ihanet ediyordu. Genç kadın hayatını devam ettirmek ve akıl sağlığını korumak için öfke duymaya kararlıydı ama Regmont ondan çok daha inatçıydı. Dakikalar, hatta bazen saatler geçse bile yılmıyordu.

Şimdi bir kez daha bu konudaki ustalığını konuşturuyor, sivri dilini Hester'ın klitorisinde dolaştırıyordu. Hester gözlerini kapayıp dişlerini sıkarak kumaş döşeli taburenin kenarlarına tutundu ve duyduğu zevke karşı koymaya çalıştı. Ancak çabası nafileydi. Kaçınılmaz bir şekilde orgazm olarak sarsıldı ve gözlerinden yaşlar boşaldı.

"Seni seviyorum," dedi Regmont arzu dolu bir sesle.

Hester'ın, kendisine bu kadar acı çektiren bir adamın dokunuşlarından zevk alması, kişiliği hakkında ne tür ipuçları veriyordu? Belki de babasından miras kalan acılar toplum önünde değil de özel hayatında kendini gösteriyordu.

Regmont onu arkasına yaslanmaya zorlayıp bacaklarını iyice aralayarak cinsel tacizine devam etti. Dilini içine soktuğunda Hester'ın zihni vücudundan ayrılıp karanlık bir mekâna adım attı. Bu, Tanrı'nın ona küçük ama mutluluk veren bir lütfuydu.

BÖLÜM 5

"*Yelkenler fora!*"

Beth yukarıda ani bir gürültü kopunca güvertede neler olup bittiğini görebilmesi mümkünmüş gibi bakışlarını kamaranın tavanına çevirdi. "Tanrım, bu da ne böyle?"

Jess kaşlarını çatarak elindeki kitabı bıraktı. Akşamüzeriydi ve Alistair Caulfield'dan giderek daha fazla etkilenmesi konusuna biraz kafa yormak üzere kamarasına çekilmişti. Karşı koyulamaz bir şekilde ilgi duyduğu bir adamı yavaş yavaş keşfetmeye başlamak onu korkutuyordu. O güne dek yetiştirilme tarzına uygun bir şekilde sürdürdüğü yaşantıdan hep uzak tuttuğu bu adamı, şimdi hayatına geçici bir zevkten fazlası olacak şekilde nasıl olacağını bilemiyordu. En çok değer verdiği şeyin itibarı olduğu düşünülecek olursa, Alistair'a duyduğu ilgi kendisi için tehlikeliydi.

Jessica başkalarının düşüncelerini umursamayacak bir yapıya sahip olsaydı bile bir adamın metresi olmayı başaramazdı. Kur yapmak ve baştan çıkarmak konusunda neredeyse tamamen deneyimsiz sayılırdı. Sosyeteye takdim edilmeden önce Tarley'yle sözlenmişti. İnsanların evlilik dışı birliktelikleri nasıl yürüttükleri hakkında en ufak bir fikri yoktu. Kaç kişi çardakta ayakta durarak cinsel ilişkiye giriyordu? Kaç yasak âşık davetlerde bir araya gelip yüzlerinde en

ufak bir gülümseme ya da sevgi belirtisi olmadan birbirlerinin ya-
nından geçiyordu? Bu ahlaka aykırı bir beraberlik değil de neydi?
Jess böylesine özensiz bir ilişki yaşaması durumunda kendini bam
bir kadınmış gibi hissedeceğinden emindi.

Koridordaki ayak sesleri ve bağırarak verilen emirler, bir şeylerin yolunda gitmediği ihtimalini güçlendiriyordu. Güvertede ağır bir şeylerin yuvarlandığını duymak, Jessica'nın endişelerini daha da artırdı.

"Bunlar topların sesi mi?" diye sordu Beth gözlerini fal taşı gibi açarak.

Jess ayağa kalktı. "Sen buradan ayrılma."

Kapıyı açtığında gemide tam bir karmaşanın hüküm sürdüğünü gördü. Koridor, birbirlerinin yanından geçerek güverteye inip çıkan denizcilerle doluydu.

Jessica sesini duyurabilmek için bağırarak, "Neler oluyor?" diye sordu.

"Korsanlar Leydim."

Onun omzunun üzerinden dışarı bakan Beth, "Yüce Tanrım," diye mırıldandı.

"Kaptan bana onun yönettiği hiçbir gemiye korsanların ayak basamayacağı konusunda güvence verdi."

"O halde bu telaş niye?"

"Hazırlık yapmak, korkunun ya da yenilginin belirtisi değildir," diye belirtti Jess. "Korsanların onlarla savaşa hazır olduğumuzu bilmelerini isteriz, öyle değil mi?"

"Ben bizi hiç fark etmemelerini tercih ederdim."

Jess, Beth'e şarap kasasını işaret etti. "Bir şeyler iç. Ben birazdan dönerim."

Koridordaki denizcilerin arasına dalarak yukarı çıkan adamlarla birlikte güverteye ulaştı. Etrafa bakınıp bir gemi görmeye çalıştı ama uçsuz bucaksız uzanan okyanustan başka bir şey göremiyordu.

Ardından bakışlarını *Acheron*'un dümenine çevirdi ve nefesini kesen bir manzarayla karşılaştı; Alistair bir korsandan farksız bir şekilde geminin dümenini çeviriyordu. Üzerinde ne yelek ne de bir ceket vardı. Bacaklarını iki yana açmış bir halde geminin kıç tarafında duruyordu ve dar kalçalarının etrafına bir denizci kaması sarılmıştı.

Jess gözlerini ondan ayıramıyordu. Rüzgâr Alistair'ın koyu saçlarının arasında dolaşıyor, üzerindeki gömleğin geniş kollarını iyice şişiriyordu. Onun tehlikeli ve korkusuz tavırları Jessica'nın yüreğinin yerinden çıkacakmış gibi atmasına neden oldu.

Alistair, Jessica'nın orada olduğunu hemen fark etti. Yüzünden arzu dolu bir ifade geçti, ardından başını iki yana salladı. Aslında bu hareketiyle onu yanına çağırmış da olabilirdi.

Jess güvertedeki kalabalığın içinde kendine bir yol açıp onun yanına ulaştığında nefes nefese kalmıştı. Yeterince yakınına geldiğinde Alistair onun bileğini kavradı ve birden kendine doğru çekti.

"Burası çok tehlikeli." Bu sözleri bağırarak söylememişti ama sesi etraftaki bütün gürültüleri bastırmıştı. "Aşağıya in ve pencerelerden uzak dur."

Jess bakışlarını tekrar okyanusa çevirdi. "Ben etrafta korsan falan göremiyorum. Şu an neredeler?" diye bağırdı.

Alistair hiç beklemediği bir anda onu önüne doğru çekti. Jess şimdi dümen ile Alistair'ın vücudu arasında duruyordu.

"Çok yakındalar."

Evet, Alistair gerçekten de ona çok yakın duruyordu. "Ne yapıyorsun?"

Alistair dudaklarını onun sağ kulağına götürdü. "Madem içinde bulunduğumuz bu tehlikeli ortama rağmen benimle konuşmayı göze alıyorsun, ben de seni korumak için elimden geleni yapmalıyım."

Buna hiç gerek yok. Ben kamarama..."

Jessica, bir patlama sesiyle birlikte yerinden sıçradı. Çok kısa bir süre sonra bir top hemen önlerinde okyanusa dalarak suların havaya yükselmesine neden oldu.

"Artık çok geç." Jessica, Alistair'ın vücudunun güneşin altında ısınmış sert bir taş gibi sırtına bastırdığını hissedebiliyordu. "Hayatını tehlikeye atmana izin veremem."

Alistair'in aldığı her nefes Jessica'nın kulaklarını okşuyor ve vücudunun baştan aşağı ürpermesine neden oluyordu. Etrafta bunca yabancı varken tahrik olması imkânsızmış gibi görünüyordu ama meme uçlarının önce sertleştiğini, sonra da sanki soğuk bir rüzgâr korsesinin ince kumaşı üzerinde dolaşmış gibi sızladığını inkâr edebilmesi mümkün değildi.

Alistair kolunu kıvırıp onu daha da sert bir şekilde vücuduna bastırdı. Şimdi Jessica'nın göğüsleri onun kolunun altında eziliyordu. Genç kadın kalçalarında, Alistair'ın bu dokunuşa verdiği inkâr edilemez fiziksel tepkiyi hissedebiliyordu.

Çapkınlığı herkesçe bilinen ve sosyetenin bu konudaki düşüncelerine bir nebze olsun itibar etmeyen Alistair Caulfield'la aralarında sadece birkaç kumaş parçası vardı. Jessica aralarında hiçbir şeyin olmamasını tercih ederdi. Bir erkeğin kendi vücudundan çok daha iri ve güçlü olan vücudunu üzerine bastırdığını hissetmeyi özlemişti. Bir erkeği *içinde* hissetmeyi de...

Yapayalnız geçen koca bir yılın ardından ona kur yapan bu yakışıklı erkek onu âdeta hafif bir kadın yapmıştı.

Yüce Tanrım... tam bir yıl olmuştu. *O gün günlerden neydi?* Jessica birden içinde bulundukları tarihin farkına vararak gerginleşti.

Bir sonraki gün Tarley'nin ölüm yıl dönümüydü. Oysa o kalçalarını kendisine masumane duygular beslemesi mümkün olmayan bir adamın vücuduna yaslamış, yedi yıldır hiç böylesine... tahrik olmadığını düşünüyordu. İçindeki arzu bir ihanetten farksızdı. O, kendisine önceden hayalini dahi kuramadığı bir huzur ve güven ortamı sağlayan, iyi kalpli bir adamın dul eşiydi. Kocası onu gerçekten sevmişti. O halde neden kendini arkasında duran bu hovardaya bu kadar yakın hissediyordu? Ona neden çok sevgili kocasına duymadığı bir hayranlık duyuyordu?

Alistair, Jessica'nın davranışlarının değiştiğini fark etti. "Jessica?"

Sağ tarafından bağıran bir denizci Jessica'yı yerinden sıçrattı. Adamın kaba sesi, duyabilen tek kulağında yankılanıp nihayet etraftaki karmaşanın farkına varmasına neden oldu. Şimdi duyduğu her bağırış ve çığlık, her gümbürtü ve çatırtıyla ürperiyordu.

Yeni bir patlama sesiyle birlikte bir top çok yakınlarda suya gömüldü.

Jessica içinin panikle dolduğunu hissetti. Alistair'ın kollarından kurtulmaya çalıştı. *"Bırak beni."*

Alistair bu sözleri duyar duymaz onu serbest bıraktı.

Jessica koşmaya başladı.

"Jessica!"

Harıl harıl çalışan mürettebatın ve bocurgatların arasından geçerken kalbi yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. Daha önce böylesine yoğun bir paniği sadece Tarley'yle evlenmeden önce yaşamıştı. Zihni anıların bombardımanına uğramıştı; babasının haykırışları, annesinin hıçkırıkları, kırılan camlar, inen sopanın ıslığı, kendi acı dolu bağırışları... Bu hatıralar, etraftaki koşuşturmacayla birleşip katlanamayacağı bir ses ve duygu yoğunluğu oluşturmuştu. Duyabilen tek kulağının içinde yankılanan gürültüler dengesini bozmuştu. Ayakta durmakta zorlanıyordu. Bir an önce güvenli kamarasına dönmenin telaşıyla

karşısına çıkan kimseyi umursamayan Jessica, tökezleye tökezleye denizlerin arasından geçti ve adımlarını hızlandırdı.

***

Alistair huzursuz bir uykunun ardından güneşle birlikte yatakta kalktı. Kendisini rahatsız eden enerjiyi harcamaya ihtiyaç duyarak mürettebata yardım etmek üzere güverteye çıktı.

Jessica bir önceki gece akşam yemeğini kaptan köşkünde yemek istememişti ve güneş yeni bir güne daha doğarken hâlâ ortalarda görünmüyordu.

Alistair onu neden o şekilde kollarının arasına almıştı ki sanki? Okyanusa yelken açtıklarından beri az da olsa ilerleme kaydetmişti ama aceleci davranma hatasına düştüğü o birkaç dakika içerisinde tekrar başa dönmüşlerdi.

Alistair hatanın tamamen kendisine ait olduğunu biliyordu. Yüzüne çarpan rüzgâr ve etrafta sürüp giden heyecan daha Jessica ortaya çıkmadan önce bile kanının kaynamasına neden olmuş ve Jessica'yı gördüğünde de ona sımsıkı sarılmak için karşı konulmaz bir istek duymuştu.

Jessica kaçtığında peşinden gitmek istemişti ama dümeni bırakamazdı. Akşam yemeğinde onu görmemek büyük bir hayal kırıklığı yaşamasına neden olmuştu. Jessica tecrübeli tavırları ve kıvrak zekâsıyla masalarına neşe katıyordu. Samimiyeti insana keyif veriyor ve Alistair onun masadaki diğer adamları da kolayca etkisi altına almasını seyretmekten büyük zevk alıyordu.

Alistair onu aramanın uygun olup olmayacağına karar vermeye çalıştığı sırada hizmetçisinin güverteye çıktığını gördü.

Hizmetçinin koyu renkli saçları fırfırlı bir başlığın altına gizlenmişti ve omuzlarının üzerinde kalın, yün bir şal vardı. Kadın, genç bir âşık gibi ağzı bir karış açık ona bakan Miller'a el salladıktan sonra denizi seyretmek için küpeşteye doğru yürüdü.

Alistair da yanına giderek onu selamladı.

Kadın ona hızlı bir reverans yaparak karşılık verdi. "Buyurun efendim?"

"Umarım hanımınızın sağlığı yerindedir. Dün gece kendisinin yokluğunu fazlasıyla hissettik. Herhangi bir şeye ihtiyaç duyarsa lütfen yardımımı istemekten çekinmeyin."

Hizmetçinin yüzüne onu rahatlatmak isteyen bir gülümseme yerleşti. "Korkarım ki ona kimse yardım edemez. Geçen yıl bugün lordumuzu toprağa verdik."

"Bayan Jessica'yı bu kadar rahatsız eden şey Tarley'nin ölümü mü?" Alistair kaşlarını çattı. Jessica bir önceki gün hiç beklenmedik bir anda güverteden ayrılmıştı... ona sıkıntı veren şeylerden biri gerçekten de Tarley olabilir miydi?

"Sanırım biraz yalnız kalmaya ihtiyacı var efendim. Erkenden yatacağı için bana izin verdi. Yarın her şeyin düzeleceğine eminim."

Alistair hafifçe başını sallayarak arkasını döndü. Çenesini öyle şiddetli sıkmıştı ki acı çekiyordu.

Lanet olsun, artık hayatta olmayan bir adama karşı kıskançlık duyuyordu. Aslında onu senelerdir kıskanıyordu. Pennington ormanında yanından kaçan Jessica'nın peşinden gidip, onun *kendisinin yarattığı* cinsel arzuyu tatmin etmek için her daim terbiyeli Vikont Tarley'yi baştan çıkarmasını izlediği günden beri. Jessica'nın içinde arzular yaratan kendisiydi ama bu arzuları tatmin etme hakkı Tarley'ye aitti. Şimdi bir önceki gün tarihin yeniden tekerrür ettiğini düşününce...

Vücutları birbirine dokunduğunda Jessica'nın arzuyla erimesine neden olan şey Tarley'ye duyduğu özlem miydi?

Alistair sessizce homurdanarak güvertede yürüdü ve merdivenlerden aşağı indi. Etrafta birilerinin olup olmadığını kontrol ettikten sonra, Jessica'nın kamarasının kapısına yaklaştı ve hemen içeri daldı.

Birden olduğu yerde donakaldı. Beyin fonksiyonları işlevlerini yitirmişti sanki. Karşısında duran manzara onu öylesine şaşırtmıştı ki kapıyı kapatmayı akıl edene dek uzunca bir zaman geçti.

Nihayet kendini toparladığında hemen kapıyı kapattı. Bunu yapmadan önce içini gıcıklayan bu manzaraya şahit olma şansı yakalayan başka birisi olup olmadığını görmek için son bir kez daha koridora baktı.

"Bay Caulfield," diye mırıldandı aklını başından alan kişi. "Size kapı çalmayı öğretmediler mi?"

Uzun, ince ve tamamen *çıplak* bir bacak, kenarları yuvarlak, bakır bir küvetten dışarı sarkmıştı. Jessica banyo suyunun sıcaklığı ve –eğer kelimeleri geveleyerek konuşması, rahat tavırları ve yanındaki taburenin üzerinde duran şarap şişesi bunu ispatlamaya yeterliyse– içtiği bolca şarap yüzünden kızarmıştı. Gelişigüzel bir biçimde başının üzerine topladığı saçlarıyla az önce yatakta dönüp durmuş gibi dağınık görünüyor ve Alistair'ın ona karşı hissettiğinden bile habersiz olduğu arzularını canlandırıyordu. Alistair karşısında duran bu sarhoş kadına bayılmıştı. Pembe-beyaz bir teni, hayal ettiğinden çok daha dolgun göğüsleri ve upuzun bacakları vardı.

Tanrım, onu şımartmak için kamarasına fazladan bir su bidonu koydurması dâhiyane bir hareket olmuştu.

Jessica, Alistair'ın nutkunun tutulduğunu fark edince kaşlarından birini yukarı kaldırarak, "Şarap alır mısınız?" diye sordu.

Alistair sertleşen erkekliğinin izin verdiği ölçüde dengeli durmaya çalışarak tabureye doğru yürüdü.

Üzerindeki şarap şişesini aldı ve başına dikti. Şişenin dibinde çok az şarap kalmıştı.

Kaliteli şarabın tadı mükemmeldi ama yer değiştirmesi sebebiyle iyice kabaran cinsel açlığını köreltmeye yetmemişti; şimdi tam önünde durduğu için Jessica'nın vücudunun her noktasını görebiliyordu.

Jessica başını arkaya atıp baygın gözlerle ona baktı. "Bir hanımefendiyi yıkanırken seyretmekten rahatsız olmamış gibi görünüyorsunuz."

"Siz de aynı şekilde yıkanırken seyredilmekten rahatsız olmamış gibi görünüyorsunuz."

"Bunu sık sık yapar mısınız?"

Geçmişte kalan sevgililerden bahsetmek asla akıllıca bir davranış sayılmazdı. Alistair da şu an bunu yapmaya niyetli değildi. "Ya siz?"

"Bu benim için bir ilk."

"Bundan gurur duydum." Alistair masanın etrafındaki sandalyelerden birine oturup nasıl devam etmesi gerektiğine karar vermeye çalıştı. Böyle bir durumla daha önce hiç karşılaşmamıştı. Bir önceki gün yeterince beklememiş ve ısrarcı davranmıştı. Şimdi yine aynı hatayı yapamazdı ama yıllardır arzu duyduğu kadın çıplak, sarhoş ve hiçbir şeyi umursamaz bir halde karşısında duruyordu. Böyle bir durumda bir aziz bile kendini tutmakta zorlanırdı ve Tanrı biliyordu, o kesinlikle bir aziz değildi.

Alistair sandalyeye oturduğu sırada yatağın ayak ucunda duran şarap kasasını gördü. Kasada kalan şarabın miktarı, Jessica'nın acısını unutmak için zaman zaman şaraba başvurduğunu söylüyordu. Onun Tarley'ye bu kadar bağlı olduğunu düşünmek Alistair'ı rahatsız etmişti. Bir hayaletle nasıl boy ölçüşebilirdi? Özellikle de Alistair'ın asla sahip olamayacağı bir davranış biçimine sahip olan ve bu haliyle Jessica'ya çok yakışan bir hayaletle.

"Akşam yemeğinde bize katılacak mısınız?" diye sordu mümkün olduğunca kayıtsız bir sesle konuşmaya çalışarak.

"Benim aranızda olmamam gerekir." Jessica başını arkaya atıp küvetin kenarına yasladı ve gözlerini kapadı. "*Sizin de* şu an kamaramda olmamanız gerekirdi, Bay Caulfield."

"Alistair," diye düzeltti Alistair. "O halde bana gitmemi söyleyin. Gerçi burada size yardım edecek birine ihtiyacınız var. Hizmetçinize izin verdiğiniz için bu görevi seve seve üstlenmeye hazırım."

"Demek kamaramda yalnız olduğumu öğrenir öğrenmez buraya geldiniz. Siz çok korkusuz ve sabırsız bir insansınız, üstelik..."

"... dün beni üzdüğünüz için af dileme ihtiyacı duyuyorsunuz."

Jessica iç geçirdi. Alistair onun bir açıklama yapmasını bekledi. Ancak o bunun yerine, "Sahip olduğum itibar benim için çok önemlidir," dedi.

Jessica doğrudan böyle söylememişti ama Alistair onun bu konunun ortak endişeleri olmadığını ima etmeye çalıştığını anlamıştı. "İtibarınız benim için de önemli."

Jessica'nın gri gözlerinden biri açıldı. "Nedenmiş o?"

"Çünkü siz itibarınıza çok değer veriyorsunuz."

Alistair, Jessica'ya karşı dürüst olmayı tercih etmeseydi belki de durumu değerlendirmeye çalışan o tek göz endişeye kapılabilirdi.

Jessica başını sallayarak gözünü kapadı.

"Bakışlarınızın üzerimde dolaştığını hissetmek bana zevk veriyor," dedi beklenmedik bir samimiyetle. "Aldığım bu zevk beni fazlasıyla endişelendiriyor."

Alistair yüzündeki gülümsemeyi fark etmesin diye şişenin ardına gizlenmeye çalıştı. Jessica dürüst bir sarhoştu.

"Size bakmaktan zevk alıyorum ve bu hep böyle oldu. Bu saatten sonra da bunu değiştirebileceğimden emin değilim. Aramızda bir çekim olduğunu düşünen tek kişi siz değilsiniz."

"İkimizin de yaşantısında böyle bir ilişkiye yer yok."

Alistair bacaklarını öne doğru uzatarak, "Ama şu an sürdüğümüz hayatlardan uzaktayız. Bu durum en az birkaç ay daha devam edecek," dedi.

"Biz birbirimizden tamamen farklıyız. O gece Pennington ormanında olduğum yerde donakalmam size karakterimin daha gizemli ve etkileyici bir yönü olduğu izlenimi vermiş olabilir ama inanın bana böyle bir şey söz konusu değil. Şaşırmış ve dehşete kapılmıştım, sadece o kadar."

"Ama işte buradasınız. Tek başınıza uzun bir seyahate çıktınız. Bunu mecbur olduğunuz için değil, istediğiniz için yapıyorsunuz. Bence bu çok etkileyici. Tarley size yüklü bir miras bıraktı. Neden sadece geçinebileceğiniz bir miktara değil de bir servete sahip olmanızı istedi? Bununla dilediğinizi yapma özgürlüğünü elde etmenizi amaçladı ve aynı zamanda sizi sahip olduğunuz işleri büyütmeye zorladı. Bir eliyle sizi korudu, diğer eliyle de yeni bir dünyanın içine itti. Ben bunu da çok etkileyici buluyorum."

Jessica kalan şarabın tamamını içtikten sonra kadehini az önce şarap şişesinin durduğu taburenin üzerine bıraktı. Doğrulup kollarıyla dizlerini sardı ve bakışlarını kapıya çevirdi. "Ben sizin metresiniz olamam."

"Sizden asla böyle bir talebim olmadı." Alistair kollarından birini masanın üzerinden sarkıtıp dikkatini Jessica'nın sırtındaki kıvrıma yapışan ıslak saç buklesine çevirdi. Erkekliği iyice sertleşip sızlamaya başlamıştı ve üzerindeki pantolonun kesiminden bu açıkça belli oluyordu. "Sizinle bir anlaşma yapacak değilim. Sizi kullanmak gibi bir niyetim de yok. Ben sizin istekliliğinize, cinsel ihtiyaçlarınıza ve taleplerinize arzu duyuyorum."

Jessica gri renkli, iri gözlerini ona çevirdi.

"Sana *hizmet etmek* istiyorum, Jessica. Yedi yıl önce başladığımız o şeyi tamamlamak istiyorum."

BÖLÜM 6

Alistair, az önce yaptığı teklifi Jessica'nın gözden geçirdiğini biliyordu.

"Sizinle böyle bir konuşma yaptığıma inanamıyorum," dedi genç kadın enine boyuna düşündükten sonra, "özellikle de bugün."

"Tarley, Calypso'yu sana bunun için mi bıraktı? Seni sonsuza dek kendine saklamak istediği için mi? Sana göz kulak olmak isteyen bir erkeği kabul etmeni gerektirecek bir sebebin olmasın diye mi?"

Jessica başını çevirip yanağını az önce kıvırmış olduğu dizlerine dayadı. "O böyle bir bencillik yapamayacak kadar iyi bir adamdı. Tarley bana mutlu olmamı söyledi. Tekrar âşık olmamı. Bu defa seçimimi kendim yapmamı. Ama eminim ki bunları söylerken, karşısına çıkan her kadını yatağa atan bir adamla yaşanacak bir ilişkiyi değil, evliliği kastediyordu."

Alistair elindeki kadehi sıktı ama çenesini tutacak kadar akıllıydı.

Jessica uzun zamandır bunun acısını çekiyormuş gibi iç geçirerek, "Erkekler bu konuda kadınlardan çok daha özgür," dedi.

"Madem özgürlüğün peşindesin, neden yeniden evlenmek istiyorsun?"

"Yeniden evlenmek gibi bir isteğim yok; hem buna ne gerek var ki? Bir erkeğin desteğine ihtiyaç duymuyorum ve çocuk da doğuramadığım için bana uygun bir erkeğe verebileceğim hiçbir şey yok."

"Maddi konular elbette ki önemli. Peki ama bir kadın olarak ihtiyaçların?.. Kendini sonsuza dek bir erkeğin dokunuşlarından mahrum mu bırakacaksın?"

"Bazı erkeklerin dokunuşu sadece acı verir."

Alistair onun bu sözlerle Tarley'yi kastetmediğini biliyordu. Onların arasındaki uyum herkesçe bilinen bir gerçekti. "Kimden bahsediyorsun?"

Jessica kıpırdandı. Küvetin kenarına tutunarak Botticelli'nin tasvir ettiği Venüs gibi suyun içinde ayağa kalktı. Üzerinden sular damlıyordu ve çırılçıplak olmasından en ufak bir rahatsızlık duymamıştı. Elleri önce dolgun göğüslerinde, sonra karnının üzerinde dolaştı. Bakışları dokunuşlarını takip ediyordu. Nihayet başını kaldırıp ona baktığında Alistair nefesinin kesildiğini hissetti. Bu baştan çıkarıcı bir bakıştı. Ateşli, arzulu ve özlem dolu.

"Tanrım," dedi Alistair duyduğu arzuyla boğuklaşan sesiyle. "Ne kadar da güzelsin."

Arzuları ona başkaldırmıştı ve Jessica'yı yatağa yatırıp uzun zamandır aklından çıkmayan o kahrolasıca arzuyu tatmin etme isteği yüzünden neredeyse çıldırmak üzereydi.

"Kendimi gerçekten de güzelmişim gibi hissetmemi sağlıyorsun." Jessica incecik bacaklarından birini küvetin üzerinden aşırdı. Hareketlerinde gizli bir davet olduğu Alistair'ın gözünden kaçmamıştı. İçtiği şarap da cinsel arzularını uyandırmış olmalıydı.

"Sana çok daha fazlasını da hissettirebilirim."

Jessica'nın meme uçları tatlı bir pembe tonundaydı ve fazlasıyla iriydi. İçerideki serin havaya maruz kalan ıslak teninin ürpermesiyle

birlikte büzüldüler ve sanki Alistair'a hem ellerini hem de ağzını kullanarak kendileriyle ilgilenmesi için yalvardılar. Alistair zihninden geçen düşünceleri fiziksel bir harekete dönüştürüp dilini alt dudağının etrafında gezdirerek Jessica'yı baştan çıkarmaya çalıştı.

Onu zevkten çılgına dönecek kadar tatmin edebilirdi. Seks onun ticarete döktüğü işlerden biriydi ve bu konuda inanılmaz derecede başarılıydı. Jessica buna izin verirse onu kendinden sonra birlikte olacağı erkeklere hazırlayabilirdi; bunu yapmaya kararlıydı.

Jessica onun niyetini ve içinde bulunduğu durumu anlamakta gecikmedi; yüzü iyice kızardı. Havlusunu ve sabahlığını ararken onunla beraber olmak isteyip istemediğini gözden geçirir gibiydi.

Eğer elinden gelseydi Alistair onun havlusunu bulmasına yardım ederdi; sırf onu örtmek akıl sağlığına yeniden kavuşmasını sağlayacağı için. Ama yerinden kıpırdayamıyordu bile. Bedenine söz geçiremez olmuştu. Vücudundaki her kas gerilmişti ve erkekliği bacaklarının arasında dimdikti.

"Seni ne kadar çok istediğimi görüyorsun," dedi boğuk bir sesle.

"Sen ne utanmaz bir adamsın."

"Sana arzu duymamış olsaydım utanırdım. Çünkü o zaman bir erkek sayılmazdım."

Havlusuna uzanan Jessica'nın dudakları hafif bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldı. "Belki benim de seni arzulamam kaçınılmazdı. Aksini düşünen bir kadının kadınlığından şüphe duymak gerekir. Seni arzulamamam çok tuhaf olurdu doğrusu."

Alistair'ın yüzüne yerleşen gülümseme zihninde muzip planlar olduğunun habercisi gibiydi. "O halde geriye tek bir soru kalıyor: Bu konuda ne yapmayı düşünüyorsun?"

Parmaklarını havlusunun etrafına dolayan Jess olduğu yerde durdu. Üzerinde tek bir kumaş parçası bile olmadan genç adamın karşısında durması, kelimenin tam anlamıyla çılgınlıktı. Artık ne kendini ne de davranışlarını anlayabiliyordu; cüretkâr, doyumsuz ve duygusuz bir kadın olmuştu.

Bu konuda ne yapmayı düşünüyordu? O ana dek herhangi bir şey *yapmayı* düşünmemiş olması bu konularda ne kadar cahil olduğunu kanıtlıyordu. Ancak şimdi harekete geçip geçmeme kararıyla yüzleştiğinde sahip olduğu gücü fark etmişti. O güne dek Alistair'a duyduğu ilgiyi güç dengesi olarak düşünmemişti hiç. İşin gerçeği bu konuda güçsüz olduğunu hisseden taraf kendisiydi.

Elindeki havluyu bırakıp Alistair'a döndü. "Bana dokunmanı istesem nereden başlardın?"

Alistair şarap şişesini masaya bırakıp biraz rahatsızmış gibi ayağa kalktı. Jessica onun iç çamaşırını ve pantolonunu zorlayan erkekliğine bakınca bu rahatsızlığın sebebini anladı. "Buraya gel," dedi Alistair Jessica'yı büyüleyen boğuk bir sesle. "Sana göstereyim."

Jessica önce tereddüt etti, sonra sarsak birkaç adım attı. Buna hissettiği gerginliğin mi yoksa içtiği şarabın mı sebep olduğunu bilmiyordu.

Alistair inanılmaz derecede yakışıklı, bir o kadar da karşı konulmazdı. Kontrol altına alınmış bir güce ve bastırılmış bir ilkelliğe sahip bir şekilde, ince ve zarif bir panter gibi derme çatma sandalyenin üzerinde oturuyordu. Belirgin bacak kasları Jessica'ya onu her zaman büyüleyen gücünü hatırlatıyordu. Vücudunun bir kadının vücudu üzerinde gidip geldiğini hayal etmek hiç de zor değildi... Özellikle de Jessica'nın vücudunun üzerinde...

Jessica onun çardağın direğine tutunan güçlü ellerini hatırladığında, vücudundan bir ürperti geçtiğini hissetti.

"Üşüdüysen seni ısıtabilirim," diye mırıldandı Alistair elini Jessica'ya doğru uzatarak.

Sadece bakışları bile onu ısıtmaya yeterliydi. "Seni hak etmemekten korkuyorum," dedi Jessica.

"Hangi açıdan?"

Jessica bakışlarını Alistair'ın pantolonundaki kabarıklığa dikerek, "Her açıdan," dedi.

"İzin ver de sana bu konuda yanıldığını ispat edeyim." Alistair kibirli sayılabilecek bir hareketle parmağını kıvırıp onu yanına çağırdı.

Jessica boşalan kadehine baktı. İçinin şarapla dolu olmasını isterdi.

"Şişe yanımda," diye hatırlattı Alistair ona. "Kadehini getirirsen kalan şarabı içine doldurabilirim."

Jessica şaraptan vazgeçip bu teklifin içerdiği diğer her şeyi almaya karar verdi. Bu apar topar alınmış bir karardı ve sağduyusunu dinleyerek ya da alkolün etkisinden çıkarak fikrini değiştirmeden önce hızla Alistair'a doğru yürümeye başladı. Alistair'ın ona kendisi dışındaki her şeyi unutturacağını biliyordu. Jessica, Alistair'ın ellerini üzerinde hissetmek için sabırsızlanarak telaşlı adımlarla ona doğru yürürken yeni cilalanmış ahşap zeminde dengesini kaybetti. Islak ayağı kaydı ve utanç verici bir şekilde yere yuvarlanmasına neden oldu.

Alistair onu tutabilmek için öylesine hızla ayağa fırladı ki Jessica hareket ettiğini bile göremedi. Zeminin giderek yükseldiğini hissederken kendini bir anda onun sert ve iri vücudunun altında bulmuştu.

"Neyse ki kadehini yanına almamıştın," diye takıldı Alistair ona. Sesi boğuk çıkıyordu. Mavi gözleri safir gibi koyu görünüyordu.

Jess bir an için nasıl davranması gerektiğini bilemedi. Alistair'ın vücudunu hissetmekten ve teninden yayılan kokuyu duymaktan başka bir şey yapamıyordu.

Alistair doğruldu ve onu kucağına oturttu. "Yemin ederim dizlerimin bağını çözüyorsun."

Jessica, genç adamın arzu dolu bakışları karşısında donakaldı. Söyleyecek daha akıllıca bir şey bulamayarak, "Benim yüzümden rahatsızlık oldun," dedi.

"Şimdi benzer bir hizmet sunma sırası bende."

Bu şehvetli sözler Jessica'yı güldürdü.

Alistair koyu renkli, kavisli kaşlarından birini yukarı kaldırdı. "Aynı şeyi tekrar yap."

"Bu hiç de akıllıca bir davranış olmaz. Yeterince çevik davranmasaydın şu an acılar içerisinde kıvranıyor olurdum." Jessica artık onun ne kadar çevik bir erkek olduğunu düşünmenin kendisine neler hissettirdiğini biliyordu.

"Düşmeni değil," dedi Alistair alaycı bir tavırla. "Gülmeni kastetmiştim."

Jessica çenesini yukarı kaldırdı. "Olmaz. İstek üzerine gülemem."

Alistair parmaklarını genç kadının göğüs kafesinin etrafında dolaştırdı. Jessica gıdıklanarak olduğu yerde gülmeye başladı.

Alistair başladığı kadar hızlı bir hareketle onu gıdıklamayı bıraktı. "Bu kadarı yeter. Biraz daha kıpırdanırsan sarhoş olmana aldırmadan daha ileri gitmek zorunda kalacağım."

Jessica, Alistair'ın erkekliğinin ısrarcı bir şekilde bacağına bastırdığını hissetti. Az önce onun erkekliğine sürtünmüş olduğunu fark etmek beynine kan hücum etmesine ve daha da sarhoş olmasına neden oldu.

"Sanırım yaramazlık yapıyoruz."

"Henüz yeterince yaramazlık yapmadık ama niyetim bu yönde. Sıkı tutun." Alistair genç kadını kucağına alıp yatağa yürüdü. Onu

yatağın ucuna oturttuktan sonra sırtüstü yatmaya zorladı, kendisi de elini başına dayayarak yanına uzandı.

Bu pozisyon değişikliğiyle Jessica'nın içi ürperdi ve kan akışının hızlandığını hisseden genç kadın kendini kaybetmek üzereydi. Yatakta kendini ayakta olduğundan çok daha çıplak hissediyordu. Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu.

Alistair'ın yüzündeki içten gülümseme Jessica'nın bu halinden çok hoşlandığını söylüyordu. Parmağını onun kolunda dolaştırıp vücudunun baştan aşağı ürpermesine neden oldu.

"Kendine dokunmak yerine bana dokunmaya ne dersin?"

Bu inanılmaz derecede baştan çıkarıcı bir öneriydi. "Nerene dokunmamı istersin?"

"Nereye istersen."

Jessica gürültülü bir şekilde nefesini bırakıp elini onun yanağına götürdü. Sabah erken saatlerde tıraş olduğu için sakalları uzamaya başlamıştı. Jessica bundan hoşlandı. Vücudunu saran tatlı bir sıcaklığın ardından birden yaptığı şeyin ne olduğunu fark etti.

Aynı anda Alistair'ın yüzündeki gülümseme soldu ve genç adam kaskatı kesildi. Jessica telaşa kapıldığını hissetti.

Elini hemen onun yanağından çekti. "Bir gönül ilişkisinde nasıl davranılması gerektiğini bilmediğim her halimden belli oluyor."

Alistair derin bir nefes alarak Jessica'nın elini tekrar yanağına götürdü. "Gönül ilişkilerinde çiftler birbirlerine mahrem şeyler yaparlar."

"Evet, ama romantik şeyler yapmazlar," diye itiraz etti Jessica. "Sana sadece arzularını tatmin edecek şekilde dokunmaya çalışmalıyım."

Alistair kendini sırtüstü yatağa bırakıp gülmeye başladı. Jessica az önce onun yaptığı gibi dirseğinin üzerinde doğrulup elini başına yaslayana dek de gülmeye devam etti.

Bu neşeli haliyle öylesine çekiciydi ki Jessica yüzünde bir gülümsemeyle onu seyretti.

"Bu konuda çok başarılısın," dedi Alistair nihayet. Gözlerinin kenarları hafifçe kırışmıştı. "Bugüne dek hiç bu kadar romantizmden uzak bir söz duymamıştım."

Jess aptalca davranmış ama bu haliyle kabul görmüştü. Bir insanın gerçekte olduğu gibi davranmaya teşvik edilmesi harika bir duyguydu.

Alistair yattığı yerden doğruldu ve az önce Jessica'nın kendisine yaptığı gibi yanağına dokundu. Bu davranışının ardındaki duygusallık Jessica için şaşırtıcı bir mutluluk oldu.

"Hoşuna gitti mi?"

"Çok güzel."

"Az önce ben de aynı şeyi hissettim. Neden ikimiz de doğal davranmıyoruz?"

Jessica başını öne eğip dudaklarını yaladı ve onu öpmeye yeltendi. Alistair'ın gözlerinden az sonra yapacağı şeyin ne olduğunu anladığını belirten bir ifade geçti. Genç adam bir kez daha hiç kıpırdamadan olduğu yerde durdu. Beklenti içerisindeydi. Tetikteydi. İlk adımı Jessica'nın atmasını istedi ama dudakları birleştiğinde kontrolü ele aldı.

Jessica'nın boynundan tutarak yüzünü kendininkine yaklaştırdı ve dudaklarını güçlükle kontrol altına aldığı bir açlıkla araladı.

Ona destek olan kolunu serbest bırakıp vücudunun üzerine düşürdüğünde, Jess küçük bir çığlık attı. Alistair'ın dudakları kararlı ama yumuşaktı; yetenekli olduğu belliydi ama kendini kontrol altında tutuyordu. Tarley, Jessica'yı ona değer verdiğini gösterecek şekilde öpüyordu ama Alistair'ın öpücükleri şehvetle süslenmişti. Jessica'nın öpüşünde cinsel istek yüklü, şeytani bir şeyler vardı. Onaylayan inlemeler ve ani bir tutkunun verdiği hararetli öpücükler yerini zevk dolu dokunuşlara bıraktı ve Alistair'ın dudaklarının yumuşak hareketleri,

Jessica'nın çılgınca bir arzuyla onun daha da ileri gitmesini istemesine neden oldu.

Başını yana eğip arzuladığı şeyi almaya çalıştı. Alistair buna şaşırtıcı bir şekilde karşı koymadı. Jessica'nın boynunu tutan eli onu engellemek yerine, ona dokunmadan yapamıyormuş ve vücudunun masum sayılabilecek bir kısmıyla yetiniyormuş gibi tenini okşadı.

Jessica daha ileri gitmesine her an itiraz edebilirmiş gibi temkinli görünüyordu.

Genç kadın başını çevirip nefes almaya çalıştı. Alistair'ın parmak uçları, o masum bölgedeki yumuşak baskılarını tamamlayıp belli belirsiz hissedilen bir dokunuşla sırtına, oradan da bacaklarının arasına kaydı.

"Alistair..."

Alistair'ın adı, nefes nefese kalan Jessica'nın dudaklarından dikkat çekecek kadar kolay bir şekilde dökülmüştü. Alistair buna hemen tepki verdi ve yatakta yuvarlanıp onu bir kez daha altına aldı. Dudaklarını kendininkilerin arasına alıp elini vücudunda gezdirdi ve belini okşadıktan sonra kalçasında duraksadı. Jessica'nın canını yakmayacak ama kendi azgınlığını ele verecek kadar sert bir hareketle kalçasını avuçladı. Onun şehvetini açığa çıkaran bu hareketi, Jessica'nın kendini fazlasıyla kadınsı ve baştan çıkarıcı hissetmesine neden oldu.

Ellerini Alistair'ın saçlarına götürüp gür buklelerinin arasında gezdirdi ve saçlarını çekiştirerek kendisinin de en az onun kadar arzulu olduğunu gösterdi. Alistair'ın yavaş ve derin darbelerle ağzına giren dili, Jessica'nın onunla asıl yaşamak istediği şeyi öylesine mükemmel bir şekilde taklit ediyordu ki genç kadın bacaklarının arasının ıslanıp alev alev yandığını, hassas kadınlığının kabarıp zonklamaya başladığını hissetti.

Kendini yukarı kaldırıp sızlayan göğüslerini Alistair'ın üzerindeki yeleğin işlemeli, ipek kumaşına bastırdı. Alistair kalçasını iyice sıkarak onu tekrar yatağa yapıştırdı.

"Acele etme," diye mırıldandı, ateşli bir kısrağı sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi onu okşayarak. "Zaten benimsin."

"Henüz değil," dedi Jessica nefes nefese. Vücudu artık kendisine ait değilmiş gibi hissediyordu. "Yeterince değil."

Alistair'ın ağzı önce çenesine, sonra sağ kulağına kaydı. "Kontrolü bana bırak."

"Lütfen."

Dudakları, ona dokunuşlarını hissettirecek ama arkasında hiç bir iz bırakmayacak kadar yumuşak bir hareketle boynunu emmeye başladı. Teninin üzerinde dolaşan ağzının tatlı açlığı, zevk veren bir işkenceyle Jessica'nın sinirlerini uyardı. Alistair'ın saçları arasında gezinen genç kadının parmakları kasıldı, genç adam köprücük kemiğini öpmeye başladığındaysa ayak parmakları kıvrıldı. Alistair onun içtiği şaraptan daha fazla sarhoş etmekle kalmamış, bütün duyularını harekete geçirmişti. Bu, çılgınlığın aynı anda hem en güzel hem de en kötü haliydi.

"Lütfen ne?" diye sordu Alistair, nefesiyle onun dikleşen meme ucunu okşayarak. Ardından gözlerini Jessica'dan ayırmadan dilini yavaşça meme ucunda gezdirmeye başladı. Jessica bir çığlık koparıp genç adamın omuzlarına tutunduğunda Alistair'ın bakışlarında gizli bir memnuniyet vardı.

Jessica, Alistair'ın üzerindeki kadife ceketin yumuşaklığını hissettiği anda, kendisinin tamamen çıplakken onun tamamen giyinik olduğunu hatırladı. Bu farklılıktan büyük zevk almıştı. Kendini o güne dek hiç olmadığı kadar hafif bir kadın gibi hissetmişti. "Lütfen dokun bana."

"Nerene?"

"Sen bunu benden daha iyi biliyorsun!" diye haykırarak Alistair'ın başını göğsüne bastırmaya çalıştı. Ama onun gücünü alt etmeyi başaramamıştı.

"Öyle olacak," diye söz verdi Alistair fısıldayarak. "Vücudunu bugüne dek kimsenin bilmediği kadar iyi tanıyacağım; senden bile. Ama şu an öğrenme sürecindeyim. Bana neyi, nasıl istediğini sen söyle."

Jessica omuzlarını arkaya atıp hiç çekinmeden meme ucunu Alistair'ın ağzına uzattı. "Burası. Daha fazla."

Alistair dişlerini öylesine vahşi bir zevkle açığa çıkardı ki bunun bir gülümseme olduğunu söylemek için aptal olmak gerekirdi. Jessica'nın göğsünü avuçladı ve onu daha fazlası için yalvartacak şekilde hafifçe sıktı. "Elimle mi dokunmamı istersin?"

"Ağzınla." Jessica'yı bu kadar cesur yapan şey içtiği şaraptı ama cesareti artmış olmasına rağmen kendisini esir alan çaresizlik yüzünden gözlerini kapadı. Alistair'ın dudakları göğsünün etrafına kapandığında nefesinin ıslak sıcaklığını hissetti. Dudaklarından dökülen ses öylesine vahşi ve arzu doluydu ki Jessica bu sesi kendisinin çıkardığına inanamadı. Alistair'ın dili önce meme ucunun etrafında dolaştı, sonra onu emmeye başladı, bu hissin yarattığı baskıyı vücudunun her noktasında hisseden Jessica artık çıkardığı arzu dolu sesleri umursamıyordu.

Bacağını kaldırıp onun çizmeyle kaplı baldırına doladı ve vücudunun altında kıvranmaya başladı. Alistair yedi yıl önce teninden içeri sızmayı başarmıştı ve şimdi ardında bıraktığı arzuyu tatmin ediyordu.

Genç adamın yetenekli ağzı onu yarı yolda bırakarak Jessica'nın göğsünden ayrıldı.

"Sakın kıpırdama," dedi boğuk bir sesle. Yüzü kızarmış, gözleriyse şehvetin hararetiyle parlamıştı.

Alistair da genç kadın gibi duyduğu arzuyla kendini kaybetmek üzereydi.

Onun kendini güçlükle kontrol altında tutmasından cesaret alan Jessica'nın yüzünde şeytani bir gülümseme belirdi.

"Becer beni."

BÖLÜM 7

Bedeninin altında yatan bu kadın Alistair'ı âdeta büyülemişti. Geçmişte bakışlarıyla takip ettiği o buz gibi soğuk ve içine kapanık genç kız ile bu ateşli kadın aynı kişi olamazdı! İçtiği şarabın etkisiyle mi yoksa duyduğu arzuyla mı böyle alev alev yandığı umurunda değildi; halinden fazlasıyla memnundu. Yine de Jessica altında kıvranıp durmaya devam ederse kendini tutamayıp ona vahşi bir şekilde sahip olabilirdi ki böyle bir şeyi ancak o tamamen ayık ve aklı başındayken yapmayı tercih ederdi.

Jessica yüzüne memnuniyet dolu bir gülümseme yerleştirip genç adamı denemek için bir kez daha altında kıvrandığında, "Sana sahip olmamı istiyorsun, ha," diye tekrarladı Alistair. "Peki, bunu ne şekilde yapmamı önerirsin?"

Jessica'nın alnında beliren hafif bir kırışıklık, onun az önce sahip olduğu şehvetli ve baştan çıkarıcı kadın görüntüsünü bir anda alıp götürdü. Alistair onun bu konuda hiçbir fikri olmadığından şüphelendi. Ama zaten kendisinin harika bir fikri vardı.

"Beni zevkten bitap düşürebilirsin," dedi Jessica nihayet alt dudağını ısırarak. Bu hareketiyle Alistair'ın bu sözlere vereceği cevabı duymak için sabırsızlandığını söylüyordu.

Alistair ondan bu kadarını duymayı beklemiyordu. Zihninde Jessica'nın bir zamanlar tüm çekingenliğini yatak odasında bıraktığına dair şüpheler vardı ve bu durumda onu tatmin etmekte güçlük çekebileceğini düşünüyordu. Tanrı biliyordu ya, ona karşı doymak bilmeyen bir açlık duyuyordu. Bu düşünce alnında terler birikmesine neden oldu. Erkekliği böylesine sertleşmişken bu odadan nasıl çıkıp gidecekti?

"Kravatını çöz," dedi emir veren bir sesle.

"Hmm..." diye mırıldandı Jessica. Belli ki genç adamın üzerindeki kıyafetleri çıkarma düşüncesi hoşuna gitmişti. Ellerini boynuna götürdü ve sarhoş olmasına rağmen mümkün olduğunca hızlı bir hareketle kravatının düğümünü çözdü.

Genç kadının onu soyma düşüncesinden bu kadar zevk alması Alistair'ı keyiflendirmişti. İlişkilerini ilerletmek için nem ve sıcaklık yüzünden mümkün olduğunca az kıyafetle dolaşma ihtiyacı hissedilen Jamaika kadar uygun bir yer olamazdı.

Alistair boynundaki kumaş parçasını çekip çıkaran Jessica'nın bileklerini tuttu ve sırıttı. Başını eğip genç kadının dudaklarını dudakları arasına aldı ve ona aklını başından alacak, şehvet dolu bir öpücük verdi. Jessica'nın kendisine ateşli bir şekilde karşılık vermesi neredeyse onun da aklını başından alacaktı ama Alistair genç kadını yatırmayı başardı ve kravatı karyola başlığının demirlerinden birine bağladı. Jessica, Alistair onun bileğini tutup başının üzerine götürdüğünde bile ona karşı koymadı. Bunu yapmak yerine inledi ve genç adamın dilinin ucunu emmeye başladı. Bu dokunuş Alistair'ı öylesine şiddetli bir şekilde sarstı ki genç adam erkekliğinden akan bir damla meninin tenini yaktığını hissetti. Dudaklarında şarap, şehvet ve günah tadı olan Jessica'yı içmek istiyordu; hem de son damlasına kadar. Bunu yapsa bile ona olan susuzluğunun dinmeyeceğinden emindi.

Alistair kravatını onun incecik bileğine düğüm yaptığında, Jessica nihayet olup bitenin farkına vardı. Nefesini tutup dudaklarını dudaklarından ayırdı ve yaptığı şeyi görebilmek için başını çevirdi. Alistair dizlerinin üzerinde doğruldu ve Jessica'nın itiraz etmesine fırsat tanımadan diğer bileğini de yatağa bağladı.

"Ne yapıyorsun?" diye haykırdı Jessica. Gri gözleri yaşadığı heyecanla büyümüştü ama bakışlarında temkinli bir ifade vardı.

"Bana meydan okuduğun için seni yatağa bağladım. Bana karşı çıkıldığında neler yaptığımı öğrenmelisin."

"Bundan hoşlandığımdan emin değilim," dedi Jessica sessizce.

"Hoşlanacaksın." Alistair istemeden de olsa haz verme sanatı konusunda uzmanlaşmıştı.

Bir kadının kendisine duyduğu ilgiyi tatmin etmek işine gelmezdi; sadece doyuma ulaştırmak onu fiziksel açıdan ayakta tutmaya yeterli değildi. Hayır, o, kadınları dokunuşlarının bağımlısı yapmak ve erkekliğini bir boğanınki gibi sürekli hazır bekletmek zorundaydı. Şimdi bir yandan kararlı bir şekilde bunları uygulamaya çalışırken diğer yandan da kendini bütün bu yetenekleri Jessica için geliştirmiş olduğuna ikna etmeye çahşıyordu. O, Jessica için ahlaksız bir adamdan çok daha değerliydi. Buna tam olarak inanmıyordu belki ama aksini, Jessica'nın geçmişte yaptıkları yüzünden onu geri çevirebileceğini düşünmesi mümkün değildi.

Alistair bir kez daha Jessica'nın göğüsleriyle ilgilenmeye başladı. Daha önce hiç bu kadar güzelini görmediğine yemin edebilirdi. İncecik vücuduna mükemmel bir uyum sağlayan boyutlarıyla belinin ince kıvrımını vurguluyor ve dolgun kalçalarıyla bir bütün oluşturuyordu. O yüksek belli, düz ve biçimsiz eteklerden oluşan son moda giysiler ne kadar da yanıltıcıydı. Alistair onun muhteşem bir poposu olduğunu önceden de hayal edebiliyordu ama karşısına çıkan şey âdeta eşsiz bir hazineydi. Bu güzelliklerden ayrı kalmaya alışmak çok uzun

zaman vardı. Alistair, Jessica'nın adada kalacağı süreyi uzatmak için elinden geleni yapmalıydı. Jessica yanından ayrılmadan önce ona doymak istiyordu. Son birkaç yıldır kendisini esir alan o lanet olasıca arzulara yeniden boyun eğmek istemiyordu.

Alistair ata binercesine genç kadının üzerine oturdu. Dolgun göğüslerinin ve gergin karnının tadını çıkararak nereden başlayacağına karar vermeye çalıştı.

Jessica nefes nefese kalmış bir halde ellerindeki bağları çekiştirerek, "Alistair," dedi.

İyice vahşileşen Alistair, genç kadının serbest kalmak için gösterdiği bu çabayı fazlasıyla tahrik edici buldu. Bu çaba ve nefes nefese kalmış bir halde ismini telaffuz etmesi onun kendine hâkim olmasını epeyce zorlaştırmıştı. Elini aşağı uzatıp pantolonunu zorlayan erekliğini düzeltti.

Bakışlarını onun ellerine kenetleyen Jessica hareketsiz kaldı. Alt dudağını yalayınca Alistair onun daha önce bir erkeğin organını ağzına alıp almadığını merak etti. Bugün bunun için uygun bir gün sayılmazdı ama başka bir gün...

Gerilen erekliğini içinde bulunduğu şartların elverdiği ölçüde rahatlatan Alistair, Jessica'nın vücuduyla ilgilenmeye devam etmeye karar verdi. Ellerini genç kadının başının iki yanına koydu ve göğsünü göğsüne yaklaştırdı. Üzerine abanabilmek için dizlerini arkaya doğru kaydırdı. Bacaklarının üst kısmıyla onu yatağa bastırdı ve sızlayan erekliğini kapalı duran bacaklarının arasına yerleştirdi.

Yeni bir ziyafete daha hazırlanarak az önce ihmal ettiği diğer göğüs ucunu dudaklarının arasına aldı. Emdiği göğüs ucunun büzüldüğünü hissetti ve genç kadının nefesini tuttuğunu duydu. Jessica fazlasıyla hassas bir kadındı ve dokunuşlarına hemen karşılık veriyordu. Genç adam onun iyice gerilen göğüslerini yalarken çıkardığı sesler iç gıcıklayıcıydı. Toplum önündeki terbiyeli tavırlarının aksine, yataktayken

aldığı zevki dile getirmekten çekinmiyordu. Sessiz inlemeleri ve keskin nefes sesleri birer afrodizyak gibiydi.

Alistair'ın Pennington ormanında gördüğü kadın işte *oydu*.

Kasıkları ağrıyana dek hayalini kurup arzuladığı sevgili *oydu*.

Alistair onun iyice kabaran diğer göğsünü de avuçlayıp yoğurarak içine dolan katıksız zevkin tadını çıkardı.

Jessica'nın vücudu bu dokunuşlara hemen tepki verdi. Alistair onun bacaklarının arasının ıslandığını ve alev alev yandığını biliyordu. Bu ihtirası kendi gözleriyle de görmek için vücudunu aşağı kaydırdı. Diliyle kadınlığının tadına bakmak ve dudaklarının arasında titrediğini hissetmek istiyordu.

Göbeğini yaladığında Jessica'nın ince vücudu ürpererek kıvranmaya başladı. Onun bu kadar kolayca gıdıklanması Alistair'ın hoşuna gitmişti. Canı her istediğinde onu güldürebilecek olmak keyif vericiydi. Gülüşü boğuk ve sıcaktı. Baştan çıkarıcıydı. Normalde fazla gülmediği için sesi biraz çatlıyordu ama Alistair bunu göz ardı etmeye razıydı. Kahkahaları, kibirli aristokratların mükemmel bir örneği olan buz gibi soğuk Leydi Tarley'ye değil de içinde gizlediği o şehvetli kadına aitti.

Alistair yüzünü onun kadınlığını gizleyen koyu sarı tüylere yaklaştırdığında genç kadının vücudu titredi.

Genç adam başını kaldırdığında onun bakışlarıyla buluştu. "Seyretmeyi seviyorsun."

"Ve sen de seyredilmekten hoşlanıyorsun. Az önce ikimiz de senin bir teşhirci olduğunu öğrendik."

"Sadece seyreden sen olduğunda öyleyim." Jessica'nın nefes nefese kaldığı için güçlükle duyulan kuralcı sesi Alistair'ın gülümsemesine neden oldu.

"Sana dokunmak istiyorum."

"Neden?"

"Seni zihnime sokmazsam hafızamda yer alabilmen mümkün mü?"

Alistair bacağının üst kısmını kullanarak Jessica'nın bacaklarını araladı. Jessica onun sadece bu kadarıyla yetineceğini sanıyorsa fena halde yanılıyordu. Ancak şimdilik bu niyetini kelimelere dökmemenin en iyisi olacağına karar verdi. "Başka bir gün sen de bana istediğini yapabilirsin."

Alistair cevap vermesine fırsat tanımadan Jessica'nın ince ve uzun bacaklarından birini omuzuna aldı. Genç kadının aniden nefesini tutması onu daha da heyecanlandırmıştı. Jessica'nın gözleri yarı kapalı, öpüşmeleriyle şişen dudakları aralıktı ve göğsü hızlı hızlı inip kalkıyordu.

Alistair'i cesur bir şekilde kışkırtarak kalçalarını genç adamın dudaklarına doğru yaklaştırdı. Belli ki bu hareket onun için yeni bir şey değildi. Alistair, Tarley'yi hem kıskandığını hem de ona hayranlık duyduğunu hissetti. Vikont bir erkeğin sahip olmak istediği her şeye sahipti; toplum tarafından saygı duyulan ve sevilen birisiydi, artık sık rastlanmayan bir şekilde mutlu bir evliliği vardı ve herkesçe takdir edilen bir kadınla tatmin edici bir seks hayatı sürmüştü. Bütün bunlar pek çok erkek için standartların üstündeydi.

Alistair, genç kadına Tarley'nin sahip olduklarından çok daha azını verebilirdi. İş konusunda kıvrak bir zekâ ve para dışında sahip olduğu tek şey ona duyduğu arzu ve yataktaki maharetleriydi; bir de belki yüzsüzlüğü ve ona kendisinden farksızmış gibi davranması.

Jessica diğer bacağını da kaldırıp Alistair'ın omzunun üzerine attı. Kaşlarından birini yukarı kaldırarak ona sessizce meydan okudu.

"Beni baştan çıkaran kadın." Alistair ihmal edilen erkekliğinin zonklamalarını hafifletebilmek için kasıklarını yatağa bastırarak kadınlığının dudaklarını araladı. "Buradan bile mükemmel görünüyorsun."

Dilini kadınlığının hassas dudaklarının üzerinde gezdirdikten sonra kabaran klitorisinin etrafında dolaştırmaya başladı. Tahmin

ettiği gibi ıslaktı ve vücudu Alistair'ın sert erkekliğinin içini doldurması için verdiği ilkel tepkiyle, kadınlığını çevreleyen ipeksi tüylerin bir çiçek yaprağı kadar yumuşak tenine yapışmasına neden olmuştu.

"Evet..." dedi Jessica nefes nefese. "Evet."

Alistair dilini dar yarığın etrafında gezdirdi ve Jessica'nın tepkileri hızlanınca inledi. Başını yana eğip kadınlığının kasılan, hassas dudaklarını yaladı. Jessica'nın kesik kesik çıkan iniltileri genç adamı iyice heveslendirip hızlandırdı ve genç kadına diliyle sahip olmaya başladı. Arzudan vahşileşmiş bir halde onu ısırıyor, tadının ve çıkardığı seslerin keyfini sürüyordu.

Jessica önce ona kendisini doyuma ulaştırması için yalvardı, sonra da aynı işkenceyi yapmakla onu tehdit etti. Alistair hareketlerini daha da hızlandırınca bu işkenceye son vermesi halinde onun için ne istiyorsa yapabileceğini söyledi.

Alistair'ın, Jessica'nın verdiği bu söze istinaden ondan isteyebileceği pek çok şey vardı.

Jessica'nın ıslak kadınlığını yaladıktan sonra klitorisini dudaklarının arasına alarak genç kadını orgazmın eşiğine getirdi. Hafifçe araladığı dudaklarıyla onu usulca emiyor, bir yandan da dilini hassas yerlerinde gezdiriyordu. Jessica bir ürpertinin vücuduna yayıldığını hissetti ve Alistair tam doyuma ulaştığı sırada, iki parmağını birden onun uzun zamandır ihmal edilen kadınlığından içeri soktu.

Jessica'nın serbest kalmak için harcadığı çaba karyola başının çatırdamasına neden oldu ve kadınlığının çevresindeki hassas kaslar, Alistair'ın ağzıyla eş zamanlı olarak içine girip çıkan parmaklarının etrafını sardı. Alistair'ın dur durak bilmeden acımasızca hareket eden dili daha ilki tamamlanmadan onu bir kez daha orgazma ulaştırdı. Jessica duyulmaması için dudaklarını koluna bastırarak çığlık attı.

Sanki doyuma ulaşacak olan kendisiymiş gibi büyük bir açlıkla genç kadının doyumunu bekleyen Alistair, Jessica'nın titremelerini

hissettiğinde inledi. Ardından üçüncü parmağını da kadınlığından içeri soktu. Dişlerinin ucunu yavaşça kadınlığının hassas yerlerinde gezdirerek ikinci kez doyuma ulaşmasının hemen ardından Jessica'ya yeni bir orgazm daha yaşattı. O tamamen doyuma ulaşana dek sert ve hızlı hareketlerine devam etti. Jessica'nın duyduğu arzunun tamamen kendisine ait olduğunu bilmeye ihtiyaç duyduğu için bir türlü hızını kesemiyordu.

Jessica kendini onun doymak bilmeyen ağzından uzaklaştırarak, "Artık yeter..." diye yalvardı boğuk bir sesle. "Lütfen..."

Alistair istemeden de olsa başını kaldırdı ve ıslak parmaklarını onun titreyen kadınlığından uzaklaştırdı. Dudaklarını Jessica'nın bacaklarının iç kısmına sürttü ve gevşeyen bacaklarını omuzlarından aşağı indirdi. Ardından yataktan kalktı.

Jessica onun ayağa kalktığını görünce sadece, "Nereye?" diye sorabildi.

"Daha fazla kalamam." Alistair uzanıp genç kadının ellerini çözdü ve kravatını aldı. Düğümler gevşediğinde kollarını aşağı indiren Jessica'nın yüzünün buruştuğunu fark etti ve bunun sebebini hemen anladı. Onu kıvrandıran her orgazmla birlikte bağlarını çekiştirmiş ve böyle bir işkenceye alışık olmayan kaslarını iyice germişti.

Alistair, Jessica'nın omuzlarını tuttu ve sızlayan kaslarını rahatlatmak için onları yavaş ama sert bir şekilde sıktı.

"Gitme," dedi Jessica.

"Gitmek zorundayım."

"Ben..." Jessica yutkundu. "Ben seni istiyorum."

"Ben de öyle." Yüce Tanrım, Jessica onunla sevişmek için yalvarırken bu odadan çıkıp gitmesi ne kadar da zor olacaktı. Ama bir sonraki gün onun yüzündeki pişmanlığı görmek daha büyük bir işkence olurdu.

Alistair, Jessica'nın boynunu tutarak ona sert bir öpücük verdi. "Tek kelimeyle harikaydın."

Jessica onun tekrar doğrulmasına izin vermeden bileğini tuttu. "Neden gitmen gerekiyor?"

"Sana zarar veremem. Sonradan pişmanlık duyacağımız, yanlış şeyler yaşamak istemiyorum." Alistair kravatını yeniden bağlamaya başladı. "Ayıldığında beni tekrar çağır. O zaman yanına dönmekten büyük mutluluk duyarım."

Jessica dirseğinin üzerinde doğruldu. "Yanımda kalırsan sana istediğin ödemeyi yapabilirim."

Alistair olduğu yerde donakaldı. Başından aşağı bir kova buz gibi soğuk su dökülmüş olsaydı, ateşi herhalde bu kadar hızlı söndürülemezdi. Daha da kötüsü, yüreğine saplanan bir bıçak acımasızca içinde döndürülüyormuş gibi keskin bir acı duydu. Bu acı sendeleyerek yataktan kalkıp ona işkence eden kişiden uzaklaşana dek devam etti.

Arkasını döndü ve baştan savma bir hareketle kravatını düğümledi. "İyi geceler Jessica."

Tanrı'ya şükürler olsun ki hızla kamaradan koridora fırladığında karşısına çıkan kimse olmamıştı.

***

Michael, Remington Centilmenler Kulübü'nün sütunlu bir girişi olan üç katlı, etkileyici binasının önünde arabasından indiğinde saat geceyarısını geçmişti. Geniş basamakları çıkarak binanın buzlu camla kaplı çift kanatlı kapılarına ulaştı. Üzerlerinde siyah ve gümüş renklerde üniformalar olan uşaklar kapıları açtı. Michael şapkasını ve eldivenlerini kendisini bekleyen hizmetliye uzattığı sırada yuvarlak ve kubbeli giriş salonundaki devasa masanın, neredeyse bir araba boyutundaki bir çiçek aranjmanıyla süslenmiş olduğunu fark etti. Lucien Remington uzun zamandır zevkli bir adam olarak tanınıyordu ve sahip olduğu bu kulüp biraz da dekorunu sürekli yenilediği için

İngiltere'nin en ayrıcalıklı kulüplerinden biri olarak kabul ediliyordu. Remington dekorasyondaki mevcut eğilimlere rağbet etmek yerine standartları kendisi belirlerdi.

Girişin tam karşısında kulüp merkezinde oyun salonu bulunuyordu. Buradan hem eskrim salonuna hem de fahişelerin olduğu özel odalara çıkılabiliyordu. Alt katta boks eğitimi veriliyordu. Sol tarafta bar ve mutfak vardı. Sağ taraftaki odaysa Lucien Remington'ın ofisiydi.

Michael siyah beyaz renklerdeki mermer zeminde yürüyüp oyun odasına, oradan da ana salona geçti. İçerideki deri ve kaliteli tütün kokusu bir önceki gün Hester'a yaptığı ziyaretten beri tetikte olan sinirlerini biraz olsun yatıştırmıştı; en azından Regmont Kontu'nun da kulüpte olduğunu görene dek.

Alçak bir masanın etrafındaki yarım düzine kanepeden birine oturmuş olan Regmont, Lord Westfield'ın anlattığı bir şeylere gülüyordu. Masada Lord Trenton, Lord Hammond ve Lord Spencer Faulkner vardı. Michael, Regmont dışındakilerle epeyce samimi olduğu için boşta duran koltuğa oturmakta bir sakınca görmedi.

Etraftaki uşaklardan birine işaret eden Ridgely, "İyi akşamlar, Tarley," dedi kelimeleri uzata uzata. "Sahip olduğun yeni unvanın peşinden koşan kızlardan mı kaçıyorsun yoksa?"

"Sosyete üyelerinin henüz evlenmemiş akranlarına yaptıkları işkenceyi giderek daha fazla takdir ediyorum." Michael siparişini almayı bekleyen uşaktan tıpkı Regmont gibi konyak istedi. Masadaki diğer adamların bardakları hâlâ yarı doluydu.

Westfield onunla hemfikir olduğunu belirtip bardağını kaldırarak, "Ben de öyle," dedi.

"Neyse ki benim böyle bir sorunum yok," dedi Lord Spencer. Bir ailenin ikinci oğlu olarak üzerine fazla gidilmemesinden faydalanıyordu. Masadaki diğer erkekler ise evliydi.

Michael dikkatli bir şekilde Regmont'ı inceleyerek onun evde Hester'ın kırılan kalbini onarmak yerine neden burada arkadaşlarıyla içki içtiğini merak etti. Hester'ın mutsuzluğuna şahit olduktan sonra çenesini tutabilmesi çok zordu. Kendisi Hester'la evli olsa ona zarar gelmesine asla izin vermezdi.

Uşak iki bardak konyakla birlikte geri geldi. Regmont'ın bardağındaki konyağı hızla mideye indirmesi Michael'ın dikkatini onun bardağı saran eline çevirmesine neden oldu. Kontun parmak boğumları şişmiş ve morarmıştı.

"Yakın bir zamanda birileriyle mi yumruklaştın, Regmont?" diye sordu Michael içkisini yudumlamadan önce.

Bildiği kadarıyla Regmont herkesçe sevilen, neşeli bir adamdı. Kadınlar onun altın kadar parlak bakışlarına, her an gülmeye hazır olmasına ve çekiciliğine bayılıyordu ama Regmont'ın bu özellikleri Michael'ın ondan hoşlanmasını zorlaştırıyordu. Adam neredeyse kişiliksiz denilebilecek kadar kaygısız görünüyordu. Ama belki de bir zamanlar her kadından daha neşeli ve büyüleyici olan Hester'a yakışmasının asıl sebebi buydu. Hester hâlâ büyüleyici bir kadındı ve Michael'ın aklından hiçbir zaman çıkmayacaktı.

"Boks," diye yanıtladı Regmont. "Harika bir spordur."

"Haklısın. Ben de çok severim. Antrenmanları burada mı yapıyorsun?"

"Çoğunlukla. Karşılıklı antrenman yapmak istersen..."

"Kesinlikle isterim," dedi Michael onun sözünü keserek. Asıl amacını sadece kendisi bilse bile Hester'a bir şekilde destek olma ihtimali Michael'ı mutlu etmişti. Parmak boğumlarının haline bakılacak olursa Regmont boks eldiveni kullanmıyordu ve esas amacı göz önüne alındığında bu, Michael için çok daha iyiydi. "Yer ve zamanı söyle. Orada olacağım."

"Bana bahis defterini getirin hemen," dedi Lord Spencer herkesin dikkatini çekmek için özellikle bağırarak.

Regmont sırıttı. "Demek kavgaya susadın ha, Tarley? Bazen ben de öyle hissederim. Seninle hemen şimdi karşılaşmaktan mutluluk duyarım."

Michael onu şöyle bir tarttı. Regmont kendisinden daha kusaydı ve güçlü kaslara sahip olan ince vücudu, modaya uygun olarak dikilmiş dar ceket ve pantolonunun içerisinde oldukça hoş görünüyordu. Michael'ın boy ve kol uzunluğu konusunda avantajı vardı. Yumuşacık koltuğuna iyice gömülerek, "Öğleden sonra daha erken saatlerde yapacağımız bir karşılaşmayı tercih ederim," dedi. "Her ikimiz de dinlenmiş ve ayık haldeyken çok daha fazla eğleniriz."

Tam o sırada masaya bahis defteri geldi ve içerideki adamlar başına üşüştüler.

Regmont'ın yüzüne alışılmadık, ciddi bir ifade yerleşti. "İyi düşündün. Önümüzdeki hafta bugüne ne dersin? Saat üç uygun mu?"

"Harika olur." Michael'ın dudaklarında beklenti dolu bir gülümseme belirdi. Bahis defterine uzanıp kendisi için Alistair adına bahis oynadı.

Arkadaşının bu bahsi çok takdir edeceğinden emindi.

BÖLÜM 8

Jessica bir sonraki sabah şiddetli bir baş ağrısıyla uyandı. Başındaki sert, ısrarcı zonklama ve ağzındaki iğrenç tat midesini bulandırıyordu. Kusmamak için verdiği cesur mücadeleyi kaybetti. Öte yandan, bacaklarının arasında hissetiği hassaslığın da fazlasıyla farkındaydı. Bir önceki güne ait hatıralar önce yüzünün kızarmasına, sonra olduğu yerde sinip kalmasına neden oldu. Nasıl bu kadar rahat davranabilmişti? Alistair'ın yetenekli ağzı ve elleri onu nasıl olmuştu da bu kadar azdırmış ve Alistair'a kendisini öfkeyle yatakta bırakıp gidecek kadar acımasız bir teklifte bulunmasına neden olmuştu?

Jessica bu soruların cevabını biliyordu; Alistair Caulfield'ın onun üzerinde hep çok farklı bir etkisi olmuştu. Onun yanındayken kendisi olmaktan çıkıyor, hiç tanımadığı bir kadına dönüşüyordu. Böyle bir kadın olmayı isteyip istemediğine karar verebilmesi çok zordu. Kendini bu kadar şaşkın, utanmış ve suçlu hissederken bunun doğru bir şey olabilmesi mümkün müydü?

Beth her zaman olduğu gibi derhal imdadına koştu. Yüzünü yıkayabilmesi için ona bir sürahi sıcak su hazırladı ve bir tabağa midesindeki rahatsızlığı önemli ölçüde azaltan sert bisküviler koydu.

Jessica akşama doğru daha düzgün bir şeyler yiyip Alistair'la yüzleşebilecek kadar iyileşmiş hissediyordu. Bir erkeğin öfkesini iyi

bildiği i n akşam yemeğini Alistair'la baş başa yemenin bir yolunu bulmak yerine, diğer centilmenlerle beraber kaptan köşkünde yemeyi tercih etti. Yemek sırasında Alistair ona bakmamaya özen gösterip mümkün olduğunca onunla konuşmaktan kaçınınca Jessica doğru kararı verdiğini anladı. Ama her şeye rağmen aralarındaki bu gerginlik ona acı veriyordu.

Belki de böylesi daha iyiydi. Jessica, Alistair'ın kendisine duyduğu ilgiye olan inancını yitirirse onunla yeniden karşılaştıkları andan beri pençesine düştüğü duygu karmaşasından kurtulabilirdi. Alistair'ın ondan istediği şey –âşığı olması– kişiliğine öylesine ters düşüyordu ki bunu kabul edebilmesi mümkün değildi. Ama belli ki Alistair onun zayıf noktalarını iyi biliyordu. Jessica bu ilişkiyi engellemek istese de bunu yapabilecek tek kişi Alistair'ın kendisiydi. Genç kadın bu amacına onun kalbini kırarak ulaştığı için üzülüyordu ama birbirlerinden uzak durmaları her ikisi için de iyiydi.

Jessica uygun olan ilk fırsatta izin istedi. Masadaki adamlar ayağa kalktığı sırada Alistair, "Bana sizinle güvertede yürüme onurunu bahşeder misiniz, Leydi Tarley?" diye sordu. "Hem belki temiz hava size iyi gelir."

Jessica biraz huzursuzlanmıştı ama teklifi kabul ettiğini belirtmek için hafifçe gülümseyebilmeyi başardı. Yardımcı kaptanla aynı anda koridora çıktılar ve adam hızla oradan uzaklaşarak onları baş başa bıraktı.

Jessica kamarasının önünde durdu. "Üzerime bir şal alayım."

"Bunu al." Alistair kuyruklu ceketinin düğmelerini açtı.

Jessica bakışlarını onun göğsünden kaçırarak yapmış olduğu şeye itiraz etti. "Bir centilmen asla gömlekle dolaşmaz!"

Alistair'ın cevabı iğneleyiciydi: "Bu gemide buna itiraz edebilecek tek kişi sensin, Jessica ve dün yaşadıklarımızdan sonra herhangi bir şeyden utanç duymayı gereksiz buluyorum."

Jessica, Alistair'ın sert yüz hatları karşısında kalbi duracakmış gibi hissetti. Mavi gözlerinde şeytani bir pırıltı vardı ve köşeli çenesini kararlı bir şekilde sıkmış olması ondan kolay kolay vazgeçmeyeceğini söylüyordu.

Jessica güçlükle zaptedilen öfkeyi işaret eden bu duruşu çok iyi biliyordu! Bu duruş asla iyi bir şeyin habercisi olamazdı. "Belki başka zaman konuşsak daha iyi olur."

"Aramızda açıklığa kavuşturulması gereken konular var. Bunu ne kadar çabuk yaparsak o kadar iyi olur."

Jessica duyduğu endişeye rağmen ona boyun eğdi ve güverteye doğru yürümeye başladı. Alistair'ın dikkatli bir şekilde üzerine örttüğü ceket, omuzlarında sıcak bir ağırlık oluşturuyordu. Onun kendine has erkeksi kokusu hiç vakit kaybetmeden duyularına hitap etmeye başlamıştı ve şimdi bu koku daha da güçlenmişti. Alistair buram buram şehvet kokan bir erkekti ve Jessica bir önceki gece yaşanan anların tüm canlılığıyla bedenini uyardığını hissetti.

Merdivenlerden güverteye çıktılar. Caulfield direklerin ve diğer teçhizatların gölgesinden uzak bir yerde durup sabırsız bir hareketle orada çalışmakta olan iki denizciye uzaklaşmalarını emretti..

Onu aynı anda onu hem heyecanlandırıp hem de temkinli davranmaya itecek bir şekilde Jessica'nın üzerine doğru eğildi. İnsanın aklını başından alacak kadar yakışıklıydı. Kusursuz kemik yapısı, onu baştan aşağı aydınlatan gümüş rengi ay ışığıyla mükemmel bir uyum sağlıyordu. Etrafını saran yaşam enerjisi olmasa, antik çağlarda yaşamış bir kahramanın heykelinin hayat bulmuş hali olduğu düşünülebilirdi. Halbuki Alistair Caulfield, Jessica'nın asla olmadığı kadar canlıydı.

"Bunun nasıl yapıldığını bilmiyorum," diye homurdandı Alistair elini saçlarının arasında gezdirerek.

"Neyin?"

"Gerçeklerin etrafında dans ederek olayları olduklarından farklı göstermenin ve resmiyeti bir kalkan gibi kullanmanın."

"Resmiyet gerçekten de dans etmeye benzer," diye onayladı Jessica usulca. "Birbirinden tamamen farklı iki insanın bazı amaçlar doğrultusunda bir arada zaman geçirmelerine imkân tanıyacak adımları belirler. Yabancıların beraber gezebileceği bir platform oluşturur."

"Ben şu an ne dans etmekle ne de yabancılarla ilgileniyorum. Neden orada kalmayı tercih ettin?"

"Pardon?"

"Bilmiyormuş gibi yapma. O gece neden ormandan ayrılmadın?"

Jessica omuzlarında duran ceketin yakasını tutup önünde birleştirdi. Bunu üşüdüğü için değil, kendini çıplakmış gibi hissettiği için yapmıştı. "Çünkü bana kalmamı söyledin."

"Öyle mi?" Alistair'ın dudakları acımasızca yukarı kıvrıldı. "Sana söylediğim her şeyi yapacak mısın?"

"Elbette hayır."

"O halde neden o gece söylediğim şeyi yaptın?"

"Neden yapmayacaktım?" dedi Jessica çenesini kaldırarak.

Alistair ona yaklaştı. "Daha masum bir kızdın. Dehşete kapılman gerekirdi. Oradan koşarak kaçman gerekirdi."

"Sana ne söylememi bekliyorsun?"

Alistair onu bileklerinden tutup ayaklarının ucunda havaya kaldırdı. "Sonrasında o geceyi hiç düşündün mü? Tarley'yle beraber olurken o geceyi gözünün önüne getirdin mi? O geceye dair anılar seni rahatsız etti mi?"

Jess onun bu sorularla gerçeğe ne kadar yaklaştığını düşünerek dehşete kapıldı. "Bu neden bu kadar önemli?"

Alistair ellerinden birini yukarı kaldırıp Jessica'nın ensesini tuttu ve sanki onu öpecekmiş gibi dudaklarını onunkilere yaklaş-

tırdı. Jessica yeniden konuşmaya başlayan Alistair'ın sıcak ve ıslak nefesini dudaklarında hissedebiliyordu. "Ben senin orada durduğun her saniyeyi daha dünmüş gibi hatırlıyorum; hızlı hızlı nefes alırken göğsünün inip kalkmasını, gözlerinin şehvet pırıltılarıyla parlamasını, dudaklarından dökülmek için çırpınan iniltileri bastırmak için elini boynuna götürmeni."

Korku ve heyecanla titreyen Jessica, "Etrafta bizi gören birileri olabilir," diye fısıldadı öfkeyle. Alistair'ın bu kaba dokunuşunun içini arzuyla doldurduğunu hissetmek onu şaşırtmıştı. Böyle bir davranışı heyecan verici bulabilecek son insan kendisiydi. Zihninin bir kısmının bu tür bir muameleden hoşlanacak şekilde eğitildiğini düşünmek dehşete kapılmasına neden oluyordu.

"Umurumda bile değil."

Jessica yaşadığı şaşkınlık yüzünden ne yapacağını bilemeyerek, "Bazı kadınlar onlara böyle vahşice davranmandan hoşlanıyor olabilir ama benim bundan nefret ettiğimden emin olabilirsin," dedi sert bir sesle.

Alistair bu sözler üzerine ellerini öyle hızlı bir şekilde aşağı indirdi ki Jessica neredeyse tökezleyecekti. "Bence bu senin de fazlasıyla hoşuna gitti tatlım. Şu an beni en az o geceki arzuluyormuş gibi görünüyorsun."

Jessica irkildi. Alistair'ın yüzünden acı çektiğini gösteren gizemli bir ifade geçmiş, sonrasında kısık sesle küfrederek ona arkasını dönmüştü.

Omzunun üzerinden Jessica'ya bakarak, "O geceyi unutmaya çalıştım ama başaramadım," dedi.

Jess bakışlarını onun sert kaslara sahip sırtından ayırdı ve sisli rüzgârın yüzüne çarpmasına izin verdi. "Neden bu hatıra seni bu kadar rahatsız ediyor? Ben bundan kimseye söz etmedim."

"Bunun için sana minnettarım." Jessica yan gözle onun ellerini saten pantolonunun ceplerine soktuğunu fark etti. "O günden sonra

benden hep uzak durdun. O gece yaşananlar senin için bu kadar önemsizse bunu neden yaptın?"

"Seninle ilgili bilmemem gereken bir şeyi öğrenmiştim ve bu da beni rahatsız ediyordu."

"Seni *ben* rahatsız ettim," diye düzeltti Alistair, "ve hâlâ da ediyorum."

Bilinçli ya da bilinçsiz bir şekilde, Jessica'nın ruhunun bir parçası bir avın avlandığı esnada hissettiği duyguları hissediyordu. Alistair'ın, kendisine duyduğu arzu yüzünden nasıl bir duygu karmaşası yaşadığını biliyordu ve bu onu korkutmuştu. Belki de korktuğu şey onunkinden çok kendi cinsel açlığıydı.

Alistair arkasından dolaştı ve onunla yüz yüze gelebilmek için karşısına geçti. "Sen benden uzaklaştıkça seni kabuğundan çıkarma isteğim artıyor. Evet, sadece ikimizin bildiği bir şey biliyorsun ama bu bizi birbirimizden uzaklaştırmak yerine yakınlaştırmalı."

"Seninle böylesine samimi bir sohbet yapmam yeterince yakınlaştığımızı göstermiyor mu?"

"Ben sen ayık haldeyken dün geceki gibi yakınlaşmamızı istiyorum. Aramıza yedi sene önce ördüğümüz o duvarı aşmak gibi bir niyetimiz yoktu ama artık olan oldu ve geri dönemeyiz. Pennington ormanındaki o gece sana kalmanı söyledim ve sen de kaçmadın. O gece sürdürdüğümüz hayatlara ters düşen özel bir anı paylaştık. Sen toplumun örf ve âdetlerine, görgü ve ahlak kurallarına omuzlarına örttüğün bir şal gibi sıkı sıkı tutunsan da biz bu sınırları aştık. Kader bizi hayatımızın bu döneminde bir araya getirdi ve artık benim kadere karşı koyacak gücüm kalmadı."

Kaderin onları sevgili olmaya zorladığını düşünmek rahatlatıcıydı. Sanki bu durum Jessica'ya başka bir şans bırakmıyor ve onu kaçınılmaz sonuçların sorumluluğunu üstlenmekten kurtarıyordu.

Belki olaya bu şekilde bakmak korkaklık sayılırdı ama bir yandan da bu düşünce Jessica'ya cesaret veriyordu.

Derin bir nefes alıp hızlı hızlı konuşmaya başladı: "Dün gece yanımdan ayrılmadan önce sana söylediğim şey için özür dilerim. Be... ben yanımda kalmanı istemiş..."

"Para için kadınlarla yattığım doğru," diye sözünü kesti Alistair sertçe. "Sana bunun sebebini açıklamak istiyorum."

***

Alistair daha bu sözler dudaklarından döküldüğü anda rahatladığını hissetti ama bu rahatlama fazla sürmedi. O güne dek her ne pahasına olursa olsun sırlarını açıklamaktan kaçınmıştı.

Jessica başını yana eğince açık renkli, gür buklelerinden biri omzuna düştü. Omuzlarındaki ceketin sıkı sıkı kavradığı yakası, ince birer çizgi halinde dolgun dudaklarının yanında duruyordu. Yakın bir zamanda çok sevdiği eşini kaybetmişti ama şimdi Alistair kendi bencilce ihtiyaçları uğruna onu bu durumu göz ardı etmeye zorluyordu. Üzerindeki açık gri renkteki elbise bile hâlâ matemde olduğunu gösteriyordu. Alistair kendisine, düzgün davranışları ve ahlakıyla asla boy ölçüşemeyeceği bir adamın hatırlatılmasından fazlasıyla rahatsız olmuştu.

"Anlat bana," dedi Jessica, Alistair'ı ikna etmeye çalışarak. "Anlatırsan belki seni anlayabilirim."

Alistair cesareti kırılmadan önce konuşmaya karar verdi: "Annemin ısrarları sonucu, Masterson bana Jamaika'da bir parça arazi bıraktı. Bu arazinin dikkat çekici tek özelliği fazlasıyla küçük ve verimsiz olmasıydı. İçinde ne bir bina, ne köleler ne de bir makina vardı. Annem, ekselanslarının bana bir gemi vermesini de istedi ve o da bana o güne dek gördüğüm en derme çatma gemiyi bulmayı başardı. Artık zengin bir adam olma ihtimalim vardı ama elimdekileri değerlendirmek için gereken şeyleri alabilecek param yoktu."

Jessica nefesini sert bir şekilde bıraktı. "Yaşamını sürdürebilmen için o araziden elde edilecek ürünlere ihtiyacın olduğunu düşününce, böyle cesaret kırıcı bir zorlukla karşılaşmanın ne demek olduğunu hayal dahi edemiyorum."

"Tanrı'ya şükürler olsun ki senin böyle bir durumla karşılaşma ihtimalin yok. Ama belki beni işlerimi yürütmekte ihtiyaç duyduğum parayı kazanmak için sahip olduğum yetenekleri satmaya teşvik eden şeyin ne olduğunu anlayabilirsin."

"Demek karşısına çıkan hiçbir bahsi kaçırmayan bir adam olarak tanınmanın sebebi buydu."

Alistair başıyla onayladı. "Her yarışa, her bahse katıldım. Para kazanmak için başkalarının yetenekleriyle boy ölçüşebileceğim hiçbir fırsatı kaçırmıyordum. Kadınlar beni çekici bulduğu için de şanslıydım."

"İnanılmaz derecede yakışıklıydın," diye onayladı Jessica. "Ama o zamanlar çok gençtin..."

"İdeallerimi düşünecek kadar param olmadığını bilecek yaştaydım," dedi Alistair çabucak. Enine boyuna düşünerek verdiği bir karar değildi bu. Madem hayatta kalmak acımasız olmayı gerektiriyordu, o da bunun için elinden ne geliyorsa yapacaktı. "Öte yandan, genç olmam benim için bir avantajdı. Enerji doluydum, sekse doymuyordum ve seçici davranmıyordum."

Bu son sözüyle olmak istediğinden çok daha cesur davranmıştı ama şu an diken üstündeydi. Jessica'nın, geçmişini asla kabul etmeyeceği düşüncesi içini allak bullak ediyordu. "İlk başta yaptığım şey hoşuma gitmişti. Nasıl zevk alacaklarını iyi bilen şehvetli kadınlarla bol bol seks yapacaktım. Bunun karşılığında aldığım ilk hediye benim için bir sürpriz oldu. Şimdi o kadınların bana bu hediyeleri yarı yaşlarındaki bir adam tarafından düzülmenin neden olduğu vicdan azabını hafifletmek için verdiklerini biliyorum ama o zamanlar bunu bir oyun olarak görüyordum; benim de fazlasıyla zevk aldığım bu

hizmet karşılığında kadınlardan ne koparabilirdim? Kadın vücudunun bazı gizemlerini de keşfetme şansı buluyordum; onların duygularını anlamayı, onları dinlemeyi ve onları zevkten çılgına çevirmeyi öğreniyordum. Zevk vermek bir sanattı ve ben diğer her sanatta olduğu gibi bu sanatta da ustalaşmanın mümkün olabileceğini fark etmiştim."

"Belli ki yetenekli bir öğrenciymişsin," diye fısıldadı Jessica.

Yaptığı bu cesur itirafları nasıl karşıladığını tam olarak kestiremeyen Alistair, "Kadınlar konuşmayı severler," diye devam etti ciddi bir tavırla. "Özellikle de hoşlarına giden şeyler hakkında. Bir eşyaya olan talep arttıkça o eşyanın fiyatı yükselir; bu her şey için geçerlidir. Kısa zamanda bu durumdan nasıl faydalanacağımı öğrendim ve içinde bulunduğum şartlar altında böyle bir gelir kaynağını reddetmenin aptalca olacağına karar verdim. Bir süre sonra bu işi yaparken neler hissettiğinin bir önemi kalmıyor. Vücudunu terbiye etmeyi öğrenebiliyorsun."

"Şey..." Jessica uzunca bir süre konuşamadı. Nihayet, "Ben bir aptalım," dedi. "Senin bu işten... *zevk almıyor* olabileceğin akhma bile gelmemişti. Ne de olsa Leydi Trent çok hoş..."

"Bazıları gerçekten de hoştu ama hepsi değil. Bazıları sadece görünürde güzeldi. Her ne olursa olsun, bir şeyi sattığında o şey artık sana ait değildir. Reddetmek ya da inkâr etmek gibi bir şansın kalmaz ve elde ettiğin ünü devam ettirip bu işi sürdürmek niyetindeysen zor ya da kendi zevklerini düşünen bir adam olmayı göze alamazsın. Ben bunu fark ettiğimde tepe tepe kullanılan bir eşyaya dönüştüm ve önceden aldığım zevki alamaz oldum. Yaptığım işin diğer işlerden hiçbir farkı kalmadı; daha kazançlı olması dışında."

"Peki ya ailen? Onlar?.."

"Bana verilen o lanet olasıca gemi ve araziyi kabul ettim. Bunları elimin tersiyle itecek kadar gururlu değildim. Yardım isteyebileceğim başka birisi olsaydı, inan bana, bunu hiç düşünmeden yapardım."

Jessica'nın ona neden Masterson'dan yardım istemediğini sormasını bekledi ve verebileceği cevabı düşündü. Jessica halihazırda utanç duyulacak geçmişinin kimsenin bilmesini istemeyeceği kadar büyük bir kısmını öğrenmişti. Bütün bunları onunla –geçici duygulardan çok daha fazlasını beslediği tek insanla– paylaşmak Alistair için işkenceden farksızdı. Alistair, Jessica'nın kendisine diğer erkeklere duyduğundan çok daha büyük bir arzu duymasını istiyordu ama onun standartlarına yaklaşmasının mümkün olmadığını da biliyordu.

"O halde olması gerekeni yapmışsın," dedi Jessica onu şaşırtan bir kararlılıkla. "Bu tahammül edilebilmesi güç şartlar altında hayatta kalmak için gösterdiğin çabayı ancak takdir edebilirim."

Jessica kendisine yapılan açıklamayı ne kadar da çabuk kabullenmişti. Alistair'ın buna inanabilmesi mümkün değildi.

Aralarında az da olsa bir mesafe olmasına dayanamayarak ona yaklaştı. "Geçmişime rağmen beni kabul edebilecek misin? O geçmişin ardında neler olduğunu görebilecek misin? Ben öyle olmasını istemesem bile dokunuşum seni lekeleyecek. Aynı zamanda sana zevk de verecek. Sana değerli olduğunu hissettirecek. Hayatta hiçbir şeyi seni istediğim kadar çok istemedim."

"Seni bu halinle kabul ediyorum, Alistair. Ediyorum, ama geri kalanı..." Jessica titrek bir nefes aldı.

"Devam et," dedi Alistair sert bir sesle.

"Ben seni kendi zevkleri için kullanan o kadınlardan farklı sayılmam." Jessica'nın gözleri büyüyüp koyulaşmıştı ve güzel yüz hatları için için acı çektiğini söylüyordu. "Tıpkı Leydi Trent gibi sana sahip olmak istedim ama bunu koruma arayışında olduğum için değil, kontrolüm altında olduğunu düşünmek bana heyecan verdiği için yaptım."

Erkekliğine hücum eden kan Alistair'ın duruş pozisyonunu değiştirmesine neden oldu.

Sadece Jessica'nın dürüstlüğü değil, onun vücudunu sömürerek doyuma ulaştığını hayal etmek de sertleşmesine neden olmuştu. "Jessica."

Jessica birden yanından geçip küpeşteye doğru yürüdü ve parmak boğumları beyazlayacak kadar sıkıca cilalı tahtaya tutundu.

Alistair peşinden gidip genç kadının arkasına geçti ve ellerini vücudunun iki yanına yerleştirdi. Jessica'nın sırtı ona acı verecek kadar dik duruyordu ve vücudu da baştan aşağı gergindi. Alistair başını eğip dudaklarını onun sağ şakağına bastırdı. Ne yapıp edip ona yaşadığı bu üzüntünün kendisine karşı derin duygular beslediğinin bir göstergesi olduğunu anlamasını sağlamak zorundaydı.

"Beni kontrolün altında mı tutmak istiyorsun? Beni seninle sevişmeye zorladığını düşünmek seni heyecanlandırıyor mu?"

"Hayır!" Alistair onun güçlükle yutkunduğunu fark etti. "Bunu senin de arzulamanı istiyorum ama sen çok fazla üzerime geliyorsun. Kontrol biraz da ben de olmalı..."

"Sence ben kendimi kontrol altında tutabiliyor muyum? Aramızda geçen şey asla güvenli olmadı ve bundan sonra da olmayacak. Birbirimize duyduğumuz bu ilgiyi olduğu gibi kabullenmelisin; yanlışları ve bize verebileceği zararlarla. Sonuçları ne olursa olsun buna değeceğine inanmak zorundasın."

"Bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

"Yapmaya çalış."

Jessica genç adamın kollarının arasında dönerek yüzüne baktı. "Düşüncesizliğim için beni affet. Sadece kalmanı istiyordum. Bunu öyle çok istiyordum ki hiç düşünmeden konuştum."

Alistair onun altın rengi, parlak buklelerinden birini parmaklarının arasına alıp okşadı. "Bana duyduğun arzu için asla özür dileme. Ama şunu açıkça söyleyebilirim ki sana gerçekte olduğum gibi geldim.

Lucius'a sahip olabilmen mümkün değil. Artık böyle bir adam yok ve sen onu hiç tanımadın."

Alistair bir zamanlar ikinci ismini sadece kimliği ortaya çıkmasın diye kullandığına inanıyordu. Oysa gerçekte bu ismi kullanarak hem kimliğini koruyor hem de kadınlarla birlikte olması karşılığında para kazanıyor olmasının verdiği utançtan uzak durmaya çalışıyordu. Kadınlar ondan, başka türlü ancak bir skandal yaratma ya da toplumdan dışlanma gibi risklere girerek elde edebilecekleri şeyler istiyordu. Bazıları sadece yüzünü ve vücudunu beğendiği için onunla beraber oluyordu ama pek çoğunun sebebi farklıydı. Kadınlar, her bahse katılması... her riske girmesi... para için her şeyi yapmasıyla bilinen bir sevgili istiyorlardı. İstedikleri her çeşit ahlaksızlığı yapabilme hakkını satın aldıklarını düşünmek kendilerini daha temiz hissetmelerini sağlıyordu.

Jessica başını salladı. "Anlıyorum."

Alistair alnını onunkine bastırdı. Jessica ruhunun paylaşmaya bile katlanamayacağı bir yönünü istiyordu ve bu düşünce onu perişan etmişti.

"Sen o adamı hiç tanımadın. O gece, seni gördüğüm an sadece sen ve ben vardık. Leydi Trent'e hizmet eden kişi Lucius'tu. Ben seninle beraberdim."

Jessica çabucak nefesini bıraktı. "Güzel. Ben de onu istemiyorum zaten. Para ödemeyi teklif ettiğim kişi oydu. Oysa öncesinde bana... dokunan kişi sendin. Bunu yaptığım için üzgünüm."

Jessica'nın üzüntü ve pişmanlıkla dolu gözleri kocaman açılmıştı. Belki içlerinde bir parça da merhamet vardı ki bu, Alistair'ın onun kendisine hissetmesini istediği en son duyguydu.

"Sana istediğin her şeyi vereceğim. Özgürce. Sadece bana ne istediğini söyle." Alistair elini Jessica'nın üzerindeki ceketin altına soktu ve genç kadının kalçasını avuçladı. "Bana kurduğun fantezilerin detaylarını anlat."

"Hayır!" Genç kadının ciddi bir sesle söylediği bu söze yansıyan dehşet Alistair'ın gülümsemesine neden oldu. "Bu ahlaka aykırı bir şey."

Alistair öne eğilip genç kadının kulağını yaladı. "Güvenmek," diye hatırlattı Jessica'nın ürperdiğini hissederek. "Sana öyle çok güvendim ki söylememem gereken bir sırrımı seninle paylaştım..."

"Geçmişte yaptıkların için seni suçlamıyorum."

"Ve ben de bunun için sana minnettarım. Şimdi izin ver de sana olan minnet borcumu ödeyeyim. Bana arzuladığın şeyi söyle."

"Bana bu kadar yakın durmamalısın." Jessica başını eğip güvertede beliren silüete baktı.

"Burada yalnız değiliz."

"Bu gece kamarana gelebilir miyim?"

Alistair sonsuzluk kadar uzun gelen bir süre cevabını bekledi ama Jessica hiçbir şey söylemedi. Huzursuzlanarak omuzlarındaki ceketle oynadı ve ayaklarının pozisyonunu değiştirdi. Alistair onu bir kez daha vaktinden önce zorlamış olmaktan korkarak Jessica'dan uzaklaştı.

"Kamaram koridorun karşı tarafında. Aramızda sadece iki kapı var. Bana gel," diye teklif etti bu defa.

Jessica fal taşı gibi açılan gözleriyle ona baktı. "Bunu asla yapamam."

Alistair gülümsedi. Belki Jessica gelmeyecekti ama onu beklemeye değerdi.

BÖLÜM 9

Hester, son on beş gündür her sabah olduğu gibi yoğun bir kusma isteğiyle uyandı. Yataktan kalkıp tökezleyerek lazımlığa ulaştı ve midesindekileri boşaltmaya başladı. Şafak doğana dek aynı şeyin tekrarlanıp durması onu perişan etmişti.

"Leydim," diye mırıldandı hizmetçisi. "Size bir fincan açık çay ve tost hazırladım."

"Teşekkür ederim."

Sarah tüm cesaretini toplayarak, "Lordumuza gebe olduğunuzu söylerseniz," dedi yumuşak bir sesle, "belki kendine biraz çekidüzen vermesini sağlayabilirsiniz."

Harcadığı onca efor yüzünden göğsü hızlı hızlı inip kalkan Hester yaşlı gözlerle hizmetçisine baktı. "Sakın bundan kimseye söz etme."

"Siz bana izin vermediğiniz sürece kimseye söylemem Leydim."

Hester alnına ıslak bir havlu bastırdı ve nihayet gözyaşlarının kontrolsüzce akmasına izin verdi. Evliliğinin ilk yıllarında Edward'da bulduğu mutluluğu pekiştirmek için çocuk sahibi olmak istemiş, ancak Tanrı ona düşündüğünden çok daha büyük bir iyilik yaparak bu isteğini gerçekleştirmemişti. Edward'ın karakterinin karanlık yönleri ortaya çıktığında, Hester hamile kalmamak için brendiye batırılmış

süngerlerden faydalanmaya başlamıştı. Böyle bir ev ortamı masum bir çocuk dünyaya getirmek için uygun değildi. Çocukluğunda Jessica'yla beraber onca acı çekmişken şimdi kendi çocuğunun benzer bir hayat sürmesine nasıl izin verirdi?

Ancak Regmont arzularını onun umduğu gibi gece olana dek dizginleyebilecek türde bir erkek değildi ve kaderin farklı planları vardı.

"Keşke burada olsan, Jess," diye fısıldadı Hester. Bu bencillik de olsa hem merhametli hem de bilgili bir kişinin kendisini dinleyip tavsiyelerde bulunmasını istiyordu. Ablası gitmeden önce de *gebe* olduğuna dair şüpheleri vardı ama ona bu haberi nasıl vereceğini bilememişti. Bir türlü çocuk sahibi olamaması Jessica'yı fazlasıyla üzüyordu. Hester ablasına, onu mutluluğa boğacak bu hamileliğin aslında kendisine acı verdiğini asla itiraf edemezdi.

Sarah sendeleyerek ayağa kalkan Hester'ın yatağa yatmasına yardımcı oldu. Neyse ki kendi odasında uyumakta olan Regmont bütün bu olanlardan habersizdi.

Hester'ın rahat oturabilmesi için yastıkları düzelterek, "Bu haberi lordumuza bir an önce vermeniz için size yalvarıyorum," diye fısıldadı Sarah.

Hester gözlerini kapayıp içini çekti. "Bunu nasıl açıklayabileceğimi bilmiyorum ama sanırım onu huzursuz eden şeylerden biri de benim. Yoksa neden hayatımdaki her erkek kendisini esir alan kötülüklerle mücadele etmek zorunda kalsın ki?"

Ancak birkaç saat sonra onunla yemek masasına oturduğunda kocası hiç de huzursuzmuş gibi görünmüyordu. Aksine keyfi yerindeydi. Yüzünde parlak bir gülümseme vardı ve morali yüksekti. Sandalyesine oturmak üzere yanından geçen Hester'ı yanağından öptü.

Büfedeki üzerleri kapalı tabaklara doğru yürüyerek, "Yumurtalı balık ister misin?" diye sordu.

Hester midesinin allak bullak olduğunu hissetti. "Hayır, teşekkürler."

"Yeterince iyi beslenmiyorsun sevgilim," dedi Regmont onu azarlar gibi.

"Odamda tost yemiştim."

"Ve buna rağmen kahvaltıda bana eşlik ediyorsun ha?" Yüzünde etkileyici bir gülümseme belirdi. "Sen harika bir kadınsın. Gecen nasıl geçti?"

"Her zamankinden farksız ama oldukça da keyifli."

Her evlilikte rastlanabilecek bu tür konuşmalar Hester'ın neredeyse dehşete kapılmasına neden oluyordu. Böyle anlarda, yaşantılarındaki her şey normal, karanlıkta pusuya yatmış onları bekleyen kötülükler yokmuş ve o harika bir koca, Hester da hayatından memnun bir kadınmış gibi davranıyorlardı. Bu tıpkı içindeki süprizin iyi mi kötü mü olduğunu bilmediğin bir kutuya gözlerini dikip her an açılmasını beklemeye benziyordu. Beklemek acı vericiydi.

Hester bakışlarını odanın etrafında gezdirdi. Tıpkı yemek odasının duvarlarında kullandığı krem ve mavi renkli yatay çizgiler gibi, insanın içini açan parlak renklerle döşediği evleri bol bol misafir çekiyordu. Bu evi evlenmeden önce satın almış ve geçmişe dair hiçbir iz taşımadığı düşüncesiyle her ikisi için de taze bir başlangıç olacağını umut etmişlerdi. Oysa şimdi Hester bunun boş bir umut olduğunu biliyordu. Geçmişin izi kendi üzerlerindeydi... *içlerindeydi* ve onu gittikleri her yere beraberlerinde taşıyorlardı.

"Dün akşam Tarley'yle içki içtik," dedi Regmont ağzındaki lokmaları yutmaya çalışırken. "Peşine takılan kızlardan kurtulup nefes almak istemiş. Belli ki her an avlanabilecek olmanın gerginliği onu da rahatsız etmeye başlamış."

Hester kocasının yüzüne baktı. Kalp atışları anlamsız bir şekilde hızlanmıştı. "Öyle mi?"

"O günleri iyi hatırlıyorum. Beni hiç bilmediğin dertlerden kurtardın aşkım. Stresini atma konusunda Tarley'ye yardımcı olacağım. Boksa ilgi duyduğunu öğrendi ve onunla bir boks maçı yapacağız."

Yüce Tanrım. Hester, Regmont'ın ne kadar çevik ve yeri geldi mi ne kadar acımasız olduğunu iyi biliyordu. Regmont yenilgiye asla tahammül edemezdi; bu onun zaten had safhada olan güvensizliğini iyice artırıyordu. Hester midesinin daha da fazla bulandığını hissetti. "Boks maçı mı? İkiniz mi?"

"Onun sporda başarılı olup olmadığı hakkında herhangi bir fikrin var mı?"

Hester başını iki yana salladı. "Gençliğimizde Alistair Caulfield'la boks çalışırdı. Sadece bu kadarını biliyorum. Eskiden onunla samimi sayılırdık ama seninle evlendikten sonra pek fazla görüşmedik."

"Bu da bahsi zorlanmadan kazanacağım anlamına geliyor."

"Ona senden daha az deneyimi olan bir rakip bulmasını söylesen olmaz mı?"

Regmont sırıttı. "Onun için endişeleniyorsun, değil mi?"

"Jessica ona çok değer veriyor," dedi Hester kaçamak bir cevapla.

"Gördüğüm kadarıyla ona değer veren tek kişi Jessica değil. Endişelenme aşkım. Bunu sırf eğlence olsun diye yapacağımızdan emin olabilirsin." Regmont bakışlarını onlardan emir almayı bekleyen iki uşaktan birine çevirerek, "Leydi Regmont'a üzerine yağ sürülmüş ekmek ve reçel getirin," dedi.

Hester içini çekti ve istese de istemese de yemek yemek zorunda kalacağını anladı.

"Bu sabah çok yorgun görünüyorsun," dedi Regmont. "İyi uyuyamadın mı?"

"Gayet iyi uyudum." Hester dirseğinin yanında duran gazetelerden birini eline aldı. Michael'ın Regmont'la dövüşeceği düşüncesi, özellikle

de bunu kendine düzgün bir eş bulamamasının verdiği öfkeyle yapıyor olma ihtimali, anlamsız bir şekilde keyfini kaçırmıştı.

Hester eş bulma konusunda ona kocasından çok daha faydalı olabilirdi. Yıllardır evli olanlardan genç kızlara kadar sosyete mensubu kadınlar hakkında bilmediği şey yoktu. Belki Michael onun bu konudaki yardımını kabul ederdi.

Michael'ın hayatından memnun olduğunu görmek Hester'ın içini rahatlatırdı. O mutluluğu sonuna dek hak ediyordu.

Regmont elindeki gümüş çatal ve bıçağı boş tabağın üzerine bırakıp. "Bugün öğleden sonra parkta sana eşlik etmek isterim. Umarım başka bir planın yoktur."

Hester başka bir planı olsa bile bunu iptal etmesi gerektiğini biliyordu. Edward onunla zaman geçirmek istediğinde itiraz kabul etmezdi. Ne de olsa Hester onun karısıydı. *Ona aitti.* Geri dönüşü mümkün olmayan bir şekilde ölüm onları ayırana dek ona ait olacaktı.

Hester gazeteden başını kaldırıp güçlükle de olsa gülümsedi. "Çok iyi düşünmüşsünüz Lordum. Teşekkür ederim."

Belki o gün kocasına hamile olduğunu söyleme fırsatı bulabilirdi. Her ikisi için de yeni bir başlangıç şansı olan bu haberi güneş ışığının altında, etrafları Regmont'ın etkilemek istediği asillerle çevriliyken vermek yer ve zaman açısından mükemmel bir fırsat olabilirdi.

Hester öyle olmasını umuyordu. Belki bu hamilelik de bir mucizenin habercisiydi. Zaman zaman umudunun yeniden canlandığını hissediyordu. Umudu olmadan yaşayamazdı. Tutunabileceği tek şey oydu.

***

Miller öğlen saat biri geçtikten hemen sonra Jess'in kapısını çalarak Alistair'ın kendisini güvertede beklediğini söyledi. Neyle karşılaşacağını bilememenin verdiği huzursuzluğu bastırmaya çalışan

Jess, Miller'ı takip ederek merdivenlerden güverteye çıktı. Alistair'la ay ışığı altında yaptığı tartışma son derece gergindi. Jess yanından ayrılmasının ardından saatlerce onu kamarasına davet eden Alistair'ın teklifini düşünmüştü. Bu kolay kolay kabul edebileceği bir teklif değildi ve Alistair'ın da bu durumun farkında olmasını umuyordu ama sanki yapılan bu davet birisini düelloya çağırmak için yere atılan bir eldiven gibi sürekli aralarında duruyordu. Jess'in ruhunun bir parçası –onu yaramazlık yapmaya kışkırtan parçası– bu daveti kabul etmesini söylüyor ancak diğer parçası teslim olmaması için ona baskı yapıyordu.

Alistair şimdi ona güvertede ne söylemek istiyordu? Oldukça kısa sayılabilecek bir zaman dilimi içerisinde aralarındaki cinsel arzuyu kışkırtan çok özel anlar yaşanmıştı. Jess şimdi daha önce hiç kimseye ya da hiçbir şeye hissetmediği bir şekilde onu bir an bile aklından çıkaramıyordu. Onun kendisini sadece fiziksel anlamda etkilemekle kalmayıp zihnini de ele geçirmiş olması mantık sınırlarını zorluyordu ama Alistair bunu başarmıştı. Hem ondan asla vazgeçemeyeceğini açıkça belli etmiş hem de bu konuyla ilgili verilecek kararı tamamen kendisine bırakmıştı. Jessica bu adamın isteyip de elde edemeyeceği tek bir şey bile olmadığını düşünüyordu.

Miller'la birlikte geminin kıç tarafına doğru döndükleri anda sırtına çarpan tuzlu hava bütün duyularını harekete geçirdi. Beklenti ve heyecanla dolan Jess, dört köşesi topları taşıyan kasalarla sabitlenmiş bir battaniyenin güverteye serili olduğunu fark ettiğinde adımlarını yavaşlattı. Battaniyenin üzerinde yastıklar ve fazla derin olmadığı halde ağzına kadar yiyecek dolu bir sepet vardı.

Piknik yapmak. Hem de denizde.

Alistair battaniyenin diğer ucunda durmuş onu bekliyordu. Üzerinde paçaları, cilalı ve uzun çizmelerinin içine sıkıştırılmış ten rengi bir pantolon ve kahverengi, kuyruklu bir ceket vardı.

Rüzgârla şekillenen saçları, Jessica az önce parmaklarını aralarında gezdirmiş gibi görünüyordu. Diğer pek çok kadından farksız bir şekilde Jessica da onun o güne dek gördüğü en yakışıklı erkek olduğunu düşünüyordu. Egzotik bir havası vardı. Her şeyiyle baştan çıkarıcıydı. Fazlasıyla tehlikeliydi.

Nefisti. Jessica onu çırılçıplak bırakmak, güçlü vücudunu üzerinde giysi olmadan doya doya seyretmek istiyordu. Artık birbirlerine duydukları arzu böylesine açık bir şekilde ortaya çıkmışken onunla ilgili bu tür düşüncelere karşı koyabilmesi imkânsızdı.

Onu etrafı kendisi için çalışan adamlarla çevrili bir halde, böyle güzel bir geminin güvertesinde görmek etkileyiciydi. Jess artık kendisine yapılan her türlü bahsi kabul eden ve para kazanmak uğruna tehlikeli bir hayat süren o ele avuca sığmaz adamı hayal meyal hatırlıyordu.

Ama onun bu kusursuzluğun ardına gizlenmiş olduğunu da biliyordu çünkü bu adam onu gerçekleştireceğinden emin olduğu müstehcen vaatlerle kışkırtmaya çalışıyordu.

"Leydim," diye selamladı Alistair bir reveransla.

"Bay Caulfield." Jess gözlerini etrafta dolaştırdığında, güvertede bakışlarını özenle onlardan kaçıran bir düzineden fazla adam olduğunu fark etti.

Alistair ona oturmasını işaret ettiğinde dizlerinin üzerinde yere çöktü. Alistair da yanına yerleşerek sepeti karıştırdı ve içinden çıkardığı ekmeği ortadan ikiye böldü. Hemen arkasından bu defa biraz kurutulmuş peynir ve dilimlenmiş armut çıkardı. Jess'in payına düşen yiyecekleri geniş bir mendile sarıp ona uzattı.

Jess gülümseyerek mendili aldı. "Bir gemide bundan daha etkileyici bir ikram olamaz herhalde."

"Çok yakında hep aynı şeyleri yemekten sıkılacaksın."

"Bazı kadınlar bir geminin güvertesinde yapılan böyle bir pikniği flört teklifi olarak algılayabilir," dedi Jess alaycı bir ses tonuyla. "Bu kesinlikle çok romantik."

"Benim tek amacım seni memnun etmek." Alistair'ın o meşhur gülümseyişi Jess'in içini ürpertti. Duygularını belli etmeyecek kadar rahat bir sesle konuştuğu halde istediği her kadını nasıl da kolayca baştan çıkarıyordu. Jessica, Alistair'ın bu kayıtsız tavırlarla onun sinirlerini yatıştırmayı mı, yoksa eski tutkulu tavırlarının özlemini çekmesini mi hedeflediğini bilmiyordu.

Alistair o bembeyaz dişleriyle ekmekten bir ısırık aldı ve her nasılsa, onu ağzında çiğnerken bile tahrik edici olmayı başardı. Bunu bilinçli olarak yapmaması Jess'in onun cinsel çekiciliğe doğuştan sahip olduğu konusundaki inancını güçlendiriyordu.

Jessica peynirinden küçük bir parça alıp bakışlarını önlerinde uzanan uçsuz bucaksız okyanusa çevirdi. Soğuk bir gün olmasına rağmen güneş ışıklarının suyun üzerinden yansıması hoşuna gitmişti. Alistair'ın yanındayken hissettiği huzursuzluk yerini yüreğini keyif verici bir yaşam sevinciyle dolduran farklı bir duyguya bırakmıştı.

O, başkalarıyla arasına hep bir mesafe koyacak şekilde yetiştirilmişti. Bu mesafeyi konuşması ve tavırlarıyla sağlıyordu ve ondan bekledikleri ilgiyi göremeyen erkeklerin hemen cesareti kırılıyordu. Oysa Alistair onun bu tutumuna meydan okumuştu. Onun kendi kabuğuna çekilmesine izin vermemiş ve böylelikle Jessica aslında bunu yapmayı kendisinin de istemediğini fark etmişti. Artık yaptığı ahlaksızlıklarla bir üne sahip olan bu adamla bir maceraya atılmış olmaktan gayet memnundu.

Benzer hatıralar paylaştığı Tarley'yle sabahları aynı kahvaltı masasına oturmaktan asla rahatsızlık duymamıştı. Oysa Alistair, yüzünün hiç beklenmedik anlarda kızarmasına, vücudunun alev alev yanıp onun dokunuşlarına duyduğu arzuyla gevşemesine neden oluyordu. Dokunuşları her nasılsa Jessica'nın ona kocasına hissettiğinden çok daha büyük bir arzu duymasını sağlıyordu. Alistair bunu nasıl başarıyordu?

"Dün gece iyi uyudun mu?" diye sordu Alistair, Jessica'nın dikkatini tekrar üzerine çekerek.

Jessica başını iki yana salladı.

"Ben de öyle." Alistair yere uzanıp genç kadının başını avucunun içine aldı. Pek çok şeye şahit olan o güzel, mavi gözleriyle Jessica'ya baktı. Ruhunun derinliklerine açılan bu iki pencere onu olduğundan çok daha yaşlı gösteriyor, bu kadar genç yaştaki birisinin ruhunda olmaması gereken bir karanlığı ortaya çıkarıyordu. "Bir önceki gün dümenin önünden kaçıp gitmene sebep olan şeyi anlat bana. Neden kaçtın? Benden mi?"

Jess beceriksizce omuzlarını silkti. "Etrafta çok fazla hareket ve gürültü vardı. Dengem... bozuldu."

"Sana bu hissi veren şey sol kulağındaki duyma kaybı mı?"

Jessica kaşlarını kaldırarak Alistair'a baktı. Birden onun sürekli sağ kulağına fısıldadığını hatırlamıştı. "Demek fark ettin."

"Michael söylemişti." Alistair'ın gözleri sevgi doluydu.

Jessica bu konu hakkında asla konuşmazdı. Böyle bir sohbetin düşüncesine bile öylesine karşıydı ki normalde asla açmayacağı konular hakkında konuşmaya dahi razıydı. "Senden kaçmıyordum."

"Öyle mi?"

"Tarley öleli sadece bir yıl oldu."

Alistair kaşlarını kaldırdı. "Ve sen de namusunu koruyarak onun hatırasına sadık kalıyorsun, öyle mi? Bunu ne zamandan beri yapıyorsun?"

"Elbette ki on iki aydan beri," dedi Jessica soğuk bir sesle.

"Bana duyduğun arzudan utanıyorsun. Bu beni amacımdan vazgeçirmez."

Ut, sumak. Bu doğru kelime miydi? Jessica'nın hissettiği duygu utan değildi. Bu duyguyu şaşkınlık olarak açıklamak daha uygun olabilirdi. O güne dek hep önceden belirlenmiş bazı kurallara göre yaşamıştı. Alistair'la bir ilişkiye girmek onun için yepyeni bir âleme adım atmak demekti. Jessica, Alistair'ın daha önce dansla ilgili yaptığı benzetmeye dayanarak durumunu dansta atılması gereken adımları bilmeyip sürekli tökezlemek olarak açıklayabilirdi. Oysa o güne dek ona hep yanlış adım atmaması ve tökezlememesi öğretilmişti. Şimdi güçlükle öğrendiği bu derslerin etkisinden kurtulmakta zorlanıyordu.

"Seksten zevk almak için," dedi, "illa ki yasak ilişkiye girmek gerekmez. İnsan zevki olması gerektiği gibi –bu eskisi kadar rağbet görmese de– evlendiği kişinin yatağında da bulabilir."

"Evlenmemiz gerektiğini mi söylemeye çalışıyorsun?" Alistair bu sözleri tehlikeli bir şekilde kısık ve sert bir sesle söylemişti.

"Hayır!" Jessica'nın verdiği tepki kendisinin bile irkilmesine neden olmuştu. "Ben bir daha asla evlenemem. Hiçbir erkekle."

"Nedenmiş o? Güzel bir evlilik geçirdin," dedi Alistair elini bir armuta uzatarak.

"Tarley'yle aramızda eşine az rastlanır bir yakınlık vardı. O benim neye ihtiyacım olduğunu, ben de onun ne beklediğini biliyordum. Bu ikisini uyumlu bir birlikteliğe dönüştürmeyi başarmıştık. Bir daha bu kadar şanslı olabileceğimi sanmıyorum."

"Demek beklentilerinin karşılanması senin için önemli."

Jess ona baktı. Alistair'ın bakışları her zaman olduğu gibi onu kendisinin bile bilmediği yönlerini açığa çıkarmakla tehdit ediyordu. Onun bu meydan okuyan tavrı, Jess'i tek başınayken bile düşünmeye cesaret edemediği şeyleri dile getirmesine neden oldu. "Beklentilerin karşılanması uyumun sağlanması anlamına gelir."

Alistair düşünceli bir tavırla başını yana eğdi. "Uyumsuzluğun ne demek olduğunu bilmeden uyumun değerini anlayamazsın."

"Artık başka şeylerden bahsetsek olmaz mı?"

Alistair uzun bir sessizliğin ardından, "Nasıl istersen," dedi.

Jessica bir süre ekmeğini dişleyip düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Alistair nasıl olup da her defasında onun ruhunun derinliklerine sızabiliyordu? Jessica onun bu tür gizemlerini çözememesini haksızlık olarak değerlendiriyordu. "İşini kendi isteğinle mi seçtin?"

"Neden öyle olmasın ki?"

"Sahip olduğun çiftlik ve gemiyi babanın verdiğini söylemiştin. Bunları ondan kendi isteğinle mi aldığını yoksa Masterson'ın senin için belirlediği hedefe razı mı olduğunu öğrenmek istedim."

Alistair bakışlarını eline çevirdi. "Aslında ben Masterson'dan hiçbir şey istemiyordum ama onun bana verdiklerini kabul etmem annem için önemliydi. Bu yüzden şeker kamışı arazisini almayı tercih ettim çünkü bu arazinin kârlı olabileceğini biliyordum. Ayrıca arazinin uzakta olması da Masterson'a cazip gelecekti. Yıllardır etrafımda yaşayan insanları huzursuz ediyordum."

Jess uzun bir zaman önce kendisinin de Hester'a Alistair hakkında benzer şeyler söylemiş olduğunu hatırladı ve böyle zalim bir düşünceye kapılmış olmaktan pişmanlık duydu. Önyargılı davranarak onun bir iş kurmaya istekli ya da hevesli olamayacağını düşünmüştü. Bir ailenin dördüncü oğlu olduğu için elinden hiçbir iş gelmeyeceğine inanmıştı. Böyle düşünmesinin bir diğer sebebi de Hester'ın ona ilgi duymasına için için öfkelenmiş olmasıydı. Artık bunu rahatça itiraf edebilirdi. Hester, Alistair için kullandığı övgü sözlerini düşünmeden, öylesine söylemişti ama Jess'in içinde kıskançlık ve sahiplenme hissi uyandırmıştı.

"Bazı babalar çocuklarına duydukları sevgiyi onlara sert davranarak ifade eder," dedi Jessica. "Bu pek de arzu duyulan bir davranış değildir belki ama ardına gizlenmiş iyi niyet kesinlikle övgüyü hak

eder." Jessica kendi babasının davranışlarının ardında böylesi ulvi bir amaç olduğuna ihtimal vermiyordu ama zaten bunun bir önemi yoktu.

Alistair yumuşak bir sesle ona itiraz ederek, "Bunu sen nereden bileceksin ki?" diye sordu. "Sen her zaman mükemmel birisiydin. Oysa ben hiçbir zaman mükemmel olmadım."

"İstersen bunu mükemmellik olarak nitelendirebilirsin ama çaba harcanmadan elde edilemeyeceğini de bilmelisin."

"Sen buna doğuştan sahipmiş gibi görünüyorsun." Alistair elini kaldırarak onun alçakgönüllü itirazlarını engelledi. "Masterson'ın sevgi duyduğu tek kişi annemdir. Sadece annem söz konusu olduğunda cömert davranır. Bu yüzden ona ve anneme olan sevgisi uğruna benim için yaptıklarına minnettarım. Aramızdaki husumete rağmen anneme duyduğu sevgiyi takdirle karşılıyorum."

"Aranızdaki husumetin sebebi ne?"

"Sen sırlarını benimle paylaştığında ben de aynısını yapacağım." Jessica, sorusuna yanıt alamayınca hissettiği kırgınlığın Alistair'ın etkileyici gülümsemesiyle kaybolduğunu fark etti. "Sen çok esrarengiz bir kadınsın, Jessica. Bana olan ilgini canlı tutmayı başarırsam kendimi şanslı sayacağım."

Jess düşünceli bir tavırla ağzındaki lokmayı çiğnedi. Alistair'ın onun olağanüstü bir kadın olduğuna duyduğu bu inanç, gerçekten de dikkat çekici bir kadın olmayı arzulamasına neden oluyordu. O güne dek öylesine katı bir eğitim almış ve yaptığı her hatada öylesine ağır bir şekilde cezalandırılmıştı ki kayda değer bir özelliğe sahipse bile bu özelliğinin çoktan bastırılmış olduğundan emindi.

Ama Alistair onu bu konuda yanılıp yanılmadığını düşünmeye sevk ediyordu. Kendisini büyüleyen bir erkeği aynı şekilde büyüleyecek türde bir kadın olmanın neler hissettireceğini merak etmesini sağlıyordu. Bu adam en basit haliyle ona sahip olmak isteyen kadınlara para ödettirecek kadar baştan çıkarıcı ve nefes kesecek kadar yakışıklıydı.

Jessica'nın hayal gücü kendisini dikkat çekici özelliklere sahip birisiymiş gibi gösterecek kadar ilginç bir hikâye bulmaya çalıştı. "Sanırım sana Hintli bir prens tarafından esir alındığım günleri anlatabilirim..." dedi.

"Gerçekten mi?" Alistair'ın gözleri muzip bir ışıltıyla parladı. "Seni dinliyorum."

BÖLÜM 10

Alistair, Jessica'ya duyduğu ilginin her geçen gün arttığını hissediyor ve onunla güvertede yaptıkları bu pikniğin kaderini belirlemesinden korkuyordu. Jessica'nın az sonra anlatacağı masal onun karakterinin hangi yönünü ortaya çıkaracaktı? Sadece böyle bir hikâye anlatmayı düşünmesi bile onunla ilgili pek çok şeyi belli ediyordu; yeri geldi mi hayal gücü kuvvetli, macera dolu, şakacı bir kadın olabiliyordu...

Ancak Alistair onun sahip olduğu bütün bu özellikleri başkalarından sakladığını biliyordu. O, Jessica'nın diğer yüzünü az da olsa tanıma şansı bulabilmişti. Onu Jessica'ya çeken asıl şey de aralarındaki bu yakınlıktı; yaşamını sürdürebilmek için sahte bir maskenin ardına gizlenmiş bu ruhu yavaş yavaş tanımaya başlamasıydı. Jessica'nın kendini keşfedeceği günü iple çekiyordu. Gizli özelliklerinin farkına varıp onları kabullendiğinde muhteşem bir kadın olacaktı.

Jessica başını çevirip bakışlarını ondan kaçırdı. "Bir Bedevi kabilesiyle yolculuk yapıyordum. Deve sırtında tuz tabakaları taşırken düşman kabilenin saldırısına uğradık."

Örf ve âdetlere uygun davranmasıyla tanınan bir İngiliz leydisinin anlatacağı hikâye için böylesine egzotik bir mekân seçmesi. Ve

başı belaya giren bir genç kız? Alistair bu hikâyeye daha şimdiden bayılmıştı. "Peki, Sahra'da ne işin vardı?"

"Kışın soğuğundan kaçıyordum."

"Korkmuş muydun?"

"İlk başta evet. Barbar insanların yaşadığı bir yerde bir kadının başına neler gelebileceği hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Beni bir vahaya, şeyhin çadırına götürdüler."

Bir esir olarak. Bu daha şimdiden muzip bir hikâye olmaya başlamıştı. "Seni bağlamışlar mıydı?"

"Evet." Jessica'nın sesinde ruhunu ele veren bir tını vardı. "Bileklerimden."

Alistair içinden gülümsedi. Jessica daha önce yatakta onu sahiplenmek istediğini söylemişti ama belli ki kendisinin de sahiplenilme arzusu vardı. Bunu düşünmek fazlasıyla tahrik ediciydi. "Şeyh neye benziyordu?"

"Tahmin ettiğimden çok daha gençti. Çekiciydi."

"Nasıl bir tipi vardı?"

Jessica yüzünde gizemli bir gülümsemeyle Alistair'a baktı. "Sana benziyordu."

"Harika," diye mırıldandı Alistair, Jessica'nın merak uyandıran hikâyesine dâhil olmaktan mutluluk duyarak. Bu aynı zamanda Tarley'nin bu hikâyede yer almadığı anlamına da geliyor olabilirdi ama Alistair bundan emin olabilmek için hikâyenin geri kalanını da dinlemek zorundaydı. Belki de Jessica'nın kusursuz eşi, onu şehvet düşkünü şeyhin elinden kurtaran bir kahraman olacaktı. "Şeyh seni görünce ne dedi?"

"Beni zorla kaçıran oydu zaten. Atının arkasına atıp bildiğim her şeyden uzaklaştırmıştı."

Bu hikâyenin gerçek hayatla olan benzerliği Alistair'ın gözünden kaçmamıştı; uçsuz bucaksız uzanan bir çöl ve sonu olmayan bir okyanus. Alistair sırtüstü yere uzandı. Başının altına bir yastık sıkıştırıp bulutsuz, mavi gökyüzüne baktı.

"İçeride yiyecek ve şarap şişeleri vardı," dedi Jessica hikâyesine devam ederek. "Yere üzerlerinde minder olan halılar serilmişti. Şeyh yanına uzanmamı istedi. Tıpkı şu an seninle yaptığımız gibi. Elimdeki bağları çözdü ama ben yine de ondan uzak durmaya çalıştım."

"Neden? Oysa gayet iyi bir adama benziyor."

"Beni zorla kaçırmıştı!" diye itiraz etti Jessica, duyduğu hazzı yansıtan bir sesle.

"Bunun için onu suçlayamam. Öyle kurak bir coğrafyada hazine bulmak çok sık rastlanan bir durum değildir." Alistair bu konuda da gerçek hayatla arasında benzerlikler bulabilirdi.

"Yani bir adam istediği her şeyi alabilir, öyle mi?"

"Bundan kimse zarar görmüyorsa neden olmasın?"

Jessica'nın gülerken çıkardığı ses Alistair'ın kulaklarını okşadı. "Siz iflah olmazsınız bayım."

"Bunun için elimden geleni yapıyorum," dedi Alistair onunla aynı fikirde olduğunu belirterek.

"Korkarım ki şeyh de tıpkı senin gibiydi. Onun fazlasıyla çekici ama aynı zamanda inatçı bir adam olduğunu düşünüyordum. Ona defalarca tahmin ettiğinden çok daha katı bir dünyada yaşadığımı ve zaman içerisinde bu durumdan rahatsızlık duyacağını söylediğim halde bana kulak asmadı."

"Bu adamı şimdiden sevdim."

"Buna hiç şaşırmadım." Jessica ağzına yeni bir lokma daha atmak için sustu.

"Peki, sonra ne oldu?"

"Sen hiç de iyi bir dinleyici sayılmazsın," diye yakındı. "Sana sırlarını kendiliğinden anlatmama izin vermiyorsun. Neyse ki şeyh bu konuda senden çok daha iyiydi."

"Ona ne tür sırlar verdin?"

"Daha az önce seni uyarmış olmama rağmen hâlâ ısrarcı davranıyorsun."

Alistair başını kaldırıp Jessica'ya baktı ve onun dikkatle kendisini incelemekte olduğunu fark etti. Yüzünü değil, vücudunu inceliyordu ve bu da çok hoşuna gitmişti. "Israrcı olmak fazilettir."

"Ben 'sabrın' fazilet olduğunu sanıyordum. Her neyse, ona sır falan vermedim. Sadece masal anlattım."

"Bunu tıpkı Şehrazat'ın yaptığı gibi onu şehvet dolu düşüncelerden uzaklaştırmak için mi yapıyordun?"

"Öyle de denebilir." Jessica bakışlarını önündeki ekmeği didikleyip duran parmaklarına çevirdi.

"Zaten başka ne hakkında konuşabilirdik ki? Kabul salonunda uyulması gereken görgü kurallarını ya da satranç hamlelerini mi? Bu tür şeyler bir macera adamını sıkıntıdan öldürebilir."

"Eminim ki o senin anlattığın her şeye ilgi duyardı," dedi Alistair tekrar araya girerek. "Hatta hiç konuşmasan bile sadece sana bakarak da harika zaman geçirebilirdi."

Jessica'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "İltifat etme konusunda zorluk çekmiyorsun."

"Sen de iltifat konusundaki yeteneklerini istediğin her zaman üzerimde sınayabilirsin. Tabii bunu yaparsan görgü kurallarına uygun davranacağım konusunda söz veremem."

"En çok hangi özelliklerinin övülmesini istersin?"

"Karşımdaki kişi bu konuda samimi olduğu sürece fark etmez." Armuttan bir ısırık daha alan Alistair kendini tuhaf bir şekilde rahat

hissetmesini sağlayan bu mekândan farklı bir yerde olmayı asla istemezdi. O güne dek hep aynı anda birden fazla şey yapmak istemişti. Bu durum, mevcut olasılıkları ve yeni gelir kaynaklarını araştırırken bile değişmemişti. Başarısızlık onun için söz konusu bile olmazdı.

Jessica düşünceli bir şekilde dudaklarını büzdü. "Ben kendi inisiyatifimdeki bir şey için övülmeyi isterim. Bu henüz mümkün olmadı ama yakın bir zamanda bu isteğimi gerçekleştirebileceğimi umuyorum."

"Bu konuyu biraz açarsan sevinirim."

"Mesela dış görünüşüm hakkında yapılan övgüleri kendime mâl edebilir miyim? Bence bu övgüleri tamamen ebeveynlerim hak ediyor. Peki, istesem bile farklı şekilde davranamıyorsam, davranışlarım için yapılan iltifatları nasıl kendime mâl ederim?"

"İstediğin gibi davranamıyor musun yani?"

"Çocukken başka seçeneğim yoktu ve şimdi bu şekilde davranmak öyle bir içime işledi ki farklı davranmayı düşünemiyorum bile."

"Demek çocukken başka seçeneğin yoktu," diye tekrarladı Alistair. "Her zaman bir seçeneğimiz vardır; ya başkalarının istediği şekilde ya da kendi istediğimiz şekilde davranırız."

Jessica gri gözlerinde hüzünlü bir ifadeyle Alistair'a baktı. "Bu tamamen sonuçta neyle karşılaşacağımıza bağlı."

Bu konuyu tartışmanın onun ruhunun derinliklerine inmek anlamına geleceğini fark eden Alistair, Jessica'nın yaşadığı duygu değişikliğini şöyle bir tarttı. Henüz kendisinin bu kadar derinlere inmesine gönüllü olmadığının da farkındaydı. Yine de bu konuda şansını denemek istedi.

"Eaton'da bir arkadaşım vardı," dedi. "Belki de tanıdığım en zeki kişiydi. Okulda o kadar başarılı sayılmazdı ama etrafına karşı dikkatliydi ve hızlı düşünürdü. Ancak ona ne zaman fırsatları gözlemleyip onları

değeriv .irme konusunda eşsiz bir yeteneğe sahip olduğunu söylesem beni s stururdu. Kendine güvenmiyordu ve ben bunun sebebini bir türlü anlayamıyordum. Derken ailesinin birkaç farklı üyesiyle tanıştım ve onların arkadaşımın bu keskin zekâsını asla takdir etmediklerini öğrendim. Barton'ın kendine yeterince saygı duymamasının sebebi buydu. Ailesi onun sadece okulda yüksek not aldığını görmek istiyor, diğer özelliklerinin önemsiz olduğunu düşünüyordu."

"Onu çok iyi anlayabiliyorum."

"Buna hiç şaşırmadım çünkü pek çok ortak özelliğiniz var. Sen de tıpkı Barton gibi beni senin hakkındaki olumlu düşüncelerimden vazgeçirmeye çalışıyorsun. Öte yandan sen onun kadar kendine güvensiz sayılmazsın. Sen Barton gibi akranların tarafından toplum dışına itilmedin. Senin tek sorunun başkalarında beğeni uyandıran özelliklerine yeterince değer vermiyor olman. Şimdi bu özelliklerini baskıyla edindiğini söylüyorsun. Sana bu baskıyı yapan kimdi? Annen mi? Yoksa kız kardeşinle aranızdaki rekabet mi?"

Jessica öfke dolu gözlerle ona baktı. "Her zaman bu kadar meraklı mısındır? Eğer öyleyse bu merakın herkes için geçerli mi yoksa bu sadece yatağa atacağın kadınlara gösterdiğin özel bir ilgi mi?"

"Bir kirpi gibi okların var ve seni tutmak neredeyse imkânsız. Bu özelliğine bayılıyorum."

"Sen mücadeleyi seviyorsun," diye düzeltti Jessica. "Peşinden koşan ben olsaydım şu an tamamen farklı hissederdin."

"Bunu bir deneyelim istersen," dedi Alistair, Jessica'nın gözlerine bakarak.

"İşte bir meydan okuma daha. Ya da yeni bir bahis. Bütün bunlar senin karşı koyamayacağın şeyler." Jessica ekmeğinin son parçasını da ağzına attıktan sonra yerdeki yastıkları düzeltti. Dirseğinden destek alıp düzelttiği yastıkların üzerine uzandığında Alistair karşısında

duran bu manzaradan fazlasıyla etkilendiğini hissetti. Rahatlamış bir zarafet ve saf bir güzellik.

Genç adam ona olan ilgisinin sebepleri üzerine tartışmak yerine, az önceki sohbetlerine dönmeyi tercih etti. "Peki, gelecekte kendini nasıl ispatlamayı düşünüyorsun? Bu konuda ne tür planların var?"

"Belki de Calypso'yu başarılı bir şekilde yönetirim." Jessica eline deki armut dilimini özenle ısırdı. "Bu işin üstesinden gelerek kendimi ispatlayabilmeyi umuyorum."

"Bu konuda senin yapabileceğin özel bir şey yok. Tarley'nin mükemmel bir kalfası ve işini iyi bilen bir kahyası var. Ürünlerin taşınması konusunda da gayet başarılı anlaşmalar yaptığını söyleyebilirim. İşler senin herhangi bir çaba sarf etmene ihtiyaç duymadan da tıkır tıkır işliyor."

Alistair, Jessica'nın yüzünün düştüğünü fark ettiği anda yaptığı hatayı anladı. İşin doğrusu onun çiftliği satmaktan vazgeçmesi durumunda kendisine ihtiyaç duymayacağını düşünerek telaşa kapılmıştı. Ama onu hayal kırıklığına uğratmasına sebep olan asıl şey bu değildi. Jessica daha önce hiç denenmemiş bir şeyi başarmak istiyordu. Alistair böyle bir durumda ona ulaşmakta güçlük çekeceğini biliyordu ama ne olursa olsun onun bu cesur çabasına destek olmak zorundaydı. Tanrı biliyordu ya onun bu konudaki çabasını gerçekten takdir ediyordu.

"Tabii bu yeni düzenlemeler yapılamayacağı anlamına gelmiyor," dedi az önce yaptığı hatayı hemen düzeltmeye çalışarak. "Çiftliği şu an olduğundan daha düzenli bir hale getirebilmek her zaman mümkün."

Jessica onun yapmaya çalıştığı şeyi anladığını ve bunun için ona minnettar olduğunu söyleyen bakışlarla Alistair'a baktı. Tahrik etme ve baştan çıkarma konularında henüz acemi sayılırdı ama Alistair'ın kendisine kur yapma uğruna geri adım attığını fark etmiş olmalıydı.

"Umarım öyledir. En azından orayı sorunsuzca işletebilmeyi umuyorum."

Alistair sırıttı. "Daha önce bana ilginç bir özelliğinin olmadığını söylemiştin."

Jessica başını öne eğip parmağını süsleyen iri, safir taşa baktı. "Belki birkaç tane vardır," dedi nihayet bunu kabullenerek. "En azından sen öyle olduğunu düşünüyorsun."

"Benden başkasının görüşüne ihtiyacın yok zaten." Alistair, Jessica'nın parmağında yakut görmeyi tercih ederdi. Kırmızı renk, özenle bastırdığı ateşini çok güzel yansıtırdı.

"Bana... bana yardım *edecek misin?*" Jessica gür kirpiklerin altına gizlenmiş gözleriyle Alistair'a baktı. "Sen her şeye sıfırdan başladın. Eminim ki şeker kamışı yetiştirip satma konusunda bilmediğin şey yoktur."

Alistair, zafer kazanmış olmanın verdiği rahatlamayla birlikte insanın içini ısıtan, farklı bir duygu daha hissetti. "Elbette ederim. Sen ne yapmak istediğine karar verip adaya iyice yerleştikten sonra bu konuda ne gerekiyorsa öğrenmeni sağlarım. İşlerine karışmakta aceleci davranmak istemiyorum ama sormak istediğin bir şey olur ya da karşına bir zorluk çıkarsa yardımına koşmaktan onur duyarım."

"Teşekkür ederim."

Bir süre sessizce yemeklerini yediler. Alistair böyle güzel bir günde Jessica'yla birlikte yemek yemekten mutluluk duyuyordu ama kendisi çenesini tuttuğu sürece onun omuzlarındaki gerginliğin azaldığını fark etmişti. Bu durum, Jessica'nın başkalarına kişiliğinin ne kadarını gösterdiğini merak etmesine neden oldu. Genç kadın kendisine sorulan sorulara kaçamak cevaplar vermeyi tercih ediyordu. Bütün bunlar göz önüne alındığında, yetiştirilirken şiddetle karşılaştığı ve bu şiddetin yarattığı "sonuçların" onu huzursuz edecek kadar ruhuna işlediği anlaşılıyordu.

Alistair bir kez daha onun incecik parmağını süsleyen safir taşlı alyansa baktı ve Tarley'nin eşini ne kadar tanıdığını düşündü. Soylular

arasında yapılan evliliklerin çoğu, yıkıcı tartışmaların yaşanmaması gerektiği konusunda alınmış ortak karara dayalı sığ birlikteliklerden ibaretti. Eşlerin birbirlerine sadece gün içinde yaptıklarının özetini vermesi ve herhangi bir olay ya da kişi hakkında gerçekte neler hissettiklerinin fazla değişmemesi sık rastlanan bir durumdu. Acaba Jessica'nın hayatında sırlarını paylaştığı farklı birisi var mıydı?

"Yanından hiç ayırmadığın bir köpeğin olduğunu hatırlıyorum," dedi o günleri gözünün önüne getirerek.

"Terbiyeli," dedi Jessica hüzünlü bir sesle. "Birkaç yıl önce öldü. Onu çok özlüyorum. Bazen eteğim bileklerime sürtündüğünde onun öldüğünü unutup yanımda dolaştığını düşünüyorum."

"Çok üzgünüm."

"Senin hiç çok sevdiğin bir hayvanın oldu mu?"

"Ağabeyim Aaron'ın Beagle köpeğini çok severdim. Albert'in Mastiff köpeğinin ağzından akan salyalarla saat başı koca bir göl oluşurdu. Ve Andrew'un da etrafa dehşet saçtığı için yakınlık duyduğum Lawrence isimli bir Terrier'i vardı. Ne yazık ki Lawrence evdeki bütün mobilya ve halıların icabına bakınca başka hayvan beslememize izin verilmedi. Her zamanki gibi en küçük çocuk olduğum için şanssızdım."

Jessica'nın yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. "Senin bir evcil hayvanı şımarttığını düşünemiyorum."

Alistair'ın asıl şımartmak istediği *oydu*; onu hediyelere boğmak, çıplak vücudunu mücevherlerle sarmak istiyordu...

Boğazını temizleyerek, "Leydi Regmont da hayvanlara ilgi duyuyor mu?" diye sordu.

"Hester bir hayvanla ilgilenemeyecek kadar meşguldü. Gün içinde sürekli yoğun bir programı olurdu."

Alistair uzun yıllar önce tanımış olduğu Hester'ın nasıl da hayat dolu bir kadın olduğunu hatırlamıştı. "Michael, Leydi Regmont'ın bu özelliğini çok beğenirdi. İnsanlarla bir arada olmayı o da çok sever."

"Hester'ı sevmeyen yoktur." Jessica rüzgârla birlikte yanağına düşen sarı renkli, gür bir bukleyi geriye attı. "Onu sevmemek imkânsızdır."

"Onunla aynı ortamda olduklarında Michael'ın gözü Leydi Regmont'tan başka kimseyi görmezdi."

"Hester bulunduğu her yeri varlığıyla aydınlatır."

Alistair onun bu sözleri hüzünlü bir sesle söylediğini fark etmişti. "Kardeşini özlüyorsun."

Jessica iç geçirdi. "Onu pek çok açıdan özlüyorum. Geçtiğimiz yıl çok değişti. Bu değişikliğin zaman içerisinde mi yoksa birdenbire mi olduğunu söyleyemediğim için kendimden utanıyorum. Tarley hastalandığında ondan başka kimseyle ilgilenecek zaman bulamadım."

"Hangi açıdan değişti?"

Jessica çaresiz bir ifadeyle omzunu silkti. "Onun hastalanmasından korkuyorum. Çok zayıfladı ve yüzü çoğu zaman solgun görünüyor. Bazen sanki acı çekiyormuş gibi gözlerinin ve dudaklarının etrafı kırışıyor. Fakat ona bir doktora görünmesi için yalvardığım halde herhangi bir sorunu olmadığı konusunda ısrarcı davranıyor."

"Ortada düşündüğün gibi bir sorun varsa sen orada olmasan bile Michael bu sorunun üstesinden gelecektir. İçin rahat olsun."

"İlgilenmesi gereken bunca şey varken Michael'ın kendine zaman ayırabildiğinden bile şüpheliyim. Zavallı adam; acılarının hafiflemesi için onun da bir eşe ihtiyacı var."

"Bence bugüne dek evlenmemesinin tek sebebi kız kardeşini hâlâ aklından çıkaramamış olması."

Jessica'nın gözleri büyüdü. "Michael'ın Hester'a *âşık* olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun?"

"Hem de yıllardır," dedi Alistair kayıtsız bir sesle. Böyle bir saplantının ne kadar acı verici olduğunu kendisi de çok iyi biliyordu.

"Hayır," dedi Jessica derin bir nefes alarak. "Buna inanmam mümkün değil. Michael bugüne dek Hester'a kardeşçe bir sevgiden farklı bir duyguyla hiç yaklaşmadı."

"Onun hareketlerini bundan emin olacak kadar dikkatli bir şekilde gözlemleme fırsatın oldu mu?"

Jessica uzunca bir süre Alistair'ın yüzüne baktıktan sonra afallamış bir halde gülümsedi.

"Onun bu ilgisini hiç fark etmemiştim."

"Michael'ın en büyük sorunu, bunu Leydi Regmont'ın da fark etmemiş olması."

"Hatırladığım kadarıyla, Hester müstakbel eşinde bulunması gereken özellikleri sıralarken bir defasında ondan da bahsetmişti."

"Gerçekten mi? Peki ne söylemişti? Belki onun bazı açılardan kendisine ilgi duyduğunu öğrenmek Michael'ın içini rahatlatır. Öte yandan, artık bu konuda yapılacak bir şey kalmadığı için bu ona acı da verebilir."

"Sanırım onun cana yakın birisi olmasından hoşlanıyordu." Jessica'nın gözleri parladı. "Ama asıl yakışıklı bulduğu kişi sendin."

"Koltuklarım kabardı doğrusu. Peki, ona senin de aynı fikirde olduğunu söyledin mi?"

"Hayır, yalan söyledim."

Alistair kaşlarını kaldırdı.

"Yani öyle sayılır," dedi Jessica, yaptığı şeyi haklı göstermeye çalışarak. "Çok genç olduğun için sana o gözle bakamayacağını söyledim."

Alistair elini hızla kalbine götürdü. "Ah! Beni canevimden vurdunuz, güzel bayan."

"Saçmalama," dedi Jessica ona takılarak

"Gençlik güzel şey. Coşku, yaşam enerjisi..."

"Düşünmeden karar vermek."

"Usulüne uygun bir şekilde yapıldığı takdirde o da güzel bir şey," dedi Alistair. "Hester'a yalan söylediğini itiraf etmen beni daha o zamandan çekici bulduğunu gösteriyor. Neden kız kardeşine gerçek duygularını söylemedin?" Jessica kimseyle özel bir şey paylaşmaz mıydı?

"Hester'ın sana olan ilgisine destek veremezdim! İkiniz birbirinize yakışmıyordunuz. Bence sen onu kısa zamanda gölgede bırakırdın."

"Zaten ben o kadar geniş düşünceli bir adam değilim. Ablasının aşkıyla yanıp tutuştuğun bir kıza kur yapmak hiç de akıllıca bir fikir sayılmaz."

Jessica kıpkırmızı oldu. "Sen bugüne dek hiçbir şey için yanıp tutuşmadın. Bu senin doğana aykırı. Üstelik Bay Sinclair'dan farksız bir şekilde, benim varlığımdan bile haberin yokmuş gibi davrandın."

"Aynı şey senin için de geçerli. Belli ki ikimiz de birbirimizin farkındaydık ama sen Tarley'yle nişanlıydın ve ben de çok *gençtim*. Seninle gece gündüz sevişmekten başka ne yapabileceğimi bilmiyordum ve bu aşamaya nasıl geleceğim hakkında da en ufak bir fikrim yoktu. Saf bir güzelliğe sahip, kusursuz bir yaratıktın. Gençlik heyecanının verdiği arzuyla üzerinde gidip gelmek hem çok ayıp hem de gerçekleşmesi imkânsız bir şeymiş gibi görünüyordu."

Jessica'nın sadece birkaç gün önce söylenmiş olsa utanç duyacağı bu cesur sözlerden böylesine etkilenmiş olması, Alistair'ın yanındayken kendini giderek daha rahat hissetmeye başladığını gösteriyordu. "Pennington ormanında şahit olduğum olay bu konularda hiç zorlanmadığını ve oldukça yetenekli olduğunu söylüyordu."

"Seninle her şey çok daha farklı olurdu."

Jessica şimdi iyice kızarmıştı. Bakışlarını aralarında duran yiyeceklere çevirdi. "Michael, Hester'a olan ilgisini biraz daha fazla belli etseydi ya da bunu ona açıkça söyleseydi olabilirdi; gerçi Hester Regmont'la da mutlu ama..."

"Geçmişte kalanlar üzerine kafa yormaktan kaçınırım. Hayatı olduğu gibi kabul etmeliyiz. Günü en iyi şekilde yaşayabilmek için yeterince çaba harcıyoruz. Artık değiştirilemeyecek şeyler için üzüntü duyarak fazladan çaba harcamamıza gerek yok."

Jessica onunla aynı fikirdeymiş gibi başını salladı ama biraz dalgın bakan gözleri aklından geçen gerçek düşünceleri ele veriyordu. "Sen yaptıklarından pişmanlık duymayacak şekilde hareket etmeye çalışıyorsun," diye mırıldandı neredeyse kendi kendine konuşuyormuşçasına. "Oysa ben sonradan pişmanlık duyma ihtimalini ortadan kaldırmak için hiçbir harekette bulunmuyorum."

"Bu iki yaklaşımdan hangisinin doğru olduğuna kim karar verebilir ki?"

"Ben senin yöntemini de denemek isterim. En azından kısa bir süreliğine."

Alistair söyleyeceklerinin yaratabileceği baskıyı hafifletmek için bakışlarını gökyüzüne çevirdi. "Sanırım şimdi bunun tam zamanı. Hazır evden uzaktayken kimsenin haberi olmadan kendini yeniden keşfedebilirsin."

"Bundan *senin* haberin olacak ama."

"Ah, merak etme kimseye söylemem."

Jessica, Alistair'ı büyüleyen muzip bir hareketle ona parmağını salladı.

"Beni etkilemeye çalışıyorsun. Bu benim için iyi mi yoksa kötü mü olacak yakında göreceğiz."

"Ben senin neye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

"Öyle mi?"

"Sınırsız bir özgürlüğe." Alistair ayağa kalktı. "Böyle bir şey mümkün ve bunu sana ispatlayabilirim."

"Özgürlük beraberinde katlanılması gereken sonuçları getirir."

"Doğru. Peki, eleştiri bir sonuç mudur, yoksa insanları rahatsız etmek için mi vardır? Onların söylediklerini umursamamak gibi bir imkânın varsa, başkalarının senin hakkında ne düşündüğü fark eder mi?"

Jessica sert bir şekilde nefesini bıraktı. "Ben artık sadece senin hakkında ne düşündüğünle ilgileniyorum."

"Senin için deli oluyorum." Alistair sepetten dışarı taşan şarap şişesine uzandı. "Ve şu ana dek tanıdığım her yönünü sevdim."

"İkimiz birden geleneklere karşı koyamayız."

"Öyle mi?"

"İkimizden birinin mantıklı davranması gerekiyor. Bu görevi sana veriyorum."

Alistair güldü. "Gerçekten mi?"

"Rolleri değişmeliyiz. Bundan böyle karşılaşacağım sonuçları düşünmeden hareket edeceğim ve sen de görgü kurallarına uygun davranacaksın. İngiltere'ye döndüğünde yeniden sosyeteye dâhil olmak istiyorsan bu konuda deneyim kazanmak zorundasın."

Jessica'nın bu cesur teklifi Alistair'ın fazlasıyla ilgisini çekmişti.

"Haydi ama," diye devam etti Jessica. "Kuralları çiğnemek konusunda üstün bir başarıya sahip olduğunu ikimiz de biliyoruz. Şimdi soru şu: Onlara uyma konusunda da bu kadar başarılı olabilecek misin? Bir skandala neden olabilecek bir amaçtan, istekten ya da çabadan vazgeçebilecek misin? Eleştiri oklarına hedef olmamak için karşına çıkan fırsatları geri çevirebilecek misin?"

Jessica'nın sözlerine karşılık olarak, "Peki, sen kuralları çiğneyebilecek misin?" diye sordu Alistair. "Bu bir skandal anlamına gelse bile yoluna devam edebilecek misin? Karşına çıkan fırsatları değerlendirmek için eleştirilmeyi göze alabilecek misin?"

"Bunun için elimden geleni yapacağımdan emin olabilirsin." Alistair onun yüzünde daha önce hiç bu kadar parlak bir gülümseme görmemişti. "Yaptığım teklifi daha da ilginç bir hale getirmek için bahse girmeye ne dersin?"

"Ah, bence teklifin yeterince ilginç." Rolleri değişecek olmaları beraberinde onları günaha sokacak mükemmel fırsatlar sunuyordu. "Ama sen de biliyorsun ki ben bu tür zorluklardan asla kaçmam. Yirmi şiline ne dersin?"

Jessica ona elini uzattı. "Anlaştık."

BÖLÜM 11

"Bu harika bir şapka!" diye haykırdı Leydi Bencott.

Hester, Leydi Emily Sherman'ın başındaki iğrenç şeye baktı ve Leydi Bencott'ın şaka mı yaptığını yoksa sadece zevksizlikten mi muzdarip olduğunu anlamaya çalıştı. Leydi Bencott'ın modadan anlayan bir kadın olarak tanınması ilk ihtimali güçlendiriyordu.

"Ben vitrindeki başlığın sana çok yakışacağını düşünüyorum Em," dedi Hester farklı bir öneride bulunarak.

Dükkânın vitrinine doğru yürürken Jessica'nın özlemini bir kez daha yüreğinde hissetti. Ablasının varlığı, Hester'ın o gün için düzenlediğine benzeyen alışveriş turlarına hep renk katardı. Jessica, Leydi Bencott gibi kadınları, hiç kimseyi kırmayacak kadar nazikçe söylenen özenli sözlerle azarlayarak hizaya sokmasını bilirdi. Hester onun çelik kadar sağlam sinirlere sahip olmasını hep kıskanırdı. O, ablası kadar güçlü değildi. Jessica uzlaştırıcı bir insandı; kendini yıpratmak pahasına bile olsa yaşanan gerginlikleri yatıştırır ve anlaşmazlıkları önlerdi.

Hester askının üzerine özenle yerleştirilmiş başlığa elini uzattığı sırada, gözüne dışarıda yürüyen birisinin takıldığını hissetti. Bond Caddesi'ni dolduran her zamanki kalabalığa rağmen birisi özellikle dikkatini çekmişti.

Zarif ve sportif bir vücuda sahip olan bu uzun boylu adamın, bir jokeyinkine benzeyen bacakları ve vatkaya ihtiyaç duymayacak kadar geniş omuzları vardı. Üzerindeki koyu yeşil ceket ve geyik derisi pantolon sade bir şekilde süslenmişti ama pahalı oldukları belliydi. Öylesine kendinden emin bir yürüyüşü vardı ki diğer insanlar farkında olmadan ona yol veriyordu. Kadınlar ona dişiliklerini hissederek bakıyor, erkekler ise önünden çekilmeyi tercih ediyordu.

Adam, Hester'ın bakışlarının ağırlığını hissetmiş gibi başını ona çevirdi. Hester onun şapkasının altına gizlenmiş köşeli çenesini nereye gitse tanırdı.

Michael. Hester, Regmont'a vurulduğu o ilk günden beri hissetmediği bir şekilde damarlarında dolaşan kanın ısındığını hissetti. İçindeki bir şeyler o günün heyecanını söndürmüştü ama şimdi aynı duyguları tekrar yaşıyordu.

Yüce Tanrım. Michael ne zaman bu kadar mükemmel bir adam olmuştu? Hester'ın çocukluk arkadaşı delikanlılık çağını ne zaman geride bırakmıştı? Lord Tarley unvanını aldıktan sonra mı, yoksa daha önce mi? Hester artık onu o kadar az görüyordu ki ne zaman bu kadar hayranlık uyandırıcı bir erkek haline dönüştüğünü bile bilemiyordu.

Michael da tıpkı Hester gibi onu görür görmez durdu; telaşlı bir kalabalığın ortasında duran yalnız bir adam. Öyle güzel, öyle rahat bir duruşu vardı ki... Boyundan, Hester'ın ondan sadece birkaç santim daha kısa olan kocasının asla olmadığı kadar memnun görünüyordu.

Hester elini aşağı indirdi. Daha ne olduğunu bile anlayamadan kendini dışarıda bulmuştu ve nezaketini yansıtan bir sabırsızlıkla insanların arasından geçip kendisine doğru yaklaşan Michael'ı bekliyordu.

"İyi günler, Lord Tarley," dedi Michael yanına ulaştığında. Başının döndüğünü ve titrediğini hissediyor olmasına rağmen sesinin bu kadar net ve sakin çıkması onu şaşırtmıştı.

Michael başındaki şapkayı çıkararak koyu çikolata rengi saçlarını gözler önüne serdi. Önünde reverans yaparak Hester'ı selamladı. "Leydi Regmont. Bu sabah sizinle karşılaştığım için ne kadar da şanslıyım."

Böyle hissetmesi çok anlamsız da olsa, Hester onun klişe bir sözü bu kadar hoş bir şekilde söylemiş olmasından mutluluk duymuştu. "Aynı şey benim için de geçerli."

Michael, Hester'ın omzunun üzerinden şapkacıya baktı. "Bu öğleden sonrayı arkadaşlarınızla geçiriyorsunuz, öyle mi?"

"Evet." Bu durum aynı zamanda Hester'ın onunla bir türlü aklından çıkaramadığı o konu hakkında konuşamayacağı anlamına geliyordu. "Müsait olduğunuz ilk fırsatta sizinle görüşmem gerekiyor. Tartışmamızı istediğim bir konu var."

Michael gerildi. "Ne tür bir konu? Bir sorun mu var?"

"Regmont'la bahse girdiğinizi duydum."

Michael bu sözler karşısında kaşlarını kaldırdı. "Merak etmeyin, ona çok fazla zarar vermeyeceğim."

"Benim endişelendiğim kişi Regmont değil." Michael uyuyan canavarı uyandırmak üzere olduğunun farkında bile değildi.

Michael önce dudaklarını kıpırdattı ama sonra dayanamayıp gülümsedi. Yüzündeki gülümseme Hester'ın aklını başından almış ve onun aynı ortamda bulundukları zaman çok fazla gülümsemediğini fark etmesine neden olmuştu. Michael böyle zamanlarda hep dikkat çekecek ölçüde çekingen davranırdı. Hester'ın diğer pek çok insanı etkileyen cazibesi bile onu bu çekingenlikten sıyırmaya yetmezdi.

"Bu endişenizi iltifat olarak mı almalıyım," dedi Michael, "yoksa boksta yeteneğim olduğunu düşünmediğiniz için kendimi aşağılanmış gibi mi hissetmeliyim bilemedim."

"Bu karşılaşmanın sonunda zarar görebileceğiniz düşüncesine katlanmakta güçlük çekiyorum."

"Sizin hatırınız için kendimi korumaya çalışacağım. Ama bunun aynı zamanda benim yerime kocanızın zarar göreceği anlamına geldiğini de bilmelisiniz."

Michael'ın ona bakan koyu renkli gözlerinde hep böyle bir sıcaklık var mıydı?

"Regmont'ın kendini koruyabileceğinden eminim."

Ses tonu Michael'ın kaşlarını çatmasına sebep olunca, Hester söylemesi gerekenleri abarttığını anladı. Farklı bir konudan bahsederek onun dikkatini dağıtmaya çalıştı. "Bir önceki gün yaptığınız ziyaretten çok keyif aldım. Beni daha sık ziyaret etmenizi isterdim."

"Keşke bunu yapabilsem, Hester." Bakışları gölgelenen Michael bu sözleri kısık ve samimi bir sesle söylemişti. "Yine de deneyeceğim."

Bu sözlerin ardından ayrıldılar. Hester dükkâna geri döndükten sonra omzunun üzerinden arkasına bakmamak için kendini zor tuttu. Kız kardeşinin kayınbiraderiyle iki çift laf etmek başka, arzu dolu gözlerle onun arkasından bakmak bambaşka bir şeydi.

Hester tekrar arkadaşlarının yanına gittiğinde, "Yeni unvanı Tarley'ye çok yakışmış," dedi Leydi Bencott.

Bu unvanın ona ne tür dert ve sorumluluklar getirdiğini tahmin eden Hester başını salladı.

"Şansın varsa, Emily," dedi Leydi Bencott, "yeni bir şapkayla onun dikkatini çeker ve güzel bir birlikteliği garanti edersin."

"Bu benim için gerçekten de büyük bir şans olur." Emily, onu olduğundan çok daha çirkin gösteren, farklı bir şapkayı daha kömür karası, güzel buklelerinin üzerinden kaldırdı. "Ondan uzun zamandır hoşlanıyorum."

Arkadaşının hülyalı ses tonu Hester'ın yüreğinde keskin bir acı hissetmesine neden olmuştu. Bunun hamilelik belirtilerinden biri

olduğunu düşündü. Hissettiği acının daha karmaşık ve imkânsız bir duygu olması mümkün değildi... kıskançlık gibi.

***

"Beni mi görmek istedin?"

Michael oturduğu masadan başını kaldırıp çalışma odasına giren annesine baktı. Pennington Kontesi'nin incecik vücudu hiç de hafife alınamayacak ebatlara sahip olan odayı tamamen doldurmuş gibi görünüyordu. Elspeth Sinclair'ı bu kadar etkileyici yapan şey, güçlü bir iradeye sahip olması ve her şeye hâkim olduğunu gösteren duruşuydu. Güçlü karakteri fiziksel güzelliği ve zarafetiyle tamamlanıyordu.

"Evet." Michael yazı yazarken kullandığı tüyü kenara bırakıp ayağa kalktı. Maun ağacından yapılmış masasının etrafından dolaşarak annesine odadaki kanepelerden birini işaret etti ve onun oturmasını bekledi. Ardından yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle annesinin karşısına yerleşti. "Senden bir ricam olacak."

Annesi meraklı bakışlarla onu inceledi. Yakın zamanda kaybettiği çok sevgili oğlunun acısı koyu renkli gözlerine yansımış ve hüzün bir kefen gibi onu sarıp sarmalamıştı. "Bir isteğin olduğunda bunu bana söylemen yeterli. Elimden gelen bir şey varsa kesinlikle yapacağımdan emin olabilirsin."

"Teşekkür ederim." Michael ricasını mümkün olan en uygun şekilde dile getirebilmek için düşüncelerini toparlamaya çalıştı.

"Nasılsın?" Elspeth ellerini kucağında kavuşturdu ve çenesini yukarı kaldırdı. Şakaklarını kırlaşmış saç tutamları süslüyordu ama yüzündeki yaşlılık belirtileri dikkate alınmaya değmeyecek kadar azdı. Hâlâ çok güzeldi ve kusursuz bir şekilde sakin görünüyordu. "Sana elimden geldiğince alaka göstermeye çalıştım ama gerçeği itiraf etmem gerekirse senin için endişeleniyorum. Benedict'in vefatından sonra kendini bir türlü toparlayamadın."

"Bu durum hepimiz için geçerli." Michael sertçe nefesini bırakarak koltuğuna yaslandı.

Aralarında böyle bir konuşmanın geçeceği uzun zamandır belliydi. Aile üyelerinin attıkları her adımı bilme ihtiyacı hisseden bir kadın olduğu göz önüne alındığında, annesinin bu sohbet için bunca zamandır beklemiş olması sabrını sonuna kadar zorladığını gösteriyordu. Pennington taşrada matem tutmaya devam ederken Elspeth birkaç hafta önce geri dönmüş, mümkün olduğunca dikkat çekmemeye çalışarak Michael'ın yeni hayatının sınırları içerisinde dolaşmaya başlamıştı. Kendini arkadaşları ve sosyal aktivitelerle oyalıyormuş gibi görünüyordu ama Michael onun aslında neden geri döndüğünü biliyordu; ağabeyinin ölümüyle açılan boşluğu doldurmaya çalıştığı halde bunu başaramayan küçük oğluna destek vermek için.

"Hepimiz iyi niyetli ve masum bir şekilde," dedi Michael bitkin bir halde, "Benedict'in hep yanımızda olacağını düşündük. Günün birinde bizi ne yapacağımızı bilmez bir halde geride bırakıp aramızdan ayrılacağı aklımızın ucundan bile geçmedi."

"Sen ne yapacağını bilmez bir halde değilsin," dedi Elspeth ona karşı çıkarak. "Yükümlülüklerini kendine göre en iyi şekilde yerine getiriyorsun. Bunu yaparken illa ki Benedict'in izlediği yolu izlemen gerekmiyor. Kendi yolunu belirlemekte özgürsün."

"Bir şeyler yapmaya çalışıyorum."

"Ağabeyinin çizdiği kalıba girebilmek için büyük çaba sarf ediyorsun. Umarım baban ve benim, senin böyle davranmanı istediğimizi düşünmüyorsundur."

Michael dudaklarını büzdü. "Hayatta taklit edilecek kadar mükemmel bir adam yoktur."

Elspeth elini kaldırıp zarif bir hareketle kravatından çizmelerine dek Michael'ın üzerindeki kıyafetleri işaret etti. "Buraya ilk geldiğimde seni tanıyamadım. Yeni gardırobunu iç karartıcı renklerden oluştur-

man ve giysilerini süsleyecek en ufak bir aksesuar bile kullanmaman... Bu sen değilsin."

"Ben artık sadece Sinclair değilim," dedi Michael kendini savunur gibi. "Hem Tarley'im hem de günün birinde –umarım bu yakın bir zamanda olmaz– Pennington olacağım. Bu yüzden görgü kurallarına uygun bir şekilde davranmam ve kendime bazı sınırlamalar koymam gerekiyor."

"Saçmalık. Senin ihtiyacın olan tek şey mantıklı kararlar vermek ve mutlu olmak. Ağabeyinin önsezilerini kendine uyarlamak gibi basit bir davranışta bulunmak yerine sahip olduğun özel yetenekleri kullanman ve kendi bakış açını izlemen, üstlendiğin unvana çok daha büyük bir fayda sağlar."

"Mantıklı kararlar vermek, sadece çalışarak elde edebileceğim bir başarı. Şu an sadece içinde bulunduğum yoğun tempoya ayak uydurmaya çalışıyorum. Benedict'in bütün bu yükümlülüklerin altından nasıl kalktığını bilmiyorum ama yapılması gereken öyle çok iş var ki bazen bunaldığımı hissediyorum."

"Malikânedeki kâhyalardan daha fazla yardım almalısın. Her şeyi senin yapman gerekmiyor."

"Evet, işleri başkalarına devredecek kadar öğrenene dek gerekiyor. Sırf hayatımı kolaylaştırmak ve cahilliğimin sebep olduğu hataları düzeltme derdinden kurtulmak için ailemizin finansal dengesini sağlama sorumluluğunu parayla tutulmuş insanlara devredemem." Michael her köşesi ağabeyiyle dolu olan bu odada kendini bir sahtekâr gibi hissederek etrafa baktı. Kırmızı ve kahverenginin kasvetli tonlarıyla bezeli odayı farklı renklerle döşemeyi tercih ederdi ama buraya yerleştiğinden beri hiçbir şeye elini sürmemişti. Hem bunu yapmak içinden gelmiyor hem de böyle bir şeye hakkı olmadığını düşünüyordu. "Üstelik Benedict gibi Calypso için de endişelenmem gerekmiyor. Buna rağmen ipin ucunu her an kaçırabilirmişim gibi hissediyorum."

Elspeth başını iki yana salladı. "Ağabeyinin Jessica'nın omuzlarına böyle büyük bir sorumluluk yükleyerek iyi bir şey yapıp yapmadığı konusunda hâlâ kararsızım."

"Bu sayede Jessica hayatı boyunca başka hiçbir şeye ihtiyaç duymayacak."

"Sadece yıllık nafakası bile onu zengin bir dul yapmak için yeterli. Ağabeyinin şahsi gelirinin büyük kısmını o çiftlikten sağlamasının bir sebebi vardı; Benedict zamanını ve dikkatini çoğunlukla bu çiftliğe ayırıyordu. Büyük ihtimalle arazinin bakımını sağlama yükümlülüğü Jessica'yı çok fazla zorlayacak. Böyle bir zorlukla karşılaşma düşüncesi bile beni korkutmaya yetiyor."

"Ağabeyim vasiyetine son halini vermeden önce bu konuyu benimle tartıştı ve ben de onun bunu neden yaptığını anladım."

"O halde bana da anlat."

"O Jessica'yı seviyordu," dedi Michael sadece. "Adada Jessica'yı etkileyen bir şeyler olduğundan emindi. Oraya gittiğinde Jessica'nın yüz ifadesi değişiyordu. Benedict bunun devam etmesini istedi. Hayatını o yanında olmadan sürdürecekse kimseye ihtiyaç duymayacak kadar zengin olmanın verdiği gücü tatmasını istedi. Ağabeyim, Jessica'nın o güne dek hep kendine mâni olmak zorunda kaldığını ve bu yüzden özgürlüğe ihtiyaç duyduğunu düşünüyordu."

"Eminim ki Benedict bütün bunları iyi niyetle düşünmüştü ama Jessica'nın yanımızda kalması daha doğru olurdu. Onun şu an yapayalnız olduğunu düşünmek bana acı veriyor."

Michael annesini yanına çağırmasının asıl sebebini açıklamasına imkân tanıyacak bu fırsatı kaçırmadı. "Jessica'nın kız kardeşi Leydi Regmont da aynı şeyleri hissediyor. Hazır Hester'dan bahsetmişken, senden bir ricam olacak."

"Evet?.."

"Hester'la olan samimiyetini ilerletmeni istiyorum. Onunla samimiyet kur, daha fazla zaman geçir."

Elspeth kaşlarını kaldırdı. "Hester elbette ki çok hoş bir kadın ama aramızda epeyce yaş farkı var. Ortak zevklerimiz olduğundan emin değilim."

"Bir dene bakalım."

"Peki, ama neden?"

Michael öne eğilip dirseklerini dizlerine dayadı. "Bir sorunu olmasından korkuyorum. Bu konuda senin görüşüne ihtiyacım var. Eğer şüphelerimde haklıysam hemen bunu fark edersin."

"Senin Leydi Regmont'a duyduğun bu ilginin sebebini merak ediyorum. Bunu Jessica için mi yapıyorsun?"

"Elbette ki Jessica'nın zihnini rahatlatmak beni mutlu eder," dedi Michael bu soruya kaçamak bir cevap vererek. "Birbirlerine çok önem veriyorlar."

"Bu hem beklenilen hem de övgüyü hak eden bir durum. Ama ben yine de hâlâ Regmont'ın karısının seni neden bu kadar ilgilendirdiğini çözemedim." Elspeth bunları eleştiren bir sesle değil, merakla söylemişti. "Ortada ilgilenilmesi gereken bir durum varsa Regmont bunu halledecektir. Öte yandan, sen de evlenip kendi karınla ilgilenmeye başlasan iyi olur."

Michael inleyerek başını geriye attı ve gözlerini kapadı. "Bugünlerde herkesin tek derdi beni evlendirmek mi? Dedikodu gazeteleri benim gelecekteki planlarıma dair yorumlarla dolu ve artık evimde bile huzur bulamıyorum!"

"Hiçbir kadın ilgini çekmedi mi?"

Elbette çekti. Yaptığım akıllıca tahmin doğru; ben başka bir adamın karısı için deli oluyorum.

Michael sırtını dikleştirdi. "Bu kadarı yeter. Ben iyiyim. İşlerimiz de gayet iyi gidiyor. Ortada endişe duymayı gerektirecek herhangi bir durum yok. Yorgunum ve kendimi yetersiz hissediyorum ama hızlı bir şekilde öğreniyorum ve çok yakında bütün bunlara alışacağım. Lütfen artık benim için endişelenmeyi bırak."

Annesi ayağa kalktı ve şeftali pembesi eteklerini hışırdatarak hizmetçi ziline doğru yürüdü. "Şöyle demli bir çaya ihtiyacım var."

Michael, çaydan çok daha güçlü bir içeceğe ihtiyacı olduğunu hissediyordu.

"Pekâlâ," dedi Elspeth nihayet teslim olduğunu ifade eden bir sesle. "Leydi Regmont'la bu kadar ilgilenmene sebep olan şeyin ne olduğunu söyle bana."

Michael annesinin teslim olması karşısında memnuniyet hissetti. İki medeni centilmen arasında gerçekleşecek olan amatör bir boks karşılaşması Hester'ı neden dehşete düşürmüştü? O gün erken saatlerde yaptıkları konuşma sırasında Hester'ın yüzünde gördüğü yalvaran, neredeyse korktuğunu söyleyen ifade Michael'ın gözünün önünden gitmiyordu ve bu onu fazlasıyla rahatsız ediyordu. "Çok zayıflamış ve fazlasıyla solgun görünüyor. Hem fiziksel hem de ruhsal açıdan her an dağılabilecekmiş gibi bir hali var. Onu böyle görmeye alışık değilim. Hester eskiden neşeli... yerinde duramayan ve hayat dolu bir kadındı."

"Erkekler çoğunlukla bırak başkalarının eşlerini, kendi eşlerindeki değişiklikleri bile fark etmezler."

Michael elini kaldırarak annesinin şüpheci yorumlarda bulunmaya devam etmesini engelledi. "Ben ikimizin de hangi konumda olduğunu gayet iyi biliyorum. Unutma ki bu işi senin ellerine teslim ettim. Yardımın zihnimi rahatlatıp dikkatimi sorumluluğumda olan işlere tekrar yöneltmemi sağlayacak."

Açık duran kapının önünde beyaz başlıklı bir hizmetçi belirdi ve Elspeth ondan çay getirmesini istedi. Ardından eteklerini düzelterek tekrar az önce kalktığı kanepeye yerleşti.

"Her köşe başında Regmont'la yapacağınız şu boks karşılaşması konuşuluyor ve bu müsabaka bir anda yeni bir boyut kazandı. Kılığına büründüğün yeni adamın üst makamlarca cezalandırılmayı göze alamayacağını düşünmüştüm. Aslında bu karşılaşmanın eski Michael'ın aramıza döndüğünün bir belirtisi olmasını umuyordum."

"Kendi kendine olmayacak sebepler yaratıyorsun. Üstelik bu üst makamlarca cezalandırılmaya değecek türde bir boks karşılaşması değil. Sadece Regmont'la biraz pratik yapmaya karar verdik."

Elspeth bir annenin öfkeli gözleriyle oğluna baktı. "Bu konuşma sırasında sürekli cep saatinin kösteğiyle oynadığını ya da sağ ayağını yere vurup durduğunu fark etmediğimi sanma. Bunlar nihayet geçen yıl kurtulmayı başardığın uzun süreli alışkanlıklarındı. Ama Leydi Regmont'ı düşünmek ve ondan bahsetmek bu alışkanlıklarını yeniden ortaya çıkardı. O kadının senin üzerinde güçlü bir etkisi var."

Michael yüzünü ovuşturdu. "Neden kadınlar sıradan olaylara anlam yüklemekte bu kadar ısrarcı davranırlar acaba?"

"Çünkü kadınlar, siz erkeklerin aksine hayatın detaylarını asla gözden kaçırmaz. İşte bu yüzden sizden çok daha zekiyiz." Elspeth'in yüzünde bembeyaz dişlerini gözler önüne seren tatlı bir gülümseme belirdi. Michael bu gülümsemenin bir muzipliğin habercisi olduğunu iyi bildiği için temkinli davranması gerektiğini hissetti.

"Hester'la ilgileneceğim," dedi Elspeth tatlı bir sesle, "ama bunun bir bedeli olacak."

İşte, tam tahmin ettiği gibi. "Nasıl bir bedelmiş o?"

"Seni münasip gördüğüm genç kızlarla tanıştırmama izin vereceksin."

"Lanet olsun," dedi Michael öfkeyle. "Bir şeyi de sırf iyilik olsun diye yapsan olmaz mı?"

"Bunu *senin iyiliğin* için yapıyorum zaten. Çok fazla çalışıyor, çok fazla yoruluyor ve yeterince takdir edilmiyorsun. Uzun zamandır tanıdığın ve yanındayken kendini rahat hissettiğin birisine kapılman hiç de şaşırtıcı sayılmaz."

Annesinin öne sürdüğü gerekçelere itiraz etmenin kendi aleyhine işleyeceğini fark eden Michael çenesini tutup ayağa fırladı. Çayın onu sakinleştirmeye yetmeyeceği belliydi. Masanın arkasındaki kitaplıkta duran konyak şişesi çok daha cazip görünüyordu. Michael baştan aşağı kitaplarla dolu olan duvara yaklaşıp eğildi ve kitaplığın alt sırasını süsleyen, oymalı dolap kapaklarından birini açtı.

"Bana karşı çıkmamana sevindim," diye devam etti annesi, "çünkü şu an konuşmak yerine dinlemen gerekiyor. Ben bir Sinclair erkeğiyle evlenip bu aileye iki erkek evlat yetiştirdim; bu yüzden karakterinizi iyi biliyorum."

Michael bu sözleri duyunca önceden yarıya kadar doldurmayı düşündüğü bardağı ağzına kadar doldurdu. "Biz diğer erkeklerden farklı bir karaktere mi sahibiz yani?"

"Bazı erkekler eşlerini mantık sınırları çerçevesinde seçerler; tamamen analitik bir bakış açısıyla yapacakları evliliğin artılarını ve eksilerini değerlendirirler. Diğerleriyse sadece fiziksel çekim gücüyle ilgilenirler; tıpkı arkadaşın Alistair Caulfield gibi. Ama Sinclair erkekleri kararlarını bunu dinleyerek verir," kalbinin üzerine vurdu, "ve onları kararlarından döndürmek neredeyse imkânsızdır."

Michael bardağındaki içkiyi iki yudumda bitirdi.

Elspeth onaylamadığını belirtti. "Büyükannenin beni kabullenebilmesi yıllar sürdü. Benim bir kadın için fazlasıyla inatçı ve dikkafalı olduğumu düşünüyordu ama baban kararından asla vazgeçmedi."

"Büyükannemin neden böyle düşündüğünü merak ediyorum doğrusu."

"Ve Jessica... Onu kendi kızımmış gibi seviyorum ama ilk başta benim de onunla ilgili endişelerim vardı. Jessica gerçekte nasıl birisi olduğunu belli etmeyen bir kadındı ama Benedict kararında ısrarcı davrandı."

"Ve çok da mutlu oldu."

"Öyle mi dersin? O halde neden vasiyetiyle bile onun gerçekte nasıl birisi olduğunu ortaya çıkarmaya çalıştı? Aşkın doğasında karşındaki kişinin hem vücudunu hem de ruhunu sahiplenme isteği vardır. Bence Benedict ruhunu açmayı başaramadığı için zaman içerisinde Jessica'ya kızacaktı. Ama artık onların birlikteliğinin bir önemi kalmadı. Şu an olmaması gereken bir aşka kapılan kişi sensin. Bu ilgiyi farklı bir kadına yöneltmesi gereken kişi de. Karşılıksız bir aşkın acısından kurtulmanın en iyi yolu budur."

"Benim ilgilenmem gereken çok daha önemli işlerim var."

"Eskiden olsa bekâr kalabilirdin ama artık bunu yapamazsın."

Michael elindeki bardağa baktı ve sol tarafındaki geniş pencereden yansıyan güneş ışığını yakalayabilmek için onu ileri geri oynattı. Tarley unvanının getirdiği sorumluluklar arasında en acı verici olanı uygun bir eş bulup evlenmek ve onunla yatağa girmek zorunda olmasıydı. Hayatını bir yalanın içine atacak ve ömrünün sonuna dek bu yalanla yaşamak zorunda kalacaktı. Bunu düşünmek bile moral bozucu ve yorucuydu.

"Leydi Regmont için ne gerekiyorsa yap," dedi sert bir sesle. "Buna ihtiyaç duyduğu sürece ona nasihatlarda bulun ve dert ortağı ol. Ben de karşılığında bana çöpçatanlık yapmana izin vereyim."

Elspeth'in dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Anlaştık."

BÖLÜM 12

Jess, Beth'le kol kola girmiş bir halde güvertede dolaşıyordu. Okyanustan esen sert rüzgâr yelkenleri havalandırıyor ve gemiyi hızla hedefine yaklaştırıyordu. Yine de hizmetçisi yeterince hızlı olmadıklarını düşünüyordu.

"Okyanustan ve bu gemiden sıkılmaya başladım," dedi Beth homurdanarak. "Bu işkenceye daha haftalar boyu katlanmak zorunda kalacağız."

"Ah, bence o kadar da kötü sayılmaz."

Esmer kadın yüzünde muzip bir gülümsemeyle Jessica'ya baktı. "Tabii sizin seyahatinizi hızlandıran yakışıklı bir avuntunuz var."

Jess yüzüne masum bir ifade yerleştirmeye çalıştı. "Elbette sana bunun doğru olduğunu itiraf edecek değilim."

Alistair'la olan ilişkisi Jess'in pek çok kadının gençliğinde deneyimlediği kara sevdayı ilk kez tatmasına neden olmuştu. O güne dek hiç böyle duygular yaşamamıştı. Uyanıkken de rüyasında da endişe verici bir sıklıkla Alistair'ı düşünüyordu.

Alistair'a duyduğu ilgiden farklı bir şey düşünmeyi umarak, "Bana Jamaika'daki arkadaşından bahset," dedi.

"Ah... Harry'ciğim. O çok sevimli ve azgın bir adamdır. Türünün en iyi örneği diyebilirim."

Jess gülümsedi. "Ne kadar da terbiyesizsin!"

"Bazen öyleyimdir," dedi Beth bunu hiç çekinmeden itiraf ederek.

"Sevimli ve azgın, ha? Bugüne dek kimse bana bu özellikleri takdir etmem gerektiğini söylemedi."

"Size söylenenler şu ana dek gördüğüm en yakışıklı centilmeni elde etmenize yetmiş," dedi hizmetçisi bu sözlere karşılık olarak. "Tabii bir erkek ne kadar yakışıklı olursa, beraber olduğu kadının işi de o kadar zorlaşır."

"Öyle mi? Nedenmiş o?"

"Böyle erkeklere biraz farklı davranmak gerekir. Bu tür adamlar bazı konularda çok iyi, bazı konularda da yetersizdir. Gıpta edilecek özelliklere sahip oldukları için kusurlarını mazur görmek gerekir." Beth, Jessica'ya baktı. "Niyetim size saygısızlık etmek değil, Leydim ama gerçekleri bilmek zorundasınız."

Jess başını salladı. O zaten bunları biliyordu.

"Kısacası bu tür adamlar fazlasıyla özgürdür ve yaptıklarının sonuçlarına nadiren katlanırlar," diye açıkladı Beth, "onlar çoğu zaman affedilir. Biz kadınların her şeye rağmen bu tür adamlara ilgi duymaya devam etmesi de acı vericidir. Oysa bana yakışıklı ve çekici bir erkeği mi, yoksa sevimli ve azgın bir erkeği mi seçmek istediğim sorulsa hiç düşünmeden sevimli olanını tercih ederdim. Böyle bir adamla çok daha mutlu olacağından eminim."

"Sen çok akıllı bir kadınsın, Beth."

Beth omuzlarını silkti. "Zor yoldan öğrenilmiş hayat dersleri. Ama nihayetinde bu derslere minnettar kaldığını da söylemeliyim. Gerçi doğruyu itiraf etmem gerekirse az önce bahsettiğim kuralı Bay Caulfield için bozmaya razıyım. O hem yakışıklı hem de bir kadının

ayak parmaklarının kıvrılmasına neden olabilecek türde bir adam. Bu hiç de yabana atılacak bir özellik sayılmaz."

"Gerçekten de böyle hissettiriyor değil mi?" Bu aynı zamanda ondan ve onunla yaşanacak bir ilişkinin kaçınılmaz sonuçlarından sakınmayı imkânsız hale getiriyordu. Jessica hâlâ böyle bir risk almasını haklı gösterebilecek bir sebep bulamamıştı. Zevk dolu birkaç saat yaşayacağını bilmek bunun için yeterli görünmüyordu.

"Kaşlarınızı çatmanıza gerek yok, Leydim, yeterince güvende sayılırsınız."

Kendini hiç de güvende hissetmeyen Jess meraklı gözlerle hizmetçisine baktı.

"Hangi açıdan?"

"Henüz sizin için çok erken. Hâlâ matemdesiniz. Kalbiniz iyileşme sürecindeyken acımızı unutturacak birisine ihtiyaç duyarız. Ama günün birinde artık unutmak istemeyiz ve o kişiden kurtuluruz. Siz de o gün geldiğinde Bay Caulfield'la vedalaşacak ve yaptığınız şeyden pişmanlık değil, memnuniyet duyacaksınız. Biz kadınlar sevdiğimiz adamın ölümüyle bu şekilde başa çıkarız."

"Gerçekten mi?" Alistair'a bağlanmasının mümkün olmadığını düşünmek Jessica'yı fazlasıyla etkilemişti. Bu ihtimal onu hem şaşırtmış hem de... rahatlatmıştı.

"Şey... iyileşme sürecinde olan birisi acı çekmez çünkü kalp yarası kabuk tutar. Ta ki yeniden sevebilecek kadar iyileşene dek." Beth, Jess'in kolunu sıkarak sözlerine devam etti: "Ben olsam Bay Caulfield için de üzülmezdim, Leydim. Onun farklı bir tarzı var. Ben bu tarza sahip olan adamların kalplerinin uzun zaman önce kabuk bağlamış olduğunu düşünüyorum. Onlar bu şekilde yaşamaktan mutluluk duyar ve bu kabuğu kırmayı asla istemez."

Geminin kıç tarafında bir çocuk koşarak karşıya geçti. Hiç beklenmedik bir anda karşısına çıkan bu görüntü, Jess'in bir sonraki

sözlerini unutacak kadar şaşırmasına neden oldu. Sarı buklelere ve hâlâ bir bebek gibi şişkin yanaklara sahip olan bu çocuk en fazla on bir yaşındaydı. Ayağında çizmeler olan bir adam dümendeki denizciye koşan çocuğun yolunu kesti. Çocuk tökezledi ve güvertede yere kapaklanarak acıyla ağlamaya başladı.

Bu gaddar hareket karşısında dehşete kapılan Jess, denizci çocuğu hızla ayağa kaldırıp yanaklarına birer tokat indirdikten sonra ona ağza alınmayacak küfürler savurmaya başlayınca daha da öfkelendi. Adamın dehşet saçan hiddeti karşısında olduğu yere sinen çocuk solgun yüzüne rağmen cesaretini gösteren bir ifadeyle küçük çenesini yukarı kaldırmıştı.

Jess birden bu çocuğun yerinde olmanın neler hissettirdiğini hatırladı. Yüreğinin korku, giderek büyüyen endişe ve bir sonraki darbeyi beklemenin verdiği dehşetle dolduğu o günlere geri dönmüştü. Bir sonraki darbe beklendikti. Jess'in babası ve bu denizci gibi insanları esir alan hastalıklı öfke kendi kendini besler ve yapılan tacizler fiziksel yorgunluk sebebiyle sona erene dek giderek büyürdü.

Karşısındaki manzaraya daha fazla kayıtsız kalamayan Jess, Beth'in kolundan sıyrılıp hızla o tarafa yürüdü. "Bayım, bakar mısınız?"

Denizci çocuğa veryansın etmeye kendini öyle bir kaptırmıştı ki onu duymadı. Jess bu defa daha yüksek sesle bağırarak etraftaki diğer adamların dikkatini çekmeyi başardı ve onlar da adamın omzunu dürterek Jess'e bakmasını sağladılar.

Jess, denizci ve çocuğun tam karşısında durdu. "Bir çocuğa bu şekilde davranamazsınız bayım. Disiplini sağlamanın daha etkili yolları da vardır."

Denizci soğuk ve karanlık gözlerle ona baktı. "Bu sizi ilgilendirmez."

Beth denizciyi, "Leydimizle konuşurken tavırlarına dikkat et." diye tersledi. Bunun karşılığında adamın öfkeli bakışlarına maruz kalmıştı.

Jess bu bakışların ne anlama geldiğini iyi biliyordu. Adam onlara duyduğu nefret yüzünden yerinde duramıyor, bu öfkeyi bir şekilde dışa vurma ihtiyacı hissediyordu. Yeryüzünde, tıpkı Jess'in babası gibi, kendisini huzursuz eden şeylerden ancak başkalarına zarar vererek arınacak kadar irade ve sağduyu yoksunu pek çok erkeğin olması üzücüydü. Böyle erkekler hınçlarını başkalarından alır ve ahlaki yapıları da bunu yapmaktan zevk duyacak kadar bozuk olurdu. "Siz bir geminin nasıl idare edildiğini bilmiyorsunuz *Leydim*," dedi denizci alaycı bir gülümsemeyle. "Ve bunu öğrenene dek bir gemide hayatta kalmanın yollarını bilme işini bana bırakın."

Diğer adamların yavaş yavaş etraflarına toplanmaya başlaması, Jessica'nın giderek büyüyen endişesini iyice artırmıştı.

"Öğretme işini demek istediniz herhalde," diye düzeltti Jessica omuzlarının ve boynunun ağrımasına neden olacak kadar şiddetli gerginliğini bastırmaya çalışarak. "Eğer kastettiğiniz şey öğretmekse bu herkese aynı şekilde uygulanır. Her halükârda sizin bu konuda başarılı bir iş çıkardığınız söylenemez."

Ellerini cebine sokup topuklarının üzerinde sallanmaya başlayan denizcinin kızıla çalan gür sakallı yüzünde, insanın tüylerini ürperten bir gülümseme belirdi. "Bir denizci kendisine bir şey getirmesi söylendiğinde o şeyin ne olduğunu ya da onu getirmekle görevlendirildiğini unutmamalıdır!"

"O daha bir ço... çocuk!" diye itiraz etti Jessica. Çatallanan sesinin etkisini bir kırbaç gibi üzerinde hissetmişti. Farkında olmadan bir adım geriye gitti.

Güçlükle kazandığı soğukkanlılığının böylesine kolay bir şekilde dağıldığını fark etmek yüreğinde bir şeylerin parçalanmasına neden olmuştu. Olgun bir kadın olduktan sonra, babası gibi başkalarına kötü davranan insanlarla karşılaşınca bu insanlara üstünlük sağlayacağını düşünmüştü. Çok daha güçlü olacağına ve gençliğinde hayalini

kurduğu bütün o kırıcı sözleri birer birer sıralayacağına inanmıştı. Oysa şimdi yüreğine bir yumru oturmuş ve sırtı kaskatı kesilmiş bir halde olduğu yerde duruyor, vücudu içini dolduran gerginlikle baştan aşağı titriyordu.

"Bu çocuk bir denizci." Adam uzanıp çocuğun saçını tuttu ve onu sertçe çekiştirdi. Çocuk belli belirsiz duyulan bir iniltiyle adama doğru sendeledi. "Geçimini sağlayabilmesi için başkalarının ayağına dolanmaması gerekiyor."

Jessica yutkunarak korkusunu bastırdı. "Az önce gördüğüm kadarıyla *onun* ayağına dolanan kişi *sizdiniz*."

"Leydi Tarley."

Jess, Alistair'ın sesini duyar duymaz o tarafa döndü. Etrafta dolanan denizciler kendilerine doğru yaklaşan Alistair'a yol verebilmek için kenara çekildi ve herkes bir anda sessizleşti. Alistair'ın duruşu bile ilgi ve saygı görüyordu. Jessica az önce sıktığı yumruklarını gevşetti ama sonra hayal kırıklığı yaşayarak tekrar sıktı. Sakinleşmek için başkasına ihtiyaç duymamalıydı fakat belli ki bunu tek başına başaramıyordu ve bu da kendisini zayıf ve çaresiz hissetmesine neden oluyordu. "Evet, Bay Caulfield?.."

Alistair, Jess'in içine işleyen bakışlarla yüzüne baktı. "Benim yardımıma ihtiyacınız var mı?"

Jess bir süre bu soruya nasıl bir cevap vereceğini düşündükten sonra, "Bu konuda özel olarak konuşabilir miyiz?" diye sordu.

"Elbette." Alistair bakışlarını kalabalığın üzerinde gezdirdi. "İşinize dönün."

Denizciler hızla dağıldı.

Alistair, Jess'i öfkeden çılgına döndüren adama işaret etti. "Sen."

Adam başındaki yıpranmış başlığı çıkardı. "Buyurun, Bay Caulfield?"

Alistair'ın baştan aşağı değiştiğini görmek şaşırtıcıydı. Mavi gözleri Jess'in titremesine neden olacak kadar belirgin bir şekilde buz kesmişti. Jess bu soğuk ve mesafeli bakışları, kadınları ve korkusuz kumarbazları etkisi altına alan bu kan dondurucu acımasızlığı gençlik günlerinden de hatırlıyordu.

Alistair, "O genç denizciye nasıl davrandığını dikkatli bir şekilde tekrar gözden geçir," diye uyardı adamı sert bir sesle. "Gemimde çocukların kötü davranılmasına asla izin vermem."

Jess içinin güçlü bir hayranlık ve memnuniyetle dolduğunu hissetti. Alistair ortada bir problem olduğunu anlayana dek olayın büyük bir bölümünü görmüş olmalıydı ve onun bu soruna yaklaşımı Jessica için çok fazla şey ifade ediyordu.

Jess elini çocuğa uzattı. "Belki o da bizimle gelmek ister?"

Bu hareket oğlanın gözlerinin az önce şiddet görürken yaşadığı dehşetten çok daha büyük bir dehşetle yuvalarından fırlamasına neden oldu. Başını hızla iki yana salladı ve diğer denizcilere doğru yaklaştı.

Kendisine minnet duymasını beklediği çocuğun ona bu şekilde davranması Jessica'yı şaşkına çevirmişti. Ama sonra onun bu tavrının sebebini anladı. Çocukken kendisinin öğrendiği en acı derslerden biri de kaçınılmazı ertelemenin ileride daha büyük bir cezayla karşılaşmak anlamına geliyor olmasıydı.

Gözlerinde birikmeye başlayan yaşlar canını yakıyordu. Hem karşısında duran bu çocuğa hem de kendi çocukluğuna acıyordu. Büyük ihtimalle bu küçük denizcinin işini daha da zorlaştırmıştı.

Alistair'ı beklemeden arkasını döndü ve hızla kamaralara inen merdivenlere doğru ilerlemeye başladı. Genç adamın elinin beline dokunduğunu hissettiğinde gözleri karardı. Kendisine yol göstermesine izin verdi ve birlikte merdivenlerden inip kapalı bir kapının mahremiyetine sığındıklarında ona minnettarlık duydu.

Girdikleri kamara Alistair'a aitti. Gözlerindeki yaşlara ve dikkatini tamamen farklı bir şeye vermiş olmasına rağmen Jess bunu içerideki kokudan anlamıştı. Kamaraya Alistair'ın o kendine has, erkeksi kokusu sinmişti ve Jess birden içindeki ateşin yükseldiğini hissetti.

Alistair'ın kamarası onunkiyle aynı boyutlardaydı ve neredeyse benzer şekilde dekore edilmişti ama Jess aralarında arzu dolu bir beklentinin oluşmaya başladığını fark ederek burada kendini bambaşka bir yerdeymiş gibi hissetti.

Titrek bir nefes bırakıp yaşadığı duygu karmaşasının fiziksel bir göstergesi olarak ellerini önünde kavuşturdu. Düşündüğü gibi babasının etkisinden kurtulabilmiş değildi. Ve artık bu etkiden asla kurtulamayacağını biliyordu.

"Jessica?" Alistair etrafından dolaşıp önüne geçti. Sert bir şekilde nefesini bıraktı. "Kahretsin... Ağlama."

Jess, Alistair'dan uzaklaşmak istedi. Ama genç adam onu yakaladı ve hızla sert vücuduna bastırdı. Şimdi Jess'in yanağı üzerindeki ceketin kaliteli kumaşını eziyordu. Genç kadın onun düzgün bir ritme sahip güçlü kalp atışlarını kulağında hissedebiliyordu. "Anlat bana," dedi Alistair ısrarcı bir sesle.

"O... o adamın her açıdan saldırgan olduğunu düşünüyorum. İnsanlara kötü davranıyor ve bundan asla pişmanlık duymuyor. Böylelerini iyi bilirim. O tam bir hayvan. Bu adamı bir an önce başından savmakla akıllılık edersin."

Jessica sözlerini bitirdikten sonra uzun bir sessizlik oldu, Alistair bu sessizliği bölecek kadar yüksek bir sesle derin nefes aldı. Jess onu yeterince iyi tanıdığı için o an kendisini endişelendiren şeyin sebebini düşündüğünü ve bu endişenin ardında neyin yattığını tahmin etmeye çalıştığını biliyordu.

Alistair ellerini genç kadının sırtının kıvrımında gezdirdi. "Kaptan Smith'le görüşeceğim. O adam limana vardığımızda derhal gemiden atılacak."

Jessica doğrularak Alistair'dan uzaklaştı. Alistair onun kendisine bedensel isteklerin çok daha ötesinde olan şeyler için de gereksinim duymasına neden oluyordu. Tehlikeli şeyler...

"Jess..." Onun kendisine bu şekilde seslenmesine alışmış olmak Jess'in zaten karışık olan duygularını iyice allak bullak etti. "Seni bu kadar üzen şeyin ne olduğunu anlatırsan rahatlayabilirsin."

Öfkesini savunmacı bir şekilde Alistair'a yönelterek, "Bunu sana mı anlatayım?" diye tersledi onu. Ona karşı fazlasıyla hassas ve savunmasızdı. "Bana tamamen yabancı olan birisine içimi mi dökeyim?"

Alistair, bu terslemeyi Jess'i utandıracak kadar kibar bir biçimde sineye çekti.

"Bunun için en uygun kişi ben olabilirim," dedi sakin bir sesle. "Ben geçmişte kötü anılar paylaştığın o kişinin kim olduğunu bilmeyen tarafsız birisiyim. Üstelik bana anlattıklarını çevremdeki herkese yaymak gibi bir niyetim olsa bile –ki bunu asla yapmayacağımı biliyorsun– bu bilgiyi senin aleyhine kullanabilecek kişilerle hiçbir samimiyetim yok."

"Bu konuyu seninle paylaşmak yapacağım en son şey." Jessica bunları söyledikten sonra kapıya yöneldi.

Alistair onun yolunu kesti ve kollarını önünde kavuşturdu. Jessica kapana kısılınca iyice çileden çıktı. "Beni buraya hapsetmeye mi çalışıyorsun?!"

Alistair'ın yukarı doğru kıvrılan güzel dudakları ona sessizce meydan okuduğunu söylüyordu. Ama bakışları az önceki denizcinin gözlerindeki alaycı ifadenin aksine Jessica'yı güçlendirmişti.

"Şu an zayıf bir anındasın," dedi Alistair, "ve bu devam ettiği sürece yanımda kalacaksın."

Beth'in dakikalar önce güvertede söylediği sözler ile şu an içinde bulundukları durum arasındaki benzerlik Jessica'nın gözünden kaçmamıştı. Belki Alistair'ın söylemek istediği şey başkaydı ama söyleyiş şekli Beth'in tanımlamasına bire bir uyuyordu. Jessica, Beth'in bu konudaki engin deneyimleri sayesinde artık neden Alistair'ın cazibesine kapıldığını biliyordu. Ancak onun kendisini etkileyerek ne elde edeceği hakkında henüz hiçbir fikri yoktu.

"Senin için neden bu kadar önemliyim?"

"Çünkü sen benim sevgilimsin, Jess."

"Henüz değilim."

"Aramızdaki ilişki bu noktaya geldikten sonra, seks sadece formalite sayılır," dedi Alistair samimi bir sesle mırıldanarak. "Eninde sonunda bir ilişki yaşamamız kaçınılmazdı ve ben bir bütünün parçalarıyla yetinecek bir adam değilim. İyisiyle kötüsüyle her şeyine sahip olmalıyım."

"Seni kendi dertlerime ortak etmemi mi istiyorsun?" Jessica bu sözleri bunu yapmak için duyduğu ani ve güçlü arzuya tepki olarak sert bir sesle söylemişti. "Kendi sorunlarımı bir başkasının sırtına yüklemeye çalışırsam o denizciden bir farkım kalır mı?"

Alistair ona bir adım yaklaştı. "O küçük çocuğun aksine ben buna katlanabilirim. Hatta bunu kendim *istiyorum*. Seni her şeyinle istiyorum."

"Neden?"

"Çünkü ben sana olan açlığıma gem vurmadım ve aynı şeyi senden de bekliyorum. Her açıdan."

Jess odada volta atmak için güçlü bir istek duyuyordu ama yıllardır aldığı eğitim sayesinde bu isteğini bastırmayı başardı. Leydiler volta

atmazdı; her zaman sakin görünür, duygularını asla belli etmezdi. Onlar bir erkeğin omuzlarındaki yükü hafifletmek için vardı, o erkeğin omuzlarına yeni yükler eklemek için değil.

Buna rağmen Alistair, Jess'in ruhunun gölgede kalan kısmını paylaşmaktan rahatsızlık duymayacağı tek insandı. Jess bunu onunla paylaştığında, Alistair'ın kendisini diğer insanlar gibi aşağılamayacağından neredeyse emindi. Genç adam bunu öğrendiğinde ona olan davranışlarını değiştirmeyecekti. O, karanlığın ne demek olduğunu biliyordu. Bir zamanlar karanlığın içinde yaşamış ve bu deneyim onu daha da güçlendirmişti. Onun ne kadar azimli olduğunu, nasıl da acımasızca hedefine kilitlendiğini ve başarısızlıktan uzak durup kendi kendine yetmek uğruna saygınlığından bile vazgeçtiğini düşünmek Jess'i hâlâ şaşırtıyordu.

Nefes kesen bedeni ve doğuştan gelen çekiciliğiyle kendini çok genç yaşta azgın ve ahlaksız kadınların cinsel arzularını tatmin etmeye adamıştı. Geleceğinden kendisinin sorumlu olduğunu bildiği için tahammül sınırlarını zorlayan bir durumdan sonuna dek faydalanmıştı. Peki, bütün bunlar ona neye mâl olmuştu?

"Jessica. Bana bu şekilde bakarken aklından neler geçiyor?"

Jess onun gizemli güzelliği ve inkâr edilemez çekiciliği karşısında büyülenmiş bir halde Alistair'a bakıyordu. Beth'in Alistair'ın "farklı bir tarz" olduğunu söylerken neyi kastettiğini bilmiyordu ama neticede o da dişilere özgü ilkel içgüdüleri olan bir kadındı. Alistair etrafında bağımlılık yaratan, vahşi bir çekicilik yayıyordu. Jess sürekli onun yanında olmak istiyordu. Aralarında asla kalıcı bir ilişki olamayacağını bildiği için son bir haftadır böyle yoğun bir arzu hissetmek onu fazlasıyla korkutmuştu.

İkisi farklı dünyaların insanıydı. Kısa bir süre birlikte seyahat edecek ama sonra yolları ayrılacaktı. Jess sonsuza dek Karayipler'de kalamazdı ve Alistair da bunun aksini iddia etse bile Londra sosyete-

sine fazla dayanamazdı. Jess'e duyduğu arzu onun gem vurmadığı tek şey değildi. Alistair cesur, pervasız, enerji dolu ve güçlü bir adamdı. Sosyete onu çok kısa bir süre içerisinde boğardı; Jess ise toplum kuralları hakkında örnek gösterilecek kadar iyi bir eğitim almıştı. Hayır, belki Jess bu konularda Beth kadar bilgili değildi ama... Alistair'ın öyle olduğu kesindi. O da beraberliklerinden kısa süreli bir ilişkiymiş gibi bahsetmişti. Hızlı başlayıp hızlı bitecek bir ilişki. Sadece sevgi ve minnettarlığı barındıran bir ilişki. Jess bu konuda akıl hocası olan Beth'e güvenmek zorundaydı.

"Seni çok takdir ediyorum."

Bu sözler Alistair'ın üzerinde herhangi bir tepki yaratmamış gibi görünse de Jess onun birdenbire durgunlaştığını fark etmişti. "Hakkımda öğrendiğin onca şeyden sonra hâlâ beni takdir edebiliyor musun?"

"Evet."

Aralarında sonsuzluk kadar uzun süren bir sessizlik oldu. "Geçmişte işlediğim günahlara rağmen bana bu sözleri söyleyebilecek tek kişi sensin."

"Bana geçmişin hakkında dürüst davranmaktan çekinmediğine göre yeri geldiğinde açık fikirli bir insan olabileceğimi düşünmüş olmalısın."

"Aslında bu konuda endişelerim vardı tabii," diye itiraf etti Alistair çenesini sıkarak. "Ama evet, senin işlediğim günahları aleyhime kullanmak yerine, bunları görmezden gelmeyi tercih edeceğine inanıyordum."

Jess az önce yüreğinde açılan boşluğun sıcak ve samimi bir duyguyla dolduğunu hissetti. "Oysa ben bunu yaptığıma hâlâ inanamıyorum."

Jessica duygularını ifade edecek sözler bulmakta sıkıntı yaşıyordu. Aslında kendini zafer kazanmış gibi hissediyordu ama bu duygu güverteden ayrılırken hissettiği yenilgiye o kadar ters düşüyordu ki

duygularının bu kadar hızlı bir şekilde değişebileceğine inanmakta zorlanıyordu.

Zihni ona aitti.

Vücudunun yara aldığı ve duyduğu korkunun duygularını kolayca bastırdığı doğruydu. Ama zihni en ufak bir zarar görmemişti. Alistair'ı boyun eğmeye odaklı dar dünya görüşünden farklı kriterlerle değerlendirebiliyordu. Babası tüm çabalarına rağmen başarılı olamamıştı çünkü Jess'in ondan farklı bir düşünce tarzı vardı. Hadley, Jess'in zihninin her köşesine ulaşmayı başaramamıştı. Bu gerçeği fark etmenin verdiği özgürlük hissi, güçlü ve son derece etkileyiciydi. Ve Jess bunu Alistair sayesinde fark etmişti. O olmasa gerçeği görmesini sağlayacak böyle bir ihtimalle hayatının sonuna dek karşılaşmayabilirdi. Daha önce Jess'e hiçbir zaman kabul edilmesi mümkün olmayan bir şeyi kabul etme seçeneği sunulmamıştı. Onun dünyasında bu tür kararlara yer yoktu.

Jessica'nın dünyası ekseninden kaydığı sırada Alistair yakışıklı yüzünde sert bir ifadeyle bir heykel gibi olduğu yerde duruyordu.

Jessica onun bu görünüşünün ardında neler olup bittiğini anladı; o henüz kendi yaptığı tercihleri onaylayabilmiş değildi. Jessica'yı kolayca kabullense de bu tercihleri kabul edememişti.

Jessica başındaki şapkanın kurdelesini özenle çözdü ve onu dikkatli bir şekilde sandalyenin üzerine bıraktı. Alistair'a sürtünerek yanından geçti ve kapıya yöneldi. Alistair dönüp ona baktı ama onu durduracak herhangi bir harekette bulunmadı. Jess kapıdan dışarı çıkmaya karar verse Alistair'ın da peşinden geleceğini biliyor ve kendini bu açıdan şanslı hissediyordu.

Kapının oval şekilli, pirinç sürgüsünü çekti ve arkasında duran Alistair'ın derin bir nefes aldığını duydu. Ardından yatağa doğru yürüyüp dikkatli bir şekilde ucuna ilişti.

Alistair'ın ateşli bakışları, Jess'in arzu dolu bir beklentiyle ürpermesine neden oldu. Ama bu bakışlar yerini hızla ciddi bir ifadeye bıraktı.

"Aramızda bir bahis söz konusu olduğu için," dedi ellerini arkasında kavuşturarak, "sana kapısı kilitli bir kamarada benimle tek başına kalmanın uygunsuz bir davranış olacağını hatırlatmalıyım."

Jessica'nın dudaklarında koca bir gülümseme belirdi. O ana dek karşılarına önceden kararlaştırdıkları şekilde rollerini değiştirecek bir fırsat çıkmamıştı. "Sence görgü kurallarını umursuyor gibi görünüyor muyum?"

"Peki, bunun olası sonuçlarını iyice düşündün mü?"

Genç kadının vücudunun üzerinde dolaşan elleri. Dudakları. Zevk vermeye odaklanmış bütün o ilkel becerileri. Jess'in yaşayacakları zevk dolu birlikteliğe ihtiyacı vardı. Alistair'a yoğun bir ilgi duyuyordu ve hayatında yarattığı değişiklikler için de ona minnettardı. "Ah, evet. Her şeyi düşündüm."

Jess'in bunu hırıltılı bir sesle söylemesi, Alistair'ın ona arzu dolu gözlerle bakmasına neden oldu. "Bundan emin olabilmek için bu sonuçları tek tek saymam gerekiyor."

"Hayır." Jess ellerini kıvırdığı dizlerinin üzerine yerleştirdi. "Şimdi oyun oynamanın ya da bahse girmenin sırası değil."

"Neden böyle birdenbire bunu kabul ettiğini söyle bana."

"Neden olmasın?"

"Neden şimdi? Günlerdir seni kamarama davet ettiğim halde beni duymazdan geliyorsun. Az önce de neredeyse çekip gidecektin. Sendeki bu hızlı değişime sebep olan şey ne? Beni unutmak mı istiyorsun? Beni yatağa atmanın şarapla aynı etkiyi yaratacağını mı düşünüyorsun? Seni yıllanmış bir şarap kadar iyi olmadığım konusunda uyarmak zorundayım."

"Bir şeyleri unutmak gibi bir niyetim yok. Esasen bugünün her anını hatırlamak istiyorum."

Alistair hissettiklerini belli edecek herhangi bir tepkide bulunmadı ama nedense etrafındaki hava tuhaf bir şekilde değişir gibi oldu.

"Kendimi sana çok yakın hissediyorum," dedi Jess. "Ama henüz yeterince yakın sayılmayız. Birbirimizin üzerindeki giysileri çıkarmanın buna epeyce faydası olacağı kesin."

"Senin sinirlerini bozmak ya da kendini kötü hissetmene neden olmak istemiyorum."

"Öyle değilim. Artık değilim." Alistair'ın bu temkinli hali aslında Jess'le ilgili planlarını açık bir şekilde ele veriyordu. Niyeti sadece onu yatağa atmak olsa Jess'in kendisiyle sevişmek istemesinin sebepleriyle bu kadar yakından ilgilenir miydi? "Seni arzuluyor olmam yetmez mi? Bundan daha fazlasının da mı olması gerekiyor?"

"Bu defa önceki gibi durmaya hazır değilim. Neredeyse öğlen oldu. Saatler geçecek ve yokluğun fark edilecek. Senin hizmetçin ve benim uşağım seni bu kadar meşgul eden şeyin olduğunu tahmin edecek. Tabii eğer kendimizden geçip fazla gürültü yaparsak bunu başkaları da tahmin edebilir."

Jess onun bu sözlerini etraflıca düşündü. "Şu an beni vazgeçirmeye çalışıyorsun. Acaba kararını değiştiren kişi ben değil de sen olabilir misin?"

Jess, Alistair'ın kendisine arzuyla baktığını göz önünde bulundurduğunda durumun bu olmadığını biliyordu ama yine de onun neden böyle davrandığını çözememişti.

"Seni uzun zamandır istiyorum," dedi Alistair kısaca. "Arzu duyduğun birisiyle beraber olamamanın nasıl bir duygu olduğunu öğrendim. Ama yaptığın şeyden emin olmalısın. Kim olduğunu, benim kim olduğumu ve konumunu iyice düşünmelisin. Bu eşiği geçtiğimiz takdirde neler yaşayacağınızı bir düşün. Bu kamaradan saçın başın

dağılmış ve tatmin olmuş bir halde çıkacağını düşün. Akşam yemeğinde, etrafın yüzüne bakar bakmaz bugün sana saatler boyu, defalarca sahip olduğumu anlayacak adamlarla dolu bir halde karşına oturacağını düşün."

Alistair'in kullandığı bu kaba sözler, Jess'i fiziksel anlamda sarsmış ve asla tahmin edemeyeceği bir şekilde onu tahrik etmişti. Yüzünün alev alev yandığını hissetti. Karşısında duran adam sevgi dolu bir âşık değildi. O bir zamanlar alaycı birisi olmakla tanınan ve kullandığı sözlerle karşısındakini ya büyüleyen ya da paramparça eden bir adamdı. İstediği şeyi elde etmek için her şeyi yapabilecek bir adamdı. Ve bu adam onu arzuluyordu. Bunu bilmek Jess'in sarsılmış güvenini güçlendirmişti.

Alistair aralarındaki mesafeyi kapadı. "Yaptığın şeyden emin olmalısın, Jessica," dedi bir kez daha. Sesi sert ve kararlıydı. "Sen hazır olana dek bekleyebilirim."

"Artık daha fazla beklemek istemiyorum." Jess hızla ayağa fırlayıp ona en yakın sandalyeyi işaret etti. "Oturun, Bay Caulfield. Artık size sahip olmamın zamanı geldi."

BÖLÜM 13

Alistair derin bir nefes alarak göğsünü şişirdi, sonra da hızla nefes verdi. Topuklarının üzerinde dönerek sandalyeye yürüdü. Oturmadan önce ceketini çıkardı ve onu sandalyenin arkasına astı. "Yaptığımız anlaşmaya göre benim mantığın sesi olmam gerekiyor. Görgü kurallarına harfiyen uyan, kusursuz bir kişi olmalıyım."

Jess onun cinsel arzu uyandıran hareketlerine hayranlık duyarak Alistair'ı seyretti. Onun gergin kaslara sahip sırtına da bayılmıştı ve bu sırtı çıplak görmek için sabırsızlanıyordu. "Bunu yapmakta serbestsin ama beni etkilemeyi başaramayacağını da bilmelisin. Öte yandan bahisleri kaybetmekten hoşlanmadığının da farkındayım."

Alistair ellerini dizlerinin üzerine koyarak bekledi. Onun bu gergin bekleyişi mahmur bakan gözlerine de yansımıştı. Bacaklarının arasında duran sertleşmiş erkekliğini fark etmek mümkündü ve bu manzara Jess'in nefesini hızlandırmıştı.

"Bu durum şu an için geçerli değil. Seni yatağa atabilmek için tüm servetimden vazgeçmeye hazırım; aramızdaki bahsi kaybetmek bu ayrıcalığa sahip olmanın karşılığında ödenecek komik bir bedel sadece."

Bu arzu dolu sözler Jess'in yüreğinin sıkışmasına, üzerindeki korsenin göğüslerine dayanılmaz bir baskı yapmasına neden oldu.

Korsesinden bir an önce kurtulmak isteyerek Alistair'ın yanına gitti ve ona arkasını döndü. "Yardım et bana."

Alistair'in dokunuşu onun daha fazlası için duyduğu arzuyu bastıramayacak kadar hafifti.

Elbisesinin arkası çözüldüğünde Jess vücudunun alev alev yanmaya başladığını ve başının döndüğünü hissetti. Alistair'ın teninin kendine has, egzotik kokusu her nefes alışında burun deliklerinden içeri sızıyordu. Jess onun da kendisi gibi alev alev yandığını biliyor ve genç adamın çıplak vücuduna dokunmak, üzerine burnunu ve dudaklarını bastırmak için dayanılmaz bir istek duyuyordu.

Alistair, Jess'in üzerindeki elbiseyi omuzlarından sıyırıp çıkardı ve onu yere bıraktı. Ardından doğuştan sahip olduğu el becerisiyle korsesini gevşetti. Jess kendisine daha önce de zevk veren bu elin dokunuşlarını en canlı haliyle hatırlamaya devam etmiş ve hep hayalini kurmuştu.

Alistair onun korsesini kalçalarından sıyırmasına yardım etti. Jess engellerinden kurtulduğunu ve tuhaf bir şekilde özgürleştiğini hissederek korsesini çıkardı.

Alistair, "Jess," diye fısıldadıktan sonra kollarını onun vücuduna doladı ve burnunu sırtına sürttü. İri elleri göğüslerini avuçladı ve sert ama dikkatli bir hareketle dokunuşlarının özlemini çeken tenini yoğurmaya başladı.

Jess küçük bir çığlık koparırak gözlerini kapadı ve başını geriye attı. Alistair'a teslim olmak için duyduğu arzu neredeyse dayanılmazdı ama o yine de kendini tutmayı başardı. Buna izin verdiği takdirde Alistair kontrolü ele alırdı ve o böyle olmasını istemiyordu. Alistair o güne dek yatakta kendilerine hizmet edilmesini bekleyen kadınlardan yeterince nasibini almıştı. Jess bir önceki gece sarf ettiği sözlerin ardından bu kadınlar gibi davranmak istemiyordu. Zevk vermeyi ve Alistair'in bu zevki doya doya tatmasını istiyordu.

Alistair'ın kollarında dikkatli bir şekilde döndü ve açık duran bacaklarının arasına yerleşti. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve kendisini erkekleri tahrik edip baştan çıkaran bir kadınmış gibi hissetmesine neden olan o öpücükleri yeniden tatmak isteyerek dudaklarını dudaklarına bastırdı. Alistair'ın elleri belinin etrafını sarıp onu kendine çekti.

"Burak da sana zevk tattırayım," diye fısıldadı Jess, genç adamın dudaklarına doğru. "Geçen sefer bunu yapmama izin vermemiştin..."

"Aradan yedi yıl geçtikten sonra benden saburlı olmamı isteyemezsin."

Jess parmaklarını onun ipeksi, gür saçlarının arasında gezdirdi. "Yedi yılın yanında birkaç dakikanın lafı mı olur?"

Alistair inleyerek başını arkaya attı ve ateşli bir arzuyla Jess'e baktı. Onun gibi yakışıklı ve şehvet düşkünü adamın bu hareketiyle kendisini tahrik etmiş olması Jess'i fazlasıyla şaşırtmıştı. O buz gibi soğuk olmakla tanınan bir leydiydi ama Alistair'dan onun bile eriyip gevşemesine neden olacak erotik bir sıcaklık yayılıyordu.

Jess parmak uçlarını onun koyu renkli, kavisli kaşlarının üzerinde gezdirdi. İnsanın aklını başından alan gözleri ve gür kirpiklerini çevreleyen kaşlarının biçimi ona muzip bir hava katıyordu. Jess başparmaklarını onun bir heykele aitmişçesine kusursuz bir biçime sahip elmacık kemiklerinde dolaştırdı ve dudaklarını zarif görünümlü burnuna bastırarak ürpermesini sağladı.

"Tanrım, Jess," dedi Alistair boğuk bir sesle. "Niyetin beni öldürmekse lütfen merhamet et ve bunu bir an önce yap. Bana böyle işkence etmekten vazgeç."

Jess geri çekilip genç adamın kravatının düğümünü çözmeye başladı. "Daha yeni başladık."

"Beni çıldırtmak üzeresin." Alistair onu kalçalarından tutup kendine doğru çekti ve sertleşmiş meme ucunu alev alev yanan ağrının

içine aldı. Bunu yaparken dudaklarından arzu dolu, kaba bir inilti döküldü ve Jess genç adamın kavrayışıyla öne doğru eğildi.

Aralarında üzerindeki kombinezonun ince kumaşı olmasına rağmen, bu dokunuş Jess'in tenini alev alev yakmıştı. Kadınlığının doyumsuz bir açlıkla kasıldığını hissederek kendini geriye attı ve bir çığlık attı. Dizlerinin bağı çözüldüğü sırada, Alistair'in omuzlarından destek alıp doğruldu. Alistair'ın dilinin merhamet bilmeyen bir ustalıkla teninde dolaşması, Jess'e onun dudaklarının kadınlığının üzerinde dolaştığı anı hatırlatmıştı. Arzuyla büyüyen göğsünün ucu kızardığında Alistair aynı ilgiyi diğer göğsüne göstermeye başladı. Jess tahrik olmanın verdiği o sıcak ıslaklığı hissetti. Kadınlığı aldığı zevki memnuniyetle karşılayarak ıslanmaya başlamıştı.

Dudaklarından bir inilti döküldü. "Seni çırılçıplak görmek istiyorum. İçimde olduğunu hissetmek istiyorum."

Alistair inleyerek onu serbest bıraktı. "Ah, hissedeceksin aşkım. Erekliğimi sonuna dek içinde hissedeceksin. Daha önce hiç bu kadar sertleştiğimi hatırlamıyorum. Kadınlığını tamamen doldurup seni defalarca doyuma ulaştıracağım."

Alistair yeleğinin fil dişi düğmelerini çözdü ve hızla üzerinden çıkardı. Son derece etkileyici ve zarif bir hareketle ayağa kalktığında, Jess vücudunun kendisine tamamen yabancılaştığını hissederek titrek bacaklarıyla geriye doğru bir adım attı. Duyguları karmakarışık olmuş, bedeni bir şehvet ve arzu yumağı haline dönmüştü. Bacakları duyduğu istekle ağırlaşmamış olsaydı, yaşadığı korku yüzünden oradan kaçardı.

Yedi yıl. Alistair'a duyduğu istek sanki bütün bu sürece boyunca içten içe kaynamış ve patlamak için onun dokunuşlarını beklemişti. Şimdi kızgın dalgalar halinde vücuduna yayılıyor, tenini dağlıyor ve az sonra üzerinden çıkacak olan kombinezon ve iç çamaşırının ağırlığını dayanılmaz bir işkence haline dönüştürüyordu. Ama şu an onları çıkarmaya cesareti yoktu. Zaten yeterince savunmasızdı. Tamamen

çıplaktı. O güne dek sahip olduğu bütün kalkanlar –sert tavırları, iğneleyici cevapları ve kusursuz davranışları– elinden alınmıştı. Bu kalkanların ardında nasıl bir insan olduğunu bilmediği için şimdi kendini çıplak ve savunmasız hissediyordu. Jess'in yaşadığı bu duygu karmaşasını fark edemeyecek kadar keyifli olan Alistair kravatını çözüp bir kenara fırlattı. Hemen ardından gömleğini başının üzerinden çekip çıkardı. Tam elini pantolonunun arasındaki açıklığa götürmüştü ki Jess ona engel oldu.

"Dur," dedi karşısında duran manzara karşısında yutkunarak. Alistair giyinikken nasıl son derece zarif duruyorsa, üzerinde giysiler olmadığında da tam bir erkek gibi görünüyordu. Vücudunun her noktasının güneşin dokunuşlarına maruz kaldığını gösteren bir renge sahip olması, onun çoğunlukla üzerinde gömlek olmadan dolaştığını, güçlü pazıları ve gergin karın kaslarıysa emrindeki adamlara sık sık yardım ettiğini söylüyordu.

Jess ayaklarının onu istem dışı bir hareketle ileri taşıdığını hissetti ve Alistair'a dokunabilmek için elini kaldırdı. Avucunu onun sıcak tenine bastırdığında, bedeninin baştan aşağı titrediğini hissetti. Kalbi yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. Alistair çok etkileyici ve güçlü bir erkekti. Duyduğu arzu somut bir varlıkmışçasına belirgindi; kasları sert ve nefis görünüyordu.

Jess onun böylesine erkeksi bir güce sahip olması karşısında heyecan duydu ve büyük bir arzuyla bu saf, erkeksi gücün kendisine zevk vermeye odaklandığını hayal ettiğinde bir kez daha baştan aşağı titredi.

Alistair onun bileğini tuttu. "Sana duyduğum arzu canımı yakıyor."

Alistair'ın zayıf kavrayışından kurtulup genç adamın omuzlarına dokunarak, "Ben de farklı bir durumda değilim," diye fısıldadı Jess. İki elini birden onun geniş omuzlarının kıvrımlarında dolaştırdıktan sonra pazılarına indi ve parmaklarını tenine bastırdığında dirençle

karşılaştı. Alistair sıcacık bir mermer gibiydi. Jess hiç acele etmeden onun vücudunun her noktasına dokunmak, burnunu tenine sürtmek ve kokusunu ciğerlerine çekmek istiyordu. Ona *sahip olmak* istiyordu. Şu an onu dünyadaki her şeyden daha çok istiyordu. Jess yıllardır bastırdığı cinsel arzunun kendisini tamamen esir aldığını hissetti. Bu genç adam, onu sahip olduğu tüm kalkanlardan yoksun bıraktıktan sonra elinde kalan tek şey, Alistair için duyduğu açlık ve arzu olmuştu.

Jess avuçlarını onun kaya gibi sert karın kaslarının üzerinde gezdirdiği sırada, Alistair ellerini vücudunun iki yanında yumruk yaptı. "Bana duyduğun arzuyla ıslandın mı? Erkekliğim henüz seni doldurmadığı için kendini bomboş mu hissediyorsun?"

Jess kadınlığının şehvetle kasıldığını hissederek başını salladı.

"İzin ver de içini doldurayım," diye mırıldandı Alistair onu günaha girmeye teşvik ederek. "Üzerinde gidip geleyim ve seni doyuma..."

"Henüz değil." Jess önce ona zevk vermek istediği için kendi alacağı zevki erteledi ve kollarını boynuna dolayıp ona iyice yakınlaştı. Dilini onun sertleşen meme ucunda dolaştırmaya başladı.

Alistair gürültüyle nefesini bıraktı ve genç kadının teninin morarmasına neden olacak kadar sert bir şekilde Jess'in kalçalarını avuçladı. "Az sonra seni duvara yaslayıp sana sahip olacağım."

"Bir önceki gece sergilediğin o hayranlık uyandırıcı iradeye ne oldu?"

"Sarhoştun. Sevişmeye başlasak bile sana gerçek anlamda sahip olamayacağımı biliyordum. Ama artık... geri dönüş yok. Çok uzun zamandır seni istiyorum ve şimdi sana sahip olmama sadece dakikalar kaldığını biliyorum."

"*Alistair.*"

"Lanet olsun, elimden geldiğince medeni davranmaya çalışıyorum." Alistair dudaklarını onun alnına bastırıp Jess'e sert ve hızlı bir

öpücük verdi. "Seni zorla güverteye sürükleyip çılgına dönmüş, vahşi bir hayvan gibi üzerinde gidip gelmemek için kendimi zor tutuyorum. Neticede ben bir erkeğim, hem de pek çok zaafı olan bir erkek ve aramızda yaşanacakların ne kadar güzel olacağını biliyorum. Asla durmak istemeyeceğim; bu yüzden başlamak için sabırsızlanıyorum."

Jess durdu. Nefesi Alistair'ın tenine değiyor, yüreği genç adamın duyduğu beklentinin ağırlığıyla sıkışıyordu. Alistair'ı hayal kırıklığına uğratırsa perişan olurdu. Bunun olmasına asla izin veremezdi. Alistair bu ilişkiden büyük zevk almayı umuyordu ve kendisi de ona bu zevki yaşatmaya kararlıydı. Elini genç adamın pantolonuna uzatıp düğmelerini çözmeye başladı.

Alistair saçlarına uzandı ve buklelerini tutan tokaları çıkarmaya başladı. "Saçlarının vücudumun her noktasına dokunduğunu hissetmek istiyorum. Erkekliğimi sonuna dek içine sokarken onları ellerime dolayıp seni olduğun yere sabitlemeyi diliyorum."

Jess nihayet iç çamaşırına ulaştı ve titreyen ellerini erkekliğinin etrafına sardı. Kavrayışı Alistair'ın inleyip irkilmesine neden oldu.

"Ateş gibi yanıyorsun," dedi Jess, sıcaklığının tenini dağladığını hissederek. Ardından üzerindeki engelleri çıkarıp Alistair'ın erkekliğini serbest bıraktı. Erkekliği tüm ağırlığıyla Jess'in avuçlarının arasına düştüğünde Alistair'ın boğazından vahşi bir inilti koptu.

Jess derin bir nefes alıp büyük bir arzuyla kendisine doğru hamle yapan bu olağanüstü penise baktı. Belki Alistair'ın vücudunun her açıdan mükemmel olacağını önceden tahmin edebilirdi ama bu konuda büyük bir dezavantaja sahipti. O güne dek hep aynı adamı görmeye alışmıştı ve günün birinde bir başka erkekle bu kadar samimi olabileceği aklının ucundan bile geçmemişti.

Parmakları bakışlarının izinden gidip dikkatle Alistair'ı keşfetti. Erkekliğinin dimdik durmasını sağlayan kalın damarların girintili çıkıntılı kıvrımlarına dokundu. Alistair fızlasıyla tahrik olmuştu.

Hayaları büzülmüştü ama onlar da en az penisi kadar etkileyici bir şekilde hazır görünüyordu. Penisi, sahip olduğu özgüven ve kibrini haklı çıkaracak şekilde fazlasıyla büyüktü. Jess kadınlığının onu içine almaya yeterli olup olamayacağından şüphe etti; hem uzun hem de kalındı.

"Bir şeyler söyle," dedi Alistair boğuk bir sesle. "Bana onu arzuladığını söyle."

"Bu arzumu göstermeyi tercih ederim." Jess dudaklarını yalayarak dizlerinin üzerinde yere çöktü.

"Jessica."

Genç adamın ismini hırıltılı bir sesle söylemesi Jess'i heyecanlandırmış, dizlerinin altındaki sert ahşap zeminin verdiği rahatsızlığı bile unutturmuştu. Alistair olduğu yerde duruyor, ellerini onun saçlarının arasında gezdiriyordu. Göğsü hızlı hızlı inip kalkıyordu ve karnının üzerinde parlak bir ter tabakası belirmişti.

Jess ona bu şekilde zevk vereceğinden emindi. Dudakları aralandı. Alistair'ın kalın erkekliğini sulanan ağzının içine aldı.

"Lanet olsun," diye inledi Alistair şiddetli bir şekilde sarsılarak.

Jess dilinin etrafının yavaş yavaş sıcak meniyle dolmaya başladığını hissetti. Jess, genç adamın tadını alınca inledi ve bu yoğun tadı daha fazla alabilmek için onu emmeye başladı.

"Evet... Jess. Evet." Alistair, Jess'in yüzünü ellerinin arasına almış, onun yanaklarını okşuyordu. "Hep bu anın hayalini kurmuştum. Bana bunu yapmanı öyle çok arzuluyordum ki neredeyse aklımı yitireceğimi düşündüm."

Alistair kalçalarını oynatarak, Jess'in durmaksızın onu emen ağzına erkekliğini sokup çıkarmaya başladı. Güzel yüz hatları arzuyla sertleşmiş, mermerden yontulmuş kadar kusursuz olan elmacık kemiklerinin etrafındaki teni iyice gerilmiş ve tahrik edici dudakları acı

verecek kadar yoğun bir zevk hissettiği için büzülmüştü. Gözlerinde ve dokunuşunda yoğun bir hassasiyet olmasa Jess onun bu vahşi arzusundan korkabilirdi.

Alistair'ın bir önceki gece kendisine sunduğu hizmeti yeniden yaşayıp, onun parmaklarının ve dilinin neler hissettirdiğini bir kez daha hatırlayan Jess'in kızaran vücudunda ter damlacıkları birikti. Genç adam o gece dilini ve parmaklarını kadınlığının içinde gezdirmişti. Jess duyduğu zevkten çıldıracak gibi olmuştu. Şimdi aynı zevki ona da yaşatmak ve hafızasında benzer şekilde kalıcı bir iz bırakmak istiyordu.

Jess bir eliyle onun dar kalçasını kavradı, diğer eliyle de hayalarını avuçladı. Hayalarını elinde tartıp parmak uçlarını tahrik edici okşayışlarla gerilen derisinin üzerinde dolaştırdığında, Alistair şiddetli bir şekilde sarsıldı ve dudaklarından dökülen küfür yarım kaldı. Jess'in dili de boş durmuyor, penisinin iri başında dolaşıyor, ardından altındaki hassas deriyi yalıyordu.

"Tanrım!" diye haykırdı Alistair. Karın kasları kasılıp titredi. "Em beni, Jess... beni daha da içine al... evet, işte böyle!"

Jess onun titrediğini hissetmek, küfürler savurduğunu duymak için kalın erkekliğini avuçladı. Alistair büyüleyiciydi ve dünyayı umursamayacak kadar rahat davranması da gizemli bir şekilde tahrik ediciydi. Jess bacaklarını sımsıkı birbirine bastırdı. Bu vücudunun, ilgi görmeyi bekleyen teninin duyduğu dayanılmaz acı ve gerginliği dindirebilmek için verdiği bir tepkiydi. Arzuyla titrediğinin ve kadınlığının ıslandığının farkında olmak canını yakıyordu. Ama yaptığı işe devam etmek, Alistair'ın rahatladığı anı aralarında hiçbir engel olmadan görmek ve doyuma ulaşırken yüzünde belirecek ifadeyi en ince ayrıntısına dek zihnine kazımak istiyordu. Beklediği bu anın giderek yaklaştığının farkındaydı. Kendini sınır, engel, kural ya da kanun tanımayan bam-

başka bir kadın, evcilleştirilmesi mümkün olmayan, vahşi ve güçlü bir dişi gibi hissediyordu.

Alistair'ın nasır tutmuş başparmakları onun gerilen dudaklarının etrafında dolaştı. Jess, penisini içine alabilmek için ağzını sonuna dek açmış ancak bu pozisyonda olmaktan biraz rahatsızlık duymuştu. Benedict'le hiç bu şekilde sevişmemişlerdi. Kocası evlilikleri boyunca ona hep nazik ve özenli davranmıştı. Sevişmelerinde de benzer bir şekilde sevgi ve şefkat hâkimdi. Oysa Alistair zevk alırken aralarında güçlü bir yakınlık doğacak kadar rahat ve vahşi davranıyordu. Jess daha önce hiç kimseyle böyle bir yakınlık kurmamış, kimseyle arasında böylesine güçlü ve güzel bir bağ oluştuğunu hissetmemişti.

"Boşalmak üzereyim," dedi Alistair boğuk bir sesle. "Ah, Tanrım... eşsiz dudakların var..."

Jess'in başını sabit tuttu ve ihtiyaç duyduğu şeyi aldı; genç kadın onun bacaklarına sarılıp erkekliğini daha sert bir şekilde emene ve dilini ateşli bir çaresizlikle penisinin başının etrafında dolaştırana dek kalçalarının hareketlerini hızlandırdı. Çıkardığı sesler, dünyayı umursamayan inleyişleri ve boğuk övgüleri Jess'i de orgazmın eşiğine getirdi.

Kalçalarını bir kez daha yukarı kaldırıp, "Evet!" diye inledi, genç adamın penisinden sızan meniler Jess'in dilinin etrafına dolmadan hemen önce.

Yaptığı her şeye hâkim olan o duygu yoğunluğuyla nihayet doyuma ulaştı. Başını geriye atıp boğuk bir iniltiyle Jess'in ağzına dolarken boynundaki damarlar belirgin bir şekilde kabarmıştı. Jess o boşalırken ellerini hızla penisinin üzerinde gezdirdi. Vahşi bir gururla bunu hak ettiğini düşünerek genç adamın tüm şehvetini ve açlığını doyurmak istiyordu.

Genç adam gergin vücudu yavaş yavaş rahatlamaya başladığı anda Jessica'yı koltuk altlarından tutup ayağa kaldırdı.

"Jessica." Onu kucağına aldı ve yatağa taşıdı.

***

Alistair dizlerinin bağının çözülmesine neden olacak kadar güçlü bir orgazm yaşadıktan sonra Jessica'yı sımsıkı göğsüne bastırdı. Tıpkı az önce kendisine yaptığı gibi genç kadını zevkten çıldırtmak için yanıp tutuşuyordu. Erkekliğinin küçüldüğünü hissediyordu. Saç diplerinden akan ter ensesinden aşağı süzülüyordu. Az önceki boğuk inlemeleri yüzünden sesi kısılmıştı.

Daha önce hiçbir şeyin bu kadar harika hissettirebileceğini düşünmemişti. Jess tadını almak için sabırsızlanıyormuş gibi sızlayan penisini emmiş ve reddedildiği takdirde ölecekmiş gibi inleyerek onu elinde tutmuştu; sanki Alistair'ın onu reddedebilmesi mümkünmüş gibi. İçinde bulundukları gemi batsa bile Alistair Jessica'dan uzaklaşabileceğinden emin değildi.

Ellerini onun saçlarının arasına gömen Jess'in nefis vücudu kıvranarak vücuduna sürtünüyordu. Alistair onu yatağın ucuna oturttu ve kombinezonunu başının üzerinden çekip aldı. Kumaşı bir kenara fırlattı ve dikkatini onun düzensiz nefesleriyle uyumlu bir şekilde inip kalkan dolgun göğüslerine çevirdi. Bu nefis göğüsleri avuçlarının arasına aldı ve başparmaklarıyla sertleşip dikleşen uçlarını okşamaya başladı. Jess ağırlığını dirseklerine vererek geriye yaslandı. O güzel yüzü kızarmış, gri gözleriyse neredeyse siyah görünecek kadar kararmıştı. Altın rengi, gür saçları darmadağın olmuş bir halde omuzlarına dökülüyordu. Mahmurlaşmış gözleri ve duyduğu zevki yansıtan bu haliyle Alistair'ın o güne dek gördüğü en güzel şeydi.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Alistair, göğüs ucunu ağzına almak için onu geriye doğru iterek. Jess'in sadece kendi zevkini düşünmemiş olması onun için kelimelere dökülemeyecek kadar büyük bir anlam taşıyordu. Genç kadın, Alistair'ın ondan uzun zamandır beklediği şeyleri cesaret verici bir hevesle bol bol sunmuştu.

Alistair'ın dili Jess'in gergin meme ucunun etrafında dolaşıyor, dudakları tenini kasten ağır ağır emiyordu. Onu tahrik ediyordu. Daha fazlasını istemesine sebep oluyordu.

"Alistair..." Jess'in hırıltılı sesi teslim olduğunu söylüyordu. Artık ne direnecek, ne tedbir alacak ne de temkinli davranacak gücü kalmıştı. Alistair onun böyle özgürce kollarının arasına girmesine sebep olan şeyin ne olduğunu bilmiyordu ama bunun sebebini çözmek için ileride bol bol zamanı olacaktı. Şu an tek istediği onu kollarının arasında kendinden geçirmek, doyuma ulaşırken ismini haykırdığını duymaktı.

Alistair'ın iz süren parmakları genç kadının bacaklarının arasına ulaşıp iç çamaşırından içeri girdi ve kadınlığının memnuniyet verici bir şekilde ıslak olduğunu keşfetti. Ardından bacaklarını araladı ve kadınlığının ipeksi dudaklarının arasından kayan iki parmağını içine soktu. Jess onu içine almaya hazırdı; hem de fazlasıyla. Sıcak bir ıslaklıkla kaplı kadınlığı onu içine almayı bekliyordu. Alistair parmaklarını yavaş hareketlerle onun içine sokup çıkarmaya başladı ve kadınlığının arzuyla teninin etrafını sardığını hissedince dişlerini sıktı. Göğsünü sert bir şekilde emdikten sonra onu serbest bıraktı.

Jess'in kolları yana düştü. Şehvetli bir melek gibi sere serpe Alistair'ın koyu kahverengi yatak örtüsünün üzerinde yatıyordu. Alistair doğrulup ellerini onun dizlerinin üzerine koydu ve bacaklarını iyice araladı.

"Çok güzel," dedi, arzu dolu gözlerle Jessica'nın bacaklarının arasında duran pembe kadınlığına bakarak. Çok kısa bir süre için üzerlerindeki diğer giysileri de çıkarmayı düşündü ama sonra bundan vazgeçti; bu önemli değildi, şimdi onu spermleriyle ıslatıp zevkten hareket edemeyecek hale getirecekti.

Penisini tutup başını aşağı doğru çevirdi ve hassas ucunu Jess'in kadınlığının bir çiçek yaprağı kadar yumuşak dudaklarında gezdirmeye başladı. Bu harika duygu sanki dakikalar önce heyecan verici bir

orgazm yaşayan kendisi değilmiş gibi penisinin tekrar sertleşmesine neden oldu.

"Hâlâ sertsin," diye fısıldadı Jess dirseklerinin üzerinde doğrularak.

"Senin için her zaman hazırım. Gün boyu üzerinde gidip gelmeyi planlıyorum," dedi Alistair gizemli bir sesle. "Gece de öyle."

"Bana gerçekten böyle bir güce sahip olduğunu ispatlamanı bekliyorum."

"Yoksa bana meydan mı okuyorsanız Leydim?" Alistair gülümsercesine dişlerini gösterdi. "Bu tür şeylere nasıl bir tepki verdiğimi biliyorsunuz."

Erkekliğinin kalın başını Jess'in bir yıllık inziva neticesinde daraldığı için direnç gösteren küçük yarığından içeri soktu. Daralan kadınlığını genişleterek içine girdiği anda, Jess küçük bir çığlık attı. Alistair boğazından kopan zevk dolu, vahşi iniltiyi bastırdı ve derin, sert bir hamleyle genç kadının rahmine dek girmemek için kendini zor tuttu. Bu, Jess'i ona sahip olduğunu tüm duyularıyla hissetme zevkinden mahrum bırakacak kadar hızlı bir hamle olurdu. Oysa Alistair onun, erkekliğinin her noktasını hissetmesini, kadınlığının derinliklerine girdikçe zevkten kıvranmasını ve hayalarına dek içine girdiği her darbenin hazzını hatırlamasını istiyordu.

Bu yüzden Jess'i yatağa sabitledi, bakışlarını tek vücut oldukları yere kenetledi ve yavaşça onun içine girdi. Aldığı nefes ciğerlerini yakıyor, Jess'in titrek bir kavrayışla erkekliğini saran satensi dokularını hissetmek vücudundaki her sinirin uyarılmasına neden oluyordu. Duyduğu heyecan içini yakıyordu. Kendine hâkim olmak için gösterdiği olağanüstü çabanın fiziksel bir göstergesi olarak sırtından ve göğsünden ter boşandı.

"Çok sıkısın," dedi çatallanan sesiyle. Harcadığı efor yüzünden çenesini sıkmıştı. "Tıpkı bir yumruk gibi... çok sıcak ve sıkısın..."

Jess, Alistair yavaş darbelerle kadınlığının daha da derinlerine girip çıkça alt dudağını ısırıyor ve huzursuzca kıpırdanıyordu. "Ne olur, huzlan artık."

Alistair birden öne doğru eğilip dişlerini onun omzuna geçirdi. Bu ardında bir iz bırakacak kadar sert ama tenini kesmeyecek kadar hafif bir ısırıktı.

Jess inleyerek vücudunu onun ağzına doğru yaklaştırdı. Bu hareket, penisinin başını çekiştirip emen ve kendini sonuna dek içine gömmesini isteyen arzu dolu kadınlığının neden olduğu bir refleksti. *Tek vücut olana dek.* Alistair'ın en hassas uzvuyla onun kadınlığı arasında en ufak bir engel bile kalmayana dek. Alistair o güne dek hiçbir kadına kondomla korunmadan sahip olmamıştı. Bu onun için bir ilk olacaktı. Bu ilki Jessica'yla; ilk gördüğü andan beri ona sahip olmayı arzuladığı kadınla yaşayacaktı.

Sakin bir ritimle ileri geri hareket eden Alistair ağırlığını destekleyebilmek için Jessica'nın bacaklarında duran ellerini çekti ve onları yatağın üzerine koydu. Jessica serbest kalmasını sağlayan bu ani fırsatı değerlendirerek bacaklarını onun beline doladı ve vücudunu kendine doğru çekti. Alistair'ın erkekliği sonuna dek içine girdiğinde boğazından onun adını söyleyen bir inilti koptu.

Alistair kontrolünü kaybetmemek için hiç kıpırdamadan olduğu yerde durdu. Jessica'nın gerilen vücudunun, ritmik bir şekilde zonklayan kalın erkekliğine uyum sağlamasını beklemeye çalıştı. Jessica ruhunun derinliklerini yansıtarak büyüyen ve ışıl ışıl parlayan gözleriyle ona baktı. Buz gibi soğuk ve gururlu olmasıyla tanınan o kadından eser kalmamıştı. Alistair'ın altında zevk ateşiyle kavruluyor, bütün o yapmacık ve mesafeli tavırları birer birer eriyordu. Yüzünde Alistair'ın daha önce hiçbir kadında görmediği ve aynı zamanda kendi duygularını da yansıtan bir ifade vardı; derinden sarsılmış, ruhunu tamamen açmış ve kaçacak bir yeri kalmamıştı.

Jessica vücudunu yukarı doğru kaldırıp onun sımsıkı kenetlenmiş çenesini öptüğünde, Alistair içinde ruhunun derinliklerine dek onu sarsan bir hareketlilik hissetti. Bu anı yaşamak için yedi yıldır beklemiş olmanın verdiği heyecan yüzünden yanıp tutuşuyordu ama o bu vahşi arzuyu yumuşak ve tatlı, tek bir öpücükle yatıştırmayı başarmıştı. Alistair içindeki şiddetli arzuya rağmen onun bu sevgi dolu hareketiyle altüst olmuştu. Terle ıslanan yanağını onunkine bastırdı ve burnunu teninde dolaştırarak seksin, şehvetin kokusunu içine çekti.

Tam da tahmin ettiği gibi, Jess'in teni mükemmel bir şekilde kendisininkiyle uyumluydu. Alistair'ın güzel ve kusursuz Jess'i. O tek bir ezici bakışıyla bir oda dolusu coşkulu insanı etkisi altına almayı başarabilen bir kadındı. Buna rağmen kadınları mümkün olan en şehvetli şekilde tatmin etmek için tasarlanmış bir vücuda sahip olan bir erkeği de sonuna dek içine alabiliyordu.

Alistair bu kadının kendisine Tanrı'nın bir lütfu olduğunu söylemekle hiç de abartmış sayılmazdı. İri erkekliğinin kadınlara nasıl bir zevk verdiğini keşfettikten sonra bunu hep kendine fayda sağlayacak bir araç olarak kullanmıştı. Ama beraber olduğu kadınların hiçbiri ona uygun değildi. Oysa o ve Jessica birbirleri için yaratılmışlardı. Her ne pahasına olursa olsun bu gerçeği Jessica'nın da keşfetmesini sağlayacaktı.

Alistair dilini onun kulağında dolaştırdığında ıslak kadınlığının erkekliğini sararak tepki verdiğini hissetti. "Mükemmel bir uyum," diye fısıldadı, kendini tekrar yatağa bırakan Jessica'nın üzerine abanarak. "Bir bütünün iki yarısı gibi."

Jess, Alistair'ın kollarına tutunup alt dudağını yaladı ve onun daha da derinlere ulaşabilmesi için kalçalarıyla küçük daireler çizdi. "Lütfen," diye yalvardı bir kez daha. Onun bu boğuk mırıltısı Alistair'ı âdeta kendinden geçirmişti.

Avuçlarını yatağa bastırdı ve kadınlığının penisine tutunduğunu hissetmenin tadını çıkararak kendini yavaşça geri çekti. Ardından kendisine direnen dar yarığı zorlayarak tekrar içine girdi. Jessica başını arkaya atıp gözlerini kapadı ama Alistair buna izin veremezdi. Jessica henüz kendinden geçmemeli, yaklaşmak üzere olduğunu hissettiği doyum anını mutlaka görmeliydi. Az sonra serbest kalacak olan menilerinin baskısı hayalarını zorlayıp erkekliğinde nabız gibi atıyor, onu altında yatan kadının içine boşalmak üzere olduğu konusunda uyarıyordu. Alistair, Jessica'nın kendisine zarar verebileceğini bildiği halde geri çekilmedi. Jessica artık geçmişte kalan o gece onu tuzağa düşürmüş, ona çaresi olmayan bir büyü yapmıştı. Şimdi Alistair'ın başka şansı kalmamıştı. Jessica'yı onun için tek seçeneğin kendisi olduğuna bir şekilde ikna etmek zorundaydı.

Kollarını Jessica'nın omuzlarının iki yanına koyup başını avuçladı ve onu yatağa sabitledi. Dokunuşunun şiddetini artırabilmek için öne doğru eğilerek dudaklarını onunkilere bastırdı. Jess genç adamın bileğini tuttu ve vücudunu kıvırarak bedenini ona doğru itti. Üzerlerindeki ter vücutlarını birbirine yapıştırıyor, yeni bir şehvet katmanı gibi ateşli sevişmelerine yardımcı oluyordu. Alistair ve Jess uyumla hareket etmeye başlayıp mükemmel bir ritim tutturdular. Jess tırnaklarını Alistair'ın sırtına geçirdi, genç adam Jess'i dudaklarının birbirinden ayrılması ölümü olurmuş gibi öptü. Dili erkekliğiyle aynı anda ağzına girip çıkıyor, ikisi birden onu zevkten çıldırma noktasına getirmeye çalışıyordu. Alistair onu vahşi bir arzuyla *istiyor*, kendini bunun için her şeyi yapacak kadar çıldırmış gibi hissediyordu.

Jess'in ateşli kıvranışlarının her detayını zihnine kazıyarak kalçalarını hareket ettirdi ve bir kaya kadar sert olan penisini kadınlığından içeri soktu. Onu altında zevkle titretecek kadar hassas bir noktasını buldu ve bu keşfinden sonuna kadar faydalanarak kalçalarının darbelerini o noktaya yöneltti. Jessica'nın doyuma ulaşması ve kadınlığının duvarlarının kasılarak içine girip çıkan erkekliğini sarmasıyla

dudaklarından bir inilti koptu. Büyük bir çaba sarf ederek kontrolünü kaybetmemeye çalıştı; Jessica'dan kendisine yaşattığı zevkin daha fazlasını talep etmeden önce onu tatmin etmek istiyordu.

Darbelerini yavaşlattı ve başını kaldırıp Jessica'nın kendisini zevke teslim etmesini izledi. Artık işi kolaylaşmış, Jessica'nın vücudu kremsi bir ıslaklıkla onun hâkimiyetini kabul etmeye başlamıştı. Genç kadının gözleri mahmurlaşmış, dudakları şişmişti. İsmini fısıldadı... *Alistair.*

Alistair penisinin iyice sertleştiğini hissetti.

"Hâlâ boşalmadın... Hâlâ..."

"Bütün gün," diye hatırlattı Alistair nefes nefese ve temposunu tekrar hızlandırdı. "Bütün gece."

Jessica parmak uçlarını genç adamın sırtına bastırdı. Bacaklarını kalçalarına sardı. "Evet. Lütfen."

BÖLÜM 14

Jess alnında dolaşan sert parmak uçlarını hissederek uyandı. Kollarından birini Alistair'ın üzerine atmış bir halde yüzüstü yatıyordu. Vücudu harcadığı efordan dolayı ağırlaşmıştı ve ağrıyordu. Uzunca bir süre orada öylece yatıp yanında bir adamla uyanmanın tuhaf gerçekliğini özümsemeye çalıştı. Bu hiç beklemediği bir şekilde hoş bir duyguydu ve sevişmiş olmalarının sonucunda aralarında kurulan özel bağı güçlendiriyordu.

Dışarıda hava kararmak üzereydi. Kamaranın penceresinden içeri sızan güneş ışığı iyice azalmıştı. Jessica saatler boyu sarsıcı orgazmlar yaşamıştı. Bedeninin bu kadar kısa aralıklarla üst üste doyuma ulaşabileceği ya da bir erkeğin vücudunun böyle bir cinsel güce sahip olabileceği aklının ucundan bile geçmezdi. Benedict de bazı geceler ona bir defadan fazla sahip olmuş ama sevişmelerinin arasından hep saatler geçmişti. Oysa Alistair kendini toparlamak için çok az bir zamana... sadece dakikalara ihtiyaç duyuyordu. Alistair bunun sebebini ona duyduğu arzu olarak açıklamıştı. Elbette Benedict'den daha gençti de. Sadece Benedict'den değil, Jessica'dan da daha gençti... ama Jessica şimdi bunu düşünmek istemiyordu.

Şu an en önemli şey Jessica'nın artık onun ateşli bir erkek olmasından korkmamasıydı. Kendisi de ona karşı yanıp tutuşurken

bunu nasıl yapardı? Beth'in ona hissedeceğini söylediği memnuniyet duygusu Jessica'nın hissettiği çok sayıda duygudan sadece biriydi. Yanında yatan bu adama duyduğu ilgi, yüreğinin sıkışmasına neden olacak kadar yoğundu.

Yattığı yerde döndü ve bacağını Alistair'ın üzerine attıktan sonra dudaklarını onun kaslı koluna bastırdı. Alistair'ın boğazından bu öpücüğü onayladığını belirten bir hırıltı koptu. "Seks sayesinde bu kadar uyumlu bir insan haline dönüşeceğini bilseydim," dedi ışıl ışıl parlayan gözlerle, "seni çok daha önce yatağa atardım."

"Bir hafta yeterince kısa bir süre sayılmaz mı?" diye sordu Jessica. Alistair'ın kendisini bu kadar kısa bir süre içerisinde ikna ettiğini dile getirmiş olmak onu biraz tedirgin etmişti.

"O bir haftanın öncesinde yıllar boyu bu anı bekledim." Alistair, Jessica'nın göğsünde duran elini tuttu ve parmak boğumlarını öptü. "Direncini kıran ve seni yumuşatan şey ne oldu?"

"Daha önce birlikteliğimizin pek çok farklı yönü olduğunu göremedim. Seninle bir gönül ilişkisi yaşamanın başımı boş yere derde sokmak anlamına geleceğini düşündüm. Yeni bir aşka yelken açmanın dul bir kadın açısından doğal bir süreç, hayatına yanında eşi olmadan devam edebilmesini sağlayacak bir çeşit tedavi olduğunu bilmiyordum."

Alistair hafifçe onun elini sıktı. "Bunu bugün mü keşfettin?"

Jess başını salladı ve üzerine abanarak ona daha da yakınlaştı. Onun yanındayken kendini huzurlu hissediyordu. Güvenli. Özgür. "Artık zamanı geldiğinde birbirimize düşman olmadan ayrılacağımızı bildiğim için ilişkimizin tadını çıkarmaya hazırım. Ve bu deneyim için daha güçlü ve esnek olmaya da kararlıyım."

"Demek, ben senin için sadece bir deneyim olacağım." Alistair biraz düşünceli gibi görünüyordu. "Bu dostça vedanın ne zaman olacağı hakkında bir fikrin var mı?"

Jessica omuzlarını silkti. "Hiç bilmiyorum. Ve dürüst olmam gerekirse, artık bu tarih beni ilgilendirmiyor."

Alistair daha şimdiden onu pek çok açıdan değiştirmişti. O Jessica için sadece bir deneyim değil, en az Karayipler'e yaptığı bu seyahat kadar sürprizlerle dolu bir macera olacaktı.

"Peki ya beni ilgilendiriyorsa?" diye mırıldandı Alistair.

Bunu kayıtsız bir sesle söylemiş olması, sözlerinin ağırlığını alıp götürmüştü. Jessica bu yüzden biraz acı çektiğini hissetti ama bunu belli etmemek için elinden geleni yaptı. Geçici bir ilişkinin nasıl idare edildiğini bilmiyor olması Alistair'ın suçu değildi ve onun bu ilişkiden pişmanlık duymasına sebep olmak da istemiyordu. "Saçmalama. Her ikimiz de bu ilişkiden ilk sıkılanın sen olacağını biliyoruz."

"Yani ikimizden biri diğerini arzulamaktan vazgeçene dek benim sevgilim olacaksın, öyle mi?"

"Bu işlerin nasıl yürüdüğü konusunda sen benden çok daha bilgilisin."

Alistair hızlı ve maharetli bir hareketle onu sırtüstü yatağa yapıştırdı. Üzerine eğilip dizlerinden tuttuğu bacaklarını iki yana açtı ve aralarına yerleşti. Teninin, Jessica'nın parfümüyle karışan kokusu her zaman olduğu gibi fazlasıyla tahrik ediciydi. "Bana bir kez daha meydan okuduğunun farkındasındır umarım," diye mırıldandı. "Bu defa da seni sonsuza dek büyülemeyi başarıp başaramayacağımı sınıyorsun."

Jessica onu tehlikeli ve günahkâr birisiymiş gibi gösterecek şekilde yüzüne düşen koyu renkli saçların ne kadar güzel göründüğünü düşünerek Alistair'a baktı. Parmaklarını onun kaşında gezdirdi. "Sana sürekli kuyruk sallayan bir metresten kısa süre içerisinde sıkılacağından eminim."

Alistair deneyimli bir hareketle kalçalarını oynatarak penisini kadınlığının girişine yerleştirdi ve hafifçe içine girdi. Zevk sıvısıyla

dolan kadınlığı iyice kayganlaşmıştı ama Jessica yine de daha fazlasını istiyordu; bu onu korkutacak kadar yoğun bir arzuydu. Alistair elini uzatıp klitorisine dokundu ve tüy kadar hafif bir dokunuşla onu okşamaya başladı. Jessica'nın dudaklarından hafif bir inilti koptu. Klitorisi şişmişti ve acıyordu ama bu onun için bir engel sayılmazdı. Kendini bu konudaki hünerini konuşturarak ona zevk vermeye odaklanan Alistair'a teslim etmek istiyordu. Henüz başlangıcın büyüsünü yaşarken bitişler hakkında yapılan bu sohbeti unutmak istiyordu.

Alistair kararlı bakışlarını yumuşatmaya yeterli olmayan tahrik edici bir gülümsemeyle dudaklarını onunkilerin üzerinde dolaştırmaya başladı. "Seni bu sözlerini ispatlamaya davet ediyorum."

Ardından kalçasını kaldırdı ve onun içine girdi. Jessica hiç beklemediği bu ani saldırı karşısında bir çığlık attı. Alistair daha önce onun her duyguyu özümsemesine zaman tanıyarak hep temkinli davranmıştı. Oysa bu seferki hareketi karşı koymasına imkân tanımayan, talepkâr ve cesur bir sahiplenmeydi. Jessica, genç adamın altında kıvranarak kadınlığının derinlerine dek giren kalın penisine yer açmaya çalıştı.

"Bana kuyruk salla," dedi Alistair onu ikna etmeye çalışan gizemli bir sesle. "İlgiye boğ beni. Bunu yap da neler olacağını gör."

Jess tam ona ayrılıklarını hızlandırmaya niyeti olmadığını söyleyecekti ki Alistair içinde gidip gelmeye başladı. Hareketleri hem hızlı hem de çok daha kabaydı. Sertti. Yaptığı her hamleyle Jessica'nın kadınlığının en derin noktalarına dek ulaşıyor, kalın bir sopaya benzeyen muhteşem erkekliğiyle sinir uçlarını okşayarak ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oluyordu. Jessica tırnaklarını sırtına geçirdi ve onu kendine doğru çekti.

Alistair dudaklarını Jessica'nın şakağında gezdirdikten sonra yanağını yanağına sürterek yüzünde biriken ter damlacıklarını onunla paylaştı.

"Bu defa seni becereceğim, Jess," diye fısıldadı. "Seni bunca zaman hayalini kurduğum şekilde zevke kavuşturacağım."

Jessica'ya verdiği sevgi dolu öpücük, boğuk bir sesle söylediği bu kaba tehdide tamamen ters düşüyordu. Jessica iyice tahrik olduğunu hissetti. Alistair onun dizini tutup bacağını havaya kaldırdı ve kendine daha büyük bir yer açtı. Bir sonraki sert hamlesi Jessica'nın yeni bir çığlık atmasına neden oldu. Erkekliğinin bitmek bilmeyen darbelerini hissetmek ona acıyla karışık bir zevk yaşatıyordu. Jessica daha fazla bağırmamak için dudağını ısırdı.

"Seni duymak istiyorum." Alistair ellerini yatağın üzerine koyup vücuduna destek sağladı. Dizlerinin üzerinde doğrularak yukarı kaldırdığı kalçaları darbelerini daha da etkileyici yapıyordu. Jessica bacaklarından biri genç adamın koluna sarılmış, kalçası yukarı doğru kalkmış bir haldeyken ona karşı tamamen savunmasızdı. Alistair'ın erkekliği baş döndürücü bir hızla içine girip çıkıyor, kalçaları inip kalkıyor ve ağırlaşan hayaları hızlı, erotik bir ritimle kadınlığına çarpıyordu.

"Bana bundan ne kadar zevk aldığını söyle," diye mırıldandı Alistair. "... bulutların üzerinde olduğunu söyle!"

Jessica hiç düşünmeden zevk dolu iniltiler çıkardı. Alistair'ın iri vücudu üzerini örtüyor, onun varlığından başka bir şey düşünmesine izin vermiyordu. Genç kadının tutunduğu her şey birer birer kaybolup onu ihtirası ve ateşli arzusuyla baş başa bıraktı. Vücudunun her hücresi, kendisini sahiplendiğini gösteren darbelerle içine girip çıkan bu adamla bütünleşmişti.

"Jess..." diye inledi Alistair. Kalçalarını Jess'in üzerinde ileri geri hareket ettirirken saçlarından terler damlıyordu. "Bundan asla bıkmam. Senden asla bıkmam. Tanrım... Kendime hâkim olabileceğimi sanmıyorum."

"Sakın durma." Jess boşta duran bacağını kalçalarına sararak Alistair onun kendisini sahiplendiği gibi sahiplendi ve darbelerinin hızına uyum sağladı. "Sakın. Durma."

Kadınlığı arzuyla kasıldı, yaşadığı orgazm bir alev gibi tenini yaladı ve aldığı zevk hayatı boyunca içine saklandığı kabuğu bir kurbağa gibi ortadan ikiye ayırdı. Alistair'ın vahşiliği onu baştan aşağı sarsmış, duygularına yaptığı amansız kuşatma karşısında savunmasız bırakmıştı. Jessica içindeki bir şeylerin çözüldüğünü ve aniden gözlerine dolan yaşlar yüzünden canının acıdığını hissetti.

Alistair, içerideki loş ışığın altında arzuyla parlayan gök mavisi gözleriyle altında yatan genç kadının kendinden geçişini izledi. Genç kadın aldığı zevkin şiddetiyle sarsılmış, kalçalarını oynatıp daha derinlere giren Alistair'ın klitorisine mükemmel bir baskı uygulayarak onu defalarca doyuma ulaştırmasıyla zevkten inlemişti.

Ellerini onun ensesine dolayıp kendini yukarı kaldırdı ve arzu dolu, ateşli bir öpücükle ihtiyaç duyduğu bu birleşmeyi karşıladı. Kadınlığının şişen duvarları Alistair'ın erekliğinin etrafında titriyor, onu darbelerine yeniden başlamaya ikna etmeye çalışıyordu.

Alistair, Jessica'nın bacağını koltuğundan indirdi ve kollarını omuzlarının altına geçirerek ona sımsıkı sarıldı. Dudaklarını yanağında gezdiriyor, sıcak ve hızlı nefesiyle onun kulağını okşuyordu.

"Sıra bende," diye inledi onu omuzlarından tutup güçlü bir şekilde nefesini bırakarak. "Tutun bana."

Jess yüzünü onun terle ıslanan göğsüne bastırıp Alistair'a sarıldı ve eğilip bükülerek üzerinde gidip gelen vücudunu hissetmenin tadını çıkardı. Darbelerinin sebep olduğu o zevk veren sürtünme onu bir kez daha orgazmın eşiğine getirmişti ama Alistair'ın doyuma ulaşmasını görmek istediği için kendini tuttu. Jess onun içinde şehvetli bir hayvan sakladığını biliyordu ve genç adam bu hayvanı serbest bırakarak bütün bir öğleden sonrayı kendisine zevk vermeye adamıştı. Ama artık

nihayet o çelik gibi sağlam iradesinin kontrolünü yitirmeye başlamış olmalıydı ve ihtirasının ateşi Jess'in hissettiği yoğun duygulardan çok daha fazlasını hissediyor olabileceğini söylüyordu.

Jess onun iyice gerildiğini ve dişlerini gıcırdatarak bununla mücadele etmeye çalıştığını hissetti. Kalçalarının ve erekliğinin hamlelerini kabul ederek, "İçime boşal," dedi ısrarla. Alistair'ın şehvetinin ateşi bütün çekincelerini yerle bir etmiş, onu erkeğini zevkten çıldırtan müstehcen kelimeler söyleyecek kadar cesur ve iffetsiz bir kadın haline dönüştürmüştü. "Seni hissetmek çok güzel... *çok güzel....*"

"Lanet olsun," diye tısladı Alistair. Erekliği genç kadının içinde kasıldı. Jessica hızlı ve sert bir şekilde kadınlığının içine dolan o ilk sıvıyı hissettiğinde zevkle inledi. Alistair, Jessica'nın üzerine abandı. Kendisini sarsan her darbeyle birlikte titriyor, Jessica'nın başının iki yanında duran elleri yatağın çarşafına asılıyordu.

Şiddetli bir şekilde doyuma ulaştı. İnleyerek Jess'in ismini söyledi ve sanki kokusunu bırakmak istiyormuş gibi yüzünü ve vücudunu onunkine bastırdı. Jess bütün bunları anlayışla karşıladı ve dakikalar önce kendisinin yaşadığı sarsıntıları yaşayan Alistair'a sımsıkı sarılarak onun içine düştüğü fırtınada yolunu kaybetmesine engel oldu.

***

Alistair kaptan köşkündeki ahşap masada parmaklarıyla huzursuz bir ritim tutturmuş, kaptanla yemek hakkında sohbet eden Jessica'yı izliyordu.

Jessica onun ısırıklarının bıraktığı izleri saklayabilmek için boğazlı bir elbise giymişti. Elbisenin griye çalan açık mor renkteki ipekli kumaşı etrafa onun dul bir kadın olduğunu hatırlatıyordu. Alistair tahmininde yanılmamıştı; kızaran teni ve öpüşmeleri yüzünden şişen dudaklarıyla bütün günü sevişerek geçirmiş gibi görünüyordu. Gözleri parlak, sesi boğuktu. El ve kollarını buram buram erotizm kokan zarif bir hareketle oynatıyordu. Alistair, Jessica'yı daha önce hiç bu

kadar güzel ve huzurlu görmemişti ama içini dolduran endişe onun bu görüntüye kavuşmasını kendisinin sağlamış olmasından duyduğu mutluluğu gölgeliyordu.

Jessica için deli oluyordu. Daha önce hiçbir kadın onu bu kadar büyülememişti. Oysa Jessica kendisinden çok daha rahat davranıyordu. O gün Alistair için bir dönüm noktası olmuş, önem verdiği tüm değerler yıkılmıştı; bekârlığı, özgürce hareket etmesi, keyfi bir şekilde sosyeteden uzak durması... Artık yoluna onsuz devam edemeyeceği için bundan sonraki hayatına Jessica yön verecekti. Bu gerçeği keşfetmek onu derinden sarsmıştı. Eninde sonunda Jessica'yla yatağa gireceğini uzun zamandır tahmin ediyordu ama hayatına onunla devam edeceği aklının ucundan dahi geçmemişti.

Alistair nefesini bıraktı ve elini sert bir hareketle saçlarının arasında dolaştırdı. Şarap kadehinin üzerinden ona bakan Jess kaşlarını çattı. Alistair bileğinin sabırsız bir hareketiyle onun endişelerini savuşturmaya çalıştı.

Jessica ona tahmin ettiğinden çok daha fazlasını vermişti. Yataktaki cömertliği vücudunun sahip olduğu hünerlerle sınırlı kalmamıştı. Ondan hiçbir şeyini sakınmamıştı. Gözyaşlarını, gülümsemelerini, kışkırtıcı fısıltılarını... Alistair sırtında onun tırnak izlerini taşıyordu ama canını asıl acıtan şey ruhunda açılan yaraydı. Jessica onunla sevişirken yaşadığı her duyguyu görmesine izin vermişti ve bunu bilmek Alistair'ın ruhunda bir yara açmıştı. Doyuma ulaştığı sırada dağılmasına engel olmak istermiş gibi kendisine sıkıca sarıldığı her defasında bu yara daha da derinleşmişti.

O gün öğleden sonra paylaştıkları onca şeyden sonra nasıl bu kadar sakin bir şekilde karşısında oturabiliyordu? Sanki aralarında yaşanan şeyin ilişkilerini hangi boyuta taşıdığını fark etmemiş gibi davranıyordu ama Alistair gerçekte durumun bu olamayacağını biliyordu. Jessica sadece seksle ilgilenebilecek türde bir kadın değildi.

O bir ilişkinin iki farklı boyutu olmasını isterdi; zihin ve beden. Şu an göründüğünden çok daha düşünceli *olmalıydı* ama duruşundaki o kahrolasıca mükemmellik sayesinde bunu saklamakta son derece başarılıydı.

Oysa Alistair paramparça olmanın eşiğindeydi ve bunu gizleyemiyordu.

Kaptan köşkünün duvarları üzerine üzerine geliyordu. Nefes alıp verişleri sıklaştı ve tüm vücuduna ateş bastığını hissetti. Bu daralma hissini hafifletebilmek için parmağını boynu ile kravatı arasına yerleştirdi.

Akşam yemeği bir türlü bitmek bilmiyordu. Her akşam içtiği porto şarabını reddetti ve uygun zamanı yakalayıp masadakilerden kibarca izin istedi. Jessica'ya hafifçe gülümsedikten sonra hızla oradan ayrıldı.

Güverteye ulaştığında okyanusun keskin havasını içine çekti ve küpeşteye tutunarak kendini toparlamaya çalıştı.

"Bay Caulfield."

Jess'in sesini duyduğunda gözlerini kapadı. O gün öğleden sonra yaşananlar tüm canlılığıyla zihninden geçtiğinde yapmış olduğu hatayı anladı. Jessica onu esir almıştı; artık ondan kaçamazdı. "Evet Jessica?"

"İyi misin? Her şey yolunda mı?"

Alistair bakışlarını okyanusa doğru çevirdi ve başını salladı. Jessica yanına geldi. Birlikte suyun üzerine düşen ayın yansımasını izlediler. "Yemekte çok sessizdin."

"Özür dilerim," dedi Alistair dalgın bir sesle.

"Benden özür dilediğini duymaktansa seni bu kadar düşünceli yapan şeyin ne olduğunu bilmek isterim."

"Seni düşünüyordum."

"Öyle mi?" Jessica vücudunu onunkine doğru yaklaştırdı. "Suratın bu kadar asıkken bunu bir iltifat olarak kabul edemeyeceğim."

"Suratım asık değil, sadece düşünceliyim," diye düzeltti Alistair, bunu kendi kendine itiraf etmek zorunda kalsa bile. Bu durum onun karakterine tamamen ters düşüyordu. Yüzündeki ifadeyi saklama konusundaki yeteneği geçimini sağlamakta sık sık faydalandığı bir özelliğiydi. "Bu sabah güvertede yaptığın tartışma hakkındaki sohbetimiz yarım kalmıştı."

Jessica çenesini yukarı kaldırıp derin bir nefes aldı. "Vereceğin cevaba itiraz etmeyeceğim," dedi, "ama sana bunu sormak zorundayım: Geçmişimin kötü taraflarını gerçekten de bilmek istiyor musun? İtiraf etmeliyim ki beni zarar görmüş, kusurlu birisi olarak değil de duygusal bir kadın olarak tanımanı tercih ederim."

"Karşılığında sen de benden sadece bunu mu istiyorsun?" diye sordu Alistair sert bir sesle. Aralarında oluşabilecek her türlü mesafe onun için için öfke duymasına sebep oluyordu. "Sadece yüzeyde mevcut olanı görmeyi ve daha derinlere inmemeyi mi?"

"Hayır." Jessica elini usulca onun koluna yerleştirdi. Genç adam elini çabucak onun elinin üzerine kapayarak Jessica'yı tuttu.

Jessica'nın bakışları onun gözleriyle buluştu. "Senin hakkında bilmek istediğim çok şey var. İşin aslı, seninle ilgili her detayı bilmek istiyorum."

"Neden?"

Jessica hafifçe kaşlarını çatınca alnında bir kırışıklık belirdi. Ay ışığının altında göz alıcı görünüyordu; saçları gümüş rengi bir ışıkla parlıyor, teni bir inci kadar saydam görünüyordu. Yüzünde, Alistair'ın daha önce hiç fark etmediği bir umursamazlık vardı. Bu his akşam yemeği boyunca da var mıydı, yoksa şimdi baş başa kaldıkları için mi kendini göstermişti Alistair bilmiyordu. Karakterinin endişeli yönü ikinci ihtimal olduğunu söylüyor ve bu onu daha da huzursuz ediyordu. Bu kadar âciz bir insan haline dönüşeceği aklının ucundan bile geçmezdi.

"Çünkü beni büyülüyorsun," dedi Jessica usulca. "Tam artık seni tanıdığımı düşünürken bana senden hiç beklemediğim, farklı bir yönünü gösteriyorsun."

"Mesela?.."

Jessica bakışlarını aşağı indirdi. Gür kaşları gözlerini gölgelemişti. "Mesela dümenin başına geçmen. Güvertede bir yemek düzenlemen. Ve o gece kamaramdan çekip gitmen."

Alistair başını salladı.

Jessica alt dudağını ısırdı ama bu hareketin huzursuzlandığının bir göstergesi olduğunu fark ederek bunu yapmaktan vazgeçti. "Böyle keyifsiz görünmene bir anlam veremiyorum. Farkında olmadan seni mutsuz mu ettim?"

"Beni biraz daha mutlu edersen kalan aklımı da yitirebilirim." Alistair parmaklarını onun parmaklarına doladı.

Jessica konuşmaya başlamadan önce ağır ağır derin bir nefes aldı. "Babam bir çocuğu dövmezsen şımaracağına inanıyordu."

Alistair gerildi. "Öyle mi?"

"Bol bol dayak yediğimi ve asla şımartılmadığımı söylemem yeterli olur sanırım." Jessica onun elini sıktı. "Zorba insanlardan, özellikle de çocuklara tahammül edemeyenlerden rahatsızlık duymamın sebebi bu."

Alistair öfkeden yerinde duramadığını hissetti. "Bir önceki gün yaptığımız seçimlerin karşılaşacağımız sonuçlara bağlı olduğunu söylerken bunu mu kastediyordun? Yanlış bir şey yaptığında Hadley'den dayak mı yiyordun?"

"Aslında şimdi şöyle bir geriye dönüp baktığımda ben de çok uslu bir çocuk sayılmazdım."

"Böyle çocuklara sabır göstermek gerekir, şiddet değil! Bunu sen de biliyorsun."

Jessica sesi titrek de olsa konuyu kapamaya çalışarak, "Olan oldu artık," dedi.

"Olan oldu ama hiçbir şey unutulmadı." Alistair ona bir adım daha yaklaştı. "Bugün neredeyse kendini kaybedecektin. Geçmişte yaşadığın bütün o tatsızlıklar zihnine yerleşmiş."

"Belki de." Jessica'nın yüzünde beliren sevgi dolu, hoş gülümseme Alistair için bardağı taşıran son damla oldu. "Ama bugün tahmin ettiğimden çok daha güçlü olduğumu öğrendim. Hadley'nin onca çabasına rağmen hâlâ senin hayata ve karşına çıkan sorunlara gösterdiğin alışılagelmişten farklı yaklaşıma hayranlık duyabiliyorum."

Alistair birden göğsünün sıkıştığını hissetti. "Kendini bana teslim etmen Hadley'ye karşı yapılmış bir başkaldırıydı çünkü o böyle bir şeyi asla onaylamazdı."

"Hayır; kendimi sana teslim etmem bir kutlamaydı çünkü artık Hadley'nin bu konuda ne düşündüğü umurumda bile değil. Artık onun düşünceleri beni ilgilendirmiyor. Babamın üzerimde yeterince hâkimiyet kuramadığını öğrenmenin beni ne kadar derinden etkilediğini tahmin dahi edemezsin. Bu, kişiliğimin bir kısmını muhafaza etmeyi başardığımı gösteriyordu ve kendi kararlarını veren bir birey olarak seninle beraber olmayı istedim."

"Tarley'nin ölümünün verdiği acıyı âşığım olarak avutabileceğini düşünmen de bu keşfin bir parçası mıydı?"

Alistair içindeki kırgınlığın sesine yansımış olmasından nefret ediyordu ama yüreğine acı dolu bir düğüm oturmuşken kayıtsız bir sesle konuşması imkânsızdı. Konu bu olunca kayıtsız davranamazdı. O Jessica'nın her türlü amacına uygun birisiydi. Önem verdiği tek bir şey dışında; onun kalbini kazanmak. Onun acılarını dindirmeye aracı olmakla yetinebilmeyi isterdi ama Jessica'nın Tarley ve Hadley'yle paylaştığı geçmişin izlerini silmesine yardımcı olmak kendisine yetmiyordu.

Bir zamanlar doğru bildiği hayata sonsuza dek yabancılaşacak kadar köklü bir değişim yaşamışken bununla yetinebilmesi imkânsızdı.

"Alistair..." Jess ani bir hareketle yüzünü başka yöne çevirdi ve boşta duran eliyle küpeşteye tutundu. Başını havaya kaldırmış, sırtını dikleştirmişti. Bu isyankâr duruşuyla Alistair'ın dikkatini çekmeyi ve onu tahrik etmeyi başarmıştı. "Bana olan saygını yitirmene ya da benden kaçmana sebep olabilecek bir şey, *herhangi* bir şey söylememi bekler gibi davranıyorsun."

Ondan kaçmak mı? Bunun düşüncesi bile saçmaydı. Alistair yatakta kurdukları o saf ve masum bağın müptelası olmuştu. Nasıl ki bir ailenin en küçük oğlu olduğu gerçeğini değiştirmesi imkânsızsa, bu bağdan vazgeçmesi de o kadar olanaksızdı. Bağlılık hayatı boyunca hep sakındığı bir şey olmuştu ama şimdi bu ilişkiden kaçış yoktu. Daha doğrusu Alistair için yoktu. "Bana, sana duyduğum ilginin azalmasına sebep olabilecek bir şey söyler misin? Bu konuda beni aydınlat ki bana duyduğun ilgiyi azaltmamak için hangi özelliklerimi saklamam gerektiğini bileyim. Önüne gelen her kadınla yatan biri olmam bana olan ilgini azaltmadığına göre, belki de ahlaklı davranmam beni münasebetsiz biri yapar. Belki hovarda bir adam olmam işine geliyordur."

"Kes şunu," diye tısladı Jess. Gözlerini kısarak ona baktı. "Ses tonun hoşuma gitmiyor."

"Özür dilerim. Senin zevklerine ters düşecek kadar ileri mi gittim yoksa? Sen sevgilinin uygunsuz davranma konusunda biraz daha ölçülü olmasını mı tercih edersin?"

Jessica elini hızla ondan kurtarıp arkasını döndü. "Yarın görüşürüz, Alistair. Umarım bu gece iyice dinlendikten sonra yarın daha keyifli olursun."

"Beni böyle bırakıp gidemezsin," diye haykırdı Alistair, onu zorla yanında alıkoymak isteğini bastırmaya çalışarak. Gençliğinde neler çektiğini öğrendikten sonra ona fiziksel güç uygulamaya eli varmıyordu.

Jessica ona sert bir şekilde karşılık verdi. "Katlanılmaz birisiymiş gibi davranıyorsun. Çirkin sözler söylüyorsun. Neden böyle davrandığını bilmiyorum."

"Bugüne dek hep yeterince çaba gösterdiğim takdirde istediğim her şeyi elde edebileceğime inandım. Gerekli fedakârlıklarda bulunursam, kendimden ödün verirsem, yüklü paralar ödersem... Her şeyin elimin altında ve ulaşılabilir olduğunu düşündüm." Alistair ona temkinli davranmasını ve duygularını ele vermemesini tembihleyen iç sesini bastırdı. "Şimdi hayatta en çok istediğim şey karşımda duruyor ve seni satın alamayacağımı biliyorum. Seni beni kabul etmeye ikna edemeyeceğimi ya da sana bunu zorla yaptıramayacağımı da. Güçsüz olduğumu hissetmek tahammül edemediğim bir duygu. Bu beni hem asabi yapıyor hem de inanılmaz bir hayal kırıklığı yaşamama sebep oluyor."

Jessica'nın o nefis dudaklarının kenarlarında güçlükle fark edilen çizgiler belirdi. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Birlikteliğimizi sonu olan bir ilişki gibi görmek yerine, sonsuza dek sürecekmiş gibi görmeni istiyorum. Bugüne benzer pek çok gün yaşadığımızı hayal etmeni istiyorum. Sabahları kollarımda uyandığını, geceleri beni içinde hissettiğini, Hyde Park'ta yürüdüğümüzü ve sosyete üyelerinin gözleri önünde vals yaptığımızı..."

Jessica incecik elini boğazına götürdü. "Böyle bir hayat seni mutsuz eder."

"Yanımda sen olmazsan gerçekten de mutsuz eder." Alistair kollarını kavuşturdu. Okyanustan esen sert bir rüzgâr saçlarını havalandırdı. Şimdi inatçı ve isyankâr görünme sırası ondaydı. "Sana bütün bu isteklerimden ilişkimizin başında bahsetmediğim için üzgünüm. Önceden kısa sıra süreli bir ilişki yaşayacakmışız gibi konuştuğumu biliyorum. Ama niyetim tamamen değişti."

"Niyetinin ne olduğunu anladığımdan emin değilim," dedi Jessica dikkatli bir şekilde. "Benden tam olarak ne bekliyorsun?"

"Artık bu ilişkinin ne zaman biteceğiyle ilgilenmediğini söyledin ama hâlâ günün birinde sona ereceğini düşünüyorsun. Oysa ben senin bu sonu engelleyebileceğimize inanmanı tercih ederim."

"İkimizden biri diğerine duyduğu ilgiyi kaybedene dek sevgili olarak kalacağımız konusunda anlaştığımızı düşünüyordum. Bundan başka ne yapabiliriz ki?"

"Aramızda kurulan bu," Alistair sabırsız bir hareketle önce kendisini, sonra Jessica'yı işaret etti, "*şeyin* azalmasına ya da zarar görmesine izin vermek yerine onu yaşatmak için çaba gösterebiliriz. Karşımıza çıkabilecek her türlü soruna çözüm üretebiliriz. Birbirimize duyduğumuz ilgi azalsa da onu yeniden canlandırmak için çareler bulabiliriz."

Jessica alt dudağını yaladı. "Bu tür bir anlaşmaya ne denir?"

Alistair, sesini bastırmakla tehdit eden endişeyi bir kenara bırakıp, "Sanırım," dedi kayıtsız bir tavırla, "halk arasında buna flört deniyor."

BÖLÜM 15

Hester midesine bir şeyler sokabilmek için cesur bir çabada bulunarak yavaşça çayını yudumladı. Gece olunca kurt gibi acıkıyordu ama öğleden sonraları hâlâ mide bulantısıyla geçiyordu. "Bence kurdelelerin rengini değiştirmelisiniz, majesteleri," dedi Pennington Kontesi'ne. "Kahverengi olanı maviyle, yeşil olanı da yavruağzıyla."

Elspeth omzunun üzerinden Kontes'in özel odasındaki kanepede oturan Hester'a baktı.

"Öyle mi dersin?"

Ardından dikkatini tekrar yatağının üzerine serili kumaş ve kurdelelere çevirdi. Terziye Hester'ın önerdiği şeyi uygulamasını işaret ettikten sonra başını salladı. "Haklısın."

Hester gülümsedi. Elspeth'in ısrarcı ama bir o kadar da dostça olan buluşma önerileri karşısında ilk başta biraz şaşkınlık yaşamış olsa da zaman içerisinde Kontes'in onu kızı gibi gördüğünü anlamıştı. Eskiden bu rolü Jessica üstleniyordu ve Hester bu anne-kız ilişkisinden zevk almaya başladığını fark etmişti. Elspeth'in kendisine duyduğu ihtiyacın geçici olduğunu biliyordu; bu ilişki yıllarını taşrada geçiren Kontes'in sosyeteye yeniden uyum sağlama sürecinin bir parçasıydı. Hester onun baş döndürücü bir güzelliğe sahip olan Pennington Malikânesi'nde geçirdiği huzur dolu hayata imreniyordu.

"Limonlu kurabiyeleri mutlaka denemelisin," dedi Elspeth ısrarcı bir sesle. "Bunları ilk kez tadacağından eminim. İnsanın ağzında eriyorlar."

"Teşekkür ederim. Elbette denemek isterim. Ama belki başka bir zaman."

Kontes başını iki yana sallayarak Hester'ın yanına gitti ve tam karşısında duran kanepeye yerleşti. "Zencefil çayı, et suyu ya da her ikisini birden denedin mi? İkisi de mideni rahatlatmana yardımcı olur. Akşamları yağlı yemeklerden uzak dur. Tuzlu krakerler de iyi gelir."

Hester kısa bir sessizliğin ardından, "O kadar belli oluyor mu?" diye sakin bir sesle sordu.

"Geçen haftanın neredeyse her gününü seninle bir arada geçirmiş olan dikkatli bir kadının gözünden kaçmayacak kadar."

"Lütfen bunu kimseye söylemeyin."

Ortada bir sır kokusu alan Elspeth'in koyu renkli gözleri ışıl ışıl parladı. "Demek Regmont'la ikiniz bu haberi şimdilik kendinize saklamak istiyorsunuz, öyle mi? Harika."

Hester onun için büyük önem taşıyan bu sırrı paylaşmakta gönülsüz davranarak biraz tereddüt etti. "Regmont henüz bunu bilmiyor."

"Öyle mi?.. Neden ki?"

"Kendimi sürekli rahatsız hissediyorum. Yolunda gitmeyen bir şeyler olmasından korkuyorum. Regmont..." Hester elindeki fincanı Kontes'le aralarında duran sehpanın üzerine bıraktı. "Biraz bekleyip her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak daha iyi olur."

"Tatlım." Kontes sehpadaki maşaya uzanıp tepsideki kurabiyelerden birini küçük bir tabağa aldı. "Bir kadının kocasından istediği her şeyi elde edebileceği az sayıdaki fırsattan birini boşa harcıyorsun."

"Regmont zaten bana istediğim her şeyi fazlasıyla veriyor." Buna bir tek ondan en çok istediği şey dâhil değildi; huzur. "Bu haberi şimdilik Jessica'dan da saklamak istiyorum."

"Jessica senin adına çok mutlu olacaktır."

"Evet." Hester eteklerini düzeltti. "Ama kendisi bir çocuk sahibi olamadığı için üzülebilir ve şu an hayatında yeterince mutsuzluk var."

"Bunu ona söylemezsen çok daha fazla üzülür."

"Jessica buradan ayrıldıktan hemen sonra ona bir mektup yazdım. Sanırım böylesi çok daha iyi olacak. Bu haberi öğrendiği sırada yanında olmazsam yüzüne cesur bir ifade yerleştirmek zorunda kalmaz. Kendini nasıl iyi hissediyorsa o şekilde tepki verebilir ve bir sonraki görüşmemizde kalbinde kalan tek şey saf bir mutluluk olur."

Elspeth kurabiyesinden bir ısırık aldı ve onu bir yudum çayla birlikte midesine indirdi. "Siz ikiniz birbirinize çok yakınsınız."

Hester yüreğinde hissettiği acıyı göğsünü ovarak hafifletmeye çalıştı. "Evet. O benim hem ablam hem annem hem de en yakın dostum."

"Jessica annenizin siz çok küçük yaştayken öldüğünü söylemişti."

"Ben henüz on yaşındaydım ama annem benim için bundan çok daha önce ölmüştü. Muzdarip olduğu hüzün onu esir almıştı. Onu çoğunlukla şans eseri görüyordum. Benim için bir hayaletten farksızdı; solgun ve kırılgandı, herhangi bir hayat belirtisi göstermiyordu."

"Bunu duyduğuma üzüldüm." Elspeth'in yüzüne onun acısını paylaştığını gösteren kibar bir gülümseme yerleşti. "Annelik Tanrı'nın bize bahşettiği bir armağandır. Leydi Hadley'nin bunu bu şekilde görmemiş olması gerçekten çok üzücü."

"Jess harika bir anne olurdu. Tarley de harika bir baba."

"Eminim ki aynı şey sen ve Regmont için de geçerli."

Hester bakışlarını Kontes'ten kaçırdı ve Elspeth'in seçtiği kumaşlarla birlikte odadan ayrılmakta olan terzi yamaklarına titrek bir gülümseme sunmayı başardı.

"Tatlım," dedi Elspeth, Hester'dan dikkatini tekrar kendisine vermesini isteyerek. "Sen de annen gibi melankoliden muzdarip olabilir misin acaba?"

"Ah, hayır. Sadece günün büyük bir kısmında kendimi berbat hissediyorum. İtiraf etmem gerekirse, Regmont ve Michael'ın yarın yapacakları karşılaşma da beni endişelendiriyor. Keşke onları bu kararlarından vazgeçirebilmenin bir yolu olsa. Regmont bu tür şeyleri gereğinden fazla ciddiye alır."

"Demek Michael'a bu kadar önem veriyorsun."

Hester yanaklarının kızardığını hissetti. Bir önceki hafta gözlerinin durmaksızın Michael'ı aradığını fark etmişti. Katıldığı davetlerde ve şehirdeki diğer her yerde onu kısa bir süre de olsa görebilme umuduyla arayış halindeydi. Arayışı olumlu sonuçlandığında hissettiği heyecan onu aynı anda hem keyiflendiriyor hem de üzüyordu. Bu eskiden olduğu gibi kocasının aşkıyla yanıp tutuşmadığının inkâr edilmez bir ispatıydı. "Michael çok iyi bir adam."

"Evet, öyle." Elspeth iç geçirerek elindeki fincanı bıraktı. "Sana karşı dürüst olmak zorundayım. Seninle yakınlık kurmamın birden fazla sebebi var. Kılık kıyafetim konusunda gösterdiğin yardıma fazlasıyla minnettarım ama sahip olduğun bir başka yetenekten de faydalanmaya ihtiyaç duyuyorum."

"Yapabileceğim bir şey varsa size yardımcı olmaktan onur duyarım."

"Michael'a uygun bir genç kız bulma konusunda senin gibi bir uzmanın görüşüne ihtiyacım var. Ona en az benim kadar değer verdiğine göre, eminim ki mutlu bir evlilik yaptığını görmek seni de sevindirecektir."

"Elbette." Hester, Kontes'in onun neler hissettiğini anlamaya çalışan bakışlarıyla buluşunca hayal kırıklığını saklamaya çalıştı. Gerçekte Michael'ın ömür boyu bekâr kalmasını istemesi hiç de mantıklı bir şey sayılmazdı.

Elspeth'in yüzüne hoş bir gülümseme yerleşti. "Teşekkür ederim. Bu yıl sona ermeden onun mutlu bir yuva kurduğunu görmek istiyorum."

"Bu harika olur," diye onayladı Hester usulca. "Ama bu amacımıza bundan çok daha önce de ulaşabiliriz."

***

Kapıya vuruldu.

Dışarıdakinin kim olduğunu tahmin eden Jess gülümsedi. Herhangi bir onay gelmesini beklemeden kapıyı açtı. Alistair, Jess'in kendisini içeri davet edeceğinden emin bir şekilde dar kamaraya adım attı.

Genç adam, Jessica'nın nefesini kesecek kadar yakışıklıydı. Denize açıldıklarından beri epeyce değişmişti; özellikle de sevgili oldukları bir önceki haftadan sonra. O güzel, mavi gözleri şimdi daha fazla parlıyor, daha keyifli ve içten görünüyordu.

Yüz hatları gevşemişti ve bu imkânsız da olsa bu haliyle eskisinden çok daha yakışıklı görünüyordu. Hele yürüyüşü... onu diğer erkeklerden ayıran şehvetli yürüyüşü şimdi bir rahatlık taşıyordu. Sanki içindeki vahşi hayvanı yatıştırmayı başarmıştı. Gerçek dışı bir ihtimalmiş gibi görünen bu düşünce Jessica'yı fazlasıyla keyiflendiriyordu.

Alistair, Jessica'nın oturduğu masaya yaklaştı ve dudaklarını onun şakağına bastırmak için öne doğru eğildi. Jess onu azarlar gibi mırıldandı ve gerçek bir öpücük almak için dudaklarını dudaklarına yaklaştırdı.

"İyi akşamlar," diye fısıldadı, aralarındaki bu yakınlıktan her zaman olduğu gibi büyük bir keyif alarak. Bu duygu Tarley'yle yaşarken

hissettiği huzura benziyordu ama yine de ondan farklıydı. Alistair'a hissettiği duygular çok daha yoğun, çok daha derindi. Benedict'le buna benzer bir ilişki yaşayamamış olmaları Jess'e acı veriyordu. Öte yandan, artık evliliklerindeki bu eksikliğe Alistair'ın sebep olduğundan şüphelenmeye başlamıştı. Alistair, orada olduğunu belli etmeden Jess'in zihnindeki gölgelerin arasına gizlenmiş ve bulunduğu yeri kimseye kaptırmamıştı.

"Nihayet iyi olacak." Alistair tekrar doğrulduğunda Jess onun kolunun altında deri kaplı bir defter olduğunu fark etti.

"Bu da ne böyle?"

"İş." Defteri masaya bıraktı.

Jess gülümsedi ve Hester'a mektup yazarken kullandığı tüyü bir kenara bıraktı. "Halletmen gereken çok daha acil işlerin olduğu halde yanıma gelmene sevindim."

"Aslında ben seninle sevişmeyi tercih ederdim ama sanırım çok yakında bu tür zahmetli işleri yapamayacak durumda olacaksın."

Jessica kaşlarını kaldırdı. Daha o sabah regl olmuştu. "Bunu nasıl anladın?"

Alistair üzerinden çıkardığı ceketi Jess'in karşısında duran sandalyeye astı. "Anlamamam mümkün mü? Kendi vücudumdan çok seninkine dokunuyorum. Göğüslerin şişip hassaslaştı ve son iki gündür sekse eskisi kadar istekli değilsin. Bunlar belirtilerden sadece birkaçı."

Jess'in dudakları alaycı bir keyifle yukarı doğru kıvrıldı. "Ne kadar da dikkatli bir adamsın."

"Elimde değil," dedi Alistair gülümseyerek. "Gözlerimi senden alamıyorum."

"Yalaka şey," diye takıldı Jess. "Ne yazık ki bunu *yapamayacağım* doğru. Ama seni daha farklı bir şekilde ağırlayabilirim..."

Alistair sandalyeye yerleşti. "Bu harika bir düşünce ama sadece senin yanında olmak bile bana yetiyor."

Jess'in kalbi yerinden çıkacakmış gibi atmaya başladı ve derin bir nefes alarak rahatlamaya çalıştı. Alistair bu sözleri sıradan bir olaydan bahsediyor gibi söylemişti ama dürüstlüğü ve samimiyetine yansıyan savunmasızlığı Jessica'yı derinden etkilemişti. Tanrı biliyor ya, o da Alistair'a karşı tamamen savunmasızdı. "Ben de sana karşı aynı duygular içerisindeyim," dedi usulca.

"Biliyorum." Alistair masanın üzerinden uzanıp genç kadının elini tuttu. "Sevişmemizin benimle zaman geçirme isteğini etkilemediğini duymak benim için ne kadar önemli, bilemezsin."

Jess, yakışıklı bir adamın fiziksel özelliklerinin dışında başka sebeplerden takdir edilmesine ve yataktaki maharetlerinin dışında da arzulanmasına niçin bu kadar şaşırdığını anlamıyordu. "Alistair..."

"Sakın bana acıma," dedi Alistair sert bir ses tonuyla. "Bana karşı hissetmeni istemediğim tek duygu bu."

"Sana bayılıyorum."

Alistair'ın sert bir çizgi halini alan dudakları bir anda rahatladı. "Bunu yapabilirsin işte."

Jessica başını iki yana salladı. "Benim yüzümden kendinden utanmana asla izin vermem. Geçmişte yaptığın seçimler yüzünden seni hiç yargılamadım ve bundan sonra da yargılamayacağım ama benim yanımdayken kendini suçlu hissediyorsan ayrılmamız daha doğru olur."

Alistair kaşlarını çattı. "Beni dinle..."

"Hayır, *sen* beni dinle. Karar ver, hemen şu anda, herhangi bir erkeğinki kadar senin de ilgine layık olduğumu kabul etmelisin. Bunu yapamıyorsan buradan gitmeni istiyorum."

Alistair sessizce küfretti. "Bana böyle şeyler söyleyemezsin."

"Öyle bir söylerim ki," dedi Jess. "Kendini benim mükemmel birisi olduğuma inandırmış olabilirsin ama ben sıradan bir kadınım. Hatta kısır olduğum için yarım bir kadınım. Bu mümkünmüş gibi, âdet gördüğüm halde çocuk sahibi olamamam bana yapılmış en büyük haksızlık."

"Yani düzenli bir şekilde âdet *görüyorsun*, öyle mi?" diye sordu Alistair neredeyse güçlükle duyulan bir sesle.

"Âdet görmememden endişe duyduysan boşuna endişelenmişsin."

Alistair onun bakışlarıyla buluştu. "Kısır olduğundan emin misin? Belki bu Tarley'den kaynaklanıyordur."

"Hayır. Onun benden önce beraber olduğu kadından bir çocuğu var."

"Belki çocuğun gerçek babası o değildir?"

"Oğlanı görseydin bundan şüphe duymazdın. Tıpkı senin ağabeylerin gibi o da tıpkı babasına benziyor."

Alistair başını salladı ve dikkatini masadaki deftere çevirdi.

Jess içinin ürperdiğini hissetti. Alistair çoğu erkek gibi çocuk sahibi olmak istiyorsa eninde sonunda ayrılmaları kaçınılmazdı. O böyle bir mutluluk tatmayı kesinlikle hak ediyordu.

Jessica bir hafta önce şiddet görmemesi için çaba harcadığı çocuğu kastederek, "O çocuğa nasıl davrandığını gördüm," dedi. Alistair o günden sonra bu genç denizciyle yakından ilgilenmiş ve ona hem düğüm yapmayı hem de diğer farklı becerileri öğretmeye çalışmıştı. Jessica onları bir arada görmekten büyük keyif almıştı. "Günün birinde mükemmel bir baba olacaksın."

Alistair başını kaldırıp ona baktıktan sonra kollarını göğsünde kavuşturdu ve sandalyesine yaslandı. Saçları biraz uzamıştı ve Jess yüzünü çevreleyen siyah saç tutamlarına bayılıyordu. Elini boynuna götürüp boğazına yerleşen düğümü gevşetmeye çalıştı.

"Jessica," dedi Alistair derin bir nefes vererek. "Bugüne dek çocuk sahibi olma konusuna çok fazla kafa yormadım. Bundan sonra hiç yormam, olur biter."

"Öyle söyleme. Kendini gereksiz yere bu zevkten mahrum edemezsin."

"Senin de bildiğin gibi çocuk yapmak için önce bir eş gerekir. Bu açıdan benim için en güçlü aday sensin. Sen bunu yapabilecek en son kadın olsan da fark etmez. Bunu bir başkasıyla denediğimi hayal dahi edemiyorum."

Jessica'nın gözleri kararadı. Ona utanç veren gözyaşlarını bastırabilmek için gözlerini kırpıştırarak hızla masadan kalktı ve telaşlı adımlarla köşede kendisini bekleyen şarap kasasına doğru yürüdü.

"Jess..."

Jess arkasından sandalyenin çekildiğini duydu ve bir çift güçlü el genç kadının eğilip bir şarap şişesi almasına fırsat tanımadan omzuna yapıştı. "Hakkında neler hissetiğimi duymak seni içki içmeye mi teşvik ediyor?" diye fısıldadı Alistair, dudaklarını onun kulağında gezdirerek.

"Hayır. Bu sözlerden mutluluk duyacak kadar bencil bir insan olduğum için içki içmek istiyorum."

"Ben bana karşı bencil olmanı *istiyorum*."

Jess başını hızla iki yana salladı. "Aşk fedakârlıktır. Ya da öyle olması gerekir."

"Bu bazıları için doğru olabilir. Ama geçmişte elimizden öyle çok şey alındı ki aşk bizim için birbirimizden bir şeyler almak anlamına gelir oldu."

Jessica gözlerini kapayıp başını onun omzuna yasladı. Kendisine sarılan Alistair'ın ellerini tuttu. "Birden fazla kardeşle büyüdün. Sen de büyük bir aile kurmak istiyor olmalısın."

"Ailem hakkında konuşacaksak o şaraba gerçekten de ihtiyacımız olacak."

Alistair ondan uzaklaştı. Jess kasadan bir şarap alıp doğruldu. Arkasını döndüğünde Alistair kapının yanındaki küçük sandıktan iki kadeh çıkarıyordu.

Jess şarap şişesini masaya bırakarak sandalyesine oturdu. Alistair kadehleri getirdikten sonra şişenin mantarını çıkardı. Şarabı havalanmaya bıraktı, sandalyesine yerleşti ve hem meraklı hem de düşünceli görünen gözlerle Jessica'ya baktı. Jessica sabırla onun konuşmasını bekledi.

"Ağabeylerim tıpatıp Masterson'a benzediği halde benim neden anneme benzediğimi hiç merak etmedin mi?"

"Tanrı'nın lütfu olan bu tür şeyler sorgulanmaz."

Alistair bu iltifat karşısında hafifçe gülümsedi.

"O halde," dedi Jess. "Sanırım sen Masterson'ın gerçek oğlu değilsin."

"Ve sen bunu umursamıyorsun," diye belirtti Alistair usulca.

"Neden umursayacakmışım ki?"

"Jess..." Alistair zoraki bir kahkaha attı. "Sana bunu söylemeye cesaret edememiştim. Toplum kurallarına körü körüne bağlı olma konusunda öyle bir üne sahipsin ki bu gerçeği öğrendiğinde benim hakkımda olumsuz şeyler düşüneceğini sanmıştım."

"Bu imkânsız. Peki ama ağabeylerin bunu öğrendiklerinde senin hakkında olumsuz şeyler düşünmediler mi? Kendini hâlâ Albert'a yakın hissediyor musun?"

"Bu, ağabeylerim için hiçbir zaman sorun olmadı. Ama Masterson... onu memnun edebilmem mümkün değil." Alistair'ın bu sözleri ifadesiz bir sesle söylemiş olması derin duygularını ele veriyordu. "Artık bunu eskisi kadar önemsemiyorum ama annem aramızdaki

bu mesafeden endişe duyuyor. Onun içini rahatlatabilmeyi isterdim ama bu durumu kendi isteğimle değiştiremeyeceğim ortada."

"Masterson'ın sana böyle davranması onun açısından büyük bir şansızlık." Jess nihayet Masterson'ın Alistair'ın bir hayat kurmasına yardımcı olma konusunda neden bu kadar isteksiz davrandığını anlamıştı. "Kendini senin gibi harika bir evlada sahip olma şansından mahrum bırakıyor."

Alistair affallamış gibi başını iki yana salladı. "Yine de bu haberi bu kadar rahat karşılaman beni şaşırttı doğrusu. Seni uyarmalıyım; sana çirkin bir sırrımı her anlatışımda bunu kolayca kabullenmen, seninle beraber olma konusundaki kararlılığımı destekliyor. Söylediğim hiçbir şey seni benden uzaklaştıramayacakmış gibi görünüyor."

Jessica bu sözler kaşısında yüreğinin sevgiyle dolduğunu hissetti. "Birilerinin seni yaramazlık yapmaktan alıkoyması gerekiyor."

"Bu görevi üstlenmek isteyen tek kişi sensin."

"Umarım öyledir; aksi halde başın derde girer."

"Vay canına, bunun bir çeşit uyarı olduğuna yemin edebilirim."

Jess yüzüne sert bir ifade yerleştirdi. "Sebat ve sadakat benim en önem verdiğim değerlerdir, Bay Caulfield."

"Benim de." Alistair parmaklarıyla masada ritim tuttu. "Bir zamanlar Masterson'ın anneme derin bir sevgi duyduğuna ve annemin de onun için aynı şeyleri hissettiğine inanıyordum. Masterson, içi içini yediği halde annemin beni onun gerçek oğullarından ayırt etmeden yanında tutmasına sesini çıkarmıyordu çünkü buna karşı çıkarsa annemin onu asla affetmeyeceğini biliyordu. Ama şimdi..."

Sözlerine ara verdiğinde Jessica onu tekrar konuşmaya zorladı: "Şimdi?.."

Alistair gürültülü bir şekilde nefesini bıraktı. "Aralarında hafife alınamayacak bir yaş farkı olduğunu kabul ediyorum. Masterson'ın

bu yaş farkı yüzünden evliliğin gerektirdiği cinsel ihtiyaçları karşılayamayacak durumda olmasını da anlıyorum. Ama Yüce Tanrım, ben eşimin arzularını farklı yerlerde gidermesine göz yumup sonra da bu ilgisizliğe 'aşk' diyemem. Onu başka yöntemlerle tatmin etmeye çalışırım; dudaklarımla, ellerimle, zevk veren başka şeylerle... o an elimin altında ne varsa. Sahip olduğum şeyi asla yanımdan ayırmam ve onu kimseyle paylaşamam."

"Belki de bu konuyu birbirlerine nasıl açacaklarını bilmiyorlardı. Ben olsam onları bu kadar sert bir şekilde yargılamazdım."

"Sen benimle hiçbir konuyu tartışmaktan çekinmeyeceğine söz ver."

Bu sözü vermek hiç de zor bir şey sayılmazdı. Alistair sadece bakışlarıyla bile Jess'in ona kalbini açmasını kolaylaştırıyordu. Benedict de Jess'e aynı şekilde yaklaşmıştı ama o soru sormazdı. Beklenti ya da isteklerde bulunmaz, ilgisini sessizce belli etmeyi tercih ederdi. Oysa Alistair, Jess'ten detaylı taleplerde bulunuyordu. Öte yandan, anlayış sınırı da bir o kadar genişti.

Jess başını sallayarak bu isteği onayladığını belirtti.

Alistair, genç kadının önünde duran parşömeni işaret etti. "Mektup mu yazıyordun?"

"Kız kardeşime. Ona seyahatimin nasıl geçtiğini anlatıyorum."

"Benden de bahsettin mi?"

"Evet."

Alistair'ın gözleri keyifle parladı. "Peki, ne söyledin?"

"Ah, henüz bitirmedim."

"Demek anlatacağın çok şey var."

"Hem öyle hem de bütün bunları nasıl anlatacağıma karar vermek zorundayım. Ne de olsa daha önce ona senden uzak durmasını söylemiştim."

"Bencil kız seni."

Jess ayağa kalkıp masanın etrafından dolaştı. Alistair gözlerini genç kadından ayırmadan, ona yaklaşmasını arzu dolu bir hayranlıkla izledi. Jess bir elini onun omzuna koydu ve yüzüne düşen siyah saçları geriye atıp alnına bir öpücük kondurdu.

"Senin üzerinde hak iddia etmek hoşuma gidiyor," diye mırıldandı, Masterson'ı ve onun bu kadar gururlu davranmakla ne büyük aptallık ettiğini düşünerek.

Alistair, Jessica'nın beline sarıldı. "Londra'ya dönüp de etrafında yaptığın seçim için seni sert bir dille eleştiren insanlar bulduğunda da aynı şeyleri hissedecek misin bakalım," diye mırıldandı.

"Sence ben o kadar uysal bir kadın mıyım? Başkalarının sözlerinden bu kadar kolay etkilenmem mümkün mü?"

"Bilmiyorum." Alistair başını kaldırıp genç kadının gözlerinin içine baktı. "Bence bunu sen de bilmiyorsun."

Aslında haklı sayılırdı. Jessica o güne dek hep toplum tarafından doğru bilinen ve kendisinden beklenen şeyleri yapmıştı. "Babam seninle aynı fikirde değil. Şimdi burada olsa sana beni uyumlu davranmaya ikna etmenin deveye hendek atlatmaktan daha zor olduğunu söylerdi."

Alistair onu kendine çekip yavaşça kucağına oturttu. Kollarıyla ona sımsıkı sarıldı. "Babanı ve sana yapmış olduklarını düşünmek beni şiddete teşvik ediyor."

"İnan bana, o buna değmez. Üstelik bazı açılardan ona minnettar sayılırım. Bir zamanlar zorlandığım şeyler şimdi ahşkanlığım haline geldi ve bu da hayatımı kolaylaştırdı." Jessica parmaklarını Alistair'ın saçlarının arasında dolaştırdı. "Hem baksana, sadece iki haftada ondan aldığım eğitimin gizemini nasıl da çözmeyi başardın."

"Ben *senin* gizemini çözmeyi tercih ederim."

"O konuda da gayet başarılısın." Onunla geçirdiği her dakika Jess kendini daha da özgür hissediyordu. Bu tıpkı uzun bir günün

sonunda üzerindeki korseyi çekip çıkarmaya benziyordu. Geçmişte karşılaştığı sınırlamalarla bugün tekrar karşılacak olsa onları yine eskisi gibi kabullenebileceğinden emin değildi. "Bu seni korkutuyor mu? Ya da bana olan ilgini azaltıyor mu? Kendimi kolayca kollarının arasına atmamı kastediyorum. Uğruna mücadele edecek bir şeye sahip olmamak seni sıkıyor mu?"

"Sen beni beraber olduğumuz her dakika mücadeleye zorluyorsun, Jess. Ve aynı sıklıkta korkutuyorsun." Alistair başını onun göğüslerine yasladı. "Bir başkasına bağlı olmanın ne demek olduğunu bilmezken kendimi bir anda sana bağlanmış buldum."

Jess kollarıyla onun geniş omuzlarına sarıldı ve çenesini başının üstüne yasladı. Alistair gibi hayatı deli dolu yaşayan bir adamın sevgisini de aynı coşkuyla yaşayacağını tahmin ediyordu ama etrafında bunca seçenek varken onun kendini tek bir kadına bağlamak isteyeceğini asla tahmin etmemişti. "Bunun beni korkuttuğunu itiraf etmeliyim. Her şey öylesine hızlı bir şekilde değişti ki."

"Durum o kadar da kötü mü? Geçmişte çok mu mutluydun?"

"Pek de mutsuz sayılmazdım."

"Peki ya şimdi?.."

"Kendimi tanıyamıyorum. Hovardaların kucağına atlayıp bir fincan çay teklif ediyormuşçasına rahat bir şekilde sevişmeyi teklif eden bu kadın kim?"

"Bahsettiğin kadın bana ait ve onun bu halinden çok memnunum."

"Elbette memnun olacaksın, seni yaramaz şey." Jessica yanağını onun saçlarına sürttü. "Annen seni çok mu sevdi, Alistair? Beni sevmekte bu kadar usta olmanın sebebi bu mu?"

"Beni karnında taşımak ve doğurmak ona büyük acılar çektirse de annem beni gerçekten sevdi. Şimdi ben de onun mutluluğu için her şeyi yapmaya hazırım."

"Peki, annen torunları olmasını istemez mi?"

Alistair geri çekilip ona baktı. "Bu sorumluluk ailenin veliahtı olan Baybury'ye ait. Bu beklentiyi o karşılamak zorunda."

Jessica başparmağını onun yanağında usulca gezdirerek, "Peki, senin sorumluluğun ne?" diye sordu.

"Ailenin en ele avuca sığmaz üyesi olmak, terbiyeli dulları baştan çıkarmak ve onları günaha teşvik etmek."

Jessica onu öptü. Dudakları dudaklarındayken, "Benimki de kendine son yıllarda çizdiğin o dar ve düz yoldan ayrılmamanı sağlamak."

Alistair güçlü ellerini onun vücudunun iki yanına yerleştirdi. "Ne harika bir çift olacağız ama. Günahkâr bir dul ve tövbe etmiş bir hovarda."

Jess kendini birlikteliklerinin acımasız gerçeklerini tartışmak için yeterince zamanları olduğuna ikna etmeye çalışarak içindeki huzursuzluğu bastırdı. Çok kısa bir süre içerisinde çok fazla şey yaşamışlardı ve önlerinde gerçekten birbirleri için yaratılıp yaratılmadıklarını anlamalarına yetecek kadar uzun bir yolculuk vardı. Şimdilik o sadece Alistair'ın gösterdiği yolu takip edecekti. Mutlulukları geçiciydi belki ama artık bunun bir önemi yoktu. Geri adım atmak için çok geç kalmıştı.

Dudaklarını Alistair'ın burnuna bastırdı. "Haydi, şu şarabı içelim artık."

sonunda üzerindeki korseyi çekip çıkarmaya benziyordu. Geçmişte karşılaştığı sınırlamalarla bugün tekrar karşılacak olsa onları yine eskisi gibi kabullenebileceğinden emin değildi. "Bu seni korkutuyor mu? Ya da bana olan ilgini azaltıyor mu? Kendimi kolayca kollarının arasına atmamı kastediyorum. Uğruna mücadele edecek bir şeye sahip olmamak seni sıkıyor mu?"

"Sen beni beraber olduğumuz her dakika mücadeleye zorluyorsun, Jess. Ve aynı sıklıkta korkutuyorsun." Alistair başını onun göğüslerine yasladı. "Bir başkasına bağlı olmanın ne demek olduğunu bilmezken kendimi bir anda sana bağlanmış buldum."

Jess kollarıyla onun geniş omuzlarına sarıldı ve çenesini başının üstüne yasladı. Alistair gibi hayatı deli dolu yaşayan bir adamın sevgisini de aynı coşkuyla yaşayacağını tahmin ediyordu ama etrafında bunca seçenek varken onun kendini tek bir kadına bağlamak isteyeceğini asla tahmin etmemişti. "Bunun beni korkuttuğunu itiraf etmeliyim. Her şey öylesine hızlı bir şekilde değişti ki."

"Durum o kadar da kötü mü? Geçmişte çok mu mutluydun?"

"Pek de mutsuz sayılmazdım."

"Peki ya şimdi?.."

"Kendimi tanıyamıyorum. Hovardaların kucağına atlayıp bir fincan çay teklif ediyormuşçasına rahat bir şekilde sevişmeyi teklif eden bu kadın kim?"

"Bahsettiğin kadın bana ait ve onun bu halinden çok memnunum."

"Elbette memnun olacaksın, seni yaramaz şey." Jessica yanağını onun saçlarına sürttü. "Annen seni çok mu sevdi, Alistair? Beni sevmekte bu kadar usta olmanın sebebi bu mu?"

"Beni karnında taşımak ve doğurmak ona büyük acılar çektirse de annem beni gerçekten sevdi. Şimdi ben de onun mutluluğu için her şeyi yapmaya hazırım."

"Peki, annen torunları olmasını istemez mi?"

Alistair geri çekilip ona baktı. "Bu sorumluluk ailenin veliahtı olan Baybury'ye ait. Bu beklentiyi o karşılamak zorunda."

Jessica başparmağını onun yanağında usulca gezdirerek, "Peki, senin sorumluluğun ne?" diye sordu.

"Ailenin en ele avuca sığmaz üyesi olmak, terbiyeli dulları baştan çıkarmak ve onları günâha teşvik etmek."

Jessica onu öptü. Dudakları dudaklarındayken, "Benimki de kendine son yıllarda çizdiğin o dar ve düz yoldan ayrılmamanı sağlamak."

Alistair güçlü ellerini onun vücudunun iki yanına yerleştirdi. "Ne harika bir çift olacağız ama. Günahkâr bir dul ve tövbe etmiş bir hovarda."

Jess kendini birlikteliklerinin acımasız gerçeklerini tartışmak için yeterince zamanları olduğuna ikna etmeye çalışarak içindeki huzursuzluğu bastırdı. Çok kısa bir süre içerisinde çok fazla şey yaşamışlardı ve önlerinde gerçekten birbirleri için yaratılıp yaratılmadıklarını anlamalarına yetecek kadar uzun bir yolculuk vardı. Şimdilik o sadece Alistair'ın gösterdiği yolu takip edecekti. Mutlulukları geçiciydi belki ama artık bunun bir önemi yoktu. Geri adım atmak için çok geç kalmıştı.

Dudaklarını Alistair'ın burnuna bastırdı. "Haydi, şu şarabı içelim artık."

BÖLÜM 16

"Affedersiniz, Lord Tarley."

Michael, tam Remington Centilmenler Kulübü'ne adım atacakken durdu ve arkasını döndüğünde şapkasını elinde tutarak kenarda bekleyen arabacıyı gördü.

"Evet?"

"Eğer izniniz olursa, Leydim sizinle biraz görüşmek istiyor."

Michael arabacının omzunun üzerinden arkaya baktığında, perdeleri çekilmiş bir halde yolun kenarında bekleyen at arabasını fark etti.

Kalp atışları heyecan ve beklentiyle hızlandı. Büyük ihtimalle arabanın içinde bekleyen kişi cesur bir genç kızdı ama Michael onun Hester olmasını istiyordu.

Başını sallayarak yapılan daveti kabul ettiğini belirtti ve arabaya doğru yürüdü. Tam kapısının önünde durdu. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Michael. İçeri gir lütfen."

Michael neredeyse gülümseyecekti ama kendini tuttu. Kapıyı açıp içeri girdi ve Hester'ın karşısındaki mindere oturdu. İçerisi Hester'ın parfümünün kokusuyla dolmuştu. Güneş ışıkları perdelerden içeri sızıp etrafı aydınlatacak kadar güçlüydü ama arabada yasak ilişkiyi çağrıştıran yoğun bir mahremiyet duygusu vardı.

Elbette Michael bunun sadece zihninde kurduğu bir hayalden ibaret olduğunu biliyordu.

En azından Hester'ın kucağındaki mendili düzelttiğini görene dek öyle olduğunu düşünüyordu.

Geçmişte Hester beyaz atlı prens rolüne bürünen Michael'a ona duyduğu saygının göstergesi olarak bir kez daha mendil vermişti. Yıllar önce. Bir ömür kadar uzun bir süre önce.

"Buraya bana savaşa giderken yanımda götürebileceğim bir uğur mu vermeye geldiniz?" diye sordu şakacı bir ses tonuyla.

Hester uzunca bir süre onun yüzüne baktı. İçerideki loş ışık yüzünden net olarak seçilemeyen koyu bir renkle çevrelenmiş yeşil peleriniyle çok narin ve alımlı görünüyordu. İç geçirdi. "Bu konudaki kararınızı değiştirebilmem imkânsız, öyle değil mi?"

Michael onun hüzünlü ses tonu karşısında öne doğru eğilme ihtiyacı hissetti. Hester'daki değişimden fazlasıyla etkilenmişti; mutsuzluğun ağırlığı, genç kadının herkesçe bilinen o meşhur coşkusunu bastırmıştı. "Basit bir boks maçı sizi neden bu kadar endişelendiriyor?"

Hester eldivenli ellerini önce kucağında birleştirdi, sonra çözdü. "Kazanan kim olursa olsun bu karşılaşmanın sonu iyi olmayacak."

"Hester..."

"Regmont büyük ihtimalle ilk başta bu işi fazla ciddiye almayacak," dedi Hester ses tonunu değiştirmeden, "ama sizin bu konudaki yeteneğiniz ortaya çıktığında daha dikkatli davranmaya başlayacak. Size üstünlük sağlamayı başaramadığı takdirde öfkesine yenik düşebilir. Böyle bir şey olursa kendinize dikkat edin. Belki de kullandığı tekniği bir kenara bırakıp hileyle kazanmaya odaklanacaktır."

Bir silah sesi bile Michael'ı bu kadar şiddetli bir şekilde sarsamazdı.

"Sizin yerinizde başka birisi olsaydı bunları asla anlatmazdım." Hester vakur duruşunu destekleyecek şekilde çenesini yukarı kaldırdı. "Ama ben sizin ringde ölçülü davranacağınızı düşünüyorum. Kendinizi kaybetmeyeceksiniz. Oyunun kurallarına harfiyen uyacaksınız ve korkarım ki bu yüzden en tehlikeli darbelere karşı tamamen hazırlıksız olacaksınız."

"Regmont daha önce kime karşı öfkesine yenik düştü?" Michael böyle bir soru sormaya hakkı olmadığını biliyordu ama kendini daha fazla tutamamıştı. "O size şiddet mi uyguladı, Hester?"

"Siz önce kendinizi düşünün," diye uyardı Hester. Yüzüne Michael'ın şüphelerini dindirmekte yetersiz kalan bir gülümseme yerleştirmeyi başarmıştı. "Yumruk yağmuruna tutulacak olan ben değilim, sizsiniz."

Michael sadece birkaç dakika önce bu karşılaşmayı dört gözle bekliyordu ama şimdi öylesine istekliydi ki içi içine sığmıyordu.

Hester elindeki mendili ona uzattı ama Michael almak için hamle yaptığında hızla geri çekti. "Bu mendili istiyorsanız ziyaretime geleceğinize söz verin."

"Bana işkence ediyorsunuz," dedi Michael boğuk bir sesle. Hester'ın az önceki soruyu geçiştirmiş olması ona cevabın ne olduğunu söylüyordu. Michael içinin öfkeyle dolduğunu hissetti. Hester onun ölçülü ve kendine hâkim olabilen bir adam olduğunu mu düşünüyordu? Aslında hiç de öyle değildi.

"Hayır, baskı yapıyorum," diye düzeltti Hester. "Ciddi bir yara almadığınızı kendi gözlerimle görebilmek için beni ziyaret etmeniz konusunda size ısrar ediyorum."

Michael yüreğinde inkâr mümkün olmayan bir çaresizlik hissederek çenesini sıktı. Olanlara müdahale edebilmesi imkânsızdı. Bir erkeğin karısına nasıl davrandığı sadece kendisini ilgilendirirdi. O bu konuda yapabileceği tek müdahale için bir hafta önce harekete geçmişti; çok kısa bir süre için bile olsa Regmont'ı boks ringinde canının istediği gibi dövebilecekti.

"Ziyaretinize geleceğime söz veriyorum."

"Bunu en geç bir hafta içinde yapın," dedi Hester yeşil gözlerini uyarırcasına kısarak.

"Tamam." Michael yoğun bir sahiplenme duygusuyla Hester'in uzattığı mendili aldı. Mendilin köşesine özenle işlenmiş "H" harfi bu uğuru daha da özel bir hale getiriyordu. "Teşekkür ederim."

"Dikkatli olun. Lütfen."

Michael başını sallayarak arabadan indi. Araba o daha Remington Centilmenler Kulübü'ne çıkan geniş merdivenlerin ilk basamağına adım atmadan önce oradan uzaklaşmıştı.

***

"Sakın boyu seni yanıltmasın."

Ağırlığını bir ayağından diğerine verip zıplayarak ısınmaya çalışan Michael sesin geldiği tarafa döndü. Bu bekâr bir akranı olan ve kendisi gibi sürekli evlenmesi için yapılan baskılardan yakınan Westfield Kontu'ydu. Yakışıklılığına ve cazibesine övgüler yağdırılan Kont, hem erkekler hem de kadınlar tarafından sevilen birisiydi. "O adamla ilgili hiçbir şey beni şaşırtmaz."

"Enteresan," dedi Westfield düşünceli bir tavırla. Sınırları ahşap zeminin üzerine çekilen çizgilerle belirlenmiş iki buçuk metrekarelik boks alanına girdi. "Paramı senin üzerine yatırdığım için bunu duyduğuma sevindim."

"Paranı bana mı yatırdın?" Michael bakışlarını tıka basa izleyicilerle dolu olan devasa boyutlardaki salonun etrafında gezdirdi.

"Evet, ben de o az sayıdaki kişiden biriyim." Kont yüzüne pek çok kadının gönlünü çalan o meşhur gülümsemesini yerleştirdi. "Regmont'ın kısa boylu olması, onu daha hızlı ve çevik yapıyor. Üstelik hiç kimsede olmayan bir dayanma gücüne sahip; çoğu maçı kazanmasının sebebi de bu zaten. Neredeyse karşısına çıkan herkesten daha dayanıklı. Diğerleri senin ondan çok daha önce yorulacağını düşünerek Regmont'a oynadı."

"Bence bu daha çok aldığı yumrukların sıklığına ve şiddetine bağlı."

Westfield koyu renkli saçlarını savurarak başını iki yana salladı. "Benim gibi adamlar kaybetmekten rahatsızlık duyar ve bundan mümkün olduğunca kaçınırlar. Ama Regmont gibi adamlar kaybettiklerinde insanlıktan çıkarlar. Sen ondan intikamını aldıktan çok sonra bile, gururu yüzünden sana kinlemeye devam edecektir."

"Bu sadece basit bir karşılaşma, Westfield."

"Regmont'a bakışların öyle söylemiyor ama. Belli ki onunla görülecek bir hesabın var. Bu konu beni ilgilendirmez. Ben sadece oynadığım bahsi kazanmak için senin bu karşılaşmadan galip çıkmanı istiyorum."

Başka bir zaman olsa Michael bu sözler karşısında gülümserdi ama şimdi bunu yapamayacak kadar öfkeliydi. Her şeye rağmen o kendisine yapılan bir nasihatı ne zaman dinlemesi gerektiğini iyi bilirdi. Karşılaşma başlamadan hemen önce Regmont'ın yüzünde beliren geniş gülümseme onun da bu maçı kendisinin alacağından emin olduğunu söylüyordu. Regmont fiziksel acı çekmeyi sonuna dek hak ediyordu ama utanç onun için çok daha uzun süreli bir ceza olacaktı. Michael, Regmont'ın kendisini sınamayı amaçlayan birkaç yumruğunu başarıyla savdıktan sonra, Hester'a duyduğu karşılıksız aşkın ve onun aşağılık kocasına beslediği büyük nefretin gücünü tek bir yumruğa sığdırdı.

Regmont karşılaşmanın başlamasının üzerinden bir dakikadan daha az bir süre geçmişken baygın bir halde ahşap zemine serildi.

***

"Bakışların üzerimdeyken yoğunlaşamıyorum." Jess, sırtını bir kasaya yaslamış halde güvertenin karşı tarafında oturan Alistair'a baktı. Genç adam ceketini çıkarmış ve bir bacağını öne doğru uzat-

mıştı. Diğer bacağıyla da üzerinde çalıştığı kâğıtlara destek oluyordu. Jess, onun yatakta çalışırken ya da kitap okurken de bu pozisyonu aldığını görmüş ve bundan her defasında hoşlanmıştı.

"Sen bana aldırma," dedi Alistair.

Bu gerçekleşmesi imkânsız bir istekti. Alistair bu kadar yakışıklı ve üzerindeki gömlekle bu kadar havalı görünürken, Jess'in ona aldırmaması imkânsızdı. Uzun ve güçlü bacakları, usta bir terzinin elinden çıktığı belli olan pantolonunu ve cilalı çizmelerini bu kadar güzel bir şekilde taşırken. Jess'in parmakları, onun saçlarını havalandıran rüzgârın yerinde olmayı isterken.

Biraz kasvetli de olsa güzel bir gündü. Jessica üşüyünce üzerine bir şal aldı ama hava tadını çıkaramayacakları kadar da serin değildi. Jess biraz temiz hava almak için güverteye çıkmış, bir saat sonra Alistair da elinde bir dosyayla ona katılmıştı.

Alistair, Jess'den birkaç metre uzağa oturmayı tercih etmişti ama sık sık başını kaldırıp sebepsiz bir duygu yoğunluğuyla ona bakıyordu.

Jess biraz homurdandıktan sonra dikkatini elindeki nakışa verdi.

"Örnek alınacak davranışlarıyla tanınan Leydi Tarley az önce bana homurdandı mı yoksa?" diye sordu Alistair kaşlarından birini kaldırarak.

"Leydiler homurdanmazlar." Jess, Alistair'ın kendisiyle uzaktan yakından alakası olmayan işlerle uğraşırken dahi yanında olma zahmetine girmesinin çok hoş bir davranış olduğunu düşündü.

Alistair dostu gibiydi. Jess ona neredeyse her şeyini anlatıyordu. Hayatına giren iki erkeğin de onu olduğu gibi kabul etmiş olmaları bir mucize sayılırdı. Onun, katı bir eğitimin şekillendirdiği dış görünüşünü değil, içindeki kadını seviyorlardı.

"Bu diğer leydiler için geçerli olabilir," dedi Alistair sözlerini sadece Jessica'ya duyurabilmek için fısıldar gibi konuşarak. "Ama sen insana zevk veren her türlü sesi çıkarabiliyorsun."

Bu kışkırtıcı söz bile Jess'i tahrik etmeye yetmişti. Alistair'la bir haftadır beraber olmamıştı ve şimdi âdet dönemi sona erdiği için ona olan özlemi neredeyse dayanılmaz bir hal almıştı.

"Şimdi de sen bana bakıyorsun," diye sataştı Alistair ona başını kaldırmadan.

"Çünkü sana daha farklı şeyler yapmama imkân tanımayacak kadar uzakta duruyorsun."

Alistair bu sözleri duyar duymaz başını kaldırdı.

Jess gülümseyerek ayağa kalktı. "Siz günün geri kalan kısmının tadını çıkarın, Bay Caulfield. Sanırım ben akşam yemeğinden önce biraz güzellik uykusu çekmek için konforlu yatağıma gireceğim."

Jess kamarasına döndüğünde Beth hırıl hırıl onun elbiselerini yenilemekle meşguldü.

"Tanrı Bay Caulfield'e acısın," dedi yaptığı işi bırakarak. "Gözlerinizde muzip bir ifade var."

"Öyle mi?"

"Öyle olduğunu siz de biliyorsunuz." Beth gülümsedi. "Sizi yıllardır hiç bu kadar mutlu görmemiştim. O adama acımaya başladım."

"Onun aşk acısı yaşayacak türde bir adam olmadığını söylemiştin."

"Nadiren de olsa bazen ben de yanılıyorum Leydim."

Bu sözler Jess'in yüzündeki gülümsemenin genişlemesine neden oldu. Beth'in bu konudaki fikrini duymak onu rahatlatmıştı. Huzuruna gölge düşüren tek şey böyle bir mutluluğun uzun sürmemesinden ve Alistair Caulfield gibi bir adamı elinde tutma konusunda başarısızlığa uğramasından korkuyor olmasıydı. Alistair'ı hak etmediğini düşünmüyordu ama dışarıda onu çok daha fazla hak eden kadınlar da vardı.

Ona Jess'in veremeyeceği şeyleri verebilecek olan kadınlar; onun gibi maceracı bir ruha sahip, deneyimli ve çocuk yapabilen kadınlar...

Üzerindeki şalı çıkardığı sırada yüzündeki gülümseme kaybolmuştu. İkisi de gençti. Hayatta elde etmiş olduğu onca başarıya rağmen, Alistair'ın evlenip çocuk sahibi olma ihtiyacı hissedebilmesi için önünde uzun yıllar vardı. O henüz içgüdüsel arzulardan tamamen habersizdi belki ama *Jessica* bu tür arzuları çok iyi biliyordu. Bu durumda ilişkileri için en doğru ve en uygun adımı atmak ona düşüyordu.

O bunları düşündüğü sırada, Alistair'a özgü coşkulu bir ritimle kapıya vuruldu. Beth usulca güldü ve elindeki elbiseyi sandıklardan birinin üzerine bıraktı. Ardından yüzünde koca bir gülümsemeyle kapıyı açtı. "İyi günler, Bay Caulfield."

Sırtı kapıya dönük olan Jess, Alistair'ın sakin, terbiyeli bir sesle Beth'e cevap verdiğini duyunca mutlulukla gözlerini kapadı.

"Bana ihtiyacınız olacak mı Leydim?" diye sordu Beth.

"Hayır, teşekkür ederim. Sana keyifli bir gün diliyorum."

Kapı henüz yeni kapanmıştı ki Jess yere çarpan sert bir şeyin sesini duydu. Bir kalp atışı kadar kısa bir süre içerisinde kendini uzun boylu azgın bir erkek tarafından duvara yapıştırılmış halde buldu. Jess, Alistair'ın bu hiç beklenmedik tutkulu halinden büyük keyif alarak kollarını onun ince beline doladı ve ateşli öpücüğüne aynı şekilde karşılık verdi.

"Seni şıllık," diye suçladı Alistair, dudaklarını çenesinin üzerinde dolaştırarak. "Beni kasten çıldırtmaya çalışıyorsun."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum."

Jess bir kahkaha atarak kulağını dişleyen Alistair'dan uzaklaştı. Bakışları onun az önce yere fırlattığı dosyaya kaydı ve olduğu yerde kaldı.

"Hele şu âdet dönemin bir bitsin," diye inledi Alistair içinin arzuyla dolduğunu hissederek, "sana o zaman son bir haftayı sensiz geçiren bir adama sataşmanın ne demek olduğunu göstereceğim."

"Şu an görmüyorum zaten," dedi Jess dalgın bir tavırla. Gelişigüzel yere atılmış dosyanın kenarlarından taşan resimlerden gözlerini ayıramıyordu. "Biteli iki gün oldu."

Alistair geri çekildi. "Ne dedin sen?"

"Bunlar da ne böyle?" Jess, Alistair'ın kollarından kurtulup yere saçılan parşömenlerin yanına diz çöktü.

"İki gün oldu ha," diye tekrarladı Alistair.

Jess dosyanın siyah, deri kapağını açtığında nefesinin kesildiğini hissetti.

"Tanrım, Alistair... Bunlar inanılmaz."

"Asıl inanılmaz olan senin artık beni arzulamıyor olman."

"Saçmalama. Bir kadının sana arzu duymaması için ölmüş olması gerekir." Jess belirgin ve düzgün kara kalem çizgilerden oluşan kendi resmine baktı. Bu resmin dakikalar önce güvertedeki halini tasvir ediyor olması, Alistair'ın neden sürekli kendisine bakıp durduğunu açıklıyordu. "Sen beni böyle mi görüyorsun?"

"Öyle görmüyorum; zaten öylesin. Lanet olsun, Jess. Bu son bir hafta özleminle yanıp tutuştum. Bunu biliyor olman gerekirdi. Son birkaç gündür erkekliğim havada gezdiğimi fark etmiş olmalısın."

Jess parmak uçlarını usulca resmin çizgileri üzerinde gezdirdi. Alistair yüz hatlarını yumuşatıp gözlerine sıcak bir ifade katarak onu çok güzel bir kadın olarak çizmişti. Jess o güne dek hiç bu kadar güzel göründüğünü hatırlamıyordu. "Evet, fark ettim," diye fısıldadı dalgın bir tavırla. "Yatakta beni sürekli arkadan dürten o boyuttaki [illegible] imkânsızdı."

"Ben gerçekten de böyle mi görünüyorum?"

"Bana bakarken öyle görünüyorsun. Senden bir cevap alamadığım takdirde, olacakların sorumlusu değilim, Jess."

"Saçmalıyorsun. Bunu sana söylemedim çünkü seni sadece bana üst üste orgazm yaşatmak konusundaki üstün yeteneğin için arzulamadığımı bilmeni istedim." Jessica dosyayı eline alıp gürültülü bir şekilde nefesini bırakarak ayağa kalktı. Alistair'ın çizdiği diğer portrelere baktığında onun yeteneğine hayran kalmıştı. "Hiç de gizemli bir kadın sayılmam, öyle değil mi? Hissettiklerimi aynen yüzüme yansıtıyorum."

"Bunu o kadar da kafana takma," diye mırıldandı Alistair yanına gelerek. "Eminim ki ben de sana bakarken aynen böyle görünüyorum."

Jess nihayet başını kaldırıp ona baktı. "Hayır, öyle değil. Bana avına saldırmayı bekleyen vahşi bir hayvan gibi bakıyorsun. Duygularımı ele verip karşında erimem seni iyice tahrik ediyor."

"Ben şehvet düşkünü bir adamım," dedi Alistair hiç çekinmeden. "Ama bu, sana âşık olmadığım anlamına gelmiyor. Sana olan hislerimin yoğunluğunu ifadelerimden olmasa da davranışlarımdan fark ettiğini umarım."

"Evet, görüyorum." Jessica, Alistair'ın çizdiği resimleri karıştırdı ve geçmişte kalan bir anını tasvir eden resimle karşılaştığında olduğu yerde kaldı. O zamanlar çok daha genç olduğu belliydi. Parşömen geçen zamanın etkisiyle sararmıştı ama onu asıl etkileyen şey resmin verdiği şehvet duygusuydu. Kocaman açılan gözleri koyulaşmış, göz bebekleri irileşmiş ve dudakları sanki nefes nefese kalmış gibi aralanmıştı. Bu resim şu an yanında oturan adama duyduğu arzuyu en ilkel ve mahrem haliyle tasvir ediyordu. "Alistair..."

"O gece bahçedeki halin."

"Beni bu şekilde tasvir ettiğin halde nasıl olur da sana duyduğum arzudan şüphe edersin?"

Alistair, genç kadının elindeki resimleri alıp masanın üzerine fırlattı. "Yemin ederim, beni çıldırtmak üzeresin. Bana olan sevginin boyutlarını ispatlamak için kendimi sana en yakın hissettiğim şeyi elimden mi alıyorsun?"

Jessica'nın dudakları alaycı bir tavırla yukarı kıvrıldı. "Çok azgınsın. Seks senin için yemek yemek ya da uyumak kadar önemli."

Alistair'ın sekse olan düşkünlüğü ilişkilerinin en başından beri belliydi ve onun vücudunu satmakta neden zorlanmadığını da açıklıyordu. Seks Jessica için her zaman mahrem bir konu olmuştu. Oysa Alistair onu tıpkı diş fırçalamak gibi sağlık açısından gerekli görüyor ve ruh haliyle bağlantılı olmadığını düşünüyordu. Jess onunla yatağa girdiğinde kendisini özel birisi gibi hissediyordu ama Alistair'ın seksi geçmişte kendisinin anlam veremediği amaçlar için kullanmış olduğunu da biliyordu.

Alistair vücudunu buna mecbur kaldığı için sattığını iddia etmiş ve Jess de ona inanmıştı. Ama ona inanmasının asıl sebebi ileri sürdüğü nedenler değildi. Tamam, gençti, şehvet düşkünüydü ve paraya ihtiyacı olduğuna inanıyordu fakat bu gerçekler kendini ticari bir mal gibi satmasını açıklamaya yetmiyordu. Jess, onun bunu dış faktörlerden çok içindeki bir şeyin teşvikiyle yaptığını düşünüyordu. Sebep Masterson, hiç tanımadığı babası ya da belki bambaşka bir şeydi ama Alistair kendine ancak başkaları onunla beraber olmak için para ödediğinde değer vermişti. Jessica onun sadece dış görünüşüne değil, farklı özelliklerine de değer verdiğini göstererek bu kanıdan kurtulmasını sağlamaya çalışıyordu ama belli ki Alistair bu tür ispatlar için henüz hazır sayılmazdı. Birbirleriyle en özel, en acı dolu hatıralarını paylaşmaları konusunda hiç durmadan acımasızca baskı yapmış olsa da kendini istenilen birisi olarak görmek için hâlâ Jessica'nın dokunuşuna ve şehvetine ihtiyaç duyuyordu.

Alistair, Jess'i bir kez daha duvara yasladı ve yerinden kıpırdamamasını sağlamak için kaslı bacaklarını onunkilerin arasına yerleştirdi. Ellerini başının iki yanına koyup ahşap duvara tutunarak genç kadının gözlerinin içine baktı. "Sabrımın sınırlarını sınıyorsun."

"Niyetim bu değildi," dedi Jessica tüm samimiyetiyle. Alistair'ın saldırgan bir tavırla üzerine abanması, vücudunun alev alev yanmasına neden olmuştu. "Şahsen resimlerinden o kadar çok etkilendim ve üstün yeteneğine öylesine hayran kaldım ki kalbimin sızladığını hissettim."

Alistair sert dudaklarını onun şakağında gezdirdi. "Başka yerlerin de sızlıyor mu?" diye sordu boğuk bir sesle. Pozisyon değiştirip dizini onun kadınlığına bastırdı.

Jess kısa bir an için gözlerini kapayıp genç adamın sert ve sıcak vücudunu hissetmeye odaklandı ve teninin o çok sevdiği kokusunu içine çekti. Alistair'ın şehveti hücrelerinden içeri sızmış, iliklerine dek işlemiş ve onu, elini bacaklarının arasına uzatıp bir nabız gibi atan, sert erkekliğini avuçlayacak kadar cesur ve iffetsiz bir kadın haline dönüştürmüştü.

Alistair şiddetli bir şekilde sarsıldı ve dişlerinin arasından, "Tanrım," diye tısladı.

"Seni ilk gördüğüm andan beri arzuluyorum," diye itiraf etti Jess, kuruyan dudaklarını yalayarak. "Bu arzu her geçen dakika daha da artıyor."

Alistair'ın mavi gözleri arzuyla kararmıştı. "Bana her geçen dakika sahip ol o zaman."

Jess pantolonunun ve çamaşırının üzerinden erkekliğini okşadı ve kadınlığının arzu dolu bir beklentiyle gevşeyip ıslandığını hissetti. "Seks senin varlığının bir parçası; bağımlılık yaratan, baş döndürücü bir parfüm gibi buram buram şehvet kokuyorsun. Ama seni sadece vücudun için istemediğimi göstermeme izin vermezsen seni arzulayan diğer kadınlardan farklı olduğumu nasıl ispatlayacağım?"

"Hangi kadınlar?"

Bu cevap Jess'in gülümsemesine neden oldu ama Alistair'ın ciddi yüz ifadesi hiç değişmemişti. "Dokun bana," diye yalvardı Jess, farkında olmadan aralarında bir uçurum açtığını hissederek.

"Henüz değil." Alistair'ın ona dokunmak istememesi, Jess'i beklenmedik şekilde tahrik etmişti. Yatakta hâkimiyetin onun elinde olmasına öyle çok alışmıştı ki reddedilmek genç adamı daha da fazla arzulamasına neden olmuştu. "Nedenmiş o?"

"İçine girmediğim her dakika sen de benim gibi arzuyla dolmalısın."

Jess başını arkaya atıp onun gergin çenesini öptü. Bunu yaptığında teninin arzuyla ürperdiğini hissetti. "Demek beni cezalandırmak istiyorsun."

Alistair onun yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Hayır. Sen cinsel hayatımıza zarar verdin. Şimdi onu tekrar eski haline getirmemiz gerekiyor."

Jess, Alistair'ın pantolonunun arasına sıkıştırdığı gömleğini çıkardı ve onun alev alev yanan sırtına dokundu. "Seni yatağa atmak için baştan çıkarıp buraya getirdiğimi unutuyorsun galiba."

"Bir yandan da bana aptal muamelesi yaptın..."

"Hiç de değil!" diye itiraz etti Jessica. "Aksine senin olağanüstü zeki birisi olduğunu düşünüyorum."

"Öyle mi?" Alistair başparmağını Jess'in alt dudağının kıvrımında gezdirdi. Bu masum dokunuş, genç kadının arzu dolu bir açlıkla onun ellerini vücudunun diğer kısımlarında da hissetmek istemesine neden oldu. "Oysa bana haftalardır nasıl sevişileceğini öğretiyorsun ama bunu hâlâ öğrenemediğimi düşünüyorsun."

Jess parmaklarını onun sırtındaki sert kaslara bastırdı.

"Sana ilk kez sahip olduğumda," diye fısıldadı Alistair alnını onunkine yaklaştırarak, "seks hakkında bildiğimi düşündüğüm şeylerle henüz öğrenmediklerim arasında nasıl bir fark olduğunu anladım. Artık senden önce bu işi nasıl yaptığımı, hatta sensiz bu işe nasıl kalkıştığımı bile hatırlamıyorum."

Jess parmaklarının ucunda yükselip Alistair'a yaklaştı ve içindeki duygu yoğunluğunu hafifletebilmek için ona sımsıkı sarıldı. "Sana ihtiyacım var," dedi yüzünü onun boynuna gömerek. "Beni kendine muhtaç hale getirdin."

"Orgazmın kişiye özel bir an olmaktan çok daha fazlasını ifade ettiğini düşündüğüme inanamıyorum." Alistair bacağını Jess'in bacaklarının arasından çekti.

Jessica onun uyguladığı baskı olmadığında kadınlığının açlığını bastırmakta zorlandığını fark ederek belli belirsiz duyulan bir sesle isyan etti. "Lütfen..."

Alistair onun eteklerini yukarı sıyırıp iç çamaşırını ortaya çıkardı. Kalçalarını sertçe avuçladı ve canının yanmasına sebep olacak kadar sıktı. Yatakta şakacı ya da sevecen olduğu anlar da vardı ama Jessica en çok o vahşileşecek kadar arzu dolu olduğunda tahrik oluyordu.

Jessica'nın parmakları onun pantolonunu tutan gizli düğmeleri çözmeye çalıştı. Nihayet pantolonuna sığmayan erkekliğini serbest bırakmayı başardı ve onu tüm ağırlığıyla avuçlarının arasında hissettiğinde nefesi kesildi. Arzulu ellerini kalın damarlarının üzerinde gezdirdi. Alistair'ın kullandığı sözler, çizdiği resimler ve bu anı yaşamak için sabırsızlanarak güverteden kamarasına gelmiş olması duyduğu arzuyu iyice alevlendirmişti. Alistair kendini aynı anda hem özel ve fazlasıyla arzulanan hem de korunan ve güvende olan bir kadın gibi hissetmesine neden oluyordu. Alistair, ona gerçekte olmak istediği kadın gibi olmak için ihtiyaç duyduğu özgürlüğü vermişti. Artık istediği kadar vahşi, özgür ve cesur davranabiliyordu.

Alistair koyu renkli, gür kirpiklerinin altından ona baktı. Kalçalarını oynatarak genç kadının arzu dolu ellerinin arasında gidip gelmeye başladı. Jessica'nın ellerinin yerini almak isteyen kadınlığı iyice ıslanıp şişti. Alistair sanki bunu fark etmiş gibi elini arkadan onun bacaklarının arasına soktu ve iç çamaşırının arasındaki boşluktan kadınlığının dudaklarını araladı. "Benim için ıslanmışsın."

"Kendime hâkim olamadım."

"Bunu yapmanı istemem zaten." Alistair, Jessica'nın hiç beklemediği bir anda bacaklarını tuttu ve onu yukarı kaldırdı. Bunu yapmasıyla birlikte erkekliği genç kadının ellerinin arasından kurtuldu ve küçük bir çığlık atarak isyan etti. Jessica erkekliğinin ipeksi bir dokunuşa benzeyen ateşiyle dudakları aralanan kadınlığına sürtündüğünü hissetti ve ve arzuyla inledi. Kollarını onun geniş omuzlarına sardı ve dudakları onu daha da tahrik edebilmek için kulağının arkasındaki o hassas bölgeyi aradı.

"Burayla ilgilen," diye emretti Alistair sert bir sesle ve içinde gidip gelmeye başladı.

Jess çaresiz bir iniltiyle başını tekrar duvara yasladı. Alistair erkekliğinin sertliğini sonuna dek içinde hissedebilmesi için onu işkenceden farksız bir yavaşlıkla aşağı indirdi.

Alistair'ın dur durak bilmeyen darbeleriyle kıvranarak, "Tanrım!" diye haykırdı Jessica. Bu pozisyonda erkekliğini içinde tutmakta zorlanıyordu. Ama Alistair buna aldırmadan acımasızca içinde gidip geliyor, penisini artık nefessiz kalana dek kadınlığına sokuyordu. Erkekliğini köküne dek içine dayadığı her defasında, Jessica kendisine zevk veren bu hamlelerin devam etmesi için ağlıyordu. Tek vücut haline geldikleri o bölge dışında tamamen giyinik olmaları insanı arzuyla yakacak kadar erotikti. Jessica'nın üzerinde ne olduğu Alistair'ı ilgilendirmiyordu. Hiçbir zaman da ilgilendirmemişti.

Alistair onu tüm ağırlığıyla duvara yapıştırarak hareketsiz kalmasını sağladı. Bileğini tuttu ve elini yukarı kaldırıp kalbine bastırdı. Jessica avucunda kalp atışlarını hissedebiliyordu. Göğsü belirgin bir şekilde artan ritimle sürekli inip kalkıyordu. "Neredeyse hiç çaba sarf etmedim. Bir kuş kadar hafifsin. Peki o zaman kalp atışların neden hızlanıyor Jess? Henüz yeni başladığımız arzu dolu seks için mi? Yoksa senin için mi?"

Jessica boşta duran elini onun saçlarının arasına soktu ve sıcak yanağını yanağına sürttü. Bir şey, *herhangi bir şey*, söylemek istiyordu ama boğazı düğümlenmişti.

"Elimde olsa," diye devam etti Alistair sözlerine, "hiç kıpırdamadan sonsuza dek böyle kalırdım; kadınlığın tarafından sarılmış, içine hapsolmuş, senin bir parçan olarak. Seninle sevişirken doyuma ulaşmamı geciktirmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Boşalmak istemiyorum; bitmesini istemiyorum. Bu anı ne kadar geciktirirsem geciktireyim asla yetmiyor. Kendimi daha fazla tutamadığımda öfkeleniyorum. Neden, Jess? Peşinde olduğum tek şey yemek yemek ya da uyku uyumak gibi fiziksel bir rahatlamaysa neden kendimi bu anı yaşamaktan mahrum etmeye çalışıyorum?"

Jessica başını çevirdi ve dudaklarını onunkilere bastırarak onu çılgınca bir arzuyla öptü.

Jessica'nın dudakları altında ezilen dudaklarını kıpırdatarak, "Beni anladığını söyle," dedi Alistair. "Bunu senin de hissettiğini söyle."

"*Seni* hissediyorum," diye fısıldadı Jessica. Alistair'ın ihtirası kaliteli bir şarap gibi başını döndürmüştü. "Sen artık benim her şeyimsin."

Alistair ona sıkı sıkı sarıldı ve onu yatağa taşıdı.

BÖLÜM 17

Jess üzerinde Alistair'la birlikte kendini yatağa bıraktı. Bu hareket ikisini birden sarsmış ve Alistair'ın daha derinlere girme imkânı bulan erkekliği onu yatağa mıhlamıştı. Jess teninde ter damlacıklarının biriktiğini hissederek inledi. Alistair homurdandı ve ellerini Jess'in başının iki yanına götürüp yatak örtüsünü avuçlayarak tekrar hamle yaptı. Jessica bu güçlü hamleyle yatak örtüsünün kadife kumaşında kaydı ama hemen omuzlarının üstünde duran Alistair'ın, çelik kadar sert kolları onu durdurdu.

"Hayır!" diye haykırdı Jess tam doyuma ulaşacakken. Devam etmesine izin verdiği takdirde Alistair'ın kısa bir süre içerisinde ona, üst üste yaşayacağı orgazmların ilkini tattıracağını biliyordu. Sonrasında durmaksızın içinde gidip gelmeye devam edecek ve onu zevkten deli edip titreterek kendi doyumunu erteleyecekti. Zevke yeterince doyduğundan emin olduktan sonra üzerindeki giysileri çıkaracak, saatler boyu acımasız bir kararlılıkla Jessica'nın iradesini yerle bir edecekti.

Alistair durdu ve Jessica'nın tenini dağlayacak kadar ateşli bakışlarla ona baktı. "Hayır mı?"

Jessica dirseklerinin üzerinde doğruldu. "Seni doyuma ulaştırmama izin ver."

Alistair da doğruldu. Jessica'nın üzerinden kalkmadan hızlı hareketlerle yeleğini, kravatını ve gömleğini çıkardı. İç çamaşırını çıkarabilmek için ondan ayrılması gerekti ve bunu yaparken kadınlığının arzu dolu bir açlıkla erkekliğine sarıldığını hissedince sert bir şekilde nefesini bıraktı.

Jessica bir süre hayranlıkla onun kusursuz görünen çıplak vücudunu seyretti. Bu, görmekten asla bıkmayacağı bir manzaraydı. Alistair uzun boylu, zayıf ve öylesine formdaydı ki güçlü ve sert kasları pürüzsüz teninin altından rahatlıkla seçilebiliyordu.

Jessica'nın bakışları onu baştan aşağı süzdü ve erkeksi vücudunun her santimini sevgiyle okşadı. Alistair olduğu yerde kaldı ve bundan en ufak bir rahatsızlık duymadan, Jessica'nın onun vücudunu seyretme zevkini tatmasına izin verdi. Gözleri buluştuğunda Jessica duyduğu hayranlık ve pençesine düştüğü güçlü arzu yüzünden nefessiz kalmıştı.

"Mükemmel bir adamsın," diye fısıldadı ayaklarını ahşap zemine indirerek. Alistair'a doğru yaklaştı ve kollarını onun düzgün kalçalarına dolayıp dudaklarını kalbinin üstüne bastırdı. "Ve çok değerlisin."

Alistair bu sözlerin karşılığında ona öylesine sıkı sarıldı ki Jessica nefesinin kesildiğini hissetti. "Sadece sana aitim, Jess. Bundan asla şüphen olmasın."

"Bunu duyduğuma sevindim çünkü sana deli gibi âşığım." Jessica yanağını onun göğsüne yaslayıp tenini saran erkeksi kokusunu içine çekti. Az önce söylediği sözlerin Alistair'ın kalp atışlarını hızlandırmış olması şüphelerinde haklı olduğunu gösteriyordu; Alistair onun korkularından etkileniyor ve bu korkulardan duyduğu endişe her an elinden kayıp gidebilirmiş gibi ona daha da sıkı tutunmasına neden oluyordu. Halbuki Jessica'nın kendisine ne kadar tutkun olduğunu bilse onun elinden asla kayıp gitmeyeceğini anlardı. Ama bunu bilmiyordu.

"Keşke bana bu tür sözleri daha sık söylesen," dedi Alistair boğuk bir sesle. Bu sözleri her zamanki gibi kendini acımasızca savunmasız

bırakacak bir dürüstlükle söylemiş olması, Jessica'nın böylesine ketum birisi olmaktan suçluluk duymasına neden olmuştu.

"Bunu nasıl yapabileceğimi bilmiyorum." Jessica, Alistair elbisesinin sırtındaki düğmeleri çözdüğü sırada başını yana eğdi.

"Bu konuda hata yapman imkânsız." Alistair önce onun omzunu öptü, sonra da dişlerini onu acı duymanın eşiğine getirecek kadar tenine gömdü. Bu vahşi hareket Jessica'nın irkilerek tahrik olmasına neden oldu. "Tarley'ye hiç ona duyduğun sevgiden bahsetmedin mi?"

"Bu konuyu hiç konuşmazdık. İkimiz de bu gerçeği bilir, anlar ve daha fazlasına ihtiyaç duymazdık."

Alistair korsesini çıkarabilmek için onu arkasına döndürdü. "Benim için bu kadarı yeterli değil."

"Sana olan duygularım çok hızlı bir şekilde filizleniyor," diye itiraf ettti Jessica güçlükle duyulan titrek bir sesle. "Bu hızı ne durdurabiliyor ne de yavaşlatabiliyorum. Hızdan başım dönüyor. Sana hissettiğim duyguların yoğunluğu beni bile korkuttuğuna göre senin korkmaman imkânsız."

"O halde sen de tıpkı benim gibi korkularını dile getir."

Jessica onun hakkında daha öğrenmesi gereken pek çok şey olduğunu düşünerek gözlerini kapadı. Alistair'ın karakterini şekillendiren olaylar hakkında bu kadar az şey bilmesi tamamen kendi suçuydu; o Alistair'ı onun kendisini sorguladığı gibi sorgulamamıştı. Jessica'ya o güne dek hep başkalarının işlerine burnunu sokmaması öğretilmişti ama Alistair'ı mutlu etmek istiyorsa tüm bunları unutması gerekecekti.

"Deneyeceğim. Sen sevgini en ufak bir tereddüt yaşamadan ifade edebiliyorsun." Elbisesi ayaklarının etrafına düştü. "Bunu hiç zorlanmadan yapabilmen beni kıskandırıyor."

Alistair artık tecrübe kazanan elleriyle onun üzerindeki korseyi, kombinezonu ve iç çamaşırını çıkardı.

"Geçmişte..." Jessica boğazını temizledi. "Geçmişte senin de değer verdiğin birisi olmuştur, değil mi?"

"Mutlaka olması mı gerekiyor?" Alistair geriye doğru bir adım attı.

Jessica omzunun üzerinden ona baktı. Alistair bekliyordu ve Jessica onun az önce kendisini durdurduktan sonra verdiği vaadi gerçeğe dönüştürmesini beklediğini anladı. "Yatağa uzan."

Alistair zarif ve hızlı hareketlerle kendisine söyleneni yaptı. Çıplaklığından en ufak bir rahatsızlık duymadan uzun bacaklarını öne doğru uzattı ve sırtını yastıklara dayadı. Jess yatağın kenarına gelip nereden başlayacağına karar vermeye çalıştı. Alistair'ın kalın ve sert erkekliği göbeğine doğru kıvrılıyor, onu karşı konulmaz bir şekilde tahrik ediyordu ama o yine de hayranlıkla vücudunun geri kalan kısımlarını da seyretti.

Birden geçmişte onu bu şekilde görmüş olan o hayali kadını –ya da kadınları– kıskandığını hissederek, "Kimdi o?" diye sordu.

"Böyle bir kadın olduğundan eminmiş gibi konuşuyorsun."

"Cinsel hayatına Lucien olarak başlamadığına göre arzu duyduğun tek kadın ben olamam, Alistair."

Alistair erkekliğini tuttu ve onu yavaşça okşamaya başladı. Mahmurlaşan gözlerinde Jessica'yı sınadığını söyleyen bir ifade vardı ve bu bakışları saklamayı başaramamıştı.

Jessica yatağa çıkarak, "Seni terbiyesiz," dedi boğuk bir sesle.

"Çırılçıplak karşımda duruyorsun ve erkekliğim özleminle yanıp tutuşuyor."

Jessica'nın kadınlığı da ona duyduğu arzuyla ıslanmıştı ve alev alev yanıyordu. Artık orgazm denilen o sarp uçurumun kenarında beklemiyordu ama Alistair'ın onu tekrar oraya taşıması an meselesiydi.

Alistair elini ona doğru uzattığında başını iki yana salladı. "Hiç kıpırdamadan yatakta yatıp sana vereceğim şeyle yetinmeni istiyorum."

"Hiç kıpırdamadan yatakta yatmak mı? Sen çıldırdın mı?"

"Gerekirse seni yatağa bağlarım."

"Jess... Lanet olsun." Alistair öfkeli gözlerle ona baktı. "Tam yedi gün oldu. Oynayacağın oyunları daha sabırlı olduğum günlere sakla."

Jessica elini erkekliğinin etrafına sardı. Sıcaklığı ve sertliğinin genç kadının nefes alıp verişlerini hızlandırdığını hissetti. Onu az önce kendini okşadığından çok daha yavaş bir şekilde okşamaya başladığında, Alistair dişlerini sıktı ve boynundaki kaslar bir anda belirgenleşti. Jessica dudaklarını yaladı.

"Hayır," diye inledi Alistair. "Boşalmaya bu kadar yakınken ağzının tadını çıkaramam."

"Tamam o halde." Jess bacağını kalçalarından aşırarak onun üzerine oturdu ve kadınlığını erkekliğinin üzerine yerleştirdi. Alistair beline sarıldığında bunu onaylamadığını belirten bir ses çıkardı. "Dokunmak yasak."

"Kahretsin. Sana dokunmazsam zevk veremem ki."

Jess gülümsedi. "Amacımız da bu zaten."

Alistair ona itiraz etmek üzere ağzını açtı ama Jess, penisinin alev alev yanan geniş başını içine aldığında kelimeler boğazına düğümlendi. Jess'in dudaklarından bir inilti koptu. Bacak kasları gevşedi ve Alistair'ın bir nabız gibi atan sert erkekliğini ıslak kadınlığından içeri aldı. Bu, ona işkence edecek kadar yavaş bir birleşmeydi ve vücudunun baştan aşağı zevkle ürpermesine neden olmuştu. Alistair doğrularak ona sarıldı ve nemli yüzünü göğüslerinin arasına gömdü.

Kalçaları daha şimdiden harekete geçip daireler çizmeye başlamıştı ve Jessica'yı kollarıyla sabit tutup daha da derinlere girerek onu zevkten çıldırtan o hassas noktayı bulmaya çalışıyordu.

"Yatağa uzan," diye haykırdı Jessica, onun yeteneklerine teslim olmak için duyduğu bencilce arzuyu bastırmaya çalışarak.

"Seni doyuma ulaştırmama izin ver," diye fısıldadı Alistair. "Seni..."

"Henüz değil." Genç kadın, Alistair'ın kasıklarını onun kasıklarına yaklaştırarak klitorisine baskı uygulamasıyla ürperdi. "Dur. Bana söz vermiştin!"

Alistair küfrederek hareketsiz kaldı. İri vücudu öylesine sıcaktı ki Jessica teninin yandığını hissediyordu. "Tanrım, Jess. Bana neler yapıyorsun böyle?"

"*Seni* doyuma ulaştırmak istiyorum," dedi Jessica, Alistair'ın ellerini vücudundan uzaklaştırarak. "Boşalırken seni seyretmek istiyorum."

Alistair inleyerek kendini tekrar yastıkların üzerine bıraktı. Gözlerini kapayıp ellerini saçlarının arasında gezdirdi. Kolları çok güzeldi. Pazılarının kasıp gerilmesi, Jessica'nın kadınlığının onun sert erkekliğinin etrafında zevkle titremesine neden oldu. Alistair bir küfür savurdu ve karın kasları gerildi. Jess onun üzerine eğilip aralık duran dudaklarını dudaklarına bastırdı. Alistair onunla yaşadığı birlikteliğin çok özel olduğunu söylüyor ama yine de Jess'le tam olarak doyuma ulaşmıyordu. Önce onun zevkten yorgun düşüp kendinden geçmesini sağlıyor, sonra da yüzünü boynuna ve saçlarına gömüp ona sıkı sıkı sarılarak orgazm oluyordu. Jess onu ağzıyla doyuma ulaştırırken bile başını geriye atıp kendisini görmesine engel oluyordu.

Alistair, Jess'in yüzünü ellerinin arasına alıp başını çevirdi ve ağzını kendi istediği pozisyona getirdi. Onun hızlı nefesini içine çekerek dilini dilinin üzerinde gezdirdi. Jess ayak parmaklarının zevkle kıvrıldığını hissetti. Göğüs uçları benzer bir ilgi için sessizce yalvarır gibi sertleşmişti. Alistair'ın öpücüklerini tarif etmek imkânsızdı. Bu öpücüklerin ardındaki duygu, Jessica'nın kalbini eritecek kadar güçlüydü. Onu öyle bir tutkuyla öpüyordu ki dudakları onunkilere yapışıyor ve dili şehvetli bir şekilde ağzının içinde dolaşıyordu.

Jess kadınlığının derinliğinde onun iyice sertleştiğini hissetti. Sadece öpüşmelerinin bile onu doyuma ulaştırabileceğini düşünmek

kalp atışlarını hızlandırmıştı. Alistair dudaklarını dudaklarından ayırdı ve nefes nefese kalmış bir halde kaçınılmaz zevk anıyla mücadele etmeye çalıştı.

Jess onun bileklerini tutup ellerini kendinden uzaklaştırdı ve sırtını dikleştirdi. Parmaklarını onunkilere dolayıp kendini yukarı kaldırdı ve bunu yaparken kadınlığını saten kadar yumuşak bir ıslaklıkla erkekliğinin üzerinde kaydırdı. Ardından Alistair'ın yukarı kaldırdığı kollarından destek alarak kendini yavaşça aşağı indirdi. Alistair'ın kollarını bu şekilde kullanarak onun yüzünü gizlemesini engellemişti.

Alistair kenetlenen dişlerinin arasından nefesini bıraktı. Gözleri birer safir gibi görünecek kadar koyulaşmıştı. Yüzü kızarmış, öpüşmeleriyle dudakları şişmiş ve siyah saçları Jessica'nın onları sıkı sıkı kavrayan parmakları yüzünden karmakarışık olmuştu. Jessica daha önce hiç bu kadar güzel bir şey gördüğünü hatırlamıyordu.

Kabaran yüreği göğsünün acımasına neden oldu. Kalçalarını oynatarak kendini bir kez daha yukarı kaldırdı. Sonra tekrar indirdi. Kulağına kendi arzusunun da içine sığmadığını ele veren yumuşak iniltiler geldi. Kirpiklerinin altından Alistair'a bakıp aldığı zevki gösteren ipuçları aradı. Üzerinde hangi sıklıkla gidip gelmeliydi, onu nereye kadar içine almalıydı, onu hangi açıyla içine aldığında saç diplerinde ter damlacıkları birikiyordu?

Jess sert bir şekilde tekrar üstüne oturduğunda Alistair, "Tanrım," diye haykırdı ve vücudu bu sarsıcı darbeyle birlikte baştan aşağı titredi. Erkekliği sonuna dek içine girmişti ve geniş başı Jess'in kadınlığının duvarına değiyordu. Güçlü vücudunu tamamen saran gerilim neredeyse gözle görülebilecek kadar belirgindi.

Jess onun ellerini sımsıkı tuttu ve sert, hızlı hamlelerle azimli bir şekilde içinde gidip gelmeye devam etti. Yukarı kalkarken vajinasının kaslarını geriyor, aşağı inerken tekrar gevşetiyordu. Onu kadınlığının

en derin noktasına dek içine kabul etmesi, Alistair'ın başını sağa sola çevirip altında huzursuzca kıpırdanmasına neden oldu.

"Bekle..." Alistair doğrulmaya çalıştı. "Lanet olsun...Yavaşla!"

Nefes nefese kalan Jess onu buna ikna etmeye çalışarak, "Kendini rahat bırak," dedi. Ardından elini arkasına attı ve Alistair'ın bacaklarının arasındaki dolgun hayalarıyla oynamaya başladı. "Ben seni tutarım."

"Jess." Alistair elini ondan kurtarıp kalçalarını avuçladı ve onu sabit tutarak kendini yukarı kaldırdı. Kalçalarını öylesine hızlı bir şekilde hareket ettirmişti ki Jessica onun kollarına tutunup içine girmesine izin vermek zorunda kalmıştı.

Vücudunun kasılmasına neden olan ilk sperm akışıyla birlikte Alistair'ın dudaklarından vahşi bir inilti koptu. Jess'i aniden serbest bıraktı ve kollarını aşağı indirip yatak örtüsünü sıktı. Boynunu geriye attı ve sırtı yatağın üzerinde bir yay gibi kıvrıldı. Yaşadığı orgazmın şiddeti nefes kesiciydi; doyuma ulaşırken Jess'in ismini haykırması ise bundan çok daha güzeldi.

"Devam et," diye üsteledi Jess. Üzerinde gidip gelerek onun doyuma ulaşmasını sağlıyor, bu anın sonuna dek tadını çıkarmak için kendi doyumunu geciktiriyordu. Ona, bir zamanlar fazla ciddiye almadığı bu eylemin sonucunda böylesine yoğun duygular yaşatabilmiş olmasına hayret ederek gözlerini rahatlayan Alistair'dan alamıyordu. "Tanrım... ne kadar da güzelsin."

Aynı zamanda tamamen savunmasızdı. Perişandı. Yüzünden değişik duygular geçiyordu; acı ile karışık zevk, arzu, aşk... hatta öfke.

Alistair, Jessica'yı üzerinden indirmeden olduğu yerde döndü ve onu yatağın ucuna getirdi. Jessica daha neye uğradığını bile anlayamadan içinde gidip gelmeye başladı ve kadınlığına sürtünen kalın penisiyle onun iyice tahrik olan vücudunu orgazma zorladı. Jessica içindeki kasılmaları hissettiğinde bir çığlık attı, parmaklarını Alistair'ın vücuduna bastırdı ve onu sonuna dek içine alabilmek için bacaklarını

iki yana açtı. Alistair genç kadının dudaklarını kendininkilerin arasına aldı ve aynı anda şiddetli bir şekilde doyuma ulaşmanın verdiği zevkle boğazlarından kopan iniltileri bastırdı.

Seni seviyorum, dedi Jessica, zevkten çılgına dönerek kendisini öpen Alistair'a. Artık ne bu sözleri ne de içlerinde barındırdıkları o duyguyu daha fazla tutamamış ve tutmak da istememişti.

Alistair bu sözlere, ona nefessiz kalmasına neden olacak kadar sıkı sarılarak cevap verdi.

***

İçinde bulundukları gemi Alistair'ın sarsılan varlığıyla uyumlu bir şekilde okyanusa batıp çıkıyordu. Düşüncelerini genç kadının kendisine söylediğinden neredeyse emin olduğu o iki kelimeye odaklamış bir halde Jessica'nın saçlarıyla oynuyordu. Deneyimleri ona kadınların güçlü orgazmların eşiğindeyken bu tür sözler sarf ettiğini ve daha sonra bu sözleri ciddiye almadıklarını söylüyordu. Jess'in nihayet onu ne kadar rahat bir şekilde çözüp savunmasız bırakabileceğini keşfetmesiyle birlikte, kadınlığının gücünün coşkusuna kapıldığını biliyordu. Genç adam ona asla karşı koyamıyordu; bunu nasıl yapabileceği hakkında en ufak bir fikri yoktu.

Şimdi ona sarılmış bir halde yatağa kıvrılan Jessica çok sessiz duruyordu. Vücutlarının ateşi sönmüş, nefes alıp verişleri düzene girmişti. Alistair kendini gerçekten de tükenmiş gibi hissediyordu; heyecanları azalmış ama duyguları hâlâ karmakarışıktı.

Jessica neden hiç konuşmuyordu? O iki kelimeyi neden yüksek sesle tekrarlamıyordu?

Aklını yitirmektense konuşmayı tercih etti. "Cinsel hayatıma her azgın ergenin yaptığı şekilde başladım; yeterince güzel ve istekli olan her kızla yattım."

"Yüce Tanrım." Jessica usulca güldü. "Kızların kendilerini edepsizce senin kollarına attıklarından eminim."

Bu doğruydu ama Alistair, Jessica'nın gereksiz yere kıskançlık duymasını istemediği için ona öyle olduğunu söylemedi. "En büyük ağabeyim Aaron bir gün beni dışarıda eğlenmeye götürdü. Neredeyse on beş yaşına girmek üzereydim ve ben de onun gibi dünya zevklerinden faydalanmak istiyordum. Sonuç olarak kendimizi adı çıkmış bir kadının evindeki küçük bir kalabalığın içerisinde bulduk."

Jessica başını kaldırıp Alistair'a baktı. "Ve henüz ön dört yaşındaydın, öyle mi?"

"Nereydese on beşimdeydim," diye hatırlattı Alistair. "Ve pek de masum bir çocuk sayılmazdım. Unutma ki annem bana Masterson'in neden yüzüme bile bakamadığını vaktinden çok önce açıklamaya zorlanmıştı."

Jessica çenesini, Alistair'ın karnının üzerinde kavuşturduğu kollarına yasladı. "Senin masum bir çocuk olmadığını düşünebilecek tek kişi Masterson."

Alistair parmak uçlarını Jessica'nın zarif çenesinde dolaştırdı. "Partide bir fahişe vardı. Onunla göz göze geldik."

"Nasıl bir kadındı?"

"Zayıftı. Sarışındı. Açık mavi gözleri ve narin bir görüntüsü vardı. Gözleri ruh haline göre değişiyor, bazen neredeyse gri oluyordu."

"Ah..." Jess'in gözlerinde fırtınalar koptu. "Senin zevkine uygun bir kadın olduğum için ne kadar da şanslıyım."

Alistair bunu yaparak başını derde sokacağını bildiği için gülümsemekten vazgeçti. "Aslında iki hafta önce karşılaştığımızda zevklerimi belirleyen *sendin*. Bu kadınsa sadece zevklerime uyuyordu."

Jessica önce şaşırarak kaşlarını çattı ama sonra etkileyici yüz hatlarından bu sözlerin ne demek olduğunu anladığını söyleyen bir ifade geçti.

"Korkarım ki o senin tırnağın bile olamazdı," diye devam etti Alistair, bakışlarını Jessica'nın omzunun üzerinden karşısındaki duvara yönelterek. "Senin gibi bir hanımefendiyle asla kıyaslanamaz. Uzun yıllar önce, kendisinden başkasını düşünmekten vazgeçmişti ama bu benim için sorun değildi. Onu düzmek için illaki ondan hoşlanmam gerekmiyordu."

Jess, Alistair'ın bu kaba sözlerinin kendisini sarstığını hissetse de çenesini tuttu.

"Kısa bir süre ilişkimiz gayet güzel bir şekilde ilerledi. Benim gibi hevesli bir öğrenciye yatakta bir kadına nasıl davranılması gerektiğini öğreterek sıkıcı dünyasına renk katıyordu. Bana seksin tekniğine odaklanmayı öğretti. Büyük ihtimalle bunu kendisine bağlanmama engel olmak için yapmıştı."

"İşe yaradı mı?"

"Pek sayılmaz." Alistair omuzlarını silkti. "Belki de tam olarak yaramadı çünkü günün birinde yanına gittiğimde onu bir tanıdığıyla beraber buldum. Bu tanıdık da onun gibi bir fahişeydi. Beraber olduğum kadın her ikisine birden hizmet etmemi istedi ve ben de dediğini yaptım."

Jessica kollarını Alistair'ın sırtı ile karyola başının arasında kalan boşluktan geçirdi ve ona sarıldı.

"Kısa zamanda tanıdıkların sayısı ikiye çıktı," dedi Alistair. "Beraber olduğum kadın bazen aramıza bile katılmıyor, sadece bizi izliyordu. İçinde iki ayrı penis hissetmek istediğinde başka erkekler de grubumuza dâhil oluyordu."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Jessica. Gözleri solgun yüzünde fazlasıyla iri ve koyu görünüyordu. "Neden ona gitmeye devam ettin? Neden onu kendi ahlaksızlığıyla baş başa bırakmadın?"

"Ona gitmeyip de nereye gidecektim? Eve mi? Varlığım annem ve Masterson arasında inanılmaz bir gerginlik yaratıyordu. Ben evde

olduğumda Masterson annemi kasten üzüyordu. Her halükârda hiçbir şeyi zorla yapmadım. Bu benim için iğrenç bir şey sayılmazdı, Jessica. O yaşlarda penisim hiç inmiyordu ve o kadınla yatağa girmek bana penisimi rahatlatmak için sayısız imkân sunuyordu."

Alistair bütün bunları kayıtsız bir ses tonuyla anlatmaya çalışıyordu ama Jessica onun ruhunun derinliklerinde hangi duyguların yattığını fark etmiş olmalıydı. Yanağını onun karnına sürttü ve burnunu ince bir çizgi halinde karnının üzerinden geçen tüylerin arasında gezdirdi. "Bugün seni o kadar zorlamamalıydım," diye mırıldandı. "Üzgünüm."

Alistair homurdandı. "Bana hayatımın en iyi orgazmını yaşattığın için özür dileyemezsin."

Jessica onun altında kalan kollarını kurtardı ve üzerine çıktı. "*Şu ana dek* yaşadığın en iyi orgazm," diye düzeltti, ata biner gibi kalçalarının üzerine yerleşip omuzlarına sarılarak.

"Bundan böyle her sevişmemizde sana daha da fazla zevk vermeye gayret edeceğim."

Alistair'ın toparlanmaya çalışan erkekliği hafifçe kıpırdandı. Jessica onu her açıdan tüketmişti.

"Henüz değil," dedi Jessica dudaklarını onun kulağına dokundurarak. "Şimdi sana sarılmama izin ver çünkü sevgimi belli edeceğime dair sana söz verdim. Senin de bana olan duygularını göstermek için her defasında seksten faydalanman gerekmiyor."

Alistair içine dayanılması güç bir arzunun dolduğunu hissetti. Bu duygu gözlerini acıtıyor, boğazını yakıyordu. Ellerini yatağın üzerine koyup titrediğini gizlemeye çalıştı.

"Değer verdiğin tek kadın o muydu?" dedi Jessica vücudunu tamamen ona yaslayarak.

"Bunu değer vermek olarak tanımlamayı tercih ediyorsan, evet oydu."

"Peki, sen nasıl ifade etmeyi tercih edersin? Şehvet olarak mı?"

"Hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim onunla yaşadıklarımın seninle yaşadığım ilişkiden tamamen farklı olduğu."

"Ama seni seven kadınlar da oldu." Bu bir soru değildi.

"Beni seven kadınlar bundan pişmanlık duyacak hale geldi. Benimle beraber olmanın onlara faydadan çok zararı dokundu."

Jessica parmaklarını ensesine götürüp onun gerilen kaslarını ovdu. "Yaptıklarının utanılacak bir tarafı yok."

"Ne yaptığımı bilmiyorsun ki."

"Ama *seni* biliyorum. Seni seviyorum ve bundan asla pişmanlık duymayacağım."

Alistair, genç kadının sözleriyle baştan aşağı ürperdi ve dehşete düştü. Jessica onun ruhuna sızmayı başarmıştı ve şimdi dışarı yansıtmamak konusunda ustalık kazandığı her şeyi görebiliyordu. Tanrım, oysa Alistair onun bunları görmesini istemiyordu...

"Henüz bunu da bilmiyorsun," dedi sert bir sesle.

"Bana güvenmen ve buna inanman gerek, Alistair." Jessica kaçıp gitmesine izni verirmiş gibi genç adamın vücudunu saran kollarını gevşetti ve ondan uzaklaştı. İşin doğrusu Alistair gerçekten de her an oradan kaçabilirdi. O güne dek hayatında Jessica'nın asla kabul edemeyeceği şeyler yapmıştı... dünyaya geliş şekli bile Jessica'ya tamamen tersti. O şu an olduğu gibi, görgülü, zarif ve kusursuz bir kadın olmak için çok mücadele vermişti. Şimdi Alistair'la flört ederek, sahip olmak için onca gayret sarf ettiği sosyal itibarını ayaklar altına serecekti. Elinde olsa genç adam, Jessica'yı zevkin doruklarına çıkarıp diğer her şeyi unutturabileceği yatakta esir tutardı.

İçinde fırtınalar koptuğu halde nazik olabilmek için büyük çaba sarf ederek genç kadına sımsıkı sarıldı. Jessica'nın şefkate ve korunmaya ihtiyacı vardı. Oysa Alistair tıpkı bir koç gibi ona sürekli kafa atıyor

ve tacize uğramış bir çocuk olarak edinmek zorunda kaldığı savunma kalkanlarını yerle bir etmeye çalışıyordu. "Sana güveniyorum," dedi boğuk bir sesle. "Sana hayatımdaki her şeyi anlatmıyor muyum?"

"Bana hep hayatındaki yüz kızartıcı şeyleri anlatıyorsun." Jessica biraz geriye çekilip genç adamın yüzüne baktı. "Ve bunları öylesine isyankâr bir tavırla anlatıyorsun ki sanki senden vazgeçip vazgeçmeyeceğimi sınıyorsun."

Jessica onu terk edecekse en başından terk etmeliydi. O, Alistair için her geçen gün daha da vazgeçilmez oluyordu. Böyle giderse yakında onsuz nefes alamayacak hale gelecekti. Daha şimdiden zaman zaman böyle hissediyordu.

Jessica önce dudağının bir kenarını, sonra da diğerini öptü. "Şu an olduğun gibi kalırsan hep yanında olurum."

"Sen benim tek arzumsun." Alistair, Jessica vücuduna sürtününce inledi.

"İspatla," diye fısıldadı Jessica ona.

Alistair her zaman olduğu gibi bu meydan okumaya anında karşılık verdi. Güçlü olduğu noktaları biliyordu; vicdanının sesini duymazlıktan gelebiliyordu, para kazanma konusunda ustaydı, çekiciydi ve yatakta çok iyiydi. Bunlar Jessica gibi bir kadına sunulamayacak kadar değersiz özelliklerdi ama Alistair ona elindeki her şeyi dolu dolu verecek ve bu kadarının onu yanında tutmaya yeterli olması için dua edecekti.

BÖLÜM 18

Hester yatak odasının eşiğinde durdu ve uyumakta olan kocasına baktı. Regmont son bir haftadır sık sık ziyaretine geliyor, çektiği acının tesellisini onun yatağında bulmaya çalışıyordu. Hester onu avutmaya, bir hafta önce olup bitmiş bir boks maçını artık kimsenin hatırlamayacağını ve ortada onu küçük düşürecek bir şey olmadığını söylemeye çalışıyordu ama söylediği ya da yaptığı hiçbir şey Regmont'ın içinde kopan fırtınaları dindirmeye yetmiyordu. Artık bu çabadan yorgun düşmüş, cesareti kırılmıştı ve sadece Regmont'ın zayıflığı değil, kendisinin ona karşı olan zayıflığı da midesini bulandırıyordu. Aralarında yaşanan onca üzücü ve çirkin olaya rağmen, Hester onun kendini kötü hissetmesini istemiyordu.

Bir zamanlar âşık olduğu adamın kendisine kötülük etmesini engelleyememiş olması hayattaki en büyük başarısızlığıydı. Giderek çürüyen ve artık yok olmanın eşiğine gelen aşklarını bile kurtaramamıştı. Bu ona acı verse de artık gösterdiği çabalara değer vermeyen bir adam için enerjisini ve ilgisini boşa harcayacak durumda değildi. Artık hayatında düşünmesi gereken bir çocuk; zamanına, dikkatine ve sevgisine ihtiyaç duyan küçük bir varlık vardı. Kendisi için bulamadığı gücü içinde büyüyen bu bebek için bulmakta zorluk çekmemişti.

Hester omuzlarını geriye atıp yatağa yürüdü. Aslında Regmont istese harika bir adam olabilirdi. Hem yakışıklı hem de fazlasıyla çekiciydi. Zekiydi ve elini attığı her işin üstesinden başarıyla gelebiliyordu. Kadınlar onu arzuluyor ve ona saygı duyuyordu. Buna rağmen sahip olduğu bütün bu gıpta edilecek özelliklerin farkında değildi. Ne yazık ki babasının aşağılayıcı ve küçük düşürücü sözleri beyninde yer etmişti ve bu sözler kendisine yöneltilen övgüleri duymasını engelliyordu. Kendini sevilmeye değecek bir adam olarak görmüyor ve bu tür duygulara babasından öğrendiği şekilde tepki veriyordu: Şiddetle. Ama artık Hester onun için bahaneler üretecek durumda değildi. Regmont'ın en baskın özelliği Hester'ın üzerinde hâkimiyet kurma –giydiği elbiselerden yediği yemeklere kadar– ve yaptıklarından onu sorumlu tutma isteğiydi. Kapıldığı öfke nöbetlerinden bazen fazla kaçırdığı alkolü bazen de Hester'ı sorumlu tutuyordu. Yaptığı hataların sorumluluğunu üstlenmediği sürece düzelebilmesi mümkün değildi. Hester'ın çocuğunu bu öfke nöbetlerinden korumak için bir şeyler düşünmesi gerekiyordu.

Hester yatağa yaklaştığında Regmont kıpırdandı ve kollarından birini onun yattığı tarafa attı. Onun yanında olmadığını fark edince başını yastıktan kaldırdı. Sonra onu gördü ve yüzünde ağır ağır, uykulu bir gülümseme belirdi. Hester içinin hafifçe ürperdiğini hissetti. Regmont'ın çıplak ve darmadağın olmuş bir haldeyken mükemmel bir erkeksi güzelliğe sahip olduğu inkâr edilemeyecek bir gerçekti. Onun içindeki şeytan, meleksi yüzünün ardına gizlenmişti.

Regmont sırtüstü döndü ve doğrularak sırtını karyolanın oymalı ahşap başına yasladı. Yatağın çarşafı kalçalarının etrafına dolanmış, nefes kesici bir görüntüye sahip olan göğsünü ve karnını açıkta bırakmıştı. "Yattığım yerden bile düşüncelere daldığını anlayabiliyorum," diye mırıldandı. "Böyle derin derin ne düşünüyorsun bakalım?"

"Sana bir şey söylemem gerekiyor."

Regmont bacaklarını yataktan aşağı sarkıtıp ayağa kalktı. Edepsizce ve insanın aklını başından alacak şekilde çırılçıplaktı. "Bütün dikkatim senin... ama birazdan."

Odanın köşesindeki paravan ve arkasındaki lazımlığa doğru yürürken Hester'ın yanağına bir öpücük kondurdu.

Tekrar ortaya çıktığında, "Gebeyim," dedi Hester.

O bu sözü söylediği sırada yürümekte olan Regmont öylesine ani bir şekilde durdu ki olduğu yerde tökezledi. Gözleri büyümüş, beti benzi atmıştı. "Hester. Tanrım..."

Hester ondan nasıl bir tepki alacağını bilemiyordu ama beklediği tepki kesinlikle böyle korkunç bir sessizlik değildi. "Umarım bu habere sevinmişsindir."

Regmont sert bir şekilde içini çekti. "Elbette ki sevindim. Affet beni, biraz şaşkınım. Senin de kız kardeşin gibi kısır olduğunu düşünmeye başlamıştım."

"Bana öfke duymanın sebeplerinden biri de bu muydu?" Regmont onun son birkaç yıldır hamile kalmamak için önlem aldığını duysa kimbilir nasıl öfkelenirdi. Bunu düşünmek bile Hester'ın dehşete kapılmasına neden oluyordu.

"Sana öfke duymak mı?.." Regmont'ın yüzü kıpkırmızı oldu. "Durduk yere kavga çıkarma. En azından bugün."

"Ben bugüne dek hiç kavga sebebi olmadım," dedi Hester ifadesiz bir sesle. "Anlaşmazlıklardan nefret ettiğimi biliyorsun. Çocukluğumda o kadar çok kavgaya şahit oldum ki bu bana bir ömür boyu yeter."

Regmont'ın mavi gözleri tehlikeli pırıltılar saçtı. "Senin uysal bir kadın olduğunu bilmesem beni kasten kışkırtmaya çalıştığını düşünürdüm."

Hester omuzlarını geriye atıp yatağa yürüdü. Aslında Regmont istese harika bir adam olabilirdi. Hem yakışıklı hem de fazlasıyla çekiciydi. Zekiydi ve elini attığı her işin üstesinden başarıyla gelebiliyordu. Kadınlar onu arzuluyor ve ona saygı duyuyordu. Buna rağmen sahip olduğu bütün bu gıpta edilecek özelliklerin farkında değildi. Ne yazık ki babasının aşağılayıcı ve küçük düşürücü sözleri beynünde yer etmişti ve bu sözler kendisine yöneltilen övgüleri duymasını engelliyordu. Kendini sevilmeye değecek bir adam olarak görmüyor ve bu tür duygulara babasından öğrendiği şekilde tepki veriyordu: Şiddetle. Ama artık Hester onun için bahaneler üretecek durumda değildi. Regmont'ın en baskın özelliği Hester'ın üzerinde hâkimiyet kurma –giydiği elbiselerden yediği yemeklere kadar– ve yaptıklarından onu sorumlu tutma isteğiydi. Kapıldığı öfke nöbetlerinden bazen fazla kaçırdığı alkolü bazen de Hester'ı sorumlu tutuyordu. Yaptığı hataların sorumluluğunu üstlenmediği sürece düzelebilmesi mümkün değildi. Hester'ın çocuğunu bu öfke nöbetlerinden korumak için bir şeyler düşünmesi gerekiyordu.

Hester yatağa yaklaştığında Regmont kıpırdandı ve kollarından birini onun yattığı tarafa attı. Onun yanında olmadığını fark edince başını yastıktan kaldırdı. Sonra onu gördü ve yüzünde ağır ağır, uykulu bir gülümseme belirdi. Hester içinin hafifçe ürperdiğini hissetti. Regmont'ın çıplak ve darmadağın olmuş bir haldeyken mükemmel bir erkeksi güzelliğe sahip olduğu inkâr edilemeyecek bir gerçekti. Onun içindeki şeytan, meleksi yüzünün ardına gizlenmişti.

Regmont sırtüstü döndü ve doğrularak sırtını karyolanın oymalı ahşap başına yasladı. Yatağın çarşafı kalçalarının etrafına dolanmış, nefes kesici bir görüntüye sahip olan göğsünü ve karnını açıkta bırakmıştı. "Yattığım yerden bile düşüncelere daldığını anlayabiliyorum," diye mırıldandı. "Böyle derin derin ne düşünüyorsun bakalım?"

"Sana bir şey söylemem gerekiyor."

Regmont bacaklarını yataktan aşağı sarkıtıp ayağa kalktı. Edepsizce ve insanın aklını başından alacak şekilde çırılçıplaktı. "Bütün dikkatim senin... ama birazdan."

Odanın köşesindeki paravan ve arkasındaki lazımlığa doğru yürürken Hester'ın yanağına bir öpücük kondurdu.

Tekrar ortaya çıktığında, "Gebeyim," dedi Hester.

O bu sözü söylediği sırada yürümekte olan Regmont öylesine ani bir şekilde durdu ki olduğu yerde tökezledi. Gözleri büyümüş, beti benzi atmıştı. "Hester. Tanrım..."

Hester ondan nasıl bir tepki alacağını bilemiyordu ama beklediği tepki kesinlikle böyle korkunç bir sessizlik değildi. "Umarım bu habere sevinmişsindir."

Regmont sert bir şekilde içini çekti. "Elbette ki sevindim. Affet beni, biraz şaşkınım. Senin de kız kardeşin gibi kısır olduğunu düşünmeye başlamıştım."

"Bana öfke duymanın sebeplerinden biri de bu muydu?" Regmont onun son birkaç yıldır hamile kalmamak için önlem aldığını duysa kimbilir nasıl öfkelenirdi. Bunu düşünmek bile Hester'ın dehşete kapılmasına neden oluyordu.

"Sana öfke duymak mı?.." Regmont'ın yüzü kıpkırmızı oldu. "Durduk yere kavga çıkarma. En azından bugün."

"Ben bugüne dek hiç kavga sebebi olmadım," dedi Hester ifadesiz bir sesle. "Anlaşmazlıklardan nefret ettiğimi biliyorsun. Çocukluğumda o kadar çok kavgaya şahit oldum ki bu bana bir ömür boyu yeter."

Regmont'ın mavi gözleri tehlikeli pırıltılar saçtı. "Senin uysal bir kadın olduğunu bilmesem beni kasten kışkırtmaya çalıştığını düşünürdüm."

"Doğruları konuşarak mı?" Hester korkudan kalbinin yerinden çıkacakmış gibi attığını hissetse de bu korkuya teslim olmayı reddetti. "Şu an sadece bir konu üzerine tartışıyoruz, Edward."

"Gebe olduğuna sevinmemiş gibisin."

"Sevineceğim ama ancak çocuğumun sağlığından emin olduktan sonra."

"Sorun nedir?" Bu sözler Regmont'ın nihayet hareketlenmesine ve hızlı adımlarla bir önceki gece üzerine ropdöşambırını bıraktığı kanepeye doğru yürümesine neden oldu. "Doktor çağırdın mı?"

"Sabahları bulantım oluyor ki bu gayet normal. Bana şu ana dek her şeyin yolunda gittiği söylendi. " Hester sessiz bir meydan okumanın Regmont'ı daha da öfkelendirmekten başka bir işe yaramayacağını bildiği için çenesini yukarı kaldırma isteğini bastırdı. "Ancak kendime dikkat etmeli ve vücudumun herhangi bir şekilde zarar görmesini engellemeliyim."

Regmont'ın çenesindeki bir kas seğirerek Hester'ı uyardı. "Elbette."

"Ve bir de daha fazla yemek yemeliyim."

"Bunu sana hep söylüyorum zaten."

"Evet, ama acı çekerken yemek yemek zor oluyor." Hester, Regmont'ın dudaklarının kendisine sessiz bir uyarı olarak bembeyaz kesildiğini fark etti ama bunu görmezden gelmeye çalıştı. "Bütün bunları düşünerek taşraya erken gitmek istiyorum. Balo dönemi sona erdiğinde sen de bana katılırsın."

"Sen benim karımsın," dedi Regmont ropdöşambırının kuşağını düğüm yaparak. "Yerin benim yanımdır."

"Biliyorum. Ama önce bebeğin sağlığını düşünmek zorundayız."

"Ses tonundan ve benim bu bebek için tehlikeli olduğumu ima etmenden hoşlanmıyorum!"

"Onun için tehlikeli olan sen değilsin." Bu koca bir yalandı. "İçtiğin içkiler."

"Artık içki içmeyeceğim." Regmont kollarını göğsünde kavuşturdu. "Fark etmediysen söyleyeyim, neredeyse üç haftadır ağzıma içki sürmedim."

Geçmişte bundan çok daha uzun süre içkiden uzak durduğu olmuştu ama hep bir bahane bulup yeniden kadehleri devirmeye başlamıştı. "Söz konusu çocuğumuz olduğunda alınan herhangi bir önlemin abartılı olduğu söylenebilir mi?"

"Burada kalacaksın," dedi Regmont, kendi odasına açılan kapıya doğru yürüyerek. "Ve artık gitmen konusunda tek bir saçmalık daha duymak istemiyorum."

"Edward. Lütfen..."

Çarpan kapıyla konuşmaları sonlandı.

***

"Ne kadar da şık görünüyorsun!" Elspeth ziyaretçi salonuna ulaşan merdivenleri inerken Michael'a övgüler yağdırıyordu. "Bugün hangi şanslı genç kız ziyaretinin tadını çıkaracak bakalım?"

Michael kusursuz görünen kravatını çekiştirip durmaktan vazgeçti ve aynada annesinin gözleriyle buluştu. "İyi günler, anne."

Konsoldaki şapkasını alıp hiçbir şey söylemeyince Elspeth kaşını kaldırdı. Kanatlı ön kapının üzerindeki kemerli pencereden içeri sızan ikindi güneşinin ışığı mermer zemine yansıyordu. Bu aydınlık, üzerindeki çiçek desenli elbiseyle olduğundan çok daha genç görünen Kontes'i iyice güzelleştiriyordu.

Elspeth'in dudakları yukarı kıvrıldı. "Leydi Regmont genç kızların listesini çıkarmamada bana yardımcı oldu. O çok zeki ve çevresi geniş bir kadın. *Her şeyden önemlisi* senin evlendiğini görmek için can atıyor."

Michael gerildiğini hissetti. Üzerine kusursuz bir şekilde oturan mavi ceketi birdenbire onu sıkmaya başlamıştı. "İkinizin bu kadar iyi anlaştığını duymak beni mutlu etti. Öyle olacağını biliyordum zaten."

"Evet, onunla tahmin ettiğimden çok daha uyumluyuz. Zavallı şey yıllarca anne yüzü görmemiş ve artık Jessica da olmadığı için onunla kendi kızımmış gibi ilgilenebilirim."

Michael, Hester'la evlenerek onların gerçekten de anne kız olmalarını isterdi. Ama kader buna izin vermemişti.

"Üstelik artık Hester gebe," diye sözlerine devam etti Elspeth neşeli bir sesle. "Şimdi bu mutluluğu da yaşayacağım. Hem bu sayede senin müstakbel eşinin gebeliğine de hazırlık yapmış olurum."

Michael sıktığı dişlerinin arasından nefesini bıraktı ve konsolun kenarına tutunarak kendini toparlamaya çalıştı. Annesi kalbine demir bir çubuk saplamış olsa ona bu kadar acı çektiremezdi.

Elspeth'e sözleriyle saldırdı. "Pençelerini içeri çek anne. Çok kan akıtıyorsun."

Elspeth önce geri çekildi, sonra yüzü bembeyaz oldu. "Michael..."

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu Michael acı dolu bir sesle. "İkimiz de ona asla sahip olmayacağımı biliyoruz. Artık beni sürekli bununla yaralayıp durmaktan vazgeç."

"Üzgünüm." Elspeth'in omuzları çöktü ve o güzel yüz hatları Michael'ın gözleri önünde bir anda yaşlandı. "Ben..."

"Sen ne?"

"Ona olan sevginin sana ayak bağı olmasından korkuyorum."

"Ben sorumluluklarımın bilincindeyim ve bu sorumlulukları hakkıyla yerine getireceğim."

"Senin mutlu olmanı istiyorum." Elspeth ona doğru yaklaştı. "Bunu öyle çok istiyorum ki. Onun gebe olduğunu öğrendiğinde..."

"Ona duyduğum bu can sıkıcı sevgiden silkinip kurtulacağımı ve yoluma huzur içerisinde devam edeceğimi düşündün, öyle mi?" Michael acı dolu bir kahkaha attı. "Keşke o kadar kolay olsa."

Elspeth içini çekti. "Sana yardım etmek istiyorum. Bunu nasıl yapabileceğimi bir bilsem."

"Sana bunun yolunu söylemiştim." Michael şapkasını taktı. "Hester'la ilgilen. Ona ihtiyaç duyabileceği her türlü desteği sağla."

"Korkarım ki onun için yapılabilecek pek bir şey yok, Michael. En azından bizim yapabileceğimiz bir şey yok."

Michael annesine baktı. "Regmont," dedi damarlarında kan yerine asit dolaşıyormuş gibi hissederek.

"Onun ismini duyduğunda verdiği tepki... Bu bakışlara daha önce de şahit oldum ve kesinlikle iyi bir şey ifade etmediklerini biliyorum. Ama bu konuda elimizden ne gelir ki?"

"Onunla olan dostluğumuzu ilerletip," Michael evin kâhyası tarafından hızla açılan kapıya doğru yürüdü, "Tanrı'ya dua edebiliriz."

***

Hester görüşme salonuna girdiğinde nefesinin hızlandığını hissetti. Michael onun içeri girmesiyle ayağa kalktı. Koyu renkli gözleri erkeklere özgü bir hayranlığın ateşiyle yanıyordu. Hester, Michael'dan yayılan bu sıcaklığın tadını çıkardı ve kalbini ısıtmasına izin verdi.

"Bana verdiğiniz ziyaret sözünü tutmak için koca bir hafta beklediniz," dedi suçlayıcı bir sesle.

Michael'ın yüzünde beliren gülümsemede hafif bir hüzün seziliyordu. "Annem biraz beklememi tavsiye etti."

"Ah." Hester onun karşısındaki kanepeye oturdu. "Anneniz çok zeki bir kadın."

"Sizden çok hoşlanıyor."

"D[illegible]ularımız karşılıklı." Hester kendini tuhaf bir şekilde huzursuz issederek eteklerini düzeltti. "Nasılsınız?"

"Size aynı soruyu sormayı öyle çok istiyordum ki neredeyse aklımı yitirecektim. Geçen görüşmemizde bana bir şeyler söylemiştiniz. Bu yüzden gereğinden fazla öfkelenmiş olmaktan korktum... sizi boşu boşuna..." Michael elini yüzüne götürdü. "Tanrım."

"Ben iyiyim, Michael."

"Gerçekten de iyi misin?" Elini tekrar kucağına indiren Michael'ın bakışları keskinleşti. "Onun kazanmasına izin vermem gerekirdi ama gururuma ve öfkeme yenik düştüm. Oysa seni düşünerek ona yenilmeliydim."

Hester'ın kalbi yeniden canlanmış gibi güçlü ve sabit bir ritimle atmaya başladı. İşin doğrusu Michael'ın yanındayken kendini yıllardır olmadığı kadar canlı hissediyordu. "Onunla dövüşürken beni *düşünüyordun*, öyle mi?"

Michael gerildi ve yüzü kıpkırmızı oldu.

"Kız kardeşime bana göz kulak olmakla ilgili ne tür bir söz verdiğini bilmiyorum," diye devam etti Hester sözlerine, "ama eminim ki o sana yüklediği sorumluluğun sınırlarını bu kadar geniş tutmamıştır. Yine de bunu yapmandan etkilendiğimi söylemeliyim."

Michael öne doğru eğilip, "Hayatında bir şampiyona ihtiyaç duyuyor musun?" diye sordu usulca.

"Dışarıda seni bekleyen bir prenses var, cesur şövalye."

"Tanrım." Michael sert ama zarif bir hareketle ayağa fırladı. Yaşadığı hayal kırıklığına rağmen kontrollüydü. "Gizemli konuşmalardan nefret ederim."

Hester önündeki sehpaya çay servisi yapan hizmetçiye başını salladı. Kadın dışarı çıktığında, "Sana az önce nasıl olduğunu sormuştum ama bu soruya hâlâ cevap alamadım," dedi.

Michael sert bir şekilde nefesini bırakıp tekrar kanepeye oturdu. "Bu şartlar altında ne kadar mümkünse o kadar iyiyim. Benedict'in omuzlarında bu kadar yük olduğunu hiç fark etmemiştim. O sessizce bütün işlerin üstesinden geliyordu. Henüz bunu nasıl başardığını keşfedemedim. Herhalde onun benden çok daha fazla zamanı vardı."

"Onun çabalarına destek olan bir karısı vardı."

"Yüce Tanrım, birisi daha bana bir eşin sırtımdaki yükü hafifleteceğini söylerse ona vereceğim cevaptan sorumlu değilim."

Hester usulca güldü ve Michael'ın öncelikler listesinde bir eş bulmanın yer almadığını öğrenmekten dehşet verici, gizli bir mutluluk duydu.

"Bir eşin sana yardımcı olabileceğine inanmıyor musun?"

"Ben kendimi bile zor idare ediyorum. Bu haldeyken eşimle nasıl ilgilenebileceğim konusunda en ufak bir fikrim yok."

"Sana göz kulak olacak bir eş bulmanı çok isterim. Bu o kadar da zor olmasa gerek. Sen bir kadını kendine hayran bırakabilecek bir adamsın."

"Keşke bu sözleri sen de böyle hissettiğin için söylemiş olsaydın," dedi Michael usulca.

"Elbette böyle hissediyorum."

Michael alaycı bir ifadeyle o güzel dudaklarını büzdü. "Tabii ya, ne demezsin."

"Hem de tahmin ettiğimden çok daha fazla," diye itiraf etti Hester. "Ne kadar da aptalmışım."

"Hester..." Michael'ın yüzünde beliren şaşkınlık yerini yoğun bir çaresizliğe bıraktı.

Hester nasıl olmuştu da o güne dek Michael'ın kendisine *âşık olduğunu* fark etmemişti? Gözü Regmont'ın havalı cazibesinden ve örmekte usta olduğu o erotik ağdan başka bir şey görmemişti.

Regmont'la yatağa girmeye öylesine can atıyordu ki evlendiklerinde gizli dokunuşlar, ateşli öpüşmeler ve arzu dolu fısıltılar eşliğinde verilen vaatlerle bile tahrik olacak duruma gelmişti.

"Sana seni çılgınca sevecek birisini bulmak zorundayız," dedi boğuk bir sesle. "Önceliği seni mutlu etmek ve sana zevk vermek olacak birisini."

"Evleneceğim kadının kısa bir süre içerisinde benden bıkacağından eminim."

"Hayır." Hester kaşıkla aldığı çay yapraklarını buharı tüten çaydanlığa boşaltarak çayı demledi. "Kısa zamanda sana olan ilgisine karşılık vereceğinden eminim. Bu konuda kendine hâkim olamayacaksın. Sonra da hak ettiğin şekilde ömür boyu mutlu bir hayat süreceksin."

"Peki ya sen?"

Yaprakları demlenmeye bırakan Hester tekrar doğruldu ve elini karnına götürdü. "Benim mutluluğum yolda."

Michael'ın yüzünde biraz hüzünlü de olsa içten bir gülümseme belirdi. "Senin için çok sevindim."

"Teşekkür ederim. O halde şimdi annenle beraber oluşturduğumuz şu listenin sınırlarını daraltalım." Michael, Hester'la birlikte ayağa kalktı. Genç kadın pencerenin yanındaki yazı masasına doğru yürüdü, çekmecesini açtı ve içinden birkaç sayfa kâğıt çıkardı. Masanın önündeki tahta sandalyeye oturdu ve mürekkep hokkasının kapağını açtı. "Bir kadında olmasını istediğin özellikleri söyle de yazayım."

"Bunu yapmak yerine dişimi çektirmeyi tercih ederim."

Hester yüzüne en dehşet verici ifadesini yerleştirdi.

"Lanet olsun. Bana öyle bakma, Hester. Benden hoşlandığını sanıyordum."

"Saç rengi?"

"Sarışın olmasın."

"Göz rengi?"

"Yeşil olmasın."

"Michael..."

Michael kollarını göğsünde kavuşturdu ve kaşını yukarı kaldırdı. "O kızcağıza da bir şans vermek gerek. Aksi halde bu hiç de dürüst bir davranış olmaz."

Hester gülümsedi. Yanındaki pencereden, atların sırtına vurulan kırbaçların sesleri duyuluyor, ikindi saatlerinin sessizliği kişnemelerle bölünüyordu. Hester çoğu zaman bu pencerenin önüne oturur, kendi halinde dönmeye devam eden dışarıdaki dünyayı seyrederdi. Pençesine düştüğü bu hayattan çok daha mutlu hayatların ve evlerin olduğunu düşünmek onu rahatlatırdı. Ancak o an için kendi hayatına ve onu tamamen işgal eden yanındaki hayat dolu adama odaklanmaktan gayet memnundu. "Kısa mı uzun mu?"

"Fark etmez."

"Zayıf mı bahketinde mi?"

"Vücudu orantılı olsun yeter."

"Sahip olmasını istediğin özel bir yetenek var mı?" diye sordu Hester, kendisine yaklaşan Michael'a bakarak. Öylesine etkili bir zarafet ve güvenle yürüyordu ki Hester gözlerini ondan ayıramıyordu.

Tam yanında durdu ve kolunu çalışma masasının üzerine yasladı. "Ne gibi?"

"Şarkı söylemek? Piyano çalmak?"

"Bu tür şeylerin benim için gerçekten de bir önemi yok. Senin zevkine güveniyorum."

Hester ona baktı ve üzerindeki şık giysileri şöyle bir süzdü. "Mavi size çok yakışıyor, Lordum. İnanın diğer centilmenlerin hiçbiri bu rengi sizin kadar iyi taşıyamıyor."

Michael'ın gözleri parladı. "Teşekkür ederim, Leydim."

Yüzündeki mutlu ifade Hester'ı esir almış, onu gerçekleşmesi mümkün olmayan ihtimallerle dolu bir ana hapsetmişti. Hissettiği bu ani gerilimden kurtulmak için gösterdiği çaba, boğuk bir sesle alakasız bir konudan bahsetmesiyle sonuçlandı. "Ben berbat bir ev sahibesiyim. Çay buz gibi oldu." Böyle söylediği halde yerinden kalkamadı. Michael o kadar yakınında duruyordu ki mine çiçeği esansı taşıyan parfümünün kokusunu bile duyabiliyordu. Bu esans mükemmel bir şekilde genç kadının teninin kokusuna karışarak baş döndürücü bir etki yaratıyordu.

"Çay umurumda bile değil," diye mırıldandı Michael. "Senin yanında olmak bana her koşulda zevk verir."

"İlk valsimi seninle yapmıştım," dedi Hester o anı hatırlayarak. "Korkarım ki bastığın ayaklarım hâlâ iyileşmedi."

Hester sanki hakarete uğramış gibi abartılı bir hareketle ağzını açtı. "Senin rehberliğinle hiç hata yapmadan dans etmiştim!"

Michael sırıttı.

"Yoksa hatırlamıyor musun?" diye sordu Hester ısrarla. Ona güvendiği ve yanındayken kendini emniyette hissettiği için ilk dans partneri olarak Michael'ı seçmişti. Onun kendisine sataşacağını ama bunu sırf neşelensinler diye yapacağını ve bu eziyet verici deneyimi eğlenceli hale dönüştüreceğini biliyordu. Neticede Michael onu mükemmel bir şekilde idare etmiş, endişelenmesine fırsat tanımamış ve dans pistinden gururlu bir edayla ayrılmasını sağlamıştı. Hester kendini yıllardır böyle iyi hissetmediğini düşünmüştü.

"Seni kollarımda tuttuğum bir anı unutabilmem mümkün mü?" dedi Michael usulca.

Hester bu hayalî duyguların etkisi altına girerek neredeyse sandalyesinin devrilmesine neden olacak kadar hızlı bir şekilde ayağa fırladı. Michael'ın üzerindeki ceketin yakasına yapıştı ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Bu alelacele verilmiş, masum bir öpücüktü ve

kendisine bir zamanlar ne kadar cesur ve hayat dolu bir kız olduğunu hatırlatan Michael'a teşekkür niteliğindeydi.

Birden kıpkırmızı kesildi ve Michael'dan uzaklaştı. "Üzgünüm."

Olduğu yerde donakalan Michael'ın koyu renkli gözleri ateşli ve arzuluydu. "Ben değilim."

Hester titreyen elleriyle saçlarını düzelterek çay servisi yapmaya koyuldu. Hızlı kalp atışlarını düzene sokabilmek için dikkatini tamamen derin ve düzgün nefes almaya vermişti. Tam Michael'ın, az önce devirdiği sandalyeyi düzelttiğini duyduğu sırada kapının önünde Regmont belirdi.

Hester bu defa kalbinin tamamen durduğunu hissetti.

***

"Lordum," diye fısıldadı.

Hester'ın sesine yansıyan korkuyu fark eden Michael, sanki o dehşetle çığlık atmış gibi olduğu yerde kaldı. Onu tehdit eden şeyle yüzleşmek için yavaşça arkasını döndü ve kendini öfkeli ve kindar bir adamın yüzüne bakarken buldu. Michael karşısında duran rakibini şöyle bir tarttığında onun çenesini sıkmış ve ellerini yumruk haline getirmiş olduğunu fark etti.

Regmont'ı çok iyi tanımıyordu ama onun son birkaç yıldır fazlasıyla değiştiğinden emindi. Michael onu, en iyi özelliği karısına bakarken gözlerine yansıyan sıcaklık ve sevgi olan, burnu havada bir adam olarak hatırlıyordu. Şimdi gözlerinde sevgi değil, önyargı ve yoğun bir şüphe vardı.

"Regmont." Odanın karşı tarafına fırlayıp Hester'ın mutsuzluğundan sorumlu olan bu adamı yumruklamak istemesine rağmen böylesine ifadesiz bir sesle konuşmuş olması Michael'ın kendisini bile şaşırtmıştı.

"Tarley. Burada ne işin var?"

Regmont'ın az önce olanların ne kadarına şahit olduğunu bilmeyen ve Hester'ın boş yere daha fazla acı çekmemesi için dikkatli davranması gerektiğini düşünen Michael özellikle kayıtsız görünmeye çalışarak omzunu silkti. "Annem gönderdi. Ya buraya gelip bana göp çatanlık yapan Hester'a yardım edecektim ya da kendimi tahammül edemeyeceğim bir kadınla evli bulacaktım."

Regmont karısına baktı. "Öyle mi? Bana Leydi Pennington'ın burayı sık sık ziyaret etmeye başladığı söylenmişti zaten."

Yüzü bembeyaz olan Hester'ın gözlerinde dehşet ifadesi vardı. Yutkunarak, "Jessica burada olsaydı Kontes ondan yardım isteyecekti," dedi. "Ama o burada olmadığı için Kontes'in bu balo dönemi sosyeteye takdim edilen genç kızlarla tanışmasına ben yardım ediyorum."

"Bu çok nazik bir davranış, sevgilim."

"Yüce Tanrım," dedi Michael az önce kalktığı kanepeye tekrar oturarak. "Lütfen onları bu konuda cesaretlendirme."

Kont, Hester'ın yanındaki kanepeye yerleşerek onlara katıldı. Hester derin bir nefes aldı ve çay servisi yapmaya başladı.

Regmont, Hester'ın uzattığı fincanı aldı ve çayını yudumladı. Sonra fincanı tekrar sehpaya bıraktı. "Bu çay buz gibi olmuş."

Hester irkildi.

"Bunun için özür dilerim," dedi Michael. "Bu sabah içtiğim kahve yüzünden dilimin ucu yandı. Leydi Regmont da bana eşlik etmek için çayın soğumasını bekleme nezaketi gösterdi."

Regmont oturduğu yerde döndü ve dizlerini karısına doğru çevirdi. "Peki, çay soğurken nasıl vakit öldürdünüz?"

Hester omuzlarını dikleştirip yüzüne soğuk bir gülümseme yerleştirerek kocasına baktı. "Tarley'nin evleneceği kadında aradığı niteliklerin bir listesini oluşturdum."

Kont bakışlarını çalışma masasına çevirdi. Birden ayağa fırladı ve kısa ve hızlı adımlarla odanın karşı tarafına yürüdü. Masadaki kâğıdı aldı ve buz gibi soğuk bakışlarını birkaç maddeden oluşan listede gezdirdi. Ardından Michael'a baktı. Alnındaki kırışıklık düzelmişti. "Demek sadece esmerlerden ve kızıl saçlılardan hoşlanıyorsun, öyle mi?"

Michael bu soruya elini gelişigüzel sallayarak cevap verdi.

Gerginliği azalan ve heyecanı yatışan Regmont güldü. "Kızıl saçlı kadınların bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar az sayıda olduğunu biliyorsun, Tarley. Grayson ya da Merrick'e evlenme teklif edebilirsin."

"Ben özellikli kadınlardan hoşlanırım." *Tıpkı sen onu kabadayılık taslamadan önce karının da olduğu gibi...*

"Leydi Regmont'ın bu konuda seni doğru yöne sevk edeceğinden eminim."

Michael yüzüne yansıyan nefreti, tiksintiyi ve çaresizliği gizleyemeyeceğini bildiği için Kont'a arkasını döndü. Benedict hâlâ hayatta olsaydı Michael, Hester'ı bu mutsuzluğun içerisinden alıp götürürdü. Birlikte Karayipler'e, Avrupa'ya ya da Amerika'ya kaçarlardı. Hester'ı dünyanın neresine gitmek istiyorsa oraya götürürdü. Ama halihazırda İngiltere'den ayrılabilmesi mümkün değildi.

İkisi de istemedikleri hayatların içerisine hapsolmuştu.

Ve ikisi için de bir kaçış umudu yoktu.

BÖLÜM 19

"*Leydi Tarley!*"

Jessica elinde tuttuğu şemsiyenin yönünü değiştirdiğinde iskelede duran kısa boylu, şişman bir adamın çılgınca bir telaşla kendisine el salladığını gördü.

"Bu senin kâhyan," diye açıkladı Alistair, dirseğinden tutup ona destek olarak. "Bay Reginald Smythe."

"Onun hakkında ne düşünüyorsun?" Jessica eldivenli elini hafifçe sallayarak rıhtımdaki onca gürültü ve hareketliliğin arasında ilgisini çekebilmek için yoğun bir çaba sarf eden adamı fark ettiğini belirtti. Etrafı saran tütün ve kahve kokuları birbirine karışarak burun deliklerini okşuyor, martıların boğuk çığlıkları, geniş gövdeli gemilere kasa ve fıçılar yükleyen güçlü kuvvetli gemicilerin bağrışlarıyla yarışıyordu.

"Düzgün bir adamdır. İşini iyi bilir. Calypso'da iki yüze yakın köle çalışıyor ve hepsi de yüksek verim sağlayacak kadar yetenekli adamlar. Ancak Reginald kadınların ticarete atılması konusunda biraz dar görüşlü sayılabilir."

"Sanırım sen bu konuda diğer bütün centilmenlerden çok daha ileri görüşlüsün."

"Deneyimlerim bana kadınların finansal konularda çok kurnaz ve insafsız olabileceğini söylüyor. Onlarla ticaret yapmak insana çok şey kazandırır."

"Kadınların sana diğer erkeklere asla sağlamayacakları imtiyazlar sağladıkları konusunda bahse girebilirim."

Alistair şapkasının gölgesi altında kalmasına rağmen ışıl ışıl parlayan mavi gözleriyle ona baktı. "Olabilir."

Jessica gülümsedi. Alistair'ın varlığı, sevgiyle hatırladığı bu yemyeşil, verimli adaya tekrar ayak basmanın verdiği mutluluğu ikiye katlıyordu. Zihnindeki hatıralar adanın doğal yapısını parlak renklere boyamasına neden olmuştu ve hatıralarını süslemekte hiç de abartılı davranmadığını görmek onu mutlu etmişti. Arkasında uzanan okyanus akuamarin taşının açık mavi tonundaydı. Önünde zümrüt yeşili dağlar ve tepeler uzanıyordu. Benedict ona bir keresinde adanın hiçbir noktasının okyanusa 10 km'den uzak olmadığını söylemişti. *Burası bir cennet*, demişti Jessica. *Hem de para getiren bir cennet*, diye onaylamıştı Benedict.

"Bay Caulfield." Bay Smythe onları selamlamak için kahverengi şapkasının kenarına dokundu.

"Bay Smythe."

Kâhya bakışlarını Jess'e çevirdi. "Umarım sorunsuz ve keyifli bir yolculuk geçirmişsinizdir Leydim."

"Bundan daha keyifli olamazdı," dedi Jessica, Alistair'ı ve onun gemisinden indiğinde kendini eskisine göre ne kadar da farklı hissettiğini düşünerek. Bu seyahate başlarken kendini ömrünün sonuna dek yalnızlığa mahkûm olmuş bir dul gibi görüyordu. Seyahat sona erdiğindeyse vücudunu ve ruhunu açtığı, geçmişte sadece Hester'la paylaştığı anılarını paylaştığı bir sevgilisi vardı.

Alistair parmaklarını Jessica'nın dirseğinin kıvrımında gezdirdi.

Bay Smythe, Jessica'ya başını salladıktan sonra az ötede bekleyen paytonu işaret etti. "Sandıklarınız size sonradan ulaştırılacak Leydi Tarley. İyi günler Bay Caulfield. Bu hafta içerisinde sizden bir randevu alacağım."

Jessica, Alistair'a baktı. İlişkilerinin başlayıp ilerlediği altı haftadan sonra nihayet ayrılık zamanı gelmişti. Şimdi herkes kendi evinin yolunu tutacaktı.

Alistair'ın gözleri onunkilerle buluştu; bakışları tamamen vereceği tepkiye odaklanmıştı. Jess gözlerinin soru sorar gibi kendisine baktığını görebiliyordu ama bir kez daha sosyetenin kurallarıyla karşı karşıya kaldıkları böyle bir durumda nasıl bir tepki vermesi gerekirdi?

Bu durum karşısında hissettikleri bunları başkalarıyla paylaşmasına imkân tanımayacak kadar yoğundu.

Alistair'ın her zaman yanında olmasını istiyordu. Onunla sadece baş başa kalmak değil, toplum içerisinde de beraber olmak istiyordu. Sabahları kahvaltı masasında olduğu gibi bir tiyatro locasında da yanına oturabilmeyi istiyordu. Jessica böyle olmasını istiyordu ve eğer Alistair da onunla aynı fikirdeyse bunun için elinden geleni yapacaktı.

Kalbi bu duygularla dolmaya başladı. "Yapılacak çok fazla işiniz olduğunu biliyorum, Bay Caulfield ama akşam yemeğinde bize eşlik eder misiniz? Böylece siz de Bay Caulfield'dan randevu alma ve sonrasında bana bir rapor sunma zahmetine katlanmak zorunda kalmazsınız, Bay Smythe."

Bu sözler karşısında büyük bir şaşkınlık yaşadığı her halinden belli olan Smythe gözlerini kırpıştırdı.

Alistair, toprakların kontrolünü ele geçirme savaşında Jessica'nın açtığı bu ilk yaylım ateşini sırıtarak seyretti. Ardından yapılan daveti kabul ettiğini göstermek için asillere özgü bir hareketle başını yana eğdi. "Bundan mutluluk duyarım, Leydim."

***

Jess eteklerini toplayarak tepeyi tırmanmaya başladı. Ayağındaki çizmeler yağmurla ıslanan toprakta zaman zaman kayıyordu ama Alistair arkasındaydı ve eğer düşerse onu tutacağını biliyordu. Alistair düşme tehlikesiyle karşılaştığı her defasında onu tutuyor, kollarını öne doğru uzatmış bir halde arkasında beklediği güvencesini vererek onu daha büyük adımlarla sıçramaya zorluyordu.

"İşte," dedi tırmandıkları yerin solunda kalan bir açıklığa yerleştirilmiş çardağı işaret ederek. Bu çardağı fark etmemek imkânsızdı; Pennington Malikânesi'ndeki çardağın minyatür bir benzeri olarak ondan tek farkı iki yanını ve arkasını çevreleyen tel örgülerdi. Tam ortasında yer alan alçak bir platformun üzerinde battaniye ve yastıklar vardı.

Jessica dönüp arkasından gelen Alistair'a baktı. Bu yükseklikten aşağıdaki şeker kamışı tarlalarının ve az ötede uzanan okyanusun nefes kesici manzarasına hâkim olabiliyorlardı.

Alistair yanına geldi. "Bugüne kadar hiç şeker kamışı tarlasının yakılışına şahit oldun mu?"

"Hayır."

"Zamanı geldiğinde bu olayı mutlaka izleyelim. Seni dumandan ve kokudan etkilenmeyeceğin bir yere çıkartırım. Yol açtığı onca tahribat ve tehlikeye rağmen bu kesinlikle kaçırılmaması gereken bir olaydır."

"Bunu seninle birlikte seyretmek için sabırsızlanıyorum." Jessica hayranlık dolu gözlerle onun mağrur yüzüne baktı. "Hayatımdaki her olaya seninle şahitlik etmek istiyorum. "

Alistair ateşli ve arzu dolu gözlerle genç kadının bakışlarına karşılık verdi.

Jessica çardağa doğru yürüdü. "Gündüzleri uğraşıp durduğun şey bu muydu?"

Alistair akşamları yanına elinde kesikler ve bazen de kollarında çürüklerle gelmeye başlamıştı. Jessica bunun sebebini öğrenmek için ona ne kadar baskı uygularsa uygulasın bu konuda asla açık vermemiş ama bir yandan da onu konuşmaya ikna etmesi için sahip olduğu her türlü imkânı kullanmaya teşvik etmişti...

Alistair dikkatle onun tepkisini inceleyerek, "Hoşuna gitti mi?" diye sordu.

"Sırf beni baştan çıkarmak için böyle bir çaba göstermen gururumu okşadı doğrusu." Jessica'nın dudağının kenarı yukarı kıvrıldı. "Aybaşımda sonsuz bir enerjin oluyor. Sanırım seks senin için yemek ve sudan daha büyük bir ihtiyaç."

"Sadece sana karşı böyle hissediyorum." Alistair çardağın içine girip yanında getirdiği sepeti yere bıraktı. "Bunun sebebini sen de biliyorsun. İçine girdiğimde hiçbir yere kaçamayacağından emin oluyorum. Benden asla kaçmak istemeyeceğini biliyorum."

Jess manzaraya sırtını çevirip onun için en harika manzara olan Alistair'a baktı. "Peki, sadece içime değil de her şeyime sahip olabilsen? Parmağıma yüzüğünü takıp bana ismini verebilsen? Bütün bunlar seni rahatlatır mı?"

Alistair birden Jessica'ya acı verecek kadar durgunlaştı. Gözünü bile kırpmıyordu. "Ne dedin sen?"

"Yoksa korkuyor musun?" diye sordu Jessica usulca.

"Şu an rüyada olmaktan korkuyorum." Alistair sessizliğini bozdu ve ona doğru yürüdü. "Sana seni sevdiğimi daha önce de söylemiştim. Hem de defalarca. Hatta her gün." Jessica cesaretini toparlamaya çalıştı ve hızla nefesini bıraktı. Alistair'a olan sevgisi bunu gizlemesine imkân tanımayacak kadar büyüktü. Göğsünü zorluyor, nefes almasını güçleştiriyordu.

"Seni günün birinde baba olmayı arzulaman durumunda hayatından çekip gidecek kadar çok seviyorum."

Alistair sert bir şekilde yutkundu. "Şımartabileceğimiz çocuklarımız olmasını istersek etrafta pek çok kimsesiz çocuk bulabiliriz."

Jessica'nın kalbi umutla çarpmaya başladı.

Alistair'ın uzattığı eli tutup onun kendisini platforma götürmesine izin verdi. Ardından onun yönlendirmesiyle ve minderlerin üzerine oturdu. Alistair önünde diz çöktü.

Jessica birden onun ne yapmaya çalıştığını anladı. *"Alistair."*

Alistair sevgi dolu boğuk bir sesle, "Bu teklifi benim yapmam gerekirdi, Jess," dedikten sonra elini yeleğinin küçük cebine soktu. Üzerinde ne ceket ne de kravat vardı.

Bir önceki hafta en fazla zorluk çektikleri şey bu olmuştu; baş başa kaldıklarında kendilerinden geçecek kadar samimi olmalarına rağmen toplum içine çıktıklarında tanışıklıkları ahbaplıktan öteye geçmiyormuş gibi davranmak. Adada yaşayan genç kızların ve dul, hatta bazen de evli kadınların Alistair için yoğun bir ilgi gösterip kuyruk sallamalarını izlemek Jessica için âdeta işkenceye dönüşmüştü. Onun dans partnerleri olmasını ya da yemek salonlarına girerken kendilerine eşlik etmesini isteyen kadınları seyrederek acı çekmek zorunda kalmıştı. Güzel genç kızların onunla flört etmesini izlemişti. Bu kızların hepsi de Alistair'a gerçekte asla sahip olmadığı ve kendisinin de asla veremeyeceği bir aile ortamı verebilecek durumdaydı.

Alistair etrafında pervane olan kadınların hiçbirine yüz vermiyor, içindeki arzu dolu açlığı yansıtan bakışları her fırsatta Jessica'yı buluyordu. Jessica ise onu aramaktan özellikle kaçınıyordu çünkü yüzündeki ifadenin ona nasıl da sırılsıklam âşık olduğunu ele vereceğini biliyordu. Ona ne kadar büyük bir aşkla bağlı olduğunu. Onsuz bir hayatın ne kadar boş ve anlamsız olacağını.

Aslında Alistair ilişkilerini toplum içinde Jessica'dan çok daha iyi taşıyabiliyordu. Baş başa kaldıklarında onu sahiplenme ihtiyacı duyuyor ama insanlarla bir aradayken asla sahiplenici bir tutum sergilemiyordu. Aksine onun sosyalleştiğine tanık olmaktan zevk alıyormuş gibi görünüyor, kendisi için önem taşıyan kişilerle iletişim kurmakta -konuşarak, dans ederek ve diğer şekillerde- zorlanmamasına hayranlık duyuyordu.

Jessica'yla *gurur* duyuyor, onun alışık olduğu bu ortamda kendini göstermesini memnuniyetle karşılıyordu. Bütün bunlar Jessica'ya mükemmel olmak için çektiği onca eziyet ve acıya değdiğini hissettiriyordu.

Alistair yeleğinin cebinden bir yüzük çıkardı. Yüzüğün altından yapılmış kalın halkasının üzerine Jessica'nın parmak boğumunu tamamen kaplayacak kadar büyük ve gösterişli bir yakut yerleştirilmişti. Kan kırmızısı rengindeki bu parlak taş kare şeklindeydi ve etrafı onu satın alan adamın sahip olduğu serveti belli edecek şekilde elmaslarla çevrelenmişti. Taşın büyüklüğü ve şeffaflığıyla neredeyse göze batacak kadar belirgin olması Jessica'yı gülümsetti. Alistair'la yapacağı evlilik, insanlara ne kadar değiştiğini ispatlamak için yeterli değildi belki ama bu yüzüğün açıklayıcı olacağı kesindi.

"Evet," diye mırıldandı Alistair, yüzüğü Jessica'nın parmağına takarak. "Seninle evleneceğim. Hem de mümkün olan en kısa zamanda. Hatta hazırlıkları tamamlayabilirsek bu hafta içerisinde."

"Hayır." Jessica genç adamın yüzünü avuçlarının arasına aldı ve alnına düşen kömür karası saçları geriye attı. "Her şeyi usulüne uygun yapacağız. Düğünümüz İngiltere'de olacak. Evlilik yeminleri, bitmek bilmeyen kutlamalar ve ailelerimiz eşliğinde. Etrafındaki herkesin, özellikle de senin bu evliliği iyice düşünüp taşınarak karar verdiğimi bilmesini istiyorum. Ben ne yaptığımı biliyorum, Alistair. Ne istediğimi biliyorum."

"Ben İngiltere'ye dönmeden önce evlenmiş olmamızı tercih ederim."

Jessica onun endişesini tahmin ederek, "Merak etme, seni bırakmayacağım," diye söz verdi.

"Burakamazsın zaten. Buna asla izin vermem." Alistair bu sözlerin ardından nazik ama taviz vermeyen bir tavırla genç kadının bileklerini kavradı. "Ama yemeklerde ve davetlerde bazı kadınlar... beni..."

"... onlar Lucius'u tanıyorlar," diye itiraz etti Jessica. "Seni benim gibi tanımıyorlar ve asla da tanımayacaklar." Öne doğru eğilip Alistair'ın kırışan alnına bir öpücük kondurdu. "Sevgilim, Bunu daha önce yaşamadığın için bir kadının seni koşulsuzca sevebileceğine inanmıyorsun. Ama ben seni bu şekilde seviyorum. Hem seni sevmemem mümkün mü? Zaman içerisinde bende yarattığın değişikliklerin kabı olduğunu göreceksin. Sayende kendime geldim ve artık sen olmadan yaşayamam. Sen yanıma gelene kadar bu birkaç aya nasıl katlanacağımı bilemiyorum..."

"Yanına gelene kadar mı?" diye sordu Alistair sert bir sesle. "Sen nerede olacaksın ki?"

"Bugün öğleden sonra Hester'dan bir mektup aldım. Bana bu mektubu biz İngiltere'den ayrıldıktan hemen sonra ya da belki de aynı gün içerisinde göndermiş olmalı. Ben oradan ayrılmadan önce gebe kaldığını ama yapacağım yolculuğa engel olmamak için bunu bana söylemediğini yazmış."

"Kız kardeşin gebe mi yani?"

"Hester'ın, bu haberi aldığımda apar topar yanına döneceğimi akıl edememiş olması inanılmaz. Sana daha önce de söylediğim gibi, son zamanlarda pek de iyi görünmüyordu. Birilerinin ona göz kulak olması gerekiyor. Ben bu süreçte mutlaka yanında olmalıyım."

"Ben de seninle beraber geleceğim. Şansımız yaver giderse iki haftaya kalmaz yelken açarız."

"Senden benimle İngiltere'ye dönmeni isteyemem. Bu adaya gelmenin bir sebebi var."

"Doğru. Ve sebep *sensin*. İngiltere'ye dönüş yapmamın sebebi de sendin. Bu adaya yaptığın yolculukta sana eşlik ettim çünkü sen

buradayken benim İngiltere'de olmam anlamsızdı. Şimdi aynı şey aksi için de geçerli."

Jess Acheron'un güvertesinde Alistair'la sohbet edip onun İngiltere'ye bir kadın için dönüp dönmediğini merak ettiği o geceyi hatırladı ve yaşadığı şaşkınlık yüzünden neredeyse hiçbir şey düşünemez hale geldiğini hissetti. Alistair'ın eve dönmesine sebep olan kadının kendisi olduğunu öğrenmek heyecan vericiydi. Ve fazlasıyla da etkileyici.

Alistair, Jessica'nın yüz ifadesinden onun bu gerçeği anladığını fark etmiş olmalıydı. Birden çenesi kasıldı. "Geçmişte sana nasıl yoğun bir arzu duyduğumu biliyorsun. Bunun aşk olduğunu iddia edemem belki ama sadece tensel bir arzu sayılamayacak kadar derin duygular beslediğime eminim. Sana olan arzum, seksten yeniden zevk alma ve ona tek kişilik fiziksel bir aktivitenin çok daha ötesinde bir olay olarak yaklaşma konusunda bana ümit verdi. Katlanmam gereken sonuçlar ne olursa olsun sana sahip olmak zorundaydım, Jess."

Jessica onun neden kendisine âşık olduğunu söylemekten kaçındığını merak ederek Alistair'a baktı. Belki de âşık değildi. Âşık olmayı başaramamıştı. Belki de Jessica'nın ondan talep edebileceği tek şey aralarında yaşananlardı.

Jessica, Alistair'ın elinden kurtuldu ve arkasına yaslandı. Kollarını başının üzerine kaldırıp minderlere uzandı. Madem Alistair'ın kendisine verebileceği tek şey duyduğu arzuydu, o da bu arzudan sonuna dek faydalanacaktı.

Alistair emekleyerek platforma çıktı. Ellerini onun omuzlarının iki yanındaki minderlere basturarak Jessica'nın üzerine abandı. Başını öne eğdi ve dudaklarını onunkilere yapıştırdı.

Üzerlerinde sıcak ve nemli bir rüzgâr esti. Jessica uzaklarda bağıran adamları ve martıların çığlıklarını duyabiliyordu. Dışarıda, herhangi birinin görebileceği bir yerdeydiler ve bu da duyduğu heye-

canı artırıyordu. Kollarını Alistair'ın boynuna doladı ve aldığı zevki genç adamın dudaklarına mırıldandı.

"Seni benimle evlenmeye ikna etmem gerekeceğini düşünmüştüm," diye fısıldadı Alistair, onun aralık dudaklarına. "Bunun biraz zaman alacağını; haftalar, aylar, hatta belki yıllar süreceğini sanmıştım. Bu çardağı da sana savunmamı sunduğum sırada benden kaçmanı zorlaştırmak için hazırladım."

Jessica gülümsedi. "Demek tutsak edilmiş bir seyirci olacaktım. Peki, senden kaçmamı nasıl engelleyecektin?"

"Belki üzerindeki giysileri saklar ve seni erkekliğimle olduğun yere mıhlardım. Yanımda birkaç şişe sevdiğin şaraptan da getirmiştim. Bir iki kadeh şaraptan sonra çok daha uzlaşmacı olduğunu hatırlıyorum."

"Seni kötü niyetli adam." Jessica bakışlarını Alistair'ın boğazına, güçlü bir ritimle atan nabzına çevirdi. "Elinden geleni ardına koyma. Yaptığın teklifi kabul etmekten vazgeçtim."

"Ah, ama sen herhangi bir teklifi kabul etmedin ki. Teklifi yapan sendin; kabul eden de *ben*." Alistair burnunu onunkine sürttü. "Bu teklifi yapman benim için ne kadar anlamlı bilemezsin."

"Bana bunu ispatlamaya ne dersin?" Jessica parmaklarını tam da onun hoşuna gidecek şekilde ensesinde dolaştırdı.

Alistair genç kadının yanına uzandı. "Arkanı dön."

Jessica dediğini yaptı ve ona arkasını döndüğünde sırtının baştan aşağı ürperdiğini hissetti. Alistair önce onun belindeki düğümü çözdü, sonra da hünerli elleriyle açık lavanta rengi elbisesinin düğmelerini açmaya başladı. Parmaklarının baskısı aşağılara doğru kaydıkça Jessica içindeki heyecanın daha da arttığını hissediyordu. Şehvet düşkünü bir adam olduğu için Alistair'a sürekli takılıyordu ama kendisinin genç adama duyduğu cinsel heyecanın yoğunluğu da farklı sayılmazdı. Âdet gördüğü bir hafta boyunca ondan uzak kaldığı için neredeyse vahşi bir açlıkla dokunuşlarının ve ilgisinin özlemini çekmişti.

"Çeyizini hazırlamanı istiyorum," dedi Alistair. "Hiçbir masraftan kaçınma. Tarley'nin yasını tutmanı anlayışla karşılıyorum, onun sana her zaman iyi davrandığını biliyorum ama benimle evliyken seni matem giysileri içerisinde görmek istemiyorum."

Jessica onu giderek daha fazla sevdiğini hissederek omzunun üstünden genç adama baktı ve başını salladı.

Alistair dilini onun kürek kemikleri arasında gezdirdi. "Seni kırmızılar içerisinde görmeyi isterim. Ayrıca altın rengi ve mavinin canlı bir tonunda."

"Tıpkı senin gözlerin gibi. Bu benim de hoşuma gider. Belki de terziye birlikte gitmeliyiz."

"Evet." Alistair'ın güçlü elleri elbisesinin arasındaki boşluğu buldu ve beline sarıldı. "Ölçülerini alırlarken yarı çıplak olacaksın. Bu manzaradan çok zevk alacağımdan eminim."

"Ben de şu an *çırılçıplak* kalmaktan çok zevk alacağımdan eminim."

Alistair onun belini hafifçe sıktıktan sonra sırtüstü minderlere uzandı. "Nasıl istersen..."

Jess platformun kenarından aşağı kayıp ayağa kalktı.

Başının altına bir minder sıkıştıran Alistair, daha rahat bir pozisyon alıp bileğini kırdığı dizine yasladı. Bu haliyle rahatlamış ve biraz da küstah görünüyordu. Yerdeki renkli minderler ve çardağın direkleri arasında uzanan tel örgüler Jessica'ya bir zamanlar Alistair'a anlattığı o çöl macerasını ve zevk düşkünü şeyhi hatırlatmıştı.

Başını kasten öne eğip uysal ve itaatkâr bir pozisyon aldı. Elini kaldırıp elbisesinin boynuna götürdü ve onu omuzlarına dek sıyırdı. Önce bir tarafını, sonra diğerini. Elbisenin üst kısmı göğüslerine indiğinde durdu. "Beni fidye karşılığı serbest bırakabilirsiniz, majesteleri," diye fısıldadı. "Başıma koyduğunuz fidye ve kervandan elde

edeceğiniz ganimet size yatakta benden alacağınız zevkten çok daha fazlasını verecektir."

Alistair'ın yaşadığı şaşkınlık gözle görülebilecek kadar belirgindi. Kısa bir anlığına tamamen sessiz kaldı ve göğsü düzenli hareketlerle inip kalkmaya başladı. Ardından, "Ama bu kervana saldırmamın asıl sebebi *sizdiniz*, Leydim," dedi. "Madem sonunda sizden vazgeçecektim, bunca zahmete neden girdim?"

"Beni geri verdiğiniz takdirde elde edeceğiniz servet için."

"Beni ilgilendiren tek servet sizin bacaklarınızın arasında duruyor."

Jessica birden teninin alev alev yandığını hissetti.

Alistair otoriter bir tavırla çenesini oynattı. "Üzerinizdeki elbiseyi çıkarın. Sizi çıplak görmek istiyorum."

Jess kuruyan dudaklarını yaladı ve Alistair'ın emrini yerine getirmeden önce bir kalp atışı kadar kısa bir süre bekledi. Sonra elbisesinin eteklerini tuttu ve sanki Alistair'ın, kendisinden çok daha iyi tanıdığı bedenini çıplak bırakmaktan utanıyormuş gibi ağır hareketlerle aşağı doğru çekti. Elbise kollarının ve bedeninin üzerinden sıyrılıp ahşap zeminin üzerine düştü.

"Şimdi," dedi Alistair boğuk bir sesle, "diğerlerini de çıkar."

"Lütfen..."

"Korkma. Birkaç dakika içerisinde sana daha önce hiç tatmadığın zevkler tattıracağım." Alistair gözlerini hafifçe kısarak Jess'e baktı. "Benden sonra da asla böyle bir zevk tatmayacaksın."

Jess ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırarak Alistair'a kaçamak bir bakış attı. Alistair elini bacaklarının arasına götürmüş, hiç çekinmeden sertleşen erkekliğini okşuyordu. O sekse düşkün bir adamdı. Becerikli... ve kendisinin asla olamayacağı kadar deneyimliydi. Jessica'nın bu konudaki bilgi eksikliğini giderebilirdi ama kendisi onu zorlamadığı sürece bunu yapacağından emin değildi. Alistair,

Jessica'nın ahlakını daha fazla bozmaktan, Jessica da Alistair'ı yatakta sıkmaktan korkuyordu.

"Ben aynı şeyi senin için söyleyemeyeceğim," dedi Jessica usulca.

Alistair vahşi bir hayvana özgü akıcı ve gösterişli hareketlerle zarifçe ayağa kalktı. "Elbette söyleyebilirsin."

Sanki onun güzelliğini inceliyormuş gibi Jessica'nın etrafında döndü. Ardından arkasında durdu ve kollarıyla ona arkadan sarıldı. Şeri ve sahiplenici bir hareketle göğüslerini avuçlarının arasına aldı ve Jessica'nın irkilerek bir çığlık koparmasına sebep oldu. Genç kadın başını arkaya atıp Alistair'ın omzuna yasladı. "Ama senin yatakta benden çok daha maceracı olan bir sürü cariyen var. Bana olan hevesin geçince ne olacak?"

"Sana duyduğum arzuyu hafife alıyorsun." Alistair dudaklarını Jessica'nın kulağında dolaştırdı. Onu kendine doğru çekti ve tahrik olduğunun inkâr edilemez kanıtını hissetmesini sağladı. "Arzunla ne kadar sertleştiğimi hissedebiliyor musun? Seni uzunca bir zamandır delicesine istiyorum. Senden bıkabilmem mümkün değil."

"Kervana saldırmadan önce de benimle sevişiğini hayal ediyor muydun? Bana *nasıl* sahip olacağını hayal etmiş miydin?"

"Hem de her gece," diye inledi Alistair, onun sertleşen meme uçlarını parmaklarının arasına alarak.

Jessica başını çevirdi ve yanağını onunkine yasladı. "Beni nasıl hayal ettiğini göster bana. Sana zevk vermenin yollarını öğret. Bunları bilmek istiyorum."

Alistair elini önce onun karnına, sonra da bacaklarının arasına kaydırdı. "Artık seni serbest bırakmamı istemiyor musun?"

Parmaklarını onun iç çamaşırının arasındaki boşluktan içeri soktuğunda, Jess küçük bir çığlık attı. Alistair bu baştan çıkarıcı çardağı inşa etmek için yonttuğu tahtalar yüzünden iyice sertleşen parmak

uçlarıyla onu zevkten kıvrandıracak şekilde klitorisini okşamaya başladı. "Beni serbest bırakırsan kanımdaki bu ateşi kim söndürecek?"

"Kimse." Alistair genç kadının kulak memesini dişledi. "Bunu yapmaya kalkışan bir erkeği hadım ederim."

Meme uçlarıyla oynanması ve uzun bir parmağın aniden doyumsuz kadınlığından içeri dalmasıyla zevkten çılgına dönen Jess, kalçalarını oynatarak inledi. Derin bir nefes alıp Alistair'ın güneşle ısınan teninin kokusunu içine çekti. "Lütfen..."

"Öne eğil." Alistair verdiği emri onu aşağı doğru iterek vurguladı.

Öne doğru yuvarlanan Jess düşüşüne yere uzattığı kollarıyla engel oldu. Alistair doğruldu ve rüzgârın Jess'in sırtını okşamasına izin verdi. Ardından genç kadının iç çamaşırlarını aşağı indirdi; teni terden sırılsıklam olmuştu.

"Çok güzel görünüyor," dedi ellerini kalçalarında dolaştırarak. Ardından kadınlığını avuçladı ve parmaklarıyla okşamaya başladı. "Nasıl da şişip ıslanmış. İçini dolduracak bir penise mi ihtiyacın var, güzel tutsak? Hissettiğin boşluk sana acı mı veriyor yoksa?"

Bu pozisyondayken onun yüzünü ve yaptığı hareketleri göremeyen Jessica tamamen savunmasızdı. "Her zaman."

Jess, çıkartılan giysilerin belli belirsiz duyulan sesinin ardından, Alistair'ın erkekliğinin iri başının kalçalarının arasına yerleştiğini hissetti. Bu ona yapılan tek uyarıydı. Alistair onun kalçalarını kavrayıp yapacağı hamleye destek olmak için sırtını kendine doğru çekti ve kalçasının tek bir hareketleriyle kadınlığının derinliklerine dek girdi. Kollarını sabit tutabilmek için çaba harcayan Jess bir çığlık kopardı.

"*Tanrım.*" Alistair kalçasını oynatıp erkekliğini vajinasının duvarına sürttü. "Sonuna dek içine girdim, Jess. Ne kadar derinlere ulaştığımı hissedebiliyor musun?"

Jess gözlerini kapayıp titrek bir nefes bıraktı. Alistair'ın geyik derisi pantolonunun bacaklarına, gömlek manşetlerinin ise kalçalarına sürtündüğünü hissedebiliyordu. Bakışlarını aşağı indirdiğinde onun çamur kaplı çizmelerini gördü. İçinde bir penis olan neredeyse çırılçıplak Jess'in aksine o tamamen giyinikti. Jess zihninde onları dışarıdan izleyen birisine nasıl görüneceklerini canlandırdı ve bu şehvet uyandırıcı görüntü arzusunu iyice kamçıladı. Dayanılmaz bir şekilde tahrik olmasıyla, kadınlığı Alistair'ın erkekliğinin etrafında titredi. Alistair buna boğazından kopan bir inilti̇yle tepki verdi ve sesi rüzgârla birlikte uzaklara taşındı ama birilerinin onları duyup duymaması Jess'in umurunda değildi. O dikkatini tamamen tek vücut haline geldikleri noktaya ve Alistair'ın kalın erkekliğinin etrafında titreyen kendi hassas tenine vermişti.

Alistair kalçasını hareket ettirmeye başladı. Jess'in böylesine ilkel bir pozisyondayken olmasını beklediği gibi hızlı bir tempoyla değil, sakin bir ritimle hareket ediyordu. Ağır bir ritimle. Kalın erkekliğini uzun süreli darbelerle onu sıkı sıkı kavrayan vajinasının içinde dolaştırıyordu. Kendisine bu şekilde sahip olduğu her defasında Jessica kendinden geçtiğini hissediyordu. Alistair hiç acelesi yokmuş gibi davranıyordu. Ona ritmik, zarif ve defalarca günaha girdiğini ispatlayacak şekilde deneyimli darbelerle sahip oluyordu. Kalçasını oynatarak kadınlığına giriyor, erkekliğini içinde dolaştırıyor, hassas noktalarını tek tek okşuyordu.

Jess'in bacakları nihayet dayanamayıp pes etti. Dizlerinin üzerinde platforma çöktüğünde Alistair'ın erkekliği tamamen dışarı çıktı. Ama Alistair da yere çöktü ve tekrar içine girdi. Jess ona tamamen teslim olduğunu hissederek bir çığlık kopardı. Alistair, Jess'in dizlerini iki yana açtı ve darbelerini hızlandırdı. Testisleri onun terden sırılsıklam olan tenine çarpıyor, klitorisine yapılan bu erotik ve ritmik uyarı Jess'i yepyeni zevklere sürüklüyordu. Kolları güçsüzleşti ve omuzları minderlerin içine gömülerek kalçasının daha da yukarı kalkmasına

neden oldu. Artık Alistair'ın onu sahiplenmesini engelleyecek hiçbir şey kalmamıştı ama o yine de Jessica'nın etrafını saran ipekli kumaşlara tırnaklarını geçirmesine sebep olacak şekilde kontrollü ve düzenli bir ritimle içinde gidip gelmeye devam ediyordu.

"Tanrım, ne kadar da sıkısın," dedi boğuk bir sesle. "Ve de ıslak. Şu an içine boşalmak istiyorum."

"Yap o halde!"

"Henüz değil. Seni artık dayanamayacak hale gelene dek düzmek istiyorum."

Jessica bu kaba sözlerle birlikte baştan aşağı sarsıldı. İçinin alev alev yandığını ve vücudunun bu sıcaklığın etkisiyle titrediğini hissederek doyuma ulaştı. Alistair, Jessica'nın zevk veren kasılmalarla kendisinin de boşalmasına sebep olduğunu fark ederek bir küfür savurdu. Onun üzerine abanıp hiç kıpırdamadan durdu ve aldığı zevkin tadını çıkardı. Parmaklarını tenini morartacak kadar sert bir şekilde kalçalarına gömdü. Jessica bundan hoşlandığını hissetti. Alistair'ın kendisine vermek istediği şeyi aldığı sırada, onun çelik kadar sağlam iradesini de yerle bir etmekten hoşlanmıştı.

Jess kendini serbest bırakıp doyumun doruklarına ulaştı. Alistair o boşaldığı sırada Jess'i kavrayan ellerini gevşetti. Nazik okşayışlar ve usulca mırıldanan sözler eşliğinde onu sakinleştirmeye çalıştı. Jess kendini orgazmın verdiği rehavete öyle bir kaptırmıştı ki Alistair'ın tamamen hareketsiz kaldığını fark etmesi epeyce uzun sürdü. Gözlerini açıp başını çevirdiğinde, genç adamın çenesini sıkmış, hiç de arzulu sayılamayacak bakışlarla onu izlediğini fark etti.

"Bu da ne böyle?" Jess onun yüz hatlarında gördüğü karanlık ifadenin, aldığı zevkin sebep olduğu bulanıklığı tamamen dağıttığını hissetti.

Alistair'ın sesi telaşlı ve öfkeliydi. "Tenindeki bu izler de ne?"

Jess onun, hem kalçalarını hem de bacaklarının üst kısmını kaplayan ince yara izlerini görmüş olduğu düşüncesinden nefret ederek irkildi. Acımasız güneş ışığının altında olmasalardı, Alistair bu izleri hiçbir zaman görmeyebilirdi. Jess onun bu izleri fark etmesinin kendi hatası olduğunu biliyordu. "Bir sopanın bıraktığı izleri tanımamış olabilir misin gerçekten?"

"Lanet olsun." Alistair kollarını demir birer çubuk gibi vücuduna dolayarak üzerine abandı. Bu fazlasıyla korumacı ama aynı zamanda çok da rahatlatıcı bir sarılmaydı. "Vücudunda başka iz var mı?"

"Dışarıdan fark edilemeyecek bir iz daha var. Ama artık bu izlerin benim için hiçbir anlam ifade etmediğini biliyorsun."

"Senin için anlam ifade edip etmediği umurumda değil. Nerede bu iz?"

Acı dolu geçmişlerini arkalarında bırakmaktan başka bir şey istemeyen Jessica tereddüt etti.

"*Nerede*, Jessica?"

"Senin de bildiğin gibi," dedi Jessica usulca, "sol kulağım duymuyor."

"Bunu Hadley mi yaptı?" Alistair alev alev yanan yüzünü Jessica'nın sırtına bastırdı. "Tanrım..."

"Şu an bunu düşünmek istemiyorum," diye yakındı Jessica. "Burası bunu düşünmenin yeri değil; özellikle de sen hâlâ içimdeyken."

Nefesi boğuklaşan Alistair aralık dudaklarını onun sırtında gezdirdi. "Sana bütün bunları unutturacağım."

Jess, genç adamın, göğüslerini avuçlamasıyla rahatladığını hissederek inledi ve okyanustan esen rüzgâr daldığı düşünceleri alıp götürdü.

"Ama ben unutmayacağım," diye homurdandı Alistair. "Asla unutmayacağım."

BÖLÜM 20

Alistair, Jessica'nın arabadan inmesine yardımcı oldu ve beyaz eldivenininde kendisinin takmış olduğu yüzüğü taşıdığını ele veren şişkinliği görmekten mutluluk duydu. Hemen arkasında Regmont'un evi duruyordu. Kırmızı tuğlalı bu evin dışarıdan geçenler için herhangi bir tehlikesi yoktu belki ama Alistair için inkâr edilmez bir tehlike taşıdığı kesindi.

Kız kardeşinin evliliklerine itiraz etmesi durumunda Jessica'nın nasıl bir tepki vereceğini bilmiyordu. Böyle bir durumda *kendisinin* ne yapacağını da bilmiyordu çünkü Jessica'dan vazgeçmek onun için ölümle eş değerdi.

Başındaki hasır şapkanın altından ona teskin edici bir gülümsemeyle, "O sadece benim mutluluğumu istiyor," diye mırıldandı Jessica. "Böylesine muzip bir işe kalkışmış olmam onu biraz şaşırtabilir belki ama itiraz etmeyecektir."

Alistair homurdandı. İşin içinde Jessica olduğunda duygularını saklama konusundaki tüm yeteneklerini kaybettiği belliydi.

Kolunu uzatıp eve ulaşan birkaç kısa basamağı çıkmasına yardım etti. Kapı açıldığında kâhyaya kartını teslim etti ve kendini bir anda insanın içini açacak şekilde sarı renklerle bezeli bir salonda buldu. Jessica bir koltuğa otururken o ayakta durmayı tercih etti. Yerinde

duramayacak kadar huzursuzdu ve Leydi Regmont geldikten sonra orada fazla oyalanmak istemiyordu. Limanda sadece birkaç saat kalmışlardı ve daha yapacak çok işi vardı. Londra'daki çalışanlarına döneceği haber verilmemişti ve bu da onun için hazırlık yapılmadığı anlamına geliyordu. Annesine Jessica'dan bahsedebilmek için ona kendisini ziyaret etmesini söyleyen bir mesaj yazacaktı. Bir mesaj da Baybury'ye göndermesi gerekiyordu.

Yerinde duramayacak kadar sabırsızdı. Jessica'yla nişanlandıklarını resmî olarak duyurana kadar yapılacak çok iş vardı.

"Jess!"

Alistair başını kapıya çevirdi ve hızla içeri dalan Hester'ı gördüğünde nutkunun tutulduğunu hissetti. Onu en son yıllar önce görmüştü ve zaten o zamanlar yanında dikkatini tamamen kendisine çeken Jessica vardı. Yine de Leydi Regmont'ın hiç bu kadar kırılgan görünmediğinden adı gibi emindi. Haftaları saydı. Aşağı yukarı beş aylık gebe olmalıydı ama henüz karnı belirgin değildi. Fazlasıyla zayıf ve solgun olması yanaklarına sürdüğü pudraya doğallıktan uzak bir parlaklık vermişti.

Alistair içinde bir ürperti hissetti. Hester bebeğini kaybetmiş olabilir miydi?

İki kardeş kucaklaştı. Birbirlerine olan benzerlikleri, aralarındaki farkları daha da belirgin kılıyordu. Jessica yaşam enerjisiyle parlıyordu; gözleri ışıl ışıldı, dudakları Alistair'in öpücükleriyle kızarıp dolgunlaşmıştı ve teninin sık sık ateşli ve sert dokunuşlarla okşanması yüzüne sağlıklı bir pembelik vermişti. Hester onunla kıyaslandığında bir hayaletten farksız görünüyordu.

"Tanrım," dedi Hester nefes nefese. "Harika görünüyorsun! Seni hiç bu kadar formda ve mutlu görmemiştim."

Jessica gülümsedi. "Bunu Bay Caulfield'a borçluyum."

Hester'ın Alistair'a kayan yeşil gözleri sıcaklığından hiçbir şey kaybetmemişti. Kollarını öne uzatarak Alistair'ın yanına gitti. Alistair, Hester'ın ellerini tutup dudaklarına götürdüğünde onun parşömen kâğıdına benzeyen teninin altındaki mavi damarların iyice belirginleşmiş olduğunu fark etti. Gözlerinin ve şakaklarının etrafındaki belirgin damarlar da aynı oranda endişe vericiydi.

"Size olan minnet borcum büyük," dedi Hester ona. "Bunca yoğunluğunuz arasında kız kardeşime göz kulak olmanız son derece cömert bir davranıştı."

"Benim için bir zevkti," diye mırıldandı Alistair, yüzüne güçlükle de olsa bir gülümseme yerleştirerek.

Regmont karısının böyle eriyip gitmesine nasıl izin veriyordu? Hele ki karnında çocuğunu taşırken? Alistair, Jessica böyle zayıf ve hasta görünse onu yatağa mahkûm edip hiç bıkmadan elleriyle besler ve iyice iyileştiğinden emin olana kadar da yanından ayrılmazdı.

"Nasılsın?" diye sordu Jessica, kardeşinin omzu üzerinden Alistair'ın gözleriyle buluşarak. O da en az Alistair kadar endişeli görünüyordu.

"Çok iyiyim." Hester dikkatli bir şekilde arkasını dönüp kanepeye yürüdü. "Adaya varır varmaz geri dönmüş olmalısınız."

"Mektubunu aldıktan sonra başka ne yapmamı bekliyordun ki?"

"Bana mutluluklar dilemeni ve keyfine bakmanı."

Jessica eldivenlerini çıkardı. "İkisini de yaptım ve şimdi buradayım."

"Ben gayet iyiyim," dedi Hester. "Tanrı'ya şükürler olsun ki o lanet olasıca sabah bulantıları sona erdi. Günün büyük bir kısmında kendimi yorgun hissediyorum ama doktor bunun normal olduğunu söyledi. Buyurun oturun, Bay Caulfield. Sizi görmeyeli çok uzun zaman oldu."

"Teşekkür ederim ama daha fazla kalamam. Uzun zamandır yurt dışındayım ve yapmam gereken çok iş var."

"Elbette öyledir." Hester'ın yüzündeki gülümseme kayboldu. "Sizi böyle işinizden alıkoymuş olmam büyük kabalık. Kız kardeşimi bana geri getirdiğiniz için size minnettarım. Yakın bir zamanda Lord Tarley'yi görecek misiniz?"

"Elbette göreceğim."

"Güzel. Lütfen ona en iyi dileklerimi iletin. Aynı dilekler sizin için de geçerli."

Jessica çıkardığı eldivenleri yanındaki çiçekli koltuğa bıraktı. "Ben biraz daha yanında kalmak istiyorum. Seni çok özledim."

"Beni özlediğin için değil, sağlığımdan endişe duyduğun için yanımda kalmak istiyorsun," diye itiraz etti Hester. "Ve inan bana, buna hiç gerek yok."

"Aslında burada tamamen bencilce sebepler yüzünden kalmak istiyorum," dedi Jessica açık açık. "Düğünümü planlama konusunda bana senden başka kim yardımcı olabilir ki?"

Hester gözlerini kırpıştırdı. "Ne dedin sen? 'Düğün' mü dedin yoksa?"

"Evet, öyle dedim." Jessica'nın dudakları yukarı doğru kıvrıldı ve dönüp Alistair'a baktı.

Alistair bakışlarını ondan ayırmadı; Jessica kendisine bu şekilde bakarken bunu yapamazdı. İçindeki sevgiyi özgürce, dolu dolu yansıtan genç kadının yüzünde fazlasıyla etkileyici bir ifade vardı. Alistair boğazının düğümlendiğini hissetti.

"*Hem de Alistair Caulfield'la mı?!*" diye haykırdı Hester.

Alistair onun sesine yansıyan şok ifadesi karşısında irkildi. Hester bu sözlerin ardından hızla ayağa fırlayıp onu kucakladı.

Yaşaran gözleri ışıl ışıl parlayan Jessica, odanın karşı tarafından Alistair'a *sana söylemiştim*, der gibi dudaklarını oynattı.

İçi huzurla dolan ve az önceki gerginliğinden sıyrılan Alistair da Hester'ı kucakladı. Kendini bir kemik torbasını kucaklamış gibi hissetmişti.

***

Alistair, Regmont'ın evinden ayrıldıktan sonra doğruca Remington Centilmenler Kulübü'ne yollandı. Bir içkiye ya da belki daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Jessica'yı ardında bırakmak onun için fazlasıyla zor olmuştu. Pek çok aynı koldan aralarını bozmaya çalışan güçlerin olduğu Londra'da her şey aleyhlerine işleyecekti. Alistair bir arada olduklarında üstesinden gelemeyecekleri hiçbir şey yokmuş gibi hissediyor, ayrı kaldıklarındaysa ona duyduğu ihtiyaç en kötüsünden korkmasına sebep oluyordu.

Kulübün çift kapılı girişinden içeri adım attıktan sonra, oyun salonundan geçip hemen arkasındaki büyük salona girdi. Bakışlarını içeride oturanların yüzlerinde gezdirdi ve nihayet uzak bir köşede boş bir masa fark etti. Ağabeyi Albert ne yazık ki orada değildi. Ailesini Jessica'yla nişanlandığından ne kadar çabuk haberdar ederse, dünyanın geri kalanını aşk hayatından uzak tutmak için gereken adımları o kadar çabuk atabilirdi. Jessica karısı olduktan sonra sosyete ve kurallarının canı cehennemeydi. Bazı kurumlar toplum gözünde hâlâ kutsal bir değer taşıyordu; bir erkeğin karısıyla ne yaptığı sadece kendisini ilgilendirirdi.

Alistair salondan geçerken içerideki pek çok kişinin bakışlarıyla kendisini takip ettiğini fark etti. Ticaret yaptığı birkaç kişiye başıyla selam verdi, diğerleriniyse görmezden geldi. Bara ulaştığında bir viski ısmarladı ve parşömen, mürekkep ve tüy kalem istedi. Kulüp personelinin üyeliğini onaylamasını istemeleri ona Londra'daki sosyal hayattan ne kadar uzun zamandır uzak kaldığını hatırlattı.

Az önce gördüğü o sessiz köşeye gitti ve deri koltuğa yerleşti.

"Lanet olsun," diye homurdandı viski bardağını dudaklarına götürerek. İçerideki bakışların üzerinde olduğunu hissediyor ama bu ilginin neden kaynaklandığını bir türlü çözemiyordu. Üzerindeki kıyafetleri bile inceleyip bu yoğun ilgiye sebep olabilecek tuhaf bir şeyler aradı.

Uyandırdığı bu merak için geçerli bir sebep bulamayarak meydan okuyan bakışlarını odanın etrafında gezdirdi ve içeridekileri kendisine kaçamak bakışlar fırlatmak yerine yanına gelip konuşmaya davet etti. Salondaki birkaç centilmen hiç ummadığı bir şekilde, sanki eski dostlarıymış gibi kendisine el sallayıp gülümsedi. Az önceki temkinli hali, şimdi yerini giderek artan bir şaşkınlığa bırakmıştı. Tam o sırada salona uzun boylu, esmer bir adam girdi ve Alistair rahatladığını hissederek ayağa kalktı. Michael onun bakışlarıyla buluştu. Yaşadığı şaşkınlık yüzünden gözleri bir anda fal taşı gibi açıldı ve aralarındaki mesafeyi uzun adımlarla kapattıktan sonra Alistair'ı sımsıkı kucakladı.

"Dünya tersine mi döndü yoksa?" diye haykırdı Alistair. Elindeki viskinin arkadaşının sırtına dökülmesini engellemek için kolunu öne doğru uzattı.

"Nasılsın?" Michael, Alistair'ın yüzünü şöyle bir inceledikten sonra bardaki adama siparişini söyleyen bir bakış fırlattı.

"Bomba gibiyim."

"Eh, elbette bunun bir sebebi vardır, değil mi?"

"Kesinlikle öyle."

Birlikte masaya geçtiler. Kısa bir süre sonra Michael'ın önüne de bir içki bardağı bırakılmıştı. "Seni birkaç ay daha göremeyeceğimi düşünüyordum," dedi Michael.

"Aslında öyle olması gerekirdi. Ancak Leydi Tarley kız kardeşinin bebek beklediğini öğrendi ve eve bir an önce geri dönmek istedi."

Michael derin bir nefes aldı ama hiçbir şey söylemedi.

Başka bir adamın karısını arzulamanın nasıl bir duygu olduğunu iyi bilen Alistair, içkisini yudumladı. "Leydi Regmont sana selam söyledi. İşin aslı, seni bulup selamını iletmem onun için büyük bir önem taşıyormuş gibi görünüyordu."

"İkimizin pek çok ortak özelliği olduğunu düşünüyor olmalı."

"İkimiz de Sheffield ailesine mensup kadınlara âşığız diye mi böyle düşünüyor? Bizden ne bekliyor ki, birbirimize sürekli not taşımamızı mı?"

Michael bir anda donakaldı. "Ne dedin sen?"

"Haydi ama. Yıllardır Jessica'nın kız kardeşine karşı neler hissettiğini biliyorum. Tıpkı Jess gibi yüzündeki ifade her şeyi ele veriyor."

"'Jess gibi' mi? Kahretsin, neler oluyor?" Michael'ın bardağı kararlılığını gösteren bir gürültüyle ahşap masaya çarptı. "Umarım o meşhur oyunlarını ağabeyimin dul karısının üzerinde denemek gibi bir aptallık yapmamışsındır."

"Asla."

Michael rahatlayarak nefesini bıraktı.

"Ancak," diye devam etti Alistair sözlerine, "nişanlımla ne tür oyunlar oynadığım sadece beni ilgilendirir."

"Tanrım, Alistair..." Michael uzunca bir süre ona baktıktan sonra bardağında kalan içkiyi kafasına dikti. Ardından bardaki adama bir içki daha getirmesini işaret etti. "Sen ne yaptığını sanıyorsun? Jessica asla hafife alınacak türde bir kadın değildir. Evlenseniz bile sadece konumun ve servetinle onu mutlu edemezsin. Dikkatli ve sağduyulu olman da gerekecek..."

"Uzun lafın kısası, azimli olmam gerekecek."

"Şakayı bırak!"

"Bu evlilik benim için kesinlikle şaka değil, Tarley." Alistair bardağını elinde evirip çevirdikten sonra bakışlarını tekrar salonda gezdirdi.

Diğer insanların da Michael gibi Jessica'nın başka bir adamla çok daha mutlu olacağını düşüneceğinden emindi. "Jessica'yı sevmeye başladığımda sen ve ben henüz küçük birer çocuktuk. O zamanlar onun kusursuz olduğuna inanıyordum; benim kararan ruhumu kurtarabilecek bir cevherdi sanki."

"Şiirsel bir dille konuşmaktan vazgeç. Bir Byron olmadığın kesin."

Alistair, Jessica'yı düşünmenin moralini düzelttiğini hissederek gülümsedi. Çok yakında nadide bir mücevherle, sadece onu düşünerek bile özlemini çekecek kadar kusursuz olduğunu düşündüğü bir kadınla evlenecekti. İçinde bulundukları bu salonda onun ne kadar değerli bir kadın olduğunu bilmeyen tek bir erkek bile yoktu ve bu kadın Alistair'a aitti. "Ama artık onunla mükemmel bir çift olmamızı sağlayan şeyin kusurlarımız olduğunu biliyorum. Bundan sonraki hayatımı tek eşli bir evliliğin sefasını sürerek geçirmeyi düşünüyorum."

"Peki, bu konuda Masterson ne düşünüyor?"

"Onun ne düşündüğü umurumda bile değil."

"O halde annen ne düşünüyor?" dedi Michael ona meydan okuyarak. "Annen bu evliliği Majesteleri'yle aranda ortak bir payda yaratma fırsatı olarak değerlendirmek isteyebilir. Ama Jessica kısır, Alistair. Öyle olduğu kesin."

"Biliyorum ve bu umurumda değil."

"Bu kadar kindar olmamalısın. Babanla aranın hiçbir zaman iyi olmadığını biliyorum ama bu konu ikinizin boyunu da aşıyor."

Michael'ın önüne yeni bir içki bardağı geldi. Alistair bardağı kendi önüne çekti ve içindeki içkiyi tek dikişte bitirdi. "Senin fazla çalışmaktan beynin sulanmış," dedi elinin tersiyle ağzını silerek.

"Gelecek nesilleri etkileyebilecek bir kararın sorumluluğunu taşımak zorundasın..."

"Lanet olsun. Açık konuşalım... Jessica'yla yapacağım evliliğe, bunun uygunsuz bir evlilik olacağını ya da geçinemeyeceğimizi düşündüğün için değil de benim çocuk sahibi olmak gibi bir sorumluluğum olduğuna inandığın için mi itiraz ediyorsun yani?"

Michael şaşırtıcı şekilde acı dolu bir sesle, "Sorumluluk insana sıkıntı veren bir kavram, değil mi?" dedi.

"Ağabeyinin ölümünün verdiği üzüntü seni delirtmiş. Masterson tarafından kabul görmek için acınacak bir girişimde bulunup çocuk sahibi olma uğruna, hayatta en önem verdiğim şeyden vazgeçmeyeceğim."

"Bulunduğun mevkinin gereklerini yerine getirmen, babanla aranı düzeltmenden çok daha önemli."

Alistair oradan bir an önce gitmenin en doğrusu olacağına karar verdi. Aksi halde her an kalkıp en kadim dostunu boğabilirdi. Michael onun ailevi koşulları hakkında en ufak bir bilgi sahibi olmadığı için sürekli saçmalayıp duruyordu. "Masterson soyunun devamını sağlamak hiçbir zaman benim görevim olmadı ve bundan sonra da olmayacak."

Michael gözlerini kısıp başını yana eğerek ona baktı. Sonra birden yüzünden dehşete düşmüş bir ifade geçti. "Tanrım... Haberin yok, öyle değil mi?"

***

"Alistair Caulfield," diye tekrarladı Hester, başını iki yana sallayarak. "Aklının ucundan bile geçmezdi. Siz ikiniz birbirinize hep soğuk ve mesafeli davrandınız. Senin ondan çok fazla hoşlanmadığını sanıyordum."

Jessica farkında olmadan biraz utangaç bir tavırla omzunu silkti. "Alistair değişmiş ama bundan çok daha önemlisi, istemediği sürece dışarıya belli etmediği farklı özellikleri var. Öte yandan, onu fiziksel anlamda her zaman çekici bulduğumu da itiraf etmeliyim."

"Hangi kadın bulmuyor ki?" Hester büyük bir sır veriyormuşçasına öne eğildi. "Onda karşısındakine keyif veren muzip bir şeyler var. İnsanı günaha davet eden, ahlaksız şeyler. Yüce Tanrım, ne kadar da iri ve güçlü bir adam. Gençliğinde nefes kesecek kadar yakışıklı olmasına rağmen, şimdi daha da güzelleşmiş! İnsan kendini ona bakmaktan alıkoyamıyor."

"Biliyorum. Ona sırılsıklam âşığım. Hayran hayran sürekli ona bakarak kendimi rezil etmek yerine onunla evlensem iyi olur."

Hester doğrulup kendisine biraz daha çay koydu. "Alistair'ın sana bakışları da pek edepli sayılmaz. Onu hâlâ yatağa atmadın mı?"

"Hester!"

"Atmışsın!" Hester'ın başını arkaya atıp bir kahkaha patlatması Jessica'ya uzun zaman önce var olan o hayat dolu genç kızı hatırlatmıştı. "Ee, anlat bakalım? Yatakta göründüğü kadar iyi olup olmadığını öğrenmeliyim."

Onu düşünmek bile ayak parmaklarının kıvrılmasına neden olmuştu. "Nasıl olur da onunla hemen birlikte olduğumuz fikrine kapılırsın? Bana karşı kusursuz bir centilmen gibi davranmış olamaz mı?"

"Alistair Caulfield ha? Günlerce limana uğramayan bir gemide ha?" Hester insanın kulağını çınlatan o tatlı kahkahalarından birini patlattı. "Onun yerine başka bir erkek olsa dediğin doğru olabilir. Ama bahsettiğimiz kişi feleğin çemberinden geçmiş bir adam olan Alistair Caulfield. Ee?.."

"Uzun lafın kısası... Aynen göründüğü gibi, yatakta harikalar yaratıyor."

"Biliyordum!" Hester fincanının üzerinden gülümsedi. "Senin adına çok mutlu oldum, Jess."

Jess de aynı mutluluğu kızkardeşi için hissetmek isterdi ama gördükleri buna izin vermiyordu. Hester gebelik döneminin yarısını

geride bırakmış bir kadın olarak, olması gerekenden çok daha zayıf görünüyordu.

"Regmont'la aranız nasıl?"

"O da yatakta en az Alistair kadar kusursuz bir adam," dedi Hester. Sesinde belli belirsiz fark edilen bir hoşnutsuzluk vardı. "İşin doğrusu, olması gerekenden çok daha deneyimli. Hiçbir erkek, kadın vücudunu bu kadar iyi tanıyamaz."

"Sana sadık değil mi yoksa?"

Hester fincanını indirdi. Yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Bilmiyorum. Öyle olsa da bana duyduğu arzu hiç azalmadı."

Jess kardeşine bu kadar acı veren şeyin ne olabileceğini anlamaya çalıştığı için aralarında uzun bir sessizlik oldu. "Hester..." dedi nihayet. "Lütfen bana sorunun ne olduğunu söyle. Çok fazla kilo kaybetmişsin. Karnında taşıdığın bebeği ve onun sağlıklı, tombul bir bebek olmak için beslenmeye ihtiyaç duyduğunu unuttun mu?"

"Artık sen yanımda olduğun için iştahımın açılacağından eminim."

"Peki, ben yanında olmadığım zamanlarda ne olacak?" Jess ayağa kalkıp huzursuzca volta atmaya başladı. Bu, gençliğinde babasının onu döverek vazgeçirmeye çalıştığı kötü bir alışkanlığıydı.

"Değişmişsin," dedi Hester.

"Sen de." Jessica hiç dokunulmamış bir halde servis tepsisinde bekleyen limonlu kurabiyeleri işaret etti. "Sen bu kurabiyelere bayılırsın. Senin en sevdiğin şeydir. Onları her ısırışında kaymağa benzeyen kremalarını parmaklarının arasından akıtır ve bayıla bayıla yerdin. Oysa şimdi tek bir tanesine bile dokunmadın. Dönüp bile bakmadın bile."

"Aç değilim."

"Sen aç olmayabilirsin ama karnındaki bebeğin aç olduğundan eminim."

Hester bu sözler karşısında irkilince, Jess kendini korkunç bir ablaymış gibi hissetti ama neticede bu konuda bir şeyler yapması gerekiyordu.

Tekrar kardeşinin yanına gidip dizlerinin üzerinde yere çöktü ve giderek artan bir çaresizlikle avuçlarının arasına aldığı ellerinin bir iskeletinkine benzediğini fark etti. "Anlat bana. Hasta mısın? Doktora göründün mü? Yoksa başka bir şey mi var? Regmont'la mı ilgili? Onunla evlenmeni ben önerdiğim için bana anlatmaktan çekiniyor musun? Anlat bana, Hester. *Lütfen.*"

Hester tuttuğu nefesi bir anda bıraktı. "Artık eskisi gibi mutlu bir evliliğim yok."

"Ah, Hester." Jess kalbinin paramparça olduğunu hissetti. "Neler oldu? Kavga mı ettiniz? Aranızdaki sorun çözülebilecek bir şey mi?"

"Bir zamanlar çözülebileceğini umuyordum. Ben de senin kadar güçlü olsaydım belki gerçekten de çözülebilirdi. Güçsüz bir kadın olmam onu öfkelendiriyor."

"Sen güçsüz bir kadın *değilsin*."

"Evet, öyleyim. Babam bana öfkelendiğinde sen hep araya girerdin ve ben de bunu yapmana *izin verirdim*. Dayağı benim yerime sen yediğin için sana minnettardım." Hester'ın dudakları aşağı doğru kıvrıldı. "Sana öylesine minnettardım ki."

"Henüz küçük bir ço... çocuktun." Gözyaşlarına boğulmanın eşiğinde olan Jess'in sesi çatallaşmıştı. "Benim araya girmeme izin vermen akılsızca bir davranıştı. Aksini yapman aptallık olurdu."

"Belki öyle ama aynı zamanda cesur bir davranış olurdu." Hester'ın gözleri solgun yüzünde devasa boyutlardaki yeşil birer havuza benziyordu. Yüzünü sağlıklı bir parlaklığa kavuşturmak için sürdüğü allık solgun yüzüyle tam bir tezat oluşturuyor, onu tarihin tozlu sayfalarında kalan peruklu ve bol pudralı bir leydi gibi gösteriyordu. "Şimdi

o zaman göstermem gereken cesarete ihtiyacım var ve onu nereden bulabileceğimi bilmiyorum."

"Onu bulmana yardımcı olacağım," diye söz verdi Jess, kız kardeşinin parmaklarını nazikçe sıkarak. "Onu birlikte bulmalıyız. Regmont'a gelince, onun da benim gibi senin için fazlasıyla endişelendiğinden eminim. Senin eski gücüne kavuştuğunu görünce ilişkiniz düzelecektir. Gebe kadınların hüzünlü ve karamsar olmaları gayet doğaldır ama bazı erkekler bunu anlayışla karşılamakta güçlük çekebilir. Yapmamız gereken tek şey, Regmont'ı bu konuda eğitmek olacak."

Hester gülümsedi ve Jess'in yanağını okşadı. "Senin çocuk sahibi olamaman beni çok üzüyor, Jess. Bir çocuğa benden çok daha iyi annelik yapabileceğinden eminim."

"Saçmalama. Sen çocuğunun üzerine titreyen bir anne ve ben de yeğeniyle gurur duyan bir teyze olacağım."

"Nişanlın seni çok seviyor."

"Sanırım öyle," diye onayladı Jess, yanağını Hester'ın dizine yaslayarak. "Bunu bir türlü yüksek sesle dile getiremiyor ama dokunuşlarıyla hissettiriyor. Benimle konuşurken bile sesinden sevgisini hissedebiliyorum."

"Kuşkusuz sana bayılıyor ve tartışmasız bir şekilde arzu duyuyor." Hester'ın soğuk parmakları Jessica'nın alnında gezindi. "İngiltere'deki her kadın sana kıskanarak bakacak. Alistair Caulfield hem zengin hem de nefes kesecek kadar yakışıklı bir adam. Koca dükalıkta senin yerini almak için canını vermeyecek tek bir kadın bile yok."

Jess başını kaldırıp güldü. "Gerçekleşmesi mümkün olmayan hayaller kuruyorsun. Alistair'in dükalığın başına geçmesi imkânsız."

Hester gözlerini kırpıştırdı. Sonra birden yüzünden dehşete benzer bir ifade geçti. "Yüce Tanrım... Haberin yok, değil mi?"

Hester bu sözler karşısında irkilince, Jess kendini korkunç bir ablaymış gibi hissetti ama neticede bu konuda bir şeyler yapması gerekiyordu.

Tekrar kardeşinin yanına gidip dizlerinin üzerinde yere çöktü ve giderek artan bir çaresizlikle avuçlarının arasına aldığı ellerinin bir iskeletinkine benzediğini fark etti. "Anlat bana. Hasta mısın? Doktora göründün mü? Yoksa başka bir şey mi var? Regmont'la mı ilgili? Onunla evlenmeni ben önerdiğim için bana anlatmaktan çekiniyor musun? Anlat bana, Hester. *Lütfen.*"

Hester tuttuğu nefesi bir anda bıraktı. "Artık eskisi gibi mutlu bir evliliğim yok."

"Ah, Hester." Jess kalbinin paramparça olduğunu hissetti. "Neler oldu? Kavga mı ettiniz? Aranızdaki sorun çözülebilecek bir şey mi?"

"Bir zamanlar çözülebileceğini umuyordum. Ben de senin kadar güçlü olsaydım belki gerçekten de çözülebilirdi. Güçsüz bir kadın olmam onu öfkelendiriyor."

"Sen güçsüz bir kadın *değilsin*."

"Evet, öyleyim. Babam bana öfkelendiğinde sen hep araya girerdin ve ben de bunu yapmana *izin verirdim*. Dayağı benim yerime sen yediğin için sana minnettardım." Hester'ın dudakları aşağı doğru kıvrıldı. "Sana öylesine minnettardım ki."

"Henüz küçük bir ço... çocuktun." Gözyaşlarına boğulmanın eşiğinde olan Jess'in sesi çatallaşmıştı. "Benim araya girmeme izin vermen akıllıca bir davranıştı. Aksini yapman aptallık olurdu."

"Belki öyle ama aynı zamanda cesur bir davranış olurdu." Hester'ın gözleri solgun yüzünde devasa boyutlardaki yeşil birer havuza benziyordu. Yüzünü sağlıklı bir parlaklığa kavuşturmak için sürdüğü allık solgun yüzüyle tam bir tezat oluşturuyor, onu tarihin tozlu sayfalarında kalan peruklu ve bol pudralı bir leydi gibi gösteriyordu. "Şimdi

o zaman göstermem gereken cesarete ihtiyacım var ve onu nereden bulabileceğimi bilmiyorum."

"Onu bulmana yardımcı olacağım," diye söz verdi Jess, kız kardeşinin parmaklarını nazikçe sıkarak. "Onu birlikte bulmalıyız. Regmont'a gelince, onun da benim gibi senin için fazlasıyla endişelendiğinden eminim. Senin eski gücüne kavuştuğunu görünce ilişkiniz düzelecektir. Gebe kadınların hüzünlü ve karamsar olmaları gayet doğaldır ama bazı erkekler bunu anlayışla karşılamakta güçlük çekebilir. Yapmamız gereken tek şey, Regmont'ı bu konuda eğitmek olacak."

Hester gülümsedi ve Jess'in yanağını okşadı. "Senin çocuk sahibi olamaman beni çok üzüyor, Jess. Bir çocuğa benden çok daha iyi annelik yapabileceğinden eminim."

"Saçmalama. Sen çocuğunun üzerine titreyen bir anne ve ben de yeğeniyle gurur duyan bir teyze olacağım."

"Nişanlın seni çok seviyor."

"Sanırım öyle," diye onayladı Jess, yanağını Hester'ın dizine yaslayarak. "Bunu bir türlü yüksek sesle dile getiremiyor ama dokunuşlarıyla hissettiriyor. Benimle konuşurken bile sesinden sevgisini hissedebiliyorum."

"Kuşkusuz sana bayılıyor ve tartışmasız bir şekilde arzu duyuyor." Hester'ın soğuk parmakları Jessica'nın alnında gezindi. "İngiltere'deki her kadın sana kıskanarak bakacak. Alistair Caulfield hem zengin hem de nefes kesecek kadar yakışıklı bir adam. Koca dükalıkta senin yerini almak için canını vermeyecek tek bir kadın bile yok."

Jess başını kaldırıp güldü. "Gerçekleşmesi mümkün olmayan hayaller kuruyorsun. Alistair'ın dükalığın başına geçmesi imkânsız."

Hester gözlerini kırpıştırdı. Sonra birden yüzünden dehşete benzer bir ifade geçti. "Yüce Tanrım... Haberin yok, değil mi?"

BÖLÜM 21

Alistair, Masterson ailesinin şehirdeki malikânesinin şöminesinin önünde volta atıyor, cilalanmış çizmeleri şark halısını sessizce eziyordu. Ellerini arkasında kavuşturmuştu ve onları boğumlarının beyazlamasına neden olacak kadar sıkı bir şekilde kenetlediği için parmakları karıncalanıyordu.

"Çiçek hastalığı."

"Evet." Annesinin sesi çektiği acı yüzünden güçlükle duyuluyordu. Masterson Düşesi Louisa, sırtını canı yanacak kadar dikleştirmiş bir halde oymalı, ahşap bir sandalyede oturuyordu. Saçları Alistair'inki kadar siyahtı; parlak buklelerinde tek bir tane bile beyaz tel yoktu. Ancak güzel yüzü hem yaşını hem de dört oğlundan üçünü vaktinden önce kaybetmiş olmanın verdiği acıyı açıkça belli ediyordu. Louisa'nın şöminenin üzerinde duran ve Alistair'ın boyundan bile uzun olan portresi, odadaki en dikkat çekici eşyaydı. Gençlik hali bu geniş odaya giren herkese gülümseyerek bakıyordu ve mavi gözleri ileriki yıllarda yaşayacağı acılardan henüz habersizdi.

Alistair annesine söyleyecek söz bulamıyordu. Üç ağabeyi de ölmüştü ve duyduğu acı fazlasıyla ağır bir taş gibi yüreğini eziyordu. Ona aynı oranda acı veren bir diğer şey de o güne dek bir kez olsun üzenmediği bir ayrıcalık olan aile unvanını taşımak zorunda olmasıydı.

"Bu unvanı kesinlikle istemiyorum," dedi boğuk bir sesle. "Bana bu zorunluluktan nasıl kurtulabileceğimi söyle."

"Hiçbir şekilde kurtulamazsın."

Alistair annesine baktı. Masterson da evdeydi ama bu dayanılması güç durumla annesi başa çıkmaya çalışıyordu çünkü kocası sahip olduğu o yüce unvanı devredeceği bu piçle yüz yüze gelmek istemiyordu.

"Beni evlatlıktan reddedebilir," diye öneride bulundu Alistair, "böylece ona bu unvanı akrabalarından birine devretme imkânı doğar."

"Alistair..." Louisa elindeki mendili dudaklarına götürüp hıçkırdı. Onun ne kadar perişan bir durumda olduğunu gösteren bu ses bir pençe gibi Alistair'ın içini parçaladı. "Benimle yüz yüze gelmek bile istemiyor. Onun da bu işe bir çare aradığından eminim."

"Kabullenebileceği bir çözüm yolu olsaydı, bunu mutlaka uygulardı. Ama o beni aldatacak ya da utandıracak bir erkek değil ve senden sonra bu unvanı hak edecek olan kişi saygınlığı şüphe götüren uzak bir kuzeni."

Alistair midesinin bulandığını hissederek, "Ben bu unvanı istemiyorum," dedi bir kez daha.

O Jessica'yla birlikte seyahat ve macera dolu bir hayat sürmek istiyordu. Jessica'ya mutluluğu ve mücadeleyi yaşatmak, gençliğindeki baskıların izlerini sonsuz bir özgürlüğe sahip olduğu yetişkinlik dönemiyle silmek istiyordu.

"Artık İngiltere'nin en zengin adamlarından biri olacaksın..."

"Tanrı şahidim olsun ki Masterson'ın o çok değerli parasının tek bir şilinine bile dokunmayacağım," dedi sert bir sesle. Bunu düşünmek bile onu öfkelendiriyordu. "Bugüne dek kimseye borcum kalmasın diye neler yaptığımı hayal dahi edemezsin. Ona en çok ihtiyaç duyduğum anda bana yardım eli uzatmadı. Bu saatten sonra ondan gelecek hiçbir şeyi istemiyorum!"

Louisa elindeki mendili buruşturarak ayağa kalktı. Kontrolünü kaybedince gözyaşları çukurlaşan yanaklarından aşağı süzüldü. "Peki, ne yapmamı istiyorsun? Seni doğurdum için asla pişman olmadım. Zamanı geri döndürme şansım olsaydı yine de senden vazgeçmezdim. Seni hayatıma katmak için bu riski göze almak zorundaydım ve Masterson da beni düşünerek elini taşın altına koydu. Yanımda oldu. Bu kararı birlikte aldık ve gereklerini de yapacağız."

"Böyle söylüyorsun ama şu an burada tek başınasın."

Louisa çenesini yukarı kaldırdı. "Bu benim seçimimdi. Sonuçlarına da ben katlanacağım."

Alistair şöminenin önünden ayrılıp annesinin yanına gitti. Odanın tavanı on metre yüksekliğindeydi ve onlara en yakın duvarla arasında yaklaşık yedi metrelik bir mesafe vardı. Masterson'lara ait her bina benzer bir şekilde devasa boyutlara sahipti ve içinde yüzyıllardır korunan mobilyaları ve sanat eserlerini barındırırdı.

Alistair kendisine epeyce uzakta olan duvarların üzerine üzerine geldiğini ve birer mengene gibi yüreğini sıkıştırdığını hissetti. O kendini asla bu aileye ait gibi hissetmemiş, ne bu ailenin herhangi bir başarısıyla gururlanmış ne de o başarının bir parçası olduğu hissine kapılmıştı. Aile unvanını taşımak onun için bir maske takmaktan farksız olacaktı. Geçmişte hayatta kalmak için bir kez daha rol yapmıştı ama şimdi edindiği konumdan gayet memnundu. Jessica'nın koşulsuzca sevdiği adam olmakla huzur buluyordu.

"Senin seçimin olduğu doğru," dedi usulca. İnsanlar onun bir düzenbaz olduğunu söylüyordu ve şimdi kendisi de aynen böyle hissediyordu. "Ama sonuçlarına katlanacak olan benim."

***

Regmont'ların evinde misafir kalan Jess, o gece gözünü bile kırpmadı. Zihninden çeşit çeşit düşünceler geçiyor, her biri kalbini paramparça ediyordu.

Alistair artık Baybury Markizi'ydi ve günün birinde Masterson Dükü olacaktı. Elde ettiği bu unvan, beraberinde güç ve prestij getireceği gibi ağır sorumluluklar da verecekti.

Kısır bir kadınla evlenebilmesi mümkün olmayacaktı.

İkisi hem *Acheron*'da hem de adada birlikte öğlene dek uyumayı âdet haline getirmişti. Ancak Londra'daki ikinci günlerinde, Alistair sabahın körü sayılabilecek bir saate onun ziyaretine geldi. Jess onun ilk fırsatta yanına koşacağını bildiği için giyinip hazırlanmış, onu bekliyordu. İkisi için de güçlü olması gerektiğinin farkındaydı.

Merdivenlerden inerken kendini darağacına gidiyormuş gibi hissetmesine rağmen mümkün olduğunca zarif görünmeye çalıştı. Giriş salonuna ulaşan dönemeci döndüğünde, Alistair'ın bir elini tırabzanın başındaki direğe koymuş, ayağını en alt basamağa yerleştirmiş bir halde kendisini beklemekte olduğunu gördü. Şapkasını elinde tutuyordu ve baştan aşağı siyahlara bürünmüştü. Yüzündeki ifade, Jessica'nın hissettiği karamsarlığı yansıtıyordu.

Kollarını açtı ve Jessica kalan basamakları koşarak inip kendini onun kollarına bıraktı. Alistair onu hiç zorlanmadan tuttu ve sımsıkı sarıldı.

"Kaybın için çok üzgünüm," dedi Jessica, huzursuzluğunu ele veren bir hareketle onun gergin ensesini ovarak.

"Bense bu kaybın karşılığında kazandığım şey için üzgünüm." Alistair'ın sesi ifadeden yoksun ve buz gibi soğuktu ama Jessica'ya sarılışı hiç de öyle sayılmazdı. Şakağını onunkine bastırmış, ondan asla vazgeçmeyecekmiş gibi vücuduna sımsıkı sarılmıştı.

Uzunca bir süre böyle kaldıktan sonra, nihayet Jessica'nın onu misafir salonuna götürmesine izin verdi. Salonda öylece ayakta durup birbirlerine baktılar. Alistair yorgunluktan olduğundan çok daha yaşlı görünüyordu.

Elini saçlarının arasında gezdirip yaşadığı hayal kırıklığını dile getirdi: "Sanırım bizi kapana kıstırmaya çalışıyorlar."

Jessica onu başıyla onayladıktan sonra aksak adımlarla en yakında duran koltuğa doğru yürüdü. Düzensiz bir ritimle yerinden çıkacakmış gibi atan kalbi başını döndürüyordu. *Biz*, demişti Alistair aynen tahmin ettiği gibi. Kendini sarı renkli ipek kumaşla kaplı koltuğun üzerine bırakıp derin bir nefes aldı. "Bundan sonra çok yoğun olacaksın."

"Evet, lanet olsun. Yoğunluk başladı bile. Masterson döneceğimi öğrenir öğrenmez benim için bir takvim hazırlamaya başlamış. Önümüzdeki üç gün boyunca kendime ayıracak tek bir dakikam bile yok. Durup biraz dinlenecek zamanı bulur muyum, Tanrı bilir..."

Jessica onun için kalbinin acıdığını hissetti. Alistair önüne bir yol çizilmiş olmasına içerliyordu ama bu işi yapacak yeterliliğe fazlasıyla sahipti. Ticari konularda kıvrak bir zekâsı ve önemli adamlardan saygı görmesini sağlayan otoriter bir havası vardı. "Çok kısa bir süre içerisinde işleri öyle bir yoluna sokacaksın ki insanlar önünde saygıyla eğilecek."

"Onun ne düşündüğü umurumda bile değil."

"Ben Masterson'ı kastetmedim ama neticede senin için önemli olan annenin ne düşündüğü ve o da Masterson'ın ne düşündüğüyle ilgileniyor. Annen seni çok seviyor ve senin için çok mücadele verdi..."

"Yeterince değil."

"Daha başka ne yapması gerekiyordu?"

Alistair ona öfkeyle baktı. Jessica gözlerini ondan kaçırmadı.

"Tanrım, seni çok özlüyorum," dedi Alistair homurdanarak. "Seni görmek için uygun olan saati beklemekten ve geceleri sen yanımda olmadan yatağa girmekten nefret ediyorum. Anlattıklarımı can kulağıyla dinlemeni ve bana, sana minnettarlık duymama neden olacak öğütler vermeni özlüyorum."

Jess gözlerinin yaşlarla yandığını hissetti. Alistair öylesine mutsuz, cesaretini yitirmiş ve yalnız görünüyordu ki... Huzursuz elleri şapkasının kenarıyla oynuyor, onu sürekli kıvırıp duruyordu.

"Bunun için her zaman hazırım."

"Düğünümüzün farklı şekilde olmasını istediğini biliyorum," dedi Alistair kısık bir sesle, "ama artık ben bunun için daha fazla bekleyemem. Hayatıma hâkim olan bu karmaşıklığı çözmem aylar sürebilir ve senin için böylesine yanıp tutuşurken buna konsantre olabilmem mümkün değil. Buraya senden benimle kaçmanı istemek için geldim."

Jessica ellerini kucağında kavuşturdu. Göğsündeki acı ona işkence ediyor, neredeyse tüm gücünü kaybetmesine neden oluyordu. "Bu hiç de akıllıca bir davranış olmaz."

Alistair olduğu yerde kaldı. Kıvılcımlar saçan gözlerini kıstı. "Bana bunu yapma ne olur."

"Buraya bu öneriye itiraz edeceğimi bilerek geldin. Bu kadar telaşlı olmanın ve daha güneş doğar doğmaz yanıma gelmenin sebebi buydu." Jessica nefesini bıraktı. "Yoluna devam edebilmen için bunu yapmamı bekliyordun."

Alistair tehlikeli sayılabilecek kadar yumuşak bir sesle, "Neyi yapmanı bekliyordum, Jess?" dedi. "Söyle bana."

"Hayatının geri kalanında üstleneceğin bu role alışabilmen için sana ihtiyaç duyduğun zamanı tanımamı."

"Ben ne istediğimi biliyorum."

"Sen ne istediğini *biliyordun*," diye düzeltti Jessica, "ama artık ilgilenmen gereken çok fazla şey var. Taşları nasıl yerli yerine oturtacaksın? Bazıları birbirinin üzerine mi binecek? Diğerleri kullanılamayacak kadar eski mi çıkacak? Kendini üstlendiğin bu role veremediğin takdirde, bütün bunları anlaman mümkün değil."

"Yapma!" diye bağırdı Alistair. Duyduğu öfke yüzünden sesi titriyordu. "Yüzünde ciddi bir ifadeyle orada öylece oturup, bir bardak çay daha alıp almayacağımı soruyormuş gibi kayıtsız bir sesle ilişkimizi nasıl sona erdireceğimizden bahsetme."

"Alistair..." Jessica titreyen alt dudağını ısırdı ve ağzına kan tadı geldiğini hissetti.

"Korkuyorsun," dedi Alistair suçlayıcı bir sesle.

"Sen korkmuyor musun? İnsanın hayatını baştan sona değiştirecek kararlar verdiği sırada içinde bulunabileceği en kötü ruh hali korkmaktır."

Alistair'ın burun delikleri genişledi. "Sen de bensiz yaşayamazsın, Jess."

Yaşayamazdı; bunu Jess de biliyordu. Asla onsuz yaşamak zorunda kalmayacağını umuyordu. Ama ikisi de verecekleri karardan emin olmalıydı. "Hester'ın bana ihtiyacı var. Onu bırakıp gidemem."

"Beni bırakıp gidebiliyorsun..."

"Sen ondan çok daha güçlüsün."

"Yine de sana ihtiyacım var!" dedi Alistair, sarf ettiği kelimeleri tek tek vurgulayarak. "Hester'ın yanında Regmont ve Michael da var. Oysa benim sahip olduğum tek kişi sensin. Bana göz kulak olan, her şeyden önce benim mutluluğumu düşünen tek kişi sensin. Beni terk edersen sahip olduğum her şeyi alıp götürmüş olursun Jess."

"Seni asla terk etmeyeceğim," diye fısıldadı Jess. "Ama bu senin yanında olmam gerektiği anlamına gelmiyor."

Jess yüz ifadesinin onun için neler hissettiğini, onsuz nefes bile alamadığını açıkça belli ettiğini biliyordu. Ama Alistair aksini iddia etse bile aşk fedakârlık demekti. Evlilikleri, Alistair ile annesinin arasını geri dönülmez bir şekilde bozabilirdi; onu Jess dışında gerçekten seven tek kişiyle. Bu riski göze almaya Alistair kadar Jess de razı olmalıydı

ama o şu an bunun farkında değilmiş gibi davranıyordu. İstemediği bir geleceğe karşı koymak uğruna düşünmeden hareket ediyordu.

"Jess." Alistair'ın bakışları bir taş kadar sertti. "Seni ilk gördüğüm an bana ait olduğunu anladım. O zamanlar gençtim ama bundan en ufak bir şüphem yoktu. Bugüne dek hiç evlenmedim. Tüccar ve arazi sahiplerinin yüklü miktarda çeyizleri ve bana fayda sağlayabilecek bağlantıları olan kızlarıyla tanıştım ama hiçbirini aklımın ucundan dahi geçirmedim. Günün birinde senin bana ait olacağını bildiğim için hepsini elimin tersiyle ittim. Benim için sana sahip olmamak gibi bir ihtimal söz konusu dahi değildi. Senin için gerekirse kırk yıl bile beklemeye hazırdım. Hatta seksen yıl. Şimdi karşıma geçip de benden sana asla sahip olamayacağım bir hayat sürmemi isteyemezsin. Bunu yapmaktansa ölmeyi tercih ederim."

"Beni yanlış anladın." Jess'in sesi kararlılığının verdiği gücü yansıtıyordu. "Buradan ayrılacak değilim. Başkasını aramayı da düşünmüyorum. Sadece Hester'ın yanında kalacağım."

"Peki beni bekleyecek misin?"

"Hayır. Bekleyemem. Bu senin yoluna devam etmene engel olur." Jess kalbini kör bir bıçak kullanarak kendi elleriyle kesmeye çalışıyormuş gibi hissederek parmağındaki yakut yüzüğü çekiştirdi.

"Bu kadarı yeter." Alistair elindeki şapkayı yere fırlatıp Jessica'ya doğru yürüdü ve altın halkanın parmağından çıkmasına izin vermeden onu durdurdu. Alnını alnına yaslayıp yüzüğü tekrar parmağına geçirdi. Kesik kesik soluyor ve hızlanan nefesiyle Jessica'nın burnunu okşuyordu. "Beni verdiğin bu kararın doğru olduğuna ikna et."

"Öncelikle doğru bir karar verdiğimden *emin olduğumu* bilmeni isterim." Jessica sahip olduğu tüm gücü ve aşkı ona aktarmayı isteyerek Alistair'ın elini tuttu. "Sevdiğim bir kişi uğruna senden vazgeçmenin bana neler hissettireceğini ve Hadley'nin bu fedakârlıktan bir şekilde fayda sağlamasının ne büyük bir haksızlık olacağını düşündüm."

"Ben senden *vazgeçmiyorum*, Jess. Vazgeçmeyeceğim. Vazgeçemem."

"Şşş... Bana annen ve Masterson'ı anlatırken bıraktığın boşluktan kendim doldurdum. Kabullenme ve anlayış yerine özenle sarf edilen yaralayıcı sözler ve kırıcı davranışlarla karşılaşmanın neler hissettirebileceğini zihnimde canlandırdım. Masterson annenin ne işlediği günahı ne de bu günahın kendisine nelere mâl olduğunu unutmasına izin verdi, değil mi? Annen hayatı boyunca suçluluk duygusu ve vicdan azabıyla yaşamak zorunda kaldı. Masterson'ın onu işlediği günahın karşılığı olarak sayısız defa küçük şeylerle yaralamasına izin verdi. Ve sen de annen gibi suçluluk duygusu ve vicdan azabıyla boğuşarak bütün bunlara seyirci kaldın."

"Sana anlattıklarımdan bu sonuca vardın, öyle mi?" Alistair yürek parçalayacak kadar sevgi dolu bir hareketle onun gergin çenesini avuçlarının arasına aldı.

"Senin yüzünden zarar görmemesi için sürekli anneni koruyorsun. İnsan bir şeyi ancak zarar görme tehlikesi varsa korumak ister."

Alistair başparmağını onun elmacık kemiğinin üzerinde dolaştırdı. "Annem hemen hemen her konuda son derece kendinden emin ve iradelidir. Ama konu ben olduğumda işler değişir."

Jessica yanağını Alistair'ın eline yasladı. "Bu duruma sebep olan sen değilsin, aşkım. Olanlar senin suçun değil. Bunu iyice düşün... istenmeyen bir gebeliği engellemek için hem kadınların hem de erkeklerin alabileceği çeşit çeşit önlem var. Annen sadece fiziksel tatmin peşinde olsaydı bu konuda bir önlem almaz mıydı? Aynı şekilde sevgilisi de."

"Ne demek istiyorsun?"

"Belki de annen beraber olduğu adama büyük bir arzu duyuyordu. Onunla tutku dolu bir aşk yaşıyordu. Ona duyduğu cinsel arzu, düşüncelerini ve mantığını esir almıştı. Belki de onu bu kadar utandıran şey buydu."

"Annem Masterson'ı seviyor. Sebebini Tanrı bilir."

"Ben de seni gözüm hiçbir şeyi görmeyecek kadar çok seviyorum. Daha önce hiçbir erkek için böyle bir sevgi hissetmedim. Ama bir zamanlar Tarley için deli oluyordum; o bana dokunmadığında aklımı yitirecekmişim gibi hissediyordum."

Alistair parmaklarını onun dudaklarına götürdü. "Artık başka bir şey söyleme," dedi kısık bir sesle.

"Sen de biliyorsun ki insan âşık olmadığı bir kişiyle de ateşli bir cinsellik yaşayabilir. Bu tahminim doğruysa annenin neden işlediği günahın cezasını çekmek istediğini anlamak hiç de zor sayılmaz." Jess, Alistair'ın kendisini okşayan elini tuttu ve ona verdiği desteğin sessiz bir ifadesi olarak hafifçe sıktı. "Öte yandan annen içten içe yeni bir çocuğun özlemini çekmiş de olabilir. Yaptığı ahlaksızlıkları görmezden gelmeye karar veren Masterson'ı bu kararından önce yatakta yeniden canlandırmaya çalışmış ve neticede kendini artık arzu duyulmayan bir kadın gibi hissetmiş de olabilir. Belki de onun cinsel iştahsızlığının kendi suçu olup olmadığını merak etmiştir. Neticede evde şahit olduğun gerginliğin pek çok farklı sebebi olabilir. Bunların hiçbiri senin suçun değil."

Alistair onun yüzüne baktığında, annesinin acısını neden ve ne şekilde paylaştığını anladı. O da geçmişte benzer bir şekilde çaresizlik duygusuyla başa çıkmak zorunda kalmıştı.

"Bu senin suçun değil," dedi Jess bir kez daha. "Ama sen yine de olanlardan kendini sorumlu tuttun ve mümkün olduğunca az sıkıntı yaratmak uğruna hayatın boyunca hep onlardan uzak durmaya çalıştın. Oysa şimdi kendini ait hissetmediğin bir ailenin en gözde bireyi olacak ve bu aileyi devam ettirme sorumluluğunu üstleneceksin. Ben bu ailenin soyunu devam ettirme açısından hiçbir işine yaramam."

"Yapma." Alistair dudaklarını genç kadının alnına bastırdı. "Bir daha sakın kendinden bu şekilde bahsetme."

"Kısır olmam bana daha önce de acı verdi. Ama Tarley ve ben, Michael'ın ve onun sahip olacağı çocukların ailenin devamını sağlayacağını biliyorduk. Oysa şimdi bu sorumluluğu üstlenebilecek tek kişi sensin. Zaten öyle olmasaydı şu an benimle bunları konuşuyor olmazdın."

"Ben lanet olasıca bir günah keçisi değilim, Jess. Bütün bu saçmalıklar için elimden gelen her türlü fedakârlığı yaptım. Senden asla vazgeçmeyeceğim. Ne bunun için ne de başka bir şey için."

"Ben de seni asla pişmanlıklar ve vicdan azabı yüzünden kaybetmeyeceğim. Seni, annenin mutsuzluğu ve ona karşı hissettiğin sorumluluklar aramıza girdiği için ileride kaybetmektense, hâlâ birbirimize âşıkken kaybetmeyi tercih ederim."

"Peki, ne yapmamı istiyorsun?" Alistair'ın gözleri koyu renkli birer safir gibi kararttı. "Senden başka kimseyle evlenemem. Bu da hiçbirimizin isteğinin gerçekleşmeyeceği anlamına geliyor."

"Önce işlerini, sonra kendini düzene sok. Üstlendiğin bu hayatın gereklerini yerine getir. Kendini ona adapte et. Çabalarının meyvelerini topla. Bütün bunları yaptıktan sonra hâlâ benimle beraber olmak istiyorsan ve annen de bu evliliği koşulsuz şartsız onaylayacaksa beni nerede bulacağını biliyorsun."

Alistair dudaklarını onunkilere basturarak ona bal kadar tatlı bir öpücük verdi. Geri çekildiğinde gözleri arzuyla gölgelenmiş, yüzü özlemin verdiği acının ve erkeksi güzelliğin karışımından oluşan baş döndürücü bir maske haline dönüşmüştü. "O halde ben bu işlerle uğraşayım, sen de kardeşinle ilgilen. Ama elini çabuk tut. Çok yakında geri döneceğim ve seni parmağını süsleyen yüzüğümle birlikte beni beklerken bulursam iyi olur Jess, çünkü o gün geldiğinde beni asla durduramayacaksın. Gerekirse seni bir hücreye hapseder, İskoçya'ya kaçırırım."

Alistair bu sözlerin ardından Jess'in yanından ayrıldı. Giderken her zaman olduğu gibi genç kadının kalbini de beraberinde götürmüştü.

***

Hester yanına geldiğinde Jess hâlâ salondaydı ve o ana dek geçen üç saatlik süre boyunca tam üç kadeh şarap içmişti.

"Bu sabah Baybury'nin uğradığını duydum," diye mırıldandı kardeşi.

Alistair'ın unvanını duyduğunda kardeşine belli etmeden irkilen Jess başını salladı ve içkisinden bir yudum daha aldı.

Hester masanın önünde durdu ve kaşlarını çatarak ona baktı.

"Kahvaltıda şarap mı içiyorsun sen?"

Jess omuzlarını silkti. İçkiye henüz genç bir kızken aşçının vücudundaki ağrıları rahatlatmak için çayına brendi katmasıyla başlamıştı. Çok geçmeden alkolün sadece vücudundaki ağrıları değil, duygusal acılarını da dindirdiğini fark etmişti. Evliliğinin ilk yıllarında içkiye ihtiyaç duymuyordu. Ama Benedict'in hastalığı açgözlü pençelerini onun ciğerlerine geçirdikten sonra teselliyi yeniden içki şişelerinde bulmuş ve bir daha da bu ahşkanlığından vazgeçememişti.

Hester karşısındaki kanepeye oturdu. "Seni hiç bu kadar hüzünlü görmemiştim. Üstelik sabah sabah alkol almanı gerektirecek bir sebep de yok."

"Benim için endişe duymaktan vazgeç."

"Yoksa Alistair senden ayrıldı mı, Jess?" diye sordu Hester usulca.

Hester'ın onun bu davranışını en belirgin ve akla uygun sebebe bağlaması gayet doğaldı. Ne de olsa onu da Jess'i yetiştiren anne baba büyütmüştü. Soylu kadınlar tek bir amaca hizmet ederdi; aileye mümkün olduğunca çok veliaht kazandırmaya.

Jess uzanıp kardeşinin zayıf elini tuttu. "Hayır. O beni asla terk etmez. Beni çok seviyor."

"O halde neden Terbiyeli öldüğünde davrandığın gibi davranıyorsun? Düğünü ertelemek mi istiyor?"

"Aksine, onunla kaçmamı istiyor."

"Peki, bunu kabul etmedin mi? Neden?" Hester'ın gözleri parladı. "Yüce Tanrım... Bana sakın benim için kaldığını söyleme! Buna dayanamam. Bugüne dek benim için yeterince şeyden vazgeçtin."

"Onun için en iyisinin bu olacağını düşünerek kaldım. O bunu kabullenmeyi reddetse de zamana ihtiyacı var. Alistair artık evlenmek istediğim adam değil. Bundan sonra farklı ihtiyaç ve amaçları olan bir adama dönüşmek zorunda kalacak ve ben bu yeni adama ancak ayak bağı olabilirim. Onun artık farklı ihtiyaçlara sahip olması zihnimi kurcalayıp duruyor. Bu yüzden ondan amaçlarını yerine getirmesi için biraz zaman harcamasını istedim. Dönüştüğü bu yeni adam da beni pişmanlık ya da suçlamalar olmadan, tüm kalbiyle sevebilirse o zaman mutlu olacağız demektir ve böyle bir durumda onunla seve seve evlenirim. Ama o şu an bunun farkında değil. O hâlâ Alistair Caulfield olarak kalabileceğine inanıyor."

"Senin için geri dönecek, değil mi?"

Jess kalbinin sızladığını hissetti. "Elbette dönecek. Beni çok uzun zamandır arzuluyor; beni Benedict'le evlenmemden önce de arzuluyordu."

"Gerçekten mi?" Hester uzun kirpiklerindeki yaşları sildi. "Bence bu çok romantik."

"O benim her şeyim. Benim için yaptıklarını... beni nasıl değiştirdiğini kelimelere sığdırabilmem mümkün değil. Beni en az senin kadar iyi tanıyor. Bütün sırlarımı, korkularımı ve umutlarımı biliyor. Ondan hiçbir şeyi gizleyebilmem mümkün değil... buna gerek de yok zaten. O, kusurlarımın ve hatalarımın bizi birbirimize yakınlaştırdığını düşünüyor."

"Peki ya, onun hataları?.."

Jess kardeşinin bu sorusunun çok anlamlı olduğunu düşündü. "Herkes bildiği gibi onun hayatında çok fazla yanlış var ve bu ona acı veriyor de bana hatalarını teker teker anlatıyor."

"Öyle mi? Neden?"

"İleride beni ondan uzaklaştırabilecek her şeyi ilişkimizin başında ortaya koymak istedi; ayrılma ihtimali bize fazlasıyla acı verecek kadar birbirimize bağlanmadan önce." İyi niyetle yapılmış, beyhude bir çaba.

Hester'ın yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. "Alistair Caulfield'ın hiç bu kadar..."

"Hiç bu kadar olgun davranabileceği aklına gelmezdi, değil mi?" Jess hüzünlü bir ifadeyle gülümsedi. "O kimsenin tahmin dahi edemeyeceği kadar zor şartlar altında yaşamış. Olgunluğu insanlara şüpheci yaklaşımından ve hayata karşı karamsar bir bakış açısı benimsemesinden kaynaklanıyor. Aslında gerçekte olduğundan çok daha yaşlı."

"Peki, şimdi ne yapacaksın?"

"Kendimi tamamen seni sağlıklı ve zinde görmeye odaklayacağım. Aslında sosyeteye yeniden dâhil olmak istiyorum." Jess birden huzursuzlandığını hissederek ayağa kalktı. "Bunun için yeni elbiselere ihtiyacım olacak."

"Artık matemde değilsin."

Bu doğru muydu? Belki de hâlâ matemdeydi ama bu defa yasını tuttuğu kişi eski kocası değildi. "Evet. Matemimi sona erdirmemin zamanı geldi."

"Geldi," diye onayladı Hester da.

Jess masadaki şarap şişesine baktı ve ona uzanmak için duyduğu güçlü isteği yumruğunu sıkarak bastırmaya çalıştı. Alistair'la alkol bağımlılığı hakkında da konuşmaları gerekiyordu. Henüz kendi kötü alışkanlıklarından kurtulmayı başaramamışken Alistair'dan bunu yapmasını beklemesi haksızlık olurdu.

"Bugün gitmeyi planladığım yoğun alışveriş turunu başarıyla atlatabilmemiz için şöyle sıkı bir kahvaltı yapmamız gerekecek."

Hester son derece zarif bir hayalet gibi ayağa kalktı. "Seni kiraz rengi bir elbisenin içerisinde görmek isterim."

"Kırmızı. Ve altın rengi."

"İnanılmaz," dedi Hester. "Babam seni bu renklerin içerisinde görse felç geçirirdi herhalde."

Jess gözünün önünde beliren manzara karşısında neredeyse bir kahkaha patlatacaktı ama Hester önce küçük bir çığlık kopardı ardından üzerine doğru yığıldı. Jess bayılan kardeşini yere düşmeden önce güçlükle tutabildi.

BÖLÜM 22

"Açlıktan ölmek üzere," dedi Dr. Lyons. Gözlüğünün ardından bakan açık mavi gözlerinde sert bir ifade vardı. "Normalde de çok zayıf bir kadın ancak bir kadının böylesine hassas bir döneminde bu kadar zayıf olması tehlikeli sayılır."

"Buraya geldiğimden beri daha iyi besleniyor ama ben geleli henüz iki gün oldu." Jess duyduğu endişe yüzünden midesinin bulandığını hissetti. Regmont hangi cehennemdeydi? Londra'ya döndüğünden beri henüz onun yüzünü görmemişti. Eve çok geç saatlerde geliyordu, son üç gündür de... hiç uğramamıştı.

"İki gün hiç de yeterli bir süre sayılmaz." Dr. Lyons ellerini zayıf kalçalarının üzerine yerleştirdi. Hester'ın kilosu için endişeleniyordu ama kendisi de dikkat çekecek ölçüde zayıftı. "Derhal eve kapanıp yatak istirahatine başlamalı ve her gün sık aralıklarla yemek yemeli. Ayrıca gebeliği boyunca heyecanlanması yasak; kaybettiği kilolar kalbinin zayıf düşmesine neden olmuş."

"Hiç anlamıyorum. Onu bu kadar rahatsız eden şey ne olabilir? Durumu aylardır giderek daha da kötüleşiyor."

"Bugüne dek hiç Leydi Regmont'ı detaylı muayene edebilme şansım olmadı. Kendisi çok ketum bir hanımefendi; hatta aşırı derecede

diyebilirim. Her halükârda melankoliye yatkın bir kişiliği var. İnsanın ruh hali bedenini bizim düşündüğümüzden çok daha fazla etkiler."

Jess'in alt dudağı titredi ama kendisini akmakla tehdit eden gözyaşlarını bastırmayı başarıp başını salladı.

Hayat. Çok hassas. Çok değerli. Fazlasıyla kısa.

Doktor ücretini aldıktan sonra oradan ayrıldı.

Jess kardeşinin odasına gidip yatağının köşesine ilişti ve bakışlarını bir zamanlar ışıl ışıl parlarken şimdi hastalıklı bir renge bürünen solgun yüzünde gezdirdi.

Hester ona belli belirsiz gülümsedi. "Çok ciddi görünüyorsun. Dünyanın sonu gelmedi. Sadece biraz yorgunum. Sabahları çok şiddetli mide bulantılarım oluyordu ama artık bulantım falan kalmadı."

"Beni dinle," dedi Jess öfkeli ve kısık bir sesle. "Baş ucunda bekleyip ölüme uğurladığım yeterince insan oldu."

"Sadece tek bir kişi oldu," diye itiraz etti Hester kayıtsız bir sesle.

"O kadarı bile yeter. Bunu bir kez daha yapacağımı sanıyorsan kesinlikle yanılıyorsun." Jess acı veren sözlerini biraz yumuşatabilmek için kardeşinin elini tuttu. "Yeğenim senin içinde yaşam mücadelesi veriyor ve lanet olsun, sen de ona bu mücadelesinde yardımcı olacaksın."

"Jess..." Hester'ın gözleri yaşardı. "Ben senin kadar güçlü değilim."

"Güçlü mü? Ben güçlü falan değilim. Bu bir çeşit saklanma olduğu için çok fazla içki içiyorum. İleride *onun benden* vazgeçmesinden ve buna dayanamayacağımdan korktuğum için sevdiğim adamdan vazgeçtim. Alistair'ın gemisinde bir çocuğu taciz eden bir gemici gördüm ve ona karşı çıkarken kusacağımı ya da bayılacağımı düşündüm. Ben hem zayıf hem de kusurları olan bir kadınım. Senin eriyip gitmene seyirci kalacak güce kesinlikle sahip değilim. Bu yüzden artık bahane duymak istemiyorum. Önüne koyduğum her şeyi yiyeceksin ve birkaç

ay içerisinde sevip şımartabileceğimiz sağlıklı bir çocuk doğurarak ilkimizi de ödüllendireceksin."

Hester'ın yeşil gözleri öfkeyle parladı. "Emredersin," dedi sinirli bir şekilde.

Jess onun bu öfke gösterisinin olumlu bir işaret olduğunu düşündü. Ayrıca o gün kendisi de yabana atılamayacak bir ders almıştı; yaşam ve mutluluk vazgeçilemeyecek kadar değerli şeylerdi. Yeni hayatına uyum sağlayabilmesi için ihtiyaç duyduğu zamanı Alistair'a verecekti ama onun elinden kayıp gitmesine kolay kolay müsaade etmeyecekti. Gerekirse aralarını düzeltmek için onu, annesini ve Masterson'ı hep birlikte bir odaya kilitleyecekti.

Hester'ın alnına bir öpücük kondurduktan sonra aşçıyla konuşmaya gitti.

***

Michael, Alistair'ın çalışma odasına girdiğinde onu yeni bir sulama sistemi haline dönüşecek olan mimari taslakları incelerken buldu. Gençliğinin büyük bir kısmını bir arada geçirdiği arkadaşının, evinden uzak kaldığı dönemde yaşadığı değişimi özümseyip onun bu haline alışabilmesi biraz zaman aldı.

"Berbat görünüyorsun," dedi, onun bir günlük sakalla gölgelenen çenesine ve buruşuk gömleğine bakarak. "Hem neden şu an Masterson'ın evinde değil de buradasın?"

Alistair başını kaldırıp ona baktı. "Hayatta hiçbir şey beni Masterson'la aynı çatı altında durmaya zorlayamaz."

"Sorduğum soruya böyle bir cevap alacağımı biliyordum."

"O halde neden sordun?"

"Seni kızdırmak için."

Alistair homurdandığını düşündürecek hafif bir inilti çıkararak sırtını dikleştirdi ve elini saçlarının arasında gezdirdi. Michael

bu ilk ayların arkadaşı için son derece bunaltıcı olacağını biliyordu. Benedict'in ölümü üzerinden bir buçuk yıl geçmişti ve kendisi de içinde bulunduğu duruma daha yeni yeni alışıyordu. "Beni kızdırmak için özel bir çaba harcamana gerek yoktu."

"Dostlar bugünler için değil midir?" Michael, Alistair'ın kendisine ters bir cevap vermesini engellemek için elini kaldırdı. "İnzivaya çekildiğin yerden toplum içine adım attığında daha da büyük sorunlarla karşılaşacaksın. Dedikodu gazeteleri en gözde bekâr unvanını elinden aldığını yazıyor ki bunun için sana sonsuz bir minnet duyuyorum."

Alistair çalışma masasının arkasındaki deri koltuğa gömüldü. İçerisi insana denizde olduğu hissini verecek şekilde döşenmişti; bu detaylar göze çarpacak kadar belirgin değildi ama yine de orada olduklarını hissettiriyorlardı. Odaya hâkim olan mavi ve beyaz renkler, ceviz mobilyalara oyulmuş desenlerin şekli ve akıcılığı, dört bir yanda göze çarpan pirinç aksesuarlar denizi hatırlatıyordu. Bu çalışma odası bir gezgin ve maceraperest olarak tanınan sahibine çok yakışıyordu. Bu yüzden Alistair'ın bir sonraki sözleri kulağa iyice tuhaf geldi. "Ben bekâr değilim."

"Evli değilsin," diye belirtti Michael kayıtsız bir sesle. "Bu da bekâr olduğun anlamına geliyor."

"Ben o şekilde düşünmüyorum."

"Hâlâ Jessica'yı istiyor musun?"

"O zaten benim." Alistair cüretkâr bir tavırla omzunu silkti. "Geri kalan her şey formaliteden ibaret."

"Umarım bu sözler ona zorla sahip olduğun anlamına gelmiyordur."

Bu, Michael'ın kabullenebileceği bir düşünce değildi. Jessica ağabeyinin dul eşiydi. Ailesinin bir üyesi ve aynı zamanda dostuydu. Ağabeyini sevmiş ve onu çok mutlu etmişti. Benedict verem olup yatağa düştüğünde son nefesini verene dek baş ucunda beklemişti. Ona bakmak ve o kendini iyi hissettiği günlerde onu oyalamak uğ-

runa sosyeteden ve sosyal hayattan uzak kalmıştı. Michael, ağabeyine gösterdiği ilgi için Jessica'yı ömrünün sonuna dek koruyacaktı.

Oturduğu sandalyenin kollarında parmaklarıyla ritim tutturan Alistair, gözlerini kısarak Michael'a baktı. "Jess'le aramızdaki ilişki seni ilgilendirmez."

"Saygı duyulacak bir niyetin varsa neden hâlâ insanlara nişanlandığınızı ilan etmiyorsun?"

"Bu karar sadece bana ait olsaydı, şu ana dek çoktan evlenmiş, aynı çatı altında yaşıyor olurduk. Jessica benim anlam veremediğim bazı gerekçelere dayanarak bu evliliği erteliyor. Sanki olası birkaç sebep yüzünden ona olan sevgim azalabilirmiş gibi davranıyor."

"Mesela?"

"Mesela Masterson'ın benim çocuk doğurabilecek bir genç kızla evlenip ona bir veliaht vermeme ihtiyaç duyması gibi. Ya da annemin yaptığım seçim yüzünden mutsuz olması. Veya benim birdenbire çocuk sahibi olmaya heveslenmem."

"Hepsi de gayet mantıklı sebepler."

"Ben ona kendimi bildim bileli hiçbir mantık çerçevesine sığmayan bir aşk duyuyorum. Bu aşk benim için her şeyden önemli ve gelecekte de öyle olmaması için hiçbir sebep göremiyorum."

"Buna dâhil olmayan tek şey, sayısını bile bilmediğim kadar çok kadınla beraber olman herhalde," dedi Michael kayıtsız bir sesle.

"Sayı saymayı bilmiyorsan kendine bir öğretmen tutmalısın."

"Onları kendi gözlerimle görmeme gerek yoktu. Seks ve kadın parfümü kokmadığın tek bir gece dahi olmadı." Michael bu sözlerinin ardından büyük bir şaşkınlık yaşayarak hovarda arkadaşının elmacık kemiklerinin hafifçe kızardığını fark etti.

"Peki ya gördüklerin," dedi Alistair kısık bir sesle. "Onlar hakkında ne hatırlıyorsun?"

"Üzgünüm dostum. Senin uğurböceklerin beni çok fazla ilgilendirmiyor. Üstelik hiçbirini bir kereden fazla gördüğümü hatırlamıyorum."

"Hmm... peki hepsinin sarışın olması dikkatini çekmedi mi? Ya da hepsinin açık tenli ve renkli gözlü olması? Bir fırtınayı andıran gri gözlere sahip olan bir kadın bulamadım ve renkli gözlülerle idare ettim. Oysa ben asla değerli bir şeyin taklidiyle yetinebilecek bir adam olmadım. Hiçbir taklit orijinalinin yerini tutamaz," diye mırıldandı Alistair. Düşüncelerinin farklı noktalara kaydığı her halinden belli oluyordu. "Bir erkek bir hazine bulacak kadar şanslıysa o hazineyi korumaktan, onun üzerine titremekten ve onu hayatının en değerli parçası haline getirmekten zevk duyar."

Michael kaşlarını çatarak arkadaşının sözlerini düşündü. Birden Alistair'ın Jessica'ya ne kadar derin bir sevgi duyduğunun farkına vararak hızla nefesini bıraktı. Bu belki de onun Hester'a olan sevgisi kadar derindi. "Lanet olsun."

Bunları düşündüğü sırada kapıya vuruldu.

Kaşını sessiz bir soru sorar gibi yukarı kaldıran Alistair başını kapıya çevirdi. Kâhyanın sesi odaya yayıldı. "Özür dilerim, Lordum" dedi adam. "Majesteleri Masterson Düşesi ziyaretinize geldiler."

Alistair son derece cefakâr bir adammış gibi nefesini bıraktı ve başını salladı. "Onu içeri alın."

Michael oturduğu sandalyenin kollarına tutunarak ayağa kalkmaya davrandı.

"Gitme," dedi Alistair.

"Pardon?" Michael kaşlarını kaldırdı.

"Lütfen."

Genç adam tekrar yerine oturdu ama Alistair'ın annesi içeri girdiğinde bir kez daha ayağa kalkmak zorunda kaldı. Yüzünde güzel bir kadın gören her erkek gibi memnuniyet dolu bir gülümseme belirdi.

Alistair ağabeylerinin aksine tıpatıp annesine benziyordu. İkisinin de kömür karası saçları ve insanın içine işleyen bakışlara sahip masmavi gözleri vardı. Zarif vücut ve tavırları doğuştan gelen bir erotizm taşıyordu. Keskin zekâları onları aynı anda hem büyüleyici hem de kırıcı yapabiliyordu.

Düşes sanki nefes nefese kalmış gibi heyecan dolu bir sesle, "Lord Tarley," diye selamladı Michael'ı. Elini uzattı. "Hem çok sağlıklı hem de bir kadına kalp krizi geçirtebilecek kadar yakışıklı görünüyorsunuz."

Michael onun eldivensiz elini öptü. "Sizi görmek her zaman olduğu gibi büyük bir zevk, Majesteleri."

"Treadmore'un maskeli balosuna katılacak mısınız?"

"İki elim kanda olsa dahi..."

"Harika. O halde oğluma oraya giderken eşlik etme nezaketinde bulunursunuz, değil mi?"

Michael yan gözle arkadaşına baktı ve onun kaşlarını çatıp ellerini üzeri darmadağınık olmuş masasına yasladığını görünce gülümsedi.

"Böyle bir saçmalığa ayıracak zamanım yok," dedi Alistair.

"O halde zaman yarat," diye cevap verdi Düşes sakin bir sesle. "İnsanlar senin hakkında dedikodu yapmaya başladı."

"Bırak yapsınlar."

"Yıllardır ortalarda yoksun. Artık yüzünü görmek istiyorlar."

"O halde bir maskeli balo en son gideceğim yer olmalı," dedi Alistair kelimeleri uzata uzata.

"Alistair Lucius Caulfield..."

"Yüce Tanrım. Ne zamanmış bu kahrolasıca balo?"

"Çarşamba günü; yani takviminde bir gecelik yer açmak için önünde tam beş gün var."

"Sen böyle her aklına eseni yaparsan," diye mırıldandı Alistair, "hiç şüphesiz bunun devamı da gelir."

"Seninle gurur duyuyorum. Oğlumla övünmek istemem suç mu yani?"

Michael kollarını önünde kavuşturup sırıttı. Alistair'ın başkalarının arzularına boyun eğdiğini görmek eşine az rastlanan bir keyifti.

"Giderim ama bir şartla," Alistair, Düşes'in memnuniyetle gülümsediğini görünce elini kaldırdı, "nişanlım da benimle gelecek. Ancak o yanımda olursa bu işkenceye katlanabilirim."

"Nişanlın mı?.." Düşes kendini yavaşça Michael'ın yanındaki koltuğa bıraktı. O güzel yüz hatlarını meraklandığını gösteren bir ifade kaplamıştı. "Ah, Alistair. Kimmiş o?"

"Jessica Sinclair, yani Leydi Tarley."

"Tarley," diye tekrarladı Düşes, Michael'a bakarak.

Michael oturduğu koltuğun kollarını sıktı. İçinin yavaş yavaş öfkeyle dolmaya başladığını hissediyordu. "Ağabeyimin karısı."

"Bunu ben de biliyorum." Düşes boğazını temizledi. "O senden... daha yaşlı değil miydi?"

"Aramızda çok az yaş farkı var. İki yıllık farktan bahsetmeye bile değmez."

"Leydi Tarley geçmişte bir süre evli kalmıştı sanırım, değil mi?"

"Birkaç yıl. İkisi her açıdan mükemmel bir çiftti."

Düşes başını salladı ama afallamış gibi görünüyordu. Michael'ın öfkesi iyice artmıştı. Jessica'nın geçmişte mutlu bir evlilik yapıp yapmadığı Düşes'in umurunda bile değildi ve Alistair bu kahrolasıca gerçeği gayet iyi biliyordu.

"O çok hoş bir kadın."

"Dünyanın en güzel kadını," dedi Alistair bir şahinin yırtıcı ve keskin bakışlarıyla annesini süzerek. "Ben birbirinizi daha yakından

tanımanızı istiyorum ama Jessica bundan çekiniyor. Bana verdiği mutlulukla uzaktan yakından alakası olmayan bazı sebepler yüzünden onu yargılamandan korkuyor. Ona bu korkunun yersiz olduğu konusunda güvence verdim."

Düşes sert bir şekilde yutkundu. "Elbette yersiz."

"İçinin rahatlamasını sağlamak için ona bir mesaj göndermeye ne dersin? Bunu yapman, zihnini kurcalayan soru işaretlerinin büyük bir kısmından onu kurtaracaktır."

Düşes başını sallayarak ayağa kalktı. "Ona yazacak uygun bir şeyler bulmaya çalışacağım."

Michael ve Alistair da aynı anda ayağa kalktı. Alistair, Majesteleri'ni uğurlarken Michael kendine bir bardak brendi doldurdu. Günün bu erken saatinde içki içmeye ihtiyaç duyduğu için daha da öfkelenmişti. Gençliklerinde Alistair onu hep çılgınca maceralara sürüklemişti ve belli ki Michael'ın üzerinde yarattığı bu etki hâlâ geçerliydi.

Michael arkadaşı geri döndüğünde ona çıkıştı. "Tanrı biliyor ya, sen bir kalleşsin, Baybury. Aşağılık herifin tekisin."

"Öfkeden çılgına dönmüş olmalısın. Unvanımı bana karşı bir silah gibi kullanıyorsun." Alistair rahat ve kibirli adımlarla odada yürüdü. "Bu meseleyi ele alış şeklim seni şaşırttıysa yıllardır işlediğim günahları fark etmemiş olmalısın."

"Bu olaya şahit olmam için kalmamı istemen gereksizdi! Düştüğümüz durum hem beni hem de Majesteleri'ni inanılmaz derecede rahatsız etti."

"Bunu yapmamın gayet iyi bir sebebi vardı." Alistair içki masasına gidip kendine bir içki doldurdu. "Senin burada olman annemin verebileceği herhangi bir duygusal tepkiye engel oldu. Şimdi ikimizin de sonradan pişmanlık duyacağı bir söz sarf etmek yerine, aldığı bu haberi etraflıca düşünme fırsatı bulacak. Olan biteni iyice örümsedik-

ten sonra umarım ki benim mutluluğumu diğer bütün kaygılarının üstünde tutacak."

"Sen bugüne dek hep deli dolu bir adam oldun ama bu... *bu yaptığın* başka insanları da ilgilendiriyor."

Alistair elindeki kadehi kafasına diktikten sonra kalçasını içki masasına yasladı. "Bana Leydi Regmont'a sahip olmak için her şeyi *göze alamayacağını* mı söylemeye çalışıyorsun?"

Michael elindeki bardağı sıktı ve olduğu yerde donup kaldı. Regmont'a onu öldürmeyi bile göze alacak bir öfke duyduğu düşünülecek olursa, bu soruya yanıt verebilmesi imkânsızdı.

Dudakları yukarı doğru kıvrılan Alistair elindeki bardağı bıraktı. "Pekâlâ. İcabına bakmam gereken birkaç iş var. Bana katılmak ister misin?"

"Neden olmasın?" diye homurdandı Michael içkisini bitirerek. "Günü akıl hastanesinde ya da parmaklıklar ardında tamamlayabiliriz. Seninle tek bir an bile sıkıcı geçmiyor, Baybury."

"Ah... yine unvanımı kullandın. Bana fena halde kızmış olmalısın."

"Böylesine nefret ettiğin bu unvana artık alışsan iyi olur. Sadece maskeli baloda bile onu en az yüz defa duyacaksın."

Alistair kolunu Michael'ın omzuna attı ve kapıya doğru yöneldiler. "Bu unvan Jessica'nın isimiyle beraber söylendiğinde onu duymaktan hoşlanacağımdan eminim. Ama o ana dek senin moralini iyi tutmam gerekecek."

"Tanrım, acilen bir içkiye daha ihtiyacım var."

***

"Kırmızının bu tonu nefes kesici," dedi Hester uzandığı yataktan. Odası bir yetişkine ait olduğunu gösterecek şekilde dekore edilmiş olsa da etrafında bir dolu yastık varken fazlasıyla genç odası gibi görünüyordu. Aslında kardeşinin özel odası Jess'i, onun incelemekte

olduğu kumaş rulosundan çok daha fazla şaşırtıyordu. Evin geri kalan kısmına hâkim olan canlı renklerin aksine, Hester'ın özel odası griye çalan mavi, kömür karası ve kirli beyaz renklerle döşenmişti. Bu renkler çarpıcı bir etki yaratıyor ama aynı zamanda insanın içini karartıyordu. Kız kardeşinin odasını bu renklerle döşeyeceği Jess'in aklının ucundan dahi geçmezdi.

"Oldukça cüretkâr bir renk," diye onayladı Leydi Pennington çay fincanının üzerinden.

Jess dikkatini tekrar kan kırmızısı, ipekli kumaşa çevirdi ve elinde olmadan bu rengin Alistair'a ifade edebileceklerinin cazibesine kapıldı; Alistair onu değiştirdiğini, eskisinden çok daha cesur bir kadın haline dönüştürdüğünü, hayalini dahi kuramadığı bir iç huzura kavuşturduğunu düşünecekti.

"Bu kumaşla dikilmiş bir elbiseyi hangi vesileyle kullanabileceğim hakkında en ufak bir fikrim yok."

"Özel anlar için saklarsın," diye öneride bulundu Hester.

Jess, Elspeth'e bakıp alt dudağını ısırdı ve bu sohbetin son birkaç yıldır annesi olarak bildiği kadını nasıl etkilediğini merak etti. Acaba Elspeth onun hayatına devam etmek için gösterdiği çabayı içerleyecek miydi?

"Sevgili kızım," dedi Elspeth onun bakışlarıyla buluşarak. "Benim için endişelenme. Benedict seni *çok* sevdi. Şimdi aramızda olsaydı o da mutlu olmanı isterdi. Ben de aynı şeyi istiyorum."

Jess gözlerinin yandığını hissederek başını hızla başka tarafa çevirdi. "Teşekkür ederim."

"Asıl ben sana teşekkür ederim," dedi Kontes. "Benedict'in şu kısacık hayatındaki son yıllarını inanılmaz bir mutlulukla geçirmesini sağladın. Bunun için sana ömür boyu minnettar kalacağım."

Jess birden göz ucuyla yatakta bir hareketlilik olduğunu fark etti. Hester öne doğru eğilmiş, ellerini göz alıcı kumaşın üzerinde dolaştırıyordu.

Terzi sessiz ama heyecanlı bir ses tonuyla kumaşın özelliklerini övdü. Ses tonu böylesine kışkırtıcı bir kumaşa sarınmış bir kadın hakkında oluşabilecek düşüncelere mükemmel bir uyum sağlıyordu.

"Belki de onu sadece elbisenin üst kısmı için kullanabilirsin," diye yeni bir öneride bulundu Hester. "Krem rengi saten kumaş ya da daha ağır bir ipekli kumaşla. Peki, sadece elbisenin kollarında kullanmaya ne dersin? Ya da kenar süslerinde?"

"Hayır," diye mırıldandı Jess, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Bu tamamı bu kumaştan dikilmiş, önü kapalı ve sırtı açık bir elbise olmalı."

Terzi yüzünde beliren koca bir gülümsemeyle, *"C'est magnifique!"* diye haykırdı. Ardından parmaklarını şaklatarak iki yardımcısına ölçüleri almaya başlamalarını işaret etti.

Aynı anda beyaz başlıklı bir hizmetçi içeri girdi ve reverans yaptı. "Leydi Tarley, sizin için bir şey getirdiler. Onu buraya getirmemi ister misiniz?"

Jess kaşlarını çattı. "Onu hemen şimdi görmemi gerektiren bir sebep var mı? Odama koysanız olmaz mı?"

"Gelen şeyi size derhal iletmemiz söylendi."

"Enteresan. Getirin bakalım."

"Ne geldi acaba?" diye sordu Hester. "Bu konuda herhangi bir tahminin var mı, Jess?"

"Hayır, yok." Jess gelen şey her neyse, Alistair'ın göndermiş olmasını diliyordu. Sadece birkaç gün ayrı kalmış olmalarına rağmen

3 (Fr.) Harika. (ç.n.)

tüm dengesi bozulmuştu. Hester'ın sağlığı tehlikede olmasa ve kardeşi neredeyse her zaman zorla yemek yedirilmeye ihtiyaç duymasa Jess o ana dek çoktan kendini Alistair'ın yanında bulmuş olurdu.

Birkaç saniye sonra hizmetçi bu defa elinde bir sepetle içeri girdi. Onu yere bıraktığında sepet hareket etmeye başladı. İçinden gelen hafif inilti Jess'i sepetin yanına gitmeye zorladı.

"Bu da ne böyle?" diye sordu Leydi Pennington, elindeki fincanı bir kenara bırakarak.

Jess yere eğilip sepetin sapını tuttu ve içinde tökezleye tökezleye yürümeye çalışan minicik Pug köpek yavrusunu fark edince küçük bir çığlık kopardı.

"Şuna bakın," diye fısıldadı köpeği görür görmez hayranlıkla. Küçük hayvanı kucağına alabilmek için elini dikkatli bir şekilde sepetin içine soktu ve onun kıpır kıpır olan yumuşak ve sıcak bedenini hissetmenin verdiği zevkle gülmeye başladı.

"Yüce Tanrım," diye haykırdı Hester. "Bu bir köpek."

Bu sözler Jess'in daha da çok gülmesine neden oldu. Topuklarından destek alarak yere oturdu ve enerji dolu hayvanı kucağına yerleştirip kırmızı deri tasmasından sarkan metal künyeyi okudu.

Künyenin bir tarafında *Acheron* yazdığını görünce kalbinin yerinden çıkacakmış gibi attığını hissetti. Diğer tarafındaysa sadece, *Sevgilerimle, ALC*, yazıyordu.

"Kim göndermiş bu köpeği?" diye sordu Kontes.

"Sanırım Baybury göndermiş," dedi Hester düşünceli bir sesle.

Jess siyah bir kurdeleyle sepetin koluna bağlanmış mühürlü mektubu aldı. Mührün üzerindeki arma acı verici bir şekilde Alistair'ın kim olduğunu hatırlatıyordu ama Jess bu düşünceyi zihninden uzaklaştırmaya çalıştı.

Benim her şeyim, inatçı Jess'im,

Umarım bu mektupla birlikte gönderdiğim küçük arkadaş sana hep mutluluk getirir. Ona her baktığında onu hediye eden kişiyi hatırlaman için Tanrı'ya dua edeceğim. Bu köpeği sana göz kulak olmak ve seni korumakla görevlendirdim çünkü onun da tıpkı benim gibi seni çılgıncasına seveceğinden eminim.

Majesteleri benden beş gün sonra yapılacak olan Tre-admore Maskeli Balosu'na katılmamı istedi. Ben de ona bu baloya sadece nişanlımla beraber katılabileceğimi söyledim. Seni görmek için her türlü zorluğun üstesinden gelirim.

Lütfen kız kardeşine bir an önce sağlığına kavuşmasını dilediğimi söyle. Sen yanında olmadığında onun neden elden ayaktan düştüğünü çok iyi anlıyorum çünkü ben de aynı dertten muzdaribim.

Her zaman senin olan,

Alistair

Mektubun yanına bir de resim iliştirilmişti. Bu resim Jess'i, Alistair'ın adadayken inşa ettiği çardaktaki platforma uzanırken tasvir ediyordu. Hülyalı gözleri dalgın ve düşünceli bakıyordu, dudakları ateşli öpüşmeleriyle kabarmıştı ve darmadağın saçları omuzlarından aşağı dökülüyordu. Başını avucunun içine almıştı ve üzerinde neredeyse şeffaf sayılabilecek kombinezonu vardı. Alistair o gün yanına resim malzemelerini almamıştı, bu da Jess'in bu mahrem anını onun her şeyden habersiz olduğu bir an zihnine kazıdığını ve sonrasında da keyfini sürdüğünü gösteriyordu.

"Ağlama, Jess!" dedi Hester. Jess'in kirpiklerinden dökülen yaşlar onu telaşlandırmıştı.

"Her şey yolunda mı, tatlım?" diye sordu Kontes, zarif hareketlerle ayağa kalkıp Jess'in yanına giderek. "Terbiyeli'yi hatırladığın için mi üzüldün?"

Jess hem Acheron'u hem de onunla beraber gelen mektubu kalbine bastırdı. "Hayır. Terbiyeli için üzülmüyorum ama onu düşünmek bana bir kez daha hayatın gelip geçici olduğunu hatırlattı. Benedict tanıdığım en sağlıklı, en güçlü adamdı. Alistair üç ağabeyini birden kaybetti. Hester ve ben annemizi kaybettik. Artık karşımıza çıkan mutlulukları geri çevirmek gibi bir lüksümüz yok. Bu fırsatlara sahip çıkmalı ve gerektiğinde onlar için savaşmalıyız."

Elspeth, Jess'in yanına diz çöküp ellerini Acheron'a uzattı. "Sen ne kadar da tatlı bir şeysin," dedi Jess'in kendisine verdiği köpeği severek.

Jess ayağa kalktı ve bakışlarını tekrar kırmızı, ipek kumaşa çevirdi. "Artık bu kırmızı kumaşı nerede giyeceğimi biliyorum."

"Tanrı o adamın yardımcısı olsun," dedi Hester yeşil gözlerinde muzip bir pırıltıyla.

"Artık bunun için çok geç." Jess vücut ölçülerinin alınabilmesi için kollarını yukarı kaldırdı. "Bu sefer gerçekten de kapana kısıldı."

BÖLÜM 23

Maske takmanın sınırlamaları kaldırdığı inkâr edilmez bir gerçekti. Alistair, Treadmore Balo Salonu'nda Dorik tarzdaki bir sütunun yanında durmuş, kendisini selamlayan konukların boğucu baskısıyla başa çıkmaya çalışırken tekrar tekrar bunu düşünüyordu. Cebine attığı mektubu eline almak için güçlü bir istek duyuyor ama kendini tutuyordu. Jessica'nın bu mektupta kullandığı sözler ona güç veriyor ve müstakbel Masterson Dükü'nün gözüne girmek için fazlasıyla ilgili görünmeye çalışıp gereksiz espriler yapan davetlilere sabır göstermesine yardımcı oluyordu. Belli ki bu insanlar onun ne kadar güçlü bir hafızaya sahip olduğunu bilmiyordu. Oysa o bir ailenin dördüncü oğlu olmaktan başka hiçbir özelliğe sahip olmadığı günlerde varlığından bile habersiz olanları çok iyi hatırlıyordu. Onun tarafından düzülmek için para ödeyenleri ve bunu yaparken de kendisini bir günahkârmış gibi hissetmesine neden olanları hatırlıyordu. Ona acı verip gururunu incitenleri de.

Çok sevdiğim, azimli Alistair'ım,

Hediyen ve beraberindeki sözlerin hem kalbimi paramparça etti hem de içimi mutlulukla doldurdu. Bir sonraki

görüşmemizde sana ne kadar minnettar olduğumu mutlaka kanıtlayacağım.

Maskeli baloya gelince, hiçbir şey beni senin yanında olmaktan alıkoyamaz; o baloda ya da gelecekteki herhangi bir davette. Bu konuda sakın beni uyarmadı deme.

Artık istemesen bile senin olacak Jessica

Sol tarafında fazlasıyla ciddi ve metanetli görünen Masterson duruyordu. Sağ tarafında duran annesiyse yanlarına yaklaşan herkesi cazibesiyle etkilemeye çalışıyordu. Ancak annesi henüz Jessica'ya mektup yazmamıştı. Alistair bunu yapmayacağını zaten önceden de az çok tahmin ediyordu.

"Haymore'un çok hoş bir kızı var," diye mırıldandı Louisa, yelpazesiyle az önce yanlarından ayrılan genç kızı işaret ederek.

"Hiç hatırlamıyorum."

"Onunla az önce tanıştın. Kendini sana gösterebilmek için maskesini aşağı indirdi."

Alistair umursamaz bir tavırla omzunu silkti. "Sen öyle diyorsan öyledir."

Orkestra birkaç nota eşliğinde az sonra dansın başlayacağını haber verdi. İçerideki kalabalık güçlükle de olsa salonun duvarlarına doğru çekilerek dans pistini boşalttı.

"Gece kadril dansıyla başlayacak," dedi annesi kayıtsız bir sesle. "Az önce tanıştığın kızlardan en az birini dansa kaldırmanı istiyorum. Bu çok nazik bir davranış olur."

"Ben zaten hepsine hiç olmadığım kadar nazik davrandım."

"Çok güzel dans ediyorsun. Seni seyretmekten keyif alıyorum. Bu salondaki diğer herkesin de aynı şeyi hissedeceğinden eminim."

"Anne." Orkestra müziğe başladığında, Alistair dönüp annesine baktı. "Şehirdeki bütün paparazilerin, seçtiğim dans partnerleriyle ilgili haber yapmasına izin vermeyeceğim. Ben kendime bir eş aramıyorum ve öyleymiş gibi bir izlenim yaratmayı da kesinlikle reddediyorum."

"İhtimalleri gözden bile geçirmedin!" diye itiraz etti annesi, coşkulu müzik sesinin bastırdığı sessiz bir fısıltıyla. "Güzel, yaşlı ve görmüş geçirmiş bir kadına abayı yakmışsın. Bu ilgiyi anlayışla karşılıyorum; hele ki içinde bulunduğun şartları göz önüne alınca. Onun sosyetedeki ilişkiler konusunda kazandığı deneyim elbette ki senin için paha biçilmez bir öneme sahip ama lütfen kararının uzun vadeli sonuçlarını düşün. O dul bir kadın, Alistair. Bazı konularda bir genç kızdan çok daha fazla özgürlüğe sahip ve evlenmeden de sana faydası dokunabilir."

Alistair derin bir nefes aldı. Hemen ardından bir kez daha aynı şekilde nefes alıp onu toplum içinde kendini göstermekle tehdit eden öfkesini bastırmaya çalıştı. "İkimizi de düşünerek az önce sarf ettiğin sözleri aklımdan çıkaracağım."

Dönüp Masterson'a baktı ve Dük'ün burnunun dibinde sürüp giden bu sohbetin farkında bile olmadığını anladığında çenesini sıktı. "Annemin işlediği günahları affetmen için daha ne kadar ikiyüzlülük yapmamız gerekecek? Yeterince bedel ödemedi mi sence?"

Dük dümdüz önüne bakmaya devam etti. Sadece çenesinde seğiren tek bir kas, Alistair'ı dinlediğini söylüyordu. Alistair annesine bakıp yüzündeki maskeyi çıkardı.

"Ben payıma düşen lanet olasıca bedeli yeterince ödedim. Hayatım boyunca senin mutlu olmanı istedim anne. Bunu sağlamak için elimden geleni yaptım ama bu konuda geri adım atmayı reddediyorum."

Louisa'nın gözleri akmayı bekleyen gözyaşlarıyla parladı. Alistair annesini bu halde görünce sözlerinin devamını getiremedi ama onun

yaşadığı üzüntüyü hafifletebilmenin bir yolu yoktu. En azından bu konuda Alistair'ın yapabileceği bir şey yoktu.

Bir anda etrafta fısıltılar duyuldu ve Alistair aynı anda neler olup bittiğini anlamanın verdiği heyecanla ürperdiğini hissetti. Damarlarındaki kan son derece keyifli bir beklentiyle akmaya başladı.

Annesinin yüzüne baktığında onun şaşkınlıkla büyüyen gözlerini omzunun üzerinden arkasına çevirmiş olduğunu fark etti. Elindeki maskeyi Düşes'in gevşek duran parmaklarının arasına bırakıp yavaşça arkasına döndü.

Ağır ağır. Sadece Jessica yakınında olduğunda hissettiği o tatlı heyecanın tadını çıkara çıkara.

Onu görmek, vücuduna inen bir yumruk gibi ciğerlerindeki bütün havayı alıp götürdü. Kırmızı. Baştan aşağı kırmızılar içerisindeydi. Bir hediye paketi gibi ipeklere sarınmıştı. Omuzları krem rengi tenini ve göğüslerinin üst kısmının o nefis kabarıklığını gözler önüne serecek şekilde çıplaktı. Göz alıcı saçlarına, başının üzerine toplanmış bukleler ve fevkalade güzel, upuzun tutamlar halinde şekil verilmişti. İnsana günahı, baştan çıkarılmayı ve seksi hatırlatan görünümü, dağınık bırakılmış saçlarıyla daha cezbediciydi. Kollarının yarısına dek ulaşan bembeyaz eldivenleri bile insanı heyecana boğan şehvetli görüntüsünü bozmaya yetmemişti.

Alistair dans edenlere bakarak müziğin devam ettiğini tahmin etse de kulaklarına hücum eden kan yüzünden tek bir notayı bile duyamıyordu. Neredeyse salondaki herkes, ağır ve seksi adımlarla kimseye aldırmadan dans pistinin kenarında yürüyen Jessica'ya bakıyordu. Yürüyüşü erotikti. Davetkârdı.

Alistair ciğerlerinin yandığını hissedince derin bir nefes aldı. Duyduğu arzu yüzünden yüreği sıkışmıştı. Onsuz geçen günlerde gözünü döndürecek hale gelen cinsel arzusunu bastırmak için nafile bir çaba

harcayarak bakışlarını Jessica'nın üzerinde gezdirdi ve onunla ilgili her detayı özümsedi.

Gözlerinin etrafında sade, kırmızı bir maske vardı. Alistair'a doğru yaklaşırken elini kaldırıp onu çözdü. Maskeyi kurdelesinden tutup parmaklarının ucundan sarkmasına izin verdi. Bakışlarını Alistair'dan ayırmadan salondaki herkesin kendisini uzun uzun seyretmesine izin verdi. Onların –Alistair'ın yapacakları eleştirilere dayanamamasından korktuğu soyluların– Alistair'a son derece samimi bir tavırla baktığını görmelerine izin verdi. Gri gözleri saklamak için herhangi bir çabada bulunmadığı, yoğun duyguların sebep olduğu bir ışıkla parlıyordu. Onu bu halde görüp de Alistair'a verdiği değerden şüphe duyabilecek tek bir kişi bile yoktu.

Yüce Tanrım, ne kadar da cesurdu. Kulağı sağır edilene dek dövülmüş, etraflarına toplanan bu kalabalığın dayattığı kurallara boyun eğmek uğruna karakterinden ödün vermeye zorlanmıştı ama yine de bir an olsun tereddüt etmeden Alistair'a gelmişti. Korkusuzca.

Artık salonda kimse yoktu. Alistair öyle olduğunu hissediyordu. Jessica kelimelerden çok daha etkileyici olan bakışlarla ona bakarken etrafta kimse kalmamıştı; bakışları onu tüm kalbiyle sevdiğini söylüyordu.

Her haliyle, kayıtsız şartsız ve tartışmasız.

"Gördün mü anne?" dedi Alistair usulca, gözlerini Jessica'dan ayırmadan. "Bütün bu yalanların arasındaki en gerçek şey şimdi karşında duruyor."

Bu sözlerin ardından, Jessica'ya doğru çekildiğini hissederek farkında olmadan ona yürüdü. Kokusunu alacak kadar yanına yaklaştığında durdu. Aralarında sadece birkaç santim vardı ve Alistair ona elini uzatıp genç kadını kendine doğru çekme isteğiyle kıvranıyordu.

"Jess." Onun yumuşak ve pürüzsüz tenine dokunma arzusu ellerini sıkıp tekrar açmasına neden oldu. Pistte dans edenler etraflarını boşaltıp şaşkın gözlerle onlara baktı ama Alistair bunu umursamadı.

Jessica'nın üzerindeki elbisenin bir anlamı vardı ve Alistair bu yüzden ona kelimelerle ifade edilemeyecek bir minnettarlık duyuyordu. O artık gemisine ayak basan kadınla aynı kişi değildi. Artık Alistair'i "hak etmediğini" ya da kendisinin onun için yetersiz olacağını düşünmüyordu. Alistair şimdi onu eskisinden daha fazla seviyordu. Her geçen gün daha da fazla seveceğinden emindi.

"Lordum," diye fısıldadı Jessica. Nasıl Alistair onu sadece bir an için bile olsa görmeye can atıyorsa, o da Alistair'a dokunmanın özlemini çekiyormuş gibi bakışlarını üzerinde gezdirdi. "Bana bakışınız..."

Kalbindeki duyguların yüzüne yansıdığını bilen Alistair hızla başını salladı. Salondaki herkes onun Jessica için deli olduğunu anlamış olmalıydı. "Seni çok özledim," dedi boğuk bir sesle. "Benim için yeryüzündeki en ağır işkence senin benden uzak durman."

Salonda bir valsin ilk notaları yankılandı. Alistair bu fırsatı kaçırmayarak Jessica'nın beline sarıldı ve onu dans pistine çekti.

***

Tıka basa dolu salondaki en güzel varlık Alistair'di. Jess onu gördüğünde nefesinin kesildiğini hissetmiş ve şık takımı içerisindeki erkeksi güzelliğine hayran kalmıştı.

Üzerinde siyah bir pantolon ve ceket vardı. Görünümündeki ciddiyet vücudunun ve yüz hatlarının kusursuz çizgilerini daha da belirgin bir şekilde vurguluyordu. Kömür karası, parlak saçları ve nefis birer akuamarin taşına benzeyen gözleriyle etrafa ışıltılar saçıyor ve bir bakanın bir daha bakmasına neden oluyordu. Görünümünü destekleyecek herhangi bir aksesuara ihtiyacı yoktu. Delici bakışları ve yüzündeki hafif tebessüm kadınları baştan çıkarmaya yeterliydi.

Erkekler bile kusursuz bir şekilde taşıdığı özgüven ve otoritenin etkisi altında kalarak ona doğru sürükleniyordu.

Bu büyüleyici ve inkâr edilmez bir şekilde seksi adamın kendisine ait olduğunu bilmek Jessica'nın nefesini kesiyordu. Alistair'ın ona özlem dolu bir sevgi ve ateşli bir arzuyla bakması da...

Yüce Tanrım. Jessica ondan ayrılabileceğini düşünmekle –bir an için bile olsa– ne büyük bir aptallık etmişti.

"Beni dansa mı kaldırıyorsun?" diye mırıldandı, Alistair onu dans pistinin ortasına getirdiğinde.

"Dansa kaldırabileceğim tek kadın sensin; bu yüzden bana boyun eğsen iyi olur."

Alistair bir eliyle belini tuttu, diğer eliyle de kolunu kaldırdı. Ona doğru yaklaştı. Çok yakınında duruyordu. Bir skandala sebep olabilecek kadar yakınında... Jessica buna bayılmıştı. İlk kez dans edeceklerdi ama o zihninde bu anı defalarca canlandırmıştı. Alistair'ın hareketlerinde ağırbaşlı bir zarafet vardı. Bu zarafet doğuştan sahip olduğu erotizmle birleşince onu dans ederken *seyretmek* büyüleyici bir hal alıyordu ve Jessica vücudunun onunkine dokunduğunu hissetmenin nasıl bir *duygu* olduğunu çok iyi biliyordu. O güçlü ve esnek vücuda bu kadar yakın olup da görgü kuralları ve aralarındaki kumaş parçaları yüzünden daha ileri gidememek tatlı bir işkence haline dönüşecekti.

"Seni seviyorum," dedi Jessica başını geriye atıp ona bakarak. "Seni asla bırakmayacağım. Ben son derece bencil bir kadınım ve sana fazlasıyla ihtiyaç duyuyorum."

"Üzerindeki elbiseyi dişlerimle çıkaracağım."

"Oysa ben onu seveceğini düşünmüştüm."

Alistair'ın gözlerinde muzip bir pırıltı belirdi. "Onu biraz daha fazla sevmiş olsaydım, şu an beline dek yukarı sıyrılmış olurdu."

geceleri birinin Hester'ın yanında kalması gerekiyor ve Acheron'ın da bana ihtiyacı var."

Alistair başını eğdi, neredeyse dudakları birbirine değecekti. "Benim için şimdilik bu kadarı yeter. Seni görmeye, sana sarılmaya ihtiyacım vardı. Artık direnmekten vazgeçtiysen seninle herkesin gözü önünde flört etmeye başlayacağım."

"Lütfen öyle yap." Jessica başının döndüğünü hissetti. Alistair'ın kendisine böylesine sevgi dolu ve yakın olması onu hiçbir şarabın yapamayacağı kadar sarhoş etmişti. Günlerdir ağzına içki sürmemişti ve bu başlangıçta onu fazlasıyla zorlasa da artık kendini daha iyi hissediyordu. Daha güçlü. "Bunu yapmazsan namusum kirlenir. Bana arsız bir şıllık damgası vururlar. Namusumu korumak sizin görevinizdir Lordum."

"Seni günaha teşvik etmek için bunca uğraş verdikten sonra mı?"

"Ben sizin için her zaman günahkâr kalacağım."

Müzik durduğunda Alistair dansa ara verdi ama Jessica kalbinin hâlâ delicesine attığını hissediyordu. Alistair geriye çekilip onun eldivenli elini dudaklarına götürdü.

"Haydi gel. Gitmeden önce seni annem ve Masterson'la tanıştırayım."

Jessica başını salladı ve her zaman olduğu gibi onun peşinden gitti.

***

Alistair uşaklardan birinin kendisine uzattığı şapka, palto ve bastonunu aldıktan sonra arabasını beklemek için kapıya yöneldi.

Jessica yarım saat kadar önce beraberinde salondaki bütün ışığı alıp götürerek oradan ayrılmıştı ve artık onun da burada kalması için herhangi bir sebep yoktu.

"Lucius."

Alistair'ın adımları yavaşladı. Vücudundaki tüm kaslar gerildi ve sırtı dimdik oldu. Arkasına döndü. "Leydi Trent."

Dudaklarını yalayan Leydi Trent hafifçe kıvırarak ona doğru yürüdü. "Wilhelmina," diye düzeltti. "Seninle resmiyeti ortadan kaldıracak kadar samimiyiz."

Alistair gözlerindeki bu şehvetli bakışı çok iyi tanıyordu. Yine eskisi gibi güzeldi ve kıvrımlı bir vücuda sahipti. Kendisinden çok daha yaşlı bir adamın ellerinde harcanıyordu.

Alistair yaşadığı utanç yüzünden yüreğinin sıkıştığını hissetti. Artık geçmişte ardına saklandığı o duvarlara sahip değildi. Jessica hepsini teker teker yerle bir edip paha biçilmez bir şekilde sahip olduğu değerin farkına varmasını sağlamıştı. Bir zamanlar yaptığı seçimler... Leydi Trent gibi kadınlarla yaşadığı deneyimler... şimdi midesini bulandırıyordu.

"Biz hiçbir zaman samimi olmadık," dedi. "İyi geceler, Leydi Trent."

Uzun adımlar atarak dışarı çıktı ve hızla Treadmore Malikânesi'nden ayrıldı. Dışarıda arabasının kendisini beklediğini görünce rahat bir nefes aldı. İçi hafif bir ışıkla aydınlatılmış arabaya atlayıp deri koltuğa yerleşti. Kırbacın sesi duyuldu ve araba hareket edip daire şeklindeki giriş yolunun etrafını dolaştı. Demir bahçe kapılarına ulaştıklarında ana yolda sıkışıklık olduğu için yavaşlamak zorunda kaldılar. Caddeler sosyete üyelerini bir davetten diğerine taşıyan arabalarla dolu olduğu için Alistair bu sıkışıklığa eve kadar katlanmak zorunda olduğunu biliyordu.

Derin bir nefes alıp bıraktı. Jessica'yı annesi ve Masterson'la tanıştırdığı o anı hatırladı. Üçü de görgü kurallarını yerine getirme konusunda öylesine ustaydı ki Alistair onların birbirleri hakkında ne düşündüklerini anlayamamıştı; son derece kibar bir üslupla birkaç basmakalıp söz söyleyip ipe sapa gelmez yorumlarda bulunmuş ve aralarına bir an için bile rahatsız edici bir sessizlik çökmesine izin

vermeden, tam zamanında vedalaşmışlardı. Her şey fazlasıyla kolay olmuştu.

Araba, üzerinde aslan heykeli bulunan, tuğladan yapılmış bahçe sütunlarından birinin önünde durdu. Sütunun arkasından fırlayan karanlık bir silüet kapıyı açtı. Alistair bu silüeti bastonunun ucuna gizlenmiş ince bir kılıçla karşıladı.

Eldivenli bir el silüetin üzerindeki pelerinin kapüşonunu indirdi ve Jessica'nın muzip gülümsemesini ortaya çıkardı. "İçime daha zevk verici bir şey sokacağını umuyordum."

Kınından kurtulan kılıç yere düştü ve Alistair, Jessica'yı arabanın içine çekti. Arkalarından kapanan kapı, arabacının güzel bir bahşişi hak ettiğini söylüyordu.

"Ne yaptığını sanıyorsun, Jess?"

Jessica kendini onun üzerine bırakıp tekrar deri koltuğa gömülmesini sağladı. "Sen sadece dans etmekle tatmin oldun belki ama ben olmadım. Bana bu kadarı yetmedi."

Ardından ellerini onun göğsüne bastırıp öne doğru eğildi ve arabanın perdelerini çekti. Kan kırmızısı eteğini çılgınca bir sabırsızlıkla yukarı sıyırıp üzerine abandı. Alistair kısa bir an için onun iç çamaşırının kenarlarını süsleyen dantelleri görür gibi oldu ve Jessica ata biner gibi üzerine yerleşti.

"Jess," diye fısıldadı Alistair. Teni alev alev yanıyor, sıkışan göğsü nefes almasına izin vermiyordu. Jessica için hissettikleri patlamaya hazır bir bomba gibiydi. Bu kadın onu altüst ediyor, saşkına çeviriyor ve hiç zorlanmadan onu baştan çıkarıyordu.

"Sana söylemek zorundayım... bilmen gerek... Be-ben çok üzgünüm." Çatallaşan sesi Alistair'ı paramparça etmişti. "Korktuğum için üzgünüm. Sana kısa bir an için bile olsa acı ya da şüphe yaşattığım için üzgünüm. Seni seviyorum. Sen bundan çok daha iyisini hak ediyorsun."

"Benim için en iyisi sensin," dedi Alistair boğuk bir sesle. "Senden daha iyisi olamaz."

Jessica'nın eldivenli parmakları Alistair'ın pantolonunun önüyle oynamaya başladı. Onu böylesine hevesli görmekten büyük keyif alan Alistair usulca güldü. Elini avucunun içine alıp onu durdurdu. "Biraz yavaş..."

"Senin için yanıp tutuşuyorum. Benimle dans edişin..." Jessica'nın gözleri arabadaki loş ışığın altında arzuyla parlıyordu. "Yanından ayrıldığımda azalacağını düşünmüştüm ama her geçen dakika daha da artıyor."

"Artan şey ne?" diye sordu Alistair, bunu Jessica'nın ağzından duymak isteyerek.

"Sana olan arzum."

Alistair sertleşen erkekliğiyle birlikte kanının daha hızlı aktığını hissetti. "O halde seni evime götürmeliyim."

"Bunu yapamam. Hester'ı o kadar uzun süre yalnız bırakamam. Kaldı ki ben de o kadar *bekleyemem*."

Jessica'nın kendisine arabanın içinde sahip olmayı planladığını düşünmek, Alistair'ı kendinden geçirmişti. Onu altına almak ve özlemini çektiği o güçlü darbeleri hissetirmek için can atıyordu ama içinde bulundukları şartlar bu pozisyon için hiç de uygun sayılmazdı. Perdelerin ardında arabacıların birbirlerine seslendikleri duyuluyordu. Caddede dolaşan yayalar aralarında konuşup gülüşüyordu. Yanlarından geçip giden arabalarda seyahat eden yolcular ellerini uzattıklarında birbirlerine dokunabilecekleri bir mesafedeydi.

"Şşş," dedi Alistair ellerini genç kadının sırtında dolaştırıp onu sakinleştirmeye çalışarak. "Seni doyuma ulaştıracağım ama bunun için sessiz olmalısın."

Jessica hızla başını iki yana salladı. "Ben seni içimde hissetmek istiyorum..."

"Tanrım..." Alistair onu belinden tuttu. "Kaplumbağa hızında ilerliyoruz, Jess. Arabadaki sarsıntıyı gizleyemeyeceğimiz kadar yavaş gidiyoruz. Üstelik dört bir yanımızda insanlar var."

Jessica o zarif kollarını genç adamın omuzlarına sardı ve bedenini onunkine iyice yaklaştırdı.

"Bu konuda bir şeyler düşünebilirsin. Biraz yaratıcı ol." Dudaklarını onun kulağına götürdü ve dilini etrafında dolaştırmaya başladı. "Sana duyduğum açlık yüzünden alev alev yanıyorum ve sırılsıklam oldum, aşkım. Beni bu hale getiren sensin ve bu durumda kalmama izin veremezsin."

Alistair'ın vücudundan şiddetli bir ürperti geçti. Jessica ona olan güvenini bundan daha net bir şekilde ifade edemezdi. Öte yandan böylesine çılgınca bir telaşa kapılmış olması, Alistair'a ortada fiziksel bir tatminden çok daha fazlasının olduğunu söylüyordu. Belki bunun sebeplerinden biri de onun annesiyle ve bırak sevdiği kadını, Alistair'ın kendisini bile kabullenemeyen Masterson'la tanışmış olmasıydı. Alistair ailesinin Jessica'ya olan yaklaşımının onun Tarley'nin ailesiyle yaşadıklarından çok daha farklı olacağını biliyordu. Michael'ın Jessica'nın üzerine titremesi de bu gerçeğin en güzel ispatıydı.

Jessica'nın yaşadığı kaygı ve bu endişenin olası sebebi Alistair'ı öfkelendirmişti. O toplum içerisinde her açıdan mükemmel kabul edilen bir kadındı; kendi kontrolü dışında gelişen bu durum hariç. Soylu bir erkek için kusursuz bir eş olmak uğruna bunca şeye katlandıktan sonra başkaları tarafından hor görülmeyi kesinlikle hak etmiyordu.

Alistair yüzünü avuçlarının arasına alıp onu kendinden uzaklaşmaya zorladı ve gözlerinin içine baktı. "Jess."

Genç adamın sesindeki ciddiyeti fark eden Jessica olduğu yerde kaldı. Alistair başını yana eğdi ve dudaklarını hafifçe genç kadınınkilere bastırıp, "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

BÖLÜM 24

Jess, Alistair'ın coşku dolu bir sesle yaptığı bu açıklamadan sonra uzunca bir süre yerinden kıpırdamadı. Ardından üzerindeki gerilimin bir anda boşaldığını, onunla tek vücut haline gelmek için duyduğu açlığın yerini daha hafif, tatlı bir özleme bıraktığını hissetti. *"Alistair."*

"Ben de tıpkı senin gibi bunu söylemekten korkuyordum. Bu yüzden ikimiz de eşit durumda sayılırız."

Jessica gözlerinin yaşlarla yandığını hissetti. Boğazı düğümlendiği için konuşamıyordu.

"Elbetteki seni sevdiğimi önceden de biliyordun," diye mırıldandı Alistair, elini ağzına götürerek. İnci gibi bembeyaz dişleri eldiveninin orta parmağını tutup çekiştirdi.

"Evet, biliyordum," diye fısıldadı Jessica. "Yine de bunun yüksek sesle dile getirildiğini duymak benim için çok daha anlamlı."

"O halde bundan sonra sık sık söylerim." Alistair eldivenini dişleriyle çıkardı. Eldiven kucağına, Jessica'yla ikisinin arasına düştü.

Jessica şaşırarak genç adamın elini çıplak görmenin inanılmaz derecede etkileyici olduğunu fark etti. Alistair bu defa diğer eldivenine yöneldi ve arzu dolu, hülyalı bakışlarla her parmağını tek tek çıkararak ondan da kurtuldu. Kısa, beyaz eldivenini dişlerinin arasına alması

Jessica'nın içindeki ilkel güdüleri harekete geçirmişti. Bir erkeğin dişlerini kullanarak üzerindeki giysileri çıkarmasında ilkel bir taraf vardı ve Jessica, Alistair'ın kendisini benzer bir şekilde soyma sözü verdiğini hatırlamıştı.

Eldivenin diğer teki de Alistair'ın kucağına düştü. Araba takip ettiği yolda yavaşça döndü.

Jessica elini Alistair'a uzattı. Alistair'ın çıplak parmakları bileğindeki düğmeleri ustalıkla birer birer çözdü. Nihayet teni ortaya çıktığında elini dudaklarına götürdü. Dilinin nabzının attığı noktada gezinmesi Jessica'nın küçük bir çığlık koparmasına neden oldu. Kadınlığı, aldığı zevkle titredi.

Alistair'ın onu kendine çekmesiyle birlikte eldiveni tenini baştan aşağı okşayarak kolundan sıyrıldı. Diğer eldivenini de benzer bir şekilde çıkardığında, Jessica nefesinin kesildiğini hissetti. Alistair dudaklarını yakut yüzüğünün üzerindeki boğuma bastırdı ve parmaklarının arasını yalamaya başladı. Dilini aynı şekilde bacaklarının arasında gezdirmiş olsaydı, Jessica'yı bu kadar çok tahrik edemezdi.

Jessica cesur bir hareketle elini onun bacaklarının arasına uzattı ve sertleşen erkekliğini okşamaya başladı. Alistair'ın boğazından inlercesine bir ses çıktı. Jessica onun buram buram erotizm kokan vücudunu, kendisine yapacağı her şeye istekli olduğunu gösterecek şekilde rahatça koltuğa bırakmasından çok hoşlanmıştı.

"Sana doyabilmem için," dedi genç kadın, "bana bir ömür bile yetmez."

Alistair ellerini genç kadının elbisesinin altından içeri sokup bacaklarının üst kısmını tuttu. Jessica bu hareketten de çok hoşlanmıştı. Alistair her dokunuşuna, sonrasında kendisini kontrol altında tutabilmesi için böyle bir sertliğe ihtiyaç duyuyormuş gibi tenini sert ve sahiplenici bir şekilde sıkarak başlıyordu. Gözlerini üzerinden ayırmadan iki eliyle birden kalçalarını avuçladı ve ardından elini iç

çamaşırının arasındaki boşluktan içeri sokup alev alev yanan ıslak kadınlığını buldu.

"Gerçekten de sıcak ve ıslaksın," diye mırıldandı kadınlığının dudaklarını aralayıp parmağının ucunu klitorisinin üzerinde dolaştırarak. "Ve beni de inanılmaz derecede sertleştirdin."

Jessica genç adamın fazlasıyla sertleştiğini hissedebiliyordu. Böylesine muhteşem ve seksi bir adamı yerinde duramayacak kadar azdırdığını bilmek, içini vahşi bir heyecanla doldurdu. Eldivenlerin sebep olduğu engellerden kurtulan elleri, deneyim kazanmanın verdiği maharetle Alistair'ın erkekliğini serbest bıraktı. Fazlasıyla iri ve uzun erkekliği bütün ağırlığıyla, özlemle kendisini bekleyen avuçlarının arasına düştü. Bu onu zevkten çıldıracak duruma getiriyordu. Geniş başı kadınlığının son noktasına dek içine giriyor, üzerini kaplayan kalın damarları kadınlığının etrafındaki hassas sinirlere sürtünüyordu.

Jess onu avuçlarının arasına aldı ve iki elini birden üzerinde dolaştırmaya başladı. Alistair'ı hâkimiyetini tamamen yitirip sadece ruhuyla kaldığı bir noktaya getirdi.

Alistair inleyerek başını koltuğun yüksek arkalığına bıraktı. İki uzun parmağını Jessica'nın kadınlığına soktu ve içinde gidip gelerek onu penisinin derin darbelerine hazırladı.

Jessica hazırdı. Alistair balo salonunda arkasını dönüp günlerce kum tepeciklerinin arasında dolaştıktan sonra çöldeki bir vahaya rastlamış gibi kendisine baktığından beri hazırdı. O da Alistair'a susamıştı ve onsuz geçen her gün susuzluğunun daha da arttığını hissediyordu.

Dizlerinin üzerinde doğrulup Alistair'ın parmaklarından kurtuldu ve erkekliğini kendisine doğru yatırdı. Alev alev yanan başı kadınlığının dar girişine dokunduğunda titremeye başladı.

Alistair, Jessica'yı kalçalarından tutup olduğu yere sabitledi ama yine de darbelerinin ritmini onun belirlemesine izin verdi.

Erkekliğinin her noktasını içinde hissetmek isteyen Jess, kendini yavaşça aşağı indirdi ve birleşmelerini kasten uzatarak arzu dolu, hafif bir çığlık kopardı.

Elini uzatıp koltuk döşemesinin vernikli ahşapla birleştiği dar çıkıntıya tutundu ve hiç acele etmeden Alistair'ın üzerine çöktü. Alistair onu tenini morartacak kadar sert bir şekilde tuttu.

"Jess. Bekle!" Jessica'nın bacakları arasında duran bacakları kaskatı kesilmişti. "Bana biraz izin ver. Kadınlığın bir yumruk gibi penisimi sarıyor. Hayır. Tanrı aşkına, sakın *kıpırdama*... Ah, Tanrım!"

Alistair dişlerini gıcırdattı ve inleyerek doyuma ulaştı. Titreyen erkekliği kremaya benzeyen yoğun bir sıvı halindeki spermlerini Jessica'nın içine boşalttı. Erkekliğinin sadece yarısı içine girmişti ama bir anda kadınlığına dolan bu sıvı Jessica'nın geri çekilmesine izin vermedi.

Onu sonuna dek içine aldı.

Ayak parmaklarının kıvrıldığını hissetti ve tırnaklarını koltuğun derisine ve ahşabına geçirdi. Altında tir tir titreyen Alistair'ın doyuma ulaşması hem şiddetli olmuş hem de çok uzun sürmüştü. Onu izleyen Jessica, Alistair'ın böylesine yoğun bir zevk alması ve kendisinin de bunu fazlasıyla seksi bulması karşısında hayrete kapıldı. O, seksi en uç noktalarına dek bilen bu adama, sadece aşkı ve hevesiyle ateşli bir orgazm yaşatmıştı.

"Tanrım." Alistair kollarını vücuduna dolayıp onu geriye doğru yatırdı ve terle ıslanan yüzünü göğüslerinin arasına gömdü. Keyifsiz ve alaycı bir kahkaha attı. "Sırf bunu yapmak için... bunca zahmete girdin."

Jessica parmaklarını Alistair'ın ipeksi saçlarının arasında gezdirdi ve onun kendini verdiği zevkle kıyaslamayı alışkanlık haline getirdiğini fark etti; ona doğru bildiği bu yanlışı unutturmak epeyce zor olacaktı. "Bunu yapmak için dünyayı çıplak ayakla dolaşmaya bile razıyım."

Yüzü kıpkırmızı kesilen ve gözleri ışıl ışıl parlayan Alistair ona baktı. Kaldırım taşlarının üzerinden geçen araba sallandı ve içerideki nemli ve sakin havayı şehrin gürültüleriyle doldurdu. Alistair çenesini sıkarak Jessica'nın kadınlığının daha da derinlerine girdi.

"Senin zevk alman bana da aynı tatmini yaşatıyor, aşkım. Sen zevk almazsan ben de alamam. Seni içimde hissetmediğim takdirde bomboş kalırım." Jessica genç adamın burnunun ucunu öpüp gülümsedi. "Üstelik hâlâ gücünü yitirmedin ve sertsin. Bugüne dek beni hiç yarı yolda bırakmadın."

Alistair birden çevik ve zarif bir hareketle onu yukarı kaldırdı ve karşı koltuğa taşıdı. Kendini bir anda onun kalın ve sert erkekliği tarafından koltuğa mıhlanmış bir halde, Alistair'ın altında bulan Jessica dünyanın tersine döndüğünü hissetti. Sırtı, içi kadife astarlı pelerinine, vücudunun ön tarafıysa Alistair'ın güçlü ve iri vücuduna yaslanıyordu. Alistair bir eliyle koltuğun arkalığından, diğer eliyle de kapının yanındaki kolçaktan destek aldı. Dizinden destek alarak genç kadının bacağını koltuğa bastırıp kadınlığının en derin noktalarının ulaşılabilir olmasını sağladı. Jessica'nın diğer bacağı koltuktan aşağı sallanıyor ve ayağı Alistair'ın ayağının yanında duruyordu.

Bu pozisyondayken tamamen savunmasızdı. Kıvrılan omuzları Alistair'a hareket üstünlüğü sağlıyor ve o da bu üstünlüğü sonuna dek kullanıyordu. Genç adam kalçalarının deneyimli hareketleriyle erkekliğini onun vajinasına sürttü. Jessica kadınlığından vücuduna yayılan yoğun zevkle inledi.

"Sessiz olmalısın," diye fısıldadı Alistair. Ardından onu perişan edip sessiz durmasını imkânsız hale getiren yeni bir darbeyle içine girdi.

Birden tek vücut haline geldikleri o yer dışında, ikisinin de tamamen giyinik olduğunu fark eden Jessica onun kalçasını tuttu. Alistair kasıklarını yukarı kaldırdı ve Jessica'nın kadınlığı tarafından sımsıkı sarılan erkekliğinin başını onun titreyen teninde kaydırdı. Şimdi sadece

penisinin ucu kadınlığının içindeydi ve Jessica'nın zevkle kıvranmasını izliyordu. Onun tırnaklarını tenine bastırdığını hissettiğinde bakışları kararttı. Ardından ağır bir darbeyle kadınlığının derinliklerine dek girdi. Jessica dudağını ısırdı ama dudaklarından dökülen ağlamaklı iniltiyi bastırmayı başaramadı.

"Şşş," diye uyardı Alistair gözlerinde muzip bir pırıltıyla. Neredeyse işkence sayılabilecek kadar ağır bir tempo tutturmuştu ama ne yaptığını iyi biliyordu. Kalçasını yukarı kaldırdı, sonra tekrar aşağı indirdi. Bu defaki kısa ve sert bir darbeydi; fazla derine girmemişti.

"Alistair..." Jessica'nın kadınlığını çevreleyen küçük kaslar arzuyla kasıldı ve genç adamın erkekliğini sımsıkı sardı.

"Tanrım, ne kadar da harika hissettiriyorsun," diye fısıldadı Alistair. Jessica'nın üzerine abanıp kısa süreli bir baskıyla klitorisini uyardı. Erkekliğini öylesine derinlere dek içindeydi ki neredeyse onu tamamen sahiplenmişti. "İçine dolan spermlerimi hissedebiliyorum. Kadınlığını tıka basa doldurmuşlar. Ama sana daha fazlasını da vereceğim."

Zevkten çılgına dönen ve terden sırılsıklam olan Jessica nefes nefese kalmıştı. Alistair'ın ona özlemini çektiği o sürtünmeyi tattıracak kadar sert ve şiddetli darbelerle hiç ara vermeden içinde gidip gelmesini istiyordu. Oysa o ağır darbelerle içine giriyor, sonra da acı verecek kadar yavaş bir şekilde geri çekiliyordu. Kalçaları bir makine gibi durmaksızın ileri geri hareket ediyor, çelik kadar sert erkekliği hassas kadınlığından içeri dalıyordu. Son derece akıcı ve Maelzel'in[4] metronomu kadar uyumlu bir ritim tutturmuştu.

Jessica sırtını arkaya atıp vücudunu bir yay gibi gererek onun ritmini hızlandırmaya çalıştı. Alistair, Jessica'nın içine sığmayan zevk inilтilerini bastırabilmek için eliyle onun ağzını kapadı. Dudaklarını

4 Metronomu icat eden Alman mucit. (ç.n.)

sağ kulağına götürerek, "Etrafımızda bir sürü insan var ve ben şu an seni beceriyorum," diye mırıldandı.

Tutkuları mantığının önüne geçen Jessica baştan aşağı ürperdi. Zihninin uzak bir köşesi, içinde bulundukları arabanın hemen dışında dolaşan yayaların seslerini duyabiliyordu. Yanlarından geçen arabaların dönen tekerleklerini ve içlerindeki yolcuların kahkahalarını da duyabiliyordu. Her an yakalanabileceklerini bilmek, zaten gürül gürül yanan bir ateşe gaz dökmekten farksızdı. Genç kadının gözü arzularından başka bir şey görmüyordu ve sadece doyuma ulaşmanın peşinde olan ilkel bir varlık haline dönüşmüştü.

"Keşke onlar da seni benim gördüğüm gibi görebilse," diye mırıldandı Alistair. "Eteğin beline kadar yukarı sıyrılmış, spermlerimle ıslanan tatlı ve kaygan yarığın erkekliğimin tamamını içine almış halde bir arabanın koltuğunda sere serpe yatarken."

Jessica onun, ağzını kapatan elinin üzerinden Alistair'ın bakışlarıyla buluştu ve deniz mavisi gözlerinin derinliklerinde sarf ettiği bu sözlerin kabalığına ters düşen yoğun bir sevgi ve şefkat gördü. Sevdiği adamın pek çok farklı yönü vardı. Bazıları bir nehir yatağındaki taşlar kadar düzgün, bazılarıysa çakıl taşları kadar sertti. Bazıları onu savunmasız bırakacak kadar masum, bazılarıysa günaha sokacak kadar ahlaksızdı. Jessica bunların bir tanesi bile olmadan yaşayamazdı. Hepsi bir araya gelip onun diğer yarısını oluşturuyordu.

Alistair kalçasını kıvırdı ve erkekliğini vajinasının duvarına dayadı. "Masumluğun bana bahşedilmiş bir hediye, Jess. *Sen* bana bahşedilmiş bir hediyesin ve ben bunu çok iyi biliyorum. *Biliyorum*. Kendini bu şekilde rahat bırakabilmen için karşındaki kişiye ne büyük bir sevgi ve güven duyman gerektiğini biliyorum."

Alistair bu sözlerin ardından fazlasıyla zevk veren, ustaca bir darbeyle onu orgazmın eşiğine getirdi. Jessica kaskatı kesilen vücudunu geriye atmış bir halde, nefesini tutup öylece bekledi.

"Ve ben de seni bu yüzden seviyorum," diye homurdandı Alistair. Arabanın girdiği bir çukuru Jessica'yı hızla doyuma ulaştıracak kadar sert ve derin bir hamle yaparak değerlendirdi. "Seni çok seviyorum. Bu sevgi katlanabileceğimden çok daha fazla."

Jessica, Alistair'ın altında şiddetli bir şekilde sarsıldı ve kasılan kadınlığı beraberinde onu da doyuma ulaştırdı. Alistair yüzünü onun terle ıslanan boynuna gömüp kulakları tırmalayan bir iniltiyle boşaldı. İhtiyaç duydukları yakınlığı sağlayabilmek için birbirlerine sıkı sıkı sarıldılar ama her ikisi de tamamen giyinik olduğundan bu mutluluğa ulaşamadılar.

Etraflarında kalabalık bir şehir varken birbirlerinin kollarında eriyip gittiler.

***

Muhteşem Marki'yi, avlayabilme umuduyla yaşayan genç kızlara kötü bir haberimiz var. Geçmişte buz gibi soğuk olmasıyla tanınan, oysa şimdi kırmızılar içerisinde alev alev yanan dul Leydi T, kadınları büyüleyen Lord B'yi ateşe uçan bir güve gibi kendine çekti.

Sevgili okuyucular, bu ikisi arasında oluşan kıvılcım, gözle görülebilecek kadar belirgindi.

Skandal. Yüz kızartıcı. Ve kesinlikle nefis...

Michael bu haberi yüksek sesle okuduktan sonra gazeteyi indirdi ve kaşlarını kaldırarak Alistair'a baktı.

"Ne oldu?" diye sordu Alistair, koca bir yudum biranın keyfini sürmeden önce.

"Bilmiyormuş gibi yapma. Dün gece Jessica'yı gördüm. O elbise... ağabeyimin karısına ne yaptın öyle?"

"Neden onun bana ne yaptığını sormuyorsun? Sana çok daha net bir cevap vereceğimden emin olabilirsin."

Alistair bakışlarını Remington Centilmenler Kulübü'nün salonunda gezdirdi. İçeridekiler onun bu gelişigüzel hareketine başlarını sallayıp gülümseyerek karşılık verdi. Alistair artık bir önceki hafta onu şaşkına çeviren ilginin sebebini biliyordu. Kendisi dışında herkes konumundaki değişiklikten haberdardı. Oysa o hâlâ yeni konumuna uyum sağlamaya çalışıyordu. Hâlâ başının döndüğünü hissediyordu.

O gün erken saatlerde, durumunu öğrenmek ve ihtiyaç duyduğu herhangi bir şey varsa yardım etmek için Albert'ın dul eşini ziyaret etmişti. Ağabeyi eşine yüklüce bir miras bırakmıştı ama o kocasına âşıktı ve geleceğini güvence altına alacak olan bu para ve maldan çok daha fazlasına ihtiyacı vardı. Her şeyden önce, yaslanabileceği güçlü bir omza gereksinim duyuyordu ve sabahları ayağa kalkıp nefes almak gibi basit şeylerde bile sevilen birisinin büyük önem taşıdığını iyi bilen Alistair onu teselli etmişti. O da karşılığında Alistair'a pek çok şeyi değiştirebilecek bir şey vermişti. Alistair bu hediyeyi kalbine yakın bir yerde saklayıp ondan ne şekilde faydalanabileceğini düşünmeye başlamıştı.

"Sabahtan beri sen ve Jessica'dan başka bir şey duymuyorum," diye yakındı Michael.

"Yarınki gazeteler nişanlandığımızı duyuracak. Böylece görgü kuralları ve saygınlık örtüsü altına gizlenen bu erotik merakı bastırmış olacağız. Aslında bu haber bugünkü gazetelerde yayımlanacaktı ancak dün gece... çok meşguldüm." Alistair bir önceki gece sevişikleri o arabayı ömrünün sonuna dek saklamaya karar vermişti. Jess'le ikisinin ihtiraslarıyla kutsayacakları pek çok araba olacaktı ama bu araba sonsuza dek depoda kalacak ve asıl amacına hizmet edemeyecek duruma geldikten çok sonra bile, Alistair'ın içinde Jessica'yla sevişmesini bekleyecekti.

"Peki ya, ailen?" diye sordu Michael. "Bu habere çok da sevinmiş gibi görünmüyorlardı."

Alistair omuzlarını silkti. İçi keskin bir acıyla dolmuştu ama bu durumdan kendisinin sorumlu olmadığını biliyordu. "Er ya da geç buna alışacaklar."

Gazete kâğıdının hışırdadığını duyan Alistair dikkatini Michael'ın birer yumruk haline getirdiği ellerine çevirdi. Ona böyle bir tepki verdirecek ne söylediğini merak etti. Sonra arkadaşının kendisine değil, daha uzak bir noktaya baktığını fark etti. Bakışlarını takip edip omzunun üzerinden arkasına baktı ve Regmont Kontu'nun, hızla peşinden gelen şamatacı birkaç dostuyla birlikte içeri girdiğini gördü.

"Onu bizimle içki içmeye davet edelim mi?" diye sordu Regmont'a tekrar sırtını dönerek.

"Sen kafayı mı yedin?" Michael koyu renkli gözlerini etrafa tehlike sinyalleri yayacak şekilde kıstı. "O adamın nefes aldığını bilmek bile beni sinirlendiriyor."

Alistair kaşlarını kaldırdı. Bu sözlere verebileceği bir cevap yoktu. Benzer durumda olsalar bile, Alistair'ın göz koyduğu kadını sahiplenen kişi Michael'ın ağabeyi olduğu için elbette bu sözlere onay verebilmesi mümkün değildi.

"Bu adamın sorunu ne?" diye söylendi Michael. "Çocuğunu taşıyan karısı evde hasta yatıyor, o ise bekâr bir adammış gibi gününü gün ediyor."

"Soyluların çoğu böyledir."

"O soyluların hiçbiri Hester'la evli değil."

"Sana çözüm olarak bu ülkeyi terk etmeni öneririm ama şu an bunu yapamazsın. "

Michael ona baktı. "Bunca zaman İngiltere'den uzak kalmanın sebebi bu muydu? Jessica, Benedict'le evlendiği için mi geri dönmedin?"

"Evet, en büyük sebep buydu."

"Bunu bilmiyordum. Gerçeği çok iyi gizlemişsin."

Alistair kayıtsız bir tavırla elini sallayarak, "Bu gerçeği büyük bir ustalıkla kendimden bile gizledim," dedi. "Kendimi ona sadece basit bir ilgi duyduğuma ve bu ilgiyi gece hayatıyla unutabileceğime ikna ettim. Şimdi geriye dönüp baktığımda kendimi bu şekilde kandırmakla akıllılık ettiğimi düşünüyorum. O zamanlar onun beni bu kadar değiştireceğini bilseydim arkama bile bakmadan kaçabilirdim."

"Gerçekten de değişmiş gibi görünüyorsun," dedi Michael düşünceli bir tavırla onu inceleyerek. "Daha rahat ve daha sakinsin. Belki de artık evcilleştin, ne dersin?"

"Lanet olsun, bu tür kelimeler kullanırken biraz daha sessiz ol."

Salonu dolduran boğuk kahkahalar Michael'ın dikkatini tekrar Alistair'ın omzunun arkasında olup bitenlere çevirmesine neden oldu."Bana biraz izin ver."

Alistair iç geçirip başını iki yana sallayarak içkisinden bir yudum daha aldı. İşin doğrusu Regmont'ın yaptıklarına da bir anlam veremiyordu. Jessica evde onu bekliyor olsaydı, Alistair Remington Centilmenler Kulübü'ne ayağını dahi basmazdı.

"Lord Baybury."

Alistair başını kaldırıp Lucien Remington'a baktı ve gülümsedi. "Remington. Nasılsın?"

"Çok iyiyim. Seninle biraz görüşebilir miyiz?"

"Elbette."

"Fazla zamanını almayacağım. Bir saat içinde evde olmazsam karım buraya gelip beni kendi elleriyle götürecek." Bulundukları mekânın sahibi olan Remington gülümsedi ve Michael'ın yanındaki koltuğa oturdu. "Cüretkârlığım için beni şimdiden affetmeni diliyorum. Senin de tahmin edebileceğin gibi, ben buraya üye olan her centilmen hakkında çok fazla şey bilirim."

"Olması gereken de bu zaten."

"Evet." Remington'ın eşine az rastlanır bir menekşe rengine sahip olmasıyla bilinen gözleri keyifle parladı. "Örneğin ikimizin pek çok kişinin aklına dahi gelmeyecek bazı ortak özellikleri olduğunu biliyorum ve buna dayanarak yüklendiğin mevcut konumun senin için ne kadar zor olduğunu tahmin ediyorum."

Alistair olduğu yerde donakaldı. Remington bir dükün evlilik dışı oğluydu. Majesteleri'nin en büyük oğlu oydu ama ailenin sahip olduğu unvanı ve malları devralacak kişi yasal olarak Dük'ün oğlu olan kardeşiydi.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Alistair. Remington'ın sadece annesi, Masterson ve Jessica'nın vakıf olduğu bir sırrı öğrendiğini anlamıştı; kendisinin de evlilik dışı bir çocuk olduğunu.

Remington Centilmenler Kulübü'nün, her üyenin dosyasında fazlasıyla detaylı bilgiler bulundurduğuna dair dedikodular duymuştu ama bu kadarını tahmin etmiyordu. Öte yandan, bu durum aklına Remington'ın gerçek babasının kim olduğunu bilip bilmediği sorusunu da getiriyordu...

"Yardıma ihtiyaç duyar ya da halden anlayan biriyle dertleşmek istersen," dedi Remington sanki az önce Alistair'ın sarsılmasına neden olan kişi kendisi değilmiş gibi rahat bir tavırla, "sana yardımcı olmaktan onur duyarım."

"Bizim gibi evlilik dışı çocukların birbirine destek olması gerektiğini mi söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu Alistair, cevabını bilmek istemediği sorulardan özenle kaçınarak.

"Onun gibi bir şey..."

"Teşekkür ederim." Bazı adamları tanımak insana fayda sağlar; Lucien Remington da bunlardan biriydi.

Alistair bunları düşündüğü sırada barın olduğu tarafta bağırışlar duyuldu. Remington çevik bir hareketle ayağa kalktı. "İzninizle, Lordum. Artık can sıkıcı olmaya başlayan bir sorunu halletmem gerekiyor."

Alistair omzunun üzerinden Regmont'ın şamatacı dostlarına baktı. "Bir dakika lütfen, Remington. Sana bahsettiğin bu sorunla ilgili bir sorum olacak... Karısı çok yakında baldızım olacağı için bu kişi benim de başıma dert açar mı dersin? "

"Evet." Remington bir asile yakışacak şekilde başını eğerek Alistair'ın yanından ayrıldı. Ayağa kalkan Alistair'ın gözleri Michael'ı aradı ve onu etrafına kayıtsız bir halde barda vakit öldürürken buldu. Regmont'ın arkadaş grubuna yakın bir yerde duruyordu ama onlara katılmamıştı. Alistair yanına gitti ve "Haydi, gidelim buradan," dedi.

"Ben biraz daha kalacağım." Michael elini ceketinin cebine koyup purolarını taşıyan gümüş kutuyu çıkardı. Hemen yanlarında duran Regmont bir kahkaha attıktan sonra kendisini ya sessiz olması ya da oradan ayrılması konusunda uyaran Remington'a itiraz etmeye başladı.

"Bu hiç de akıllıca olmaz." Alistair kopmak üzere olan bir fırtına misali etraflarını saran nefreti hissedebiliyordu. Regmont fazlasıyla cesur davranıp bir aptallık yapacak kadar sarhoştu ve belli ki Michael da kavga etmenin peşindeydi.

Tam o sırada Regmont'ın arkadaşlarından Lord Taylor geriye doğru tökezledi. Michael'a çarptı ve elindeki puro kutusu ile mendilin yere düşmesine neden oldu. Pahalı purolar kutudan fırlayıp etrafa saçıldı.

"Dikkat etsene be adam!" diye söylendi Michael, eşyalarını toplamak için yere eğilerek.

Regmont, Taylor'a iğneleyici birkaç laf söyledikten sonra güçlükle dengede durarak Michael'a yardım etmeye başladı. Bir puroyu ve mendili yerden aldı. Birden olduğu yerde durdu ve elindeki mendili incelerken yavaş yavaş içkinin etkisinden sıyrılmaya başladı.

Michael elini ona doğru uzatıp mendilini almak istedi. "Teşekkür ederim."

Kont başparmağını kumaşın köşesine işlenmiş harfin üzerinde dolaştırdı. "İlginç bir harf."

Alistair mendile yakından baktı ve üzerinde şüpheye yer vermeyecek şekilde kırmızı iple işlenmiş bir "H" harfi olduğunu görünce içinden sessizce küfretti.

"Lütfen ver şunu, Regmont," dedi Michael.

"Onu sana vereceğimi sanmıyorum." Regmont önce Michael'a, sonra Alistair'a baktı ve mendili kendi cebine attı. "Sanırım bu mendil bana ait."

Michael'ı esir alan gerginlik gözle görülebilecek kadar belirgindi. Alistair elini arkadaşının omzuna attı ve onu uyarmak istercesine sıktı.

Kont'un nefesi buram buram alkol kokuyordu ve Alistair onun kan çanağına dönmüş gözlerinde öfke görmüştü. Şeytan, Regmont'ın ruhunu ele geçirmişti ve onu tehlikeli bir noktaya doğru sürüklüyordu.

Michael ayağa kalktı. "Onu bana geri vermeni istiyorum, Regmont."

"Gel ve al."

Michael'ın elleri birer yumruk halini aldı. Remington iki adamın arasına girdi. Bulundukları mekânın sahibi olan Remington uzun boylu ve inceydi. Tek başına da bir kavganın çıkmasını önleyebilecek güce sahipti ama zaten üniformalar içerisindeki üç personeli ona destek vermeye gelmişti. Remington aşağıdaki boks ringini kastederek, "Beyler, sorununuzu ya alt katta ya da başka bir yerde halledin. Burada şiddete izin vermem," dedi.

"Düello meydanına da çıkabiliriz," diye meydan okudu Michael. "Şahitlerini say, Regmont."

"Lanet olsun," diye mırıldandı Alistair.

"Taylor ve Blackthorne."

Michael başını salladı. "Yarın Baybury ve Merrick'le detayları tartışabilirler."

"Bunun için sabırsızlanıyorum," dedi Regmont gülümsercesine dişlerini göstererek.

"Benim kadar sabırsızlanıyor olamazsın."

BÖLÜM 25

Canım,

İtiraf etmeliyim ki bütün gün seni düşündüm; hem de hoşuna gidecek şekillerde. Umarım kendine iyi bakıyorsundur.

Acheron, Jess'in ayaklarının dibinde duran yastığında homurdandı. Jessica elindeki tüy kalemi parşömenin üzerinde gezdirecekken durdu ve öne doğru eğilip kaşlarını çatarak minik köpeğe baktı. "Canını sıkan şey ne?"

Acheron, memnuniyetsizliğini belli edecek şekilde homurdandıktan sonra, zıplaya zıplaya koridora açılan kapıya yürüdü. Havaya sıçrayıp kendi etrafında dönmeye başladı. Jessica şalını alıp onu gezdirmek için dışarı çıkaracağı sırada kulaklarını geriye attı ve bir kez daha homurdandı. Ardından acı dolu bir sesle inledi ve daha Jessica yanına bile ulaşamadan zeminin üzerine işeyiverdi.

"Acheron." Jessica'nın yumuşak ses tonu kaderine razı olduğunu söylüyordu. Köpek bu sese tepki olarak cıyakladı.

Jessica köşedeki lavabodan bir havlu aldı ve kapıya doğru yürüdü. Kapıya yaklaştığı sırada, öfkeli bir erkeğin bağırıp çağırdığını duydu. Elindeki havluyu küçük çiş birikintisinin üzerine bıraktı ve kapının kolunu indirdi. Şimdi arada masif ahşaptan oluşan bir engel

olmadığı için ses daha net duyuluyordu ve nereden geldiğini anlamak mümkündü; Hester'ın odasından geliyordu.

"Seni üzen şeyin ne olduğu anlaşıldı," diye mırıldandı Acheron'a. Elindeki şalı yakındaki bir sandalyenin üzerine bıraktı. "Burada kal."

Hızlı adımlarla koridorda yürümeye başladı. Attığı her adım Regmont'ın sesini daha da güçlendiriyordu. Midesinin düğümlendiğini, avuçlarının terlediğini hissetti. O tanıdık korku yüreğine çöreklendiğinde düzenli bir şekilde nefes almaya çalıştı.

"Beni rezil ettin! Bunca hafta... Tarley'yle yaptığımız o boks maçı... Ben asla boynuzlanmış bir erkek olmayacağım!"

Hester'ın kısık sesli yanıtlarını net bir şekilde duyabilmek mümkün değildi ama art arda söylediği sözler öfkeli... ya da paniklemiş olduğunu gösteriyordu. Jessica bir kırılma sesi duyunca kapıyı ardına dek açtı.

Yüce Tanrım...

Beti benzi atan ve dudakları bembeyaz olan kız kardeşi üzerinde gecelikle ayakta duruyordu. Kocaman gözleri Jessica'nın o çok iyi bildiği dehşetle kaplıydı. Şakağı yeni bir çürükle morarmaya başlamıştı.

Sırtı kapıya dönük duran Regmont ellerini vücudunun iki yanında yumruk yapmıştı. Geceyi şehirde geçirecekmiş gibi giyinmişti ve buram buram alkol ve tütün kokuyordu. Odadaki sehpalardan biri ters çevrilmiş ve üzerini süsleyen vazo yere düşüp kırılmıştı. Regmont tekrar Hester'ın üzerine yürümeye davranınca, Jessica onun ismini haykırdı.

Regmont olduğu yerde kaldı ve sırtı kaskatı kesildi. "Dışarı çıkın, Leydi Tarley. Bu sizi ilgilendiren bir konu değil."

"Sanırım dışarı çıkması gereken kişi sizsiniz, Lordum," dedi Jessica tir tir titreyerek. "Karınız bir bebek bekliyor ve doktoru onun her türlü heyecandan uzak durması gerektiğini söyledi."

"Bu çocuk benden mi?" diye bağırdı Regmont, Hester'a. "Hayatına kaç erkek girdi?"

"Git buradan, Jess," diye yalvardı Hester. "Koş."

Jessica başını iki yana salladı. "Hayır."

"Beni her defasında kurtaramazsın!"

"Regmont!" Jessica'nın sesi inen bir kırbacın sesi kadar keskindi. "Lütfen dışarı çık."

Bu sözler Regmont'ın ona yönelmesine neden oldu ve Jessica kalbinin durduğunu hissetti. Genç adamın kıpkırmızı gözleri kötülük yapmaya kararlı olduğunu söylüyordu; kendisine karşı koyamayacak durumdaki birisine şiddet uygulamaya karar verdiğinde Hadley'nin gözlerinde de hep bu ifade olurdu.

"Burası benim evim!" diye haykırdı Regmont. "*Sen*... sen buraya fahişelik yapmaya geldin ve adıma leke sürdün. Şimdi kız kardeşin de aynı şeyi yapmaya çalışıyor. Buna asla izin vermeyeceğim!"

Jessica kulaklarında damarlarından akan kanın uğultusunu duyabiliyordu ve bu uğultu Regmont'ın iğneleyici sözlerini bastırmıştı ama yine de onun kendisini yola getirmekle tehdit ettiğinin farkındaydı. Oda etrafında dönmeye başlamıştı. Bu anı daha önce de yaşamıştı. Aynı sözleri duymuştu. Hem de defalarca...

Yüreğine dolan korku geldiği kadar hızlı bir şekilde kayboldu ve yerini tuhaf bir sakinliğe bıraktı. Artık eskisi gibi yapayalnız ve ürkek değildi. Alistair ona tahmin ettiğinden çok daha güçlü olduğunu göstermişti. Alistair, Jessica onu yanına çağırtır çağırtmaz oraya koşacak ve Regmont'a o gece yaptıklarını birer birer ödetecekti. "Bana vurmak," dedi Jessica, "hayatının en büyük hatası olur."

Regmont bu sözlere güldü ve kolunu geriye attı.

Michael atına atladı ve Alistair'ın da aynı şeyi yapmasını izledi. İçine sığmayan çaresizlik duygusu onu kışkırtmıştı. Lanet olsun, o

mendili geri istiyordu. Hester'ı istiyordu. Kendisini korkutacak kadar büyük bir hevesle Regmont'ın öldüğünü görmek istiyordu.

Regmont'a meydan okuduğundan beri kendisine tek bir kelime bile etmeyen Alistair'a, "Bir şeyler söyle!" diye bağırdı.

"Sen bir aptalsın."

"Tanrım."

"Diyelim ki onu düelloda öldürdün. Sonra ne olacak?" Alistair atını sürüp Remington'ın kulübünden uzaklaştı. "Ceza almamak için ülkeden kaçmak zorunda kalacaksın. Ailen sensiz perişan olacak. Hester kocasını elinden aldığın için senden nefret edecek. Jessica uzaktan da olsa bu pisliğe bulaştığım için bana kızacak. Bütün bunlar olduktan sonra kendini daha mı iyi hissedeceksin?"

"Sen bunun nasıl bir duygu olduğunu bilemezsin! Sana ihtiyacı olduğunu bildiğin halde ona yardım edememenin nasıl hissettirdiğini tahmin dahi edemezsin!"

Alistair yan gözle ona bakarak, "Öyle mi dersin?" diye sordu usulca.

"Evet. Bilemezsin. Ağabeyimin şansını kıskanmış olsan da en azından onun Jessica'yla ilgilendiğini ve onu rahat ettirdiğini biliyordun. Benedict, Jessica'yı mutlu etti. Sen günün her anını onun Jessica'ya elini kaldırıp kaldırmadığını düşünerek geçirmedin. Sevdiğin kadın dehşete kapıldı mı ya da canı yandı mı diye..."

Alistair atının dizginlerine öyle sert bir şekilde asıldı ki hayvan kişneyerek isyan etti ve şaha kalktı. Toynakları tekrar arnavutkaldırımına çarptığında, karanlıkta gök gürlemesine benzer bir ses yankılandı. Hayvan galeyana gelerek sıçradı ve olduğu yerde döndü. "Ne dedin sen?"

"Regmont, Hester'ı dövüyor. Bundan eminim. Annemle gözlemlediğimiz bazı şeyler durumun bu olduğunu ortaya koyuyor."

"Lanet olsun." Alistair'ın sesine yansıyan öfkeyi fark etmemek imkânsızdı. "Ve buna rağmen onun gitmesine izin verdin ha? Ya şimdi evdeyse?"

Michael'ın içinde kabaran öfke kendisine yeterdi. "Elimden ne gelir ki? Hester onun karısı. Bu konuda yapabileceğim bir şey yok."

"Şu an Jessica da o evde! Ve onun hayattaki en büyük korkusu öfkeli bir adamla karşı karşıya kalmak."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Hadley onlara şiddet uygulamış," diye bağırdı Alistair atının yönünü çevirerek. "Kızlarını hiç çekinmeden mümkün olan en ağır şekilde cezalandırmış."

Michael yüreğinin sıkıştığını hissetti. "Tanrım!"

Alistair atını dörtnala sürmeye başladı ve etraftaki insanlara aldırmadan kalabalık caddelerden geçti. Michael da hemen arkasından geliyordu.

***

Jessica, Regmont'ın kolunu geriye atmasını izledi ve olduğu yere sinmeyi reddederek üzerine inecek darbeyi karşılamaya hazırlandı.

Fakat ondan önce odada bir çarpma sesi yankılandı. Neler olup bittiğini anlayamayan Jessica, affallamış bir halde Regmont'ın gözlerinin geriye doğru kaymasını izledi. Genç adam vücudunda tek bir kemik yokmuş gibi bir anda yere yığıldı.

Jessica irkilerek geriye doğru bir adım attı. Regmont'ın sarı saçlarından akan kan, mum ışığının altında ışıl ışıl parlıyordu. Jessica bakışlarını şiddetli bir tangırtıyla birlikte, Hester'ın gevşeyen elinden yere yuvarlanan... şömine maşasına çevirdi.

"Jess..."

Jessica başını kaldırdı. Kız kardeşi iki büklüm olmuş bir halde, acı dolu hıçkırıklarla ağlıyordu. Hester'ın ayaklarının dibinde kan vardı; bacaklarından aşağı süzülüp giderek büyüyen bir birikinti oluşturuyordu. *Hayır...*

Birden onlara doğru yaklaşan ayak sesleri duyuldu. "Jessica!"

Jessica, Regmont'ın üzerinden atlayarak Hester'ın yanına gitti. Aynı anda Alistair hemen arkasından gelen Michael'la birlikte kapının önünde beliriverdi. Alistair ve Michael, Regmont'ın yerde yatan vücudunun önünde durdular. Jessica kız kardeşinin dizlerinin bağı çözülmeden önce onu tuttu ve birlikte yere çöktüler.

***

Alt kattaki salonda volta atıp duran Jessica, "Ölmüş mü?" diye sordu. Acheron kanepelerin arasındaki masanın altına yatmış, usulca inliyordu.

"Hayır." Alistair elinde bir bardak brendiyle Jessica'nın yanına gitti. "Al. İç şunu."

Alkolün her şeyi unutturan, yatıştırıcı etkisine inkâr edilemeyecek kadar fazla ihtiyaç duyan Jessica, özlemle kehribar rengi sıvıya baktı. Boğazı kurumuştu ve elleri titriyordu. Sadece tek bir içkiyle bütün bu rahatsızlıklardan kurtulacağını biliyordu ama yine de kendinde başını iki yana sallayacak gücü buldu. Geri adım atmayacaktı. Geçmiş geçmişte kalmıştı. Bu geceden sonra bu konudaki kararlılığı daha da artmıştı.

Bakışlarını odada gezdirdi. Ortama sıcak bir hava katan sarı renkli dekor, bu mekânın sahibi olan karı kocanın mevcut durumu göz önüne alındığında insana son derece anlamsız geliyordu.

Jessica olan bitenin dehşetini idrak etmeye ve o güne dek nasıl olup da Regmont'un kız kardeşine yaptığı tacizi fark etmemiş olduğunu anlamaya çalışarak, "Şömine maşasını başına indirdi," diye mırıldandı.

"İyi yapmış," dedi Michael coşkuyla.

Alistair elindeki brendi kadehini bir kenara bırakıp Jessica'nın arkasına geçti. İri elleriyle genç kadının omuzlarını tuttu ve canını yakacak kadar gerilen kaslarına masaj yapmaya başladı. "Doktor önce kardeşinle ilgilenecek ama Regmont'ın da birkaç dikişe ihtiyacı olacağını söyledi."

Jessica kalbinin paramparça olduğunu hissetti. "Hester'ın önceden de morali bozuktu. Şimdi bebeğini kaybettiği için iyice..."

Michael masada duran brendi kadehini kaptı ve onu bir yudumda bitirdi. Parmaklarını sürekli saçlarının arasında gezdirdiği için darmadağınık görünüyordu ve koyu renkli gözlerinde insanı ürküten bir ifade vardı.

Jessica nihayet onun kız kardeşine duyduğu sevgiye kendi gözleriyle şahit olmuştu. Suçluluk duygusunun içini bir asit gibi kemirdiğini hissetti. Burunlarının dibinde onu sonuna dek hak eden bir adam dururken Hester'ı Regmont'a emanet etmişti.

Omzunun üzerinden Alistair'a baktı. "Biz evlendikten sonra Hester'ın kendini toparlayana dek yanımızda olmasını istiyorum. Artık bu evde gereğinden fazla kalmamalı."

"Elbette." Alistair'ın o güzel gözlerinde sevgi ve merhamet vardı.

Jessica onun kokusunu, yatıştırıcı bir etki yaratan miskin kokusuyla birlikte mine çiçeğinin belli belirsiz duyulan canlandırıcı esansını iyice çekti. Ona pek çok açıdan minnetar olduğunu hissederek ellerini tuttu. Alistair genç kadına bu karmaşanın ortasında destek olmuş, onun da aynı şekilde Hester'a destek olabilmesi için ihtiyaç duyduğu güce kavuşmasını sağlamıştı.

"O zamana dek," dedi Michael, "ikiniz de benimle kalmalısınız. Sen o evde benden çok daha uzun süre yaşadın, Jessica ve hizmetliler senin ihtiyaçların doğrultusunda eğitildi. Hester'ın da yabancılık çekeceğini sanmıyorum. Hem şimdilik annem de orada. Onun da size büyük yardımı dokunur."

Bir silah sesi aralarındaki sessizliği bozdu ve hemen ardından insanın kanını donduran bir çığlık duyuldu. Jessica yüreğinin durduğunu hissetti. Farkında bile olmadan merdivenlere koştu. Michael hemen gitti ama Alistair onunla kaldı ve Hester'ın odasına ulaşmadan önce de kolunu tuttu.

Dr. Lyon korku dolu bir ifadeyle koridorda bekliyordu. Önünde durduğu Hester'ın odasını işaret etti. "Lord içeri daldı ve kapıyı arkasından sürgüledi."

Kapının diğer tarafında Hester hâlâ çığlık çığlığa bağırıyordu. Jessica yaşadığı panik yüzünden dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti ama Alistair onu tam zamanında tuttu. Michael kapının kolunu kavradı ve omzuyla tablalı ahşabı zorladı. Kapının çerçevesi çatırdadı ama sürgü açılmadı.

Doktor sarf ettiği her kelimeyle birlikte sesini yükselterek hızlı hızlı konuşmaya başladı. "Dikişlere başladığımda baygın halde odasında yatıyordu. Sonra birdenbire ayıldı... öfkelendi ... ve Leydi Regmont'ı sordu. Ona sesini yükseltmemesini ve sakin olmasını söyledim. Kansının bebeğini kaybettiğini ve bu yüzden istirahatte olduğunu anlattım. Birden delirdi ve... koşarak odadan dışarı çıktı. Ben de peşinden gitmek istedim ama..."

Michael kapıyı bir kez daha zorladı. Çerçeve biraz daha çatırdadı ama kırılmadı. Alistair ona yardım etmek için koştu. Aynı anda tekmeledikleri kapı, kulakları sağır eden bir çatırtı eşliğinde açıldı. Peşlerinden gelen doktorla birlikte koşarak içeri girdiler. Jessica da hızla arkalarından geliyordu ancak Alistair çevik bir hareketle geri

dönüp onu bileğinden tuttu ve tekrar koridora çıkardı. "Odaya girme," dedi kararlı bir sesle.

Jessica onun omzunun üzerinden içeriyi görmeye çalışarak, "Hester!" diye haykırdı.

Alistair onun zangır zangır titreyen vücudunu kendine çekti ve ona sımsıkı sarıldı. "Hester değil, Regmont."

Jessica ihtimalleri düşündüğü anda vücudunun buz kestiğini hissetti. "Yüce Tanrım. *Hester*."

Hester, Jessica'nın yanına kıvrılıp ona sımsıkı sarıldı. Onun misafir odasındaki yatağının örtüsü üzerinde iki büklüm yatıyordu ve hâlâ buz gibi soğuktu.

Jessica kulağına teskin edici sözler fısıldayarak kardeşinin başını okşadı. Sanki yine eskisi gibi çocuk olmuşlardı ve Hester'a bir kez daha sadece kendi yanındayken hissettiği o güven ve sevgiyi veriyordu.

Hester'ın vücudunun her noktası ağrıyordu. Kemiklerine dek işleyen bu ağrı onu tamamen güçsüz bırakmıştı. Çocuğunu kaybetmişti. Kocasını da. Şimdi ruhunun da öldüğünü hissediyordu. Hâlâ nefes alıp verdiğini fark etmek onu şaşırttı. Bu tür hayat belirtilerinin artık kendisine çok uzak olduğunu sanıyordu.

"Nihayet eski Edward oldu," diye fısıldadı.

Jessica ona cevap vermedi.

"Odama nefret ettiğim, korktuğum o adam olarak geldi. Gözlerinde vahşi bir ifade vardı ve elindeki silahı sağa sola sallıyordu. Onu görmek beni öylesine rahatlattı ki... Nihayet çektiğim bu acı ve keder sona erecek, diye düşündüm. Bana merhamet edeceğini ve acılarımı dindireceğini sandım."

Jessica'nın kolları onu daha da sıkı sardı. "Artık bunları düşünmemelisin."

Hester yutkunmaya çalıştı ama boğazı ve dudakları bunu yapmasına izin vermeyecek kadar kuruydu. "Ona yalvardım. *'Lütfen. Beni öldür. Bebeğimi kaybettim... Lütfen. Beni de onun yanına gönder.'* Birden karşımda duran kişi Edward oldu. Bunu gözlerinden anladım. Gözleri öylesine hüzünlüydü ki. Nihayet kendini kaybettiği zaman neler yaptığını anlamıştı."

"Hester. Şşş... Biraz dinlenmelisin."

Duygularını açığa vurarak çatallanan sesi, Jessica'nın zihninde yankılandı.

"Ama yine de beni bu ızdıraptan kurtarmadı. Son nefesini verene dek hep bencil kaldı ve kendinden başka kimseyi düşünmedi. Yine de onu özlüyorum. Eski halini özlüyorum. Evlendiğim o adamı özlüyorum. Onu sen de hatırlıyorsun, değil mi Jess?" Hester başını yana eğip ablasının yüzüne baktı. "Yıllar önce nasıl birisi olduğunu hatırlıyorsun, değil mi?"

Biriken gözyaşları yüzünden gözleri ve burnu kıpkırmızı olan Jessica başını salladı.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Hester başını indirerek. "O öldüğü için kendimi aynı anda hem mutlu... hem de üzgün hissetmem ne anlama geliyor?"

Jessica uzun bir sessizliğin ardından, "Belki hem aranızda olabileceklerin umuduyla yaşamayı özlüyor, hem de gerçekte olanlardan kurtulduğun için minnettarlık duyuyorsun," dedi.

"Belki de." Hester ablasının sıcaklığına sığınarak ona biraz daha sokuldu. "Pe... peki şimdi ne yapacağım? Hayatıma nasıl devam edeceğim?"

"Zamanla her şey düzelecek. Önce ayağa kalkacak, yemek yiyecek, banyo yapacak ve kendini böylesine perişan hissederken bile katlanabileceğin insanlarla konuşacaksın. Zaman içerisinde acın biraz

azalacak. Sonra biraz daha azalacak ve bu böyle devam edecek." Jessica parmaklarını Hester'ın dağınık saçlarının arasında gezdirdi. "Nihayet günün birinde uyanacak ve acının eski bir hatıraya dönüştüğünü fark edeceksin. Bu hatıra seni asla terk etmeyecek ama seni perişan eden gücünü yitirmiş olacak."

Hester'ın gözlerini yakan yaşlar, Jessica'nın elbisesini ıslattı. Jessica tamamen giyinik olmasına aldırmadan yatağa uzandı ve kardeşinin buna ihtiyaç duyduğunu fark etmesine bile izin vermeden Hester'ı kollarının arasına aldı.

"Artık ölen kocamın çocuğunu karnımda taşımadığım için mutlu olmam gerekir," diye fısıldadı Hester, "ama kendimi hiç de mutlu hissetmiyorum. Çok canım yanıyor."

Bir hıçkırık sesi odadaki sessizliği böldü. Bu ses kontrol altında tutulamayacak kadar taze bir acıyı yansıtıyordu. Bu ses Hester'ın üzerindeki uyuşukluğu alıp götürdü ve pençelerini yüreğine geçirip onu paramparça etti. "O bebeği istiyordum, Jess. Bebeğimi kollarının arasına almak istiyordum..."

Jessica çılgınca bir çabayla teskin edici sözler sarf ederek onu kucağında sallamaya başladı. "Başka bebeklerin de olacak. Günün birinde hak ettiğin mutluluğa kavuşacaksın. Özlemini çektiğin her şeye sahip olacak ve bütün bu yaşadıklarının seni huzura kavuşturmak için gerçekleştiğini anlayacaksın."

"Böyle söyleme!" Hester bir kez daha hamile kalmayı hayal dahi edemiyordu. Bu, kaybettiği bebeğe ihanet olurmuş gibi hissediyordu. Sanki bebekler yeri doldurulabilir şeylermiş gibi. Başka bebeklerle değiştirilebilirlermiş gibi.

"Her ne olursa olsun, ben hep yanında olacağım," dedi Jessica dudaklarını onun alnına bastırarak. "Birlikte her şeyin üstesinden geleceğiz. Seni seviyorum."

Ona bu sözleri söyleyebilecek tek kişinin Jessica olduğunu düşünen Hester gözlerini kapadı. Lord Regmont bile onu terk etmişti.

***

Alistair perişan bir halde evine girdi. Jessica'nın acısını kendi acısıymış gibi içinde duyuyor ve onun hayatını gölgeleyen keder ve dehşetle yüreğinin sıkıştığını hissediyordu.

Şapkasını ve eldivenlerini kendisini bekleyen kâhyaya uzattı.

"Majesteleri çalışma odanızda sizi bekliyor, Lordum," dedi Clemmons.

Alistair saate baktığında vaktin epeyce geç olduğunu fark etti.

"Ne zamandır bekliyor?"

"Neredeyse dört saat oldu, Lordum."

Belli ki annesinin vereceği haberler iyi değildi. Kendini en kötüsüne hazırlayan Alistair, çalışma odasından içeri girdi ve annesini bir kanepeye oturmuş, kitap okurken buldu. Bacaklarını ince bir battaniyeyle örtmüştü. Şöminedeki ateş gürül gürül yanıyordu. Hemen omzunun arkasında duran masadaki şamdan, hem okuduğu kitabın sayfalarını hem de onun güzelliğini aydınlatıyordu.

Başını kaldırınca Alistair'ı fark etti.

"Alistair."

"Anne." Alistair masasının etrafından dolaşıp üzerindeki ceketi çıkardı. "Sorun nedir?"

Annesi bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "Belki de aynı soruyu ben sana sormalıyım."

"Bugün bitmek bilmedi ve gece daha da uzun sürdü." Alistair bitkin bir halde nefesini bırakarak sandalyesine çöktü. "Benden ne istiyorsun?"

"Senden hep bir şey mi istemem gerekiyor?"

Alistair annesine baktığında gözlerinin ve dudaklarının etrafında en son Leydi Regmont'ta gördüğü kırışıklıklardan olduğunu fark etti; bu kırışıklıklar bir kadının mutsuz bir evliliğe sahip olduğunun belirtileriydi. Bu belirtileri Jessica'nın yüzünde asla görmeyecekti çünkü ona böyle bir acı yaşatmaktansa ölmeyi tercih ederdi.

Louisa, Alistair'dan herhangi bir cevap alamayınca üzerindeki battaniyeyi kenara çekti ve bacaklarını kanepeden aşağı sarkıttı. Ellerini kucağında birleştirip omuzlarını geriye attı.

"Bana güvenmeyip temkinli davranmakta haklıydın. Dikkatimi tamamen *kendi* hislerime odaklamış olduğum için *senin* hissettiklerinle yeterince ilgilenemedim. Bu yüzden inanılmaz derecede üzgünüm. Yıllar boyu sana hep haksızlık ettim."

Bir yandan duyduklarına inanamayan, bir yandan da büyük bir şaşkınlık yaşayan Alistair kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Küçük bir çocukken annesinden bu sözleri duymayı her şeyden çok istemişti.

"Buraya sana mutluluk dilemek için geldim," diye devam etti Louisa sözlerine. "Sevildiğini ve takdir edildiğini görmek beni mutlu ediyor. Onun seni sevdiğini gördüm. Bunu aynı zamanda yüreğinde de hissettim. O senin bastığın toprağa bile değer veriyor."

"Ben de onun için aynı şeyleri hissediyorum." Alistair, Jessica'nın özlemini çeken yüreğinin olduğu noktaya dokundu. "Onun bana olan hisleri asla azalıp değişmeyecek. Benim en kötü taraflarımı bile biliyor ama hatalarıma rağmen beni seviyor. Hayır... belki de beni hatalarım için sevdiğini söylemek daha doğru olur; beni yaptığım hataların üzerimde yarattığı etkiler için seviyor."

"Koşulsuz bir sevgiye layık olmak mükemmel bir ödüldür. Ben bunu yapmadığım için hatalıyım, oğlum." Louisa ayağa kalktı. "Sana ve verdiğin karara sonuna dek destek olacağımı bilmeni istiyorum. Onu tıpkı senin yaptığın gibi her zaman yüreğimde taşıyacağım."

Alistair'ın parmakları çalışma masasının vernikli pürüzsüz yüzeyinde dolaştı. Yüce Tanrım, kendini ne kadar da yorgun hissediyordu. Jessica'nın yanında olmasını ve kalbine yakın durmasını istiyordu. Onu kollarının arasına almaya, teselli etmeye ve bunu yaparken da huzur bulmaya ihtiyacı vardı. "Odama gelmiş olman benim için çok büyük bir anlam taşıyor, anne. Dönüşümü beklemiş olman, bana iyi dileklerini sunman da. Teşekkür ederim."

Louisa başını salladı. "Seni seviyorum, Alistair. Seni ne kadar çok sevdiğimi ispat etmek için elimden geleni yapacağım ve umarım günün birinde aramızda ne şüphe ne de sırlar kalır."

"Bunu ben de çok isterim."

Louisa, Alistair'ın çalışma masasının etrafından dolaştı. Öne doğru eğildi ve dudaklarını oğlunun yanağına bastırdı.

Alistair annesi tekrar doğrulmadan önce bileğini tuttu ve tepkisini ölçmek için ona sımsıkı sarıldı. Louisa gerçekten de dürüst ve tövbekâr birisi olarak en samimi duygularla ona kalbini mi açmıştı? Yoksa Alistair'ın kendisine vermek üzere olduğu haberi önceden duymuş ve artık ortada herhangi bir tehlike kalmadığı için mi ona iyi dileklerini sunmuştu?

"Yakında büyükanne olacaksın," dedi sessizce.

Louisa nefesini tuttu ve olduğu yerde donakaldı. Ardından gözleri şaşkınlık dolu bir mutlulukla kocaman açıldı. "Alistair..."

Demek duymamıştı. Onun Jessica'yı gerçekten de kabullenip kendisine iyi dileklerini sunmuş olması Alistair'ın yüreğini ısınmıştı. "Bu benim çocuğum değil. Senin de tahmin ettiğin gibi Jessica kısır. Ama Emmaline... Albert bu dünyadan üzerine düşen görevi tamamlayarak ayrılmış. Belki bu aile unvanını devredebileceğim bir erkek çocuğu olmayacak ama cinsiyeti ne olursa olsun, en azından bir torun sahibi olmanın mutluluğunu yaşayacaksın."

Louisa'nın yüzünde beliren gülümseme, tıpatıp Alistair'inkilere benzeyen mavi gözlerine yansıyan hüznü alıp götürdü.

Alistair da gülümsedi.

SONSÖZ

"Kız kardeşin gayet iyi görünüyor," dedi Masterson Düşesi. Jessica verandadaki masanın karşı tarafında oturan Alistair'ın annesine baktı.

"Evet, artık sağlıklı ve güçlü. Ayrıca her geçen günle birlikte neşelenip kahkaha atmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlıyor."

Bulundukları verandayı kusursuz bir güzelliğe sahip olan Masterson bahçelerinden ayıran oymalı taş parmaklıkların hemen ardında, Jessica'nın vermiş olduğu davete katılan çok sayıda misafir özenle budanmış çalılardan oluşan bahçe çitleri boyunca dolaşıyordu. Masterson bile düşe kalka taşla kaplı patikaların arasında gezinmeye çalışan küçük Albert'ın elini tutmuş, bu güzel günün tadını çıkarıyordu.

"Lord Tarley ona abayı yakmış gibi görünüyor," diye belirtti Louisa.

Jessica bakışlarını tekrar birlikte dolaşan Hester ve Michael'a çevirdi; Hester'ın elinde şemsiyesi vardı ve Michael da ellerini arkasında kavuşturmuştu. Michael'ın esmer güzelliği etrafa pırıltılar saçan kız kardeşine çok yakışıyor ve ikisi birlikte harika bir çift oluşturuyordu.

"Michael uzunca bir süre çok yakın dostumuz oldu," dedi Jessica. "Ama bu son iki yıl onun pek çok açıdan paha biçilmez bir insan olduğunu kanıtladı. Hester'ın kendini güvende hissetmesini sağladı

ve Hester da bu sayede iyileşmesi için gerekli olan huzura kavuştu. Tıpkı oğlunuzun bana yaptığı gibi."

"Senin oğlum için yaptıklarının yanında bunun lafı bile olmaz." Porselen kadar pürüzsüz teni geniş hasır şapkasının altına gizlenmiş olan Düşes elindeki fincanı dudaklarına götürdü. "Bu arada oğlum nerede?"

"Sulamayla ilgili bir sorun var, onunla ilgileniyor."

"Umarım Masterson'ın onun yaptıklarından fazlasıyla etkilendiğini biliyordur."

İki adam birbiriyle nadiren konuştuğu için Alistair'ın bunu bilmesine imkân yoktu ama bu tür talihsiz anlaşmazlıklar hakkında sohbet etmeyi başka bir güne bırakmaları daha doğru olacaktı. "Alistair hemen hemen her konuda üstün bir başarıya sahip. İtiraf etmeliyim ki böylesine romantik ve yaratıcı olan bir adamın aynı zamanda matematik, mühendislik ve buna benzer pek çok analitik bilimde de başarılı olması fazlasıyla etkileyici."

Alistair yatakta da çok başarılıydı ama bunu bilip tadını çıkaran tek kişi Jessica'ydı.

"Leydim."

Jessica dikkatini elinde bir mektupla kendisine yaklaşmakta olan hizmetçiye çevirdi. Kocasının zarfın üzerindeki el yazısını hemen tanıdı ve gülümseyerek mektubu kabul etti. Yüzünde gülümsemeyle zarfın üzerindeki mührü açtı.

Beni bul.

"İzninizle, Majesteleri," dedi sandalyesini geriye itip masadan kalkarak.

"Her şey yolunda mı?"

"Evet. Her zamanki gibi." Jessica açık duran kanatlı kapılardan geçip eve girdi. İçerisi sessiz ve huzurluydu. Geniş bir alana yayılan

malikâne insanda her nasılsa samimi ve sıcak bir duygu uyandırıyordu. O ve Alistair yaz aylarında malikânenin tek bir kanadına yerleşiyor, Dük ve Düşes ise yılın büyük bir kısmını diğer kanadında geçiriyordu. Bu, Alistair'ın ailesiyle geçirdikleri ikinci yazdı ve o ana dek ilkinden çok daha başarılı geçmişti. Alistair'ın, Albert'ın oğlunu veliahtı olarak kabul etmesi herkese rahat bir nefes aldırmıştı. Jessica evde vereceği davet için yardıma ihtiyaç duyduğunu bahane ederek, Hester'ın yaşadığı olaydan bir sonraki balo döneminde sosyeteye yeniden yakınlaşmasını sağlamıştı. Son iki yıl Regmont'ın ölümünün yarattığı skandal ve beraberinde gelen spekülasyonlarla çok zor geçmişti. Jessica'nın gelecekte dük unvanı taşıyacak olan Alistair Caulfield'la evlenmesi insanların bu konuya olan ilgisini biraz dağıtmıştı ama hiçbir şey Hester'ın iyileşme sürecini hızlandıramazdı. Michael'ı ihtiyaç duyduğu her zaman sağlam ve mütevazı bir dost olarak sürekli yanında bulan kız kardeşi, iyileşme sürecinde ağır ama emin adımlarla yürüyordu. Belki Hester günün birinde kendini birlikteliğe hazır hissederek Michael'a daha farklı bir gözle bakacaktı.

Alistair arkadaşının tıpkı kendisinin Jessica'yı beklediği gibi o günü sabırla bekleyeceğinden emindi.

Jessica önce Alistair'ın çalışma odasına yöneldi ama içerisi boştu. Ardından salona ve bilardo odasına girdi ancak onu bulamadı. İki ayrı koldan yukarı çıkan merdivenlerin sağda olanını tercih ederek basamakları çıktığı sırada bir kemanının boğuk iniltilerini duydu. Kalbinin mutlulukla dolduğunu hissetti. Boş zamanlarında en sevdiği şeylerden biri de Alistair'ı keman çalarken dinlemekti. Bazen Alistair sevişmelerinin hemen ardından yataktan kalkar ve bu yaylı enstrümanı çalardı. Jessica orada öylece uzanıp onu dinler, Alistair'ın kelimelere dökemediği duyguları notalar aracılığıyla kendisine aktardığını hissederdi. Alistair'ın çizdiği resimlerde de aynı şey geçerliydi. Kara kaleminden çıkan düzgün çizgilerle sadece bir âşığın tanık olup değer verebileceği anları ve ifadeleri yakalardı. Bu çizgiler Jessica'ya

onun kendisine ne kadar derin duygular beslediğini ve değer verdiğini kelimelerden daha güçlü bir biçimde ifade ederdi.

Jessica kemanın büyüleyici tellerinden çıkan dokunaklı melodiyi takip ederek yatak odasına ulaştı. Üst kattaki iki hizmetçi tıpkı Jessica gibi büyülenmiş bir halde koridorda dolanıyordu ama onun yaklaştığını gördüklerinde ortadan kayboldular. Jessica oturma odasına girdi ve kapıyı arkasından kilitledi. Müziğin güçlenen sesiyle birlikte içinin huzurla dolduğunu hissetti. Kocası yatak odalarındaki açık bir pencerenin önünde duruyordu ve üzerinde ten rengi bir pantolondan başka bir şey yoktu.

Acheron ayaklarının dibinde yatıyor, o keman çalarken büyülenen diğer herkesten farksız bir şekilde kendinden geçmiş bir halde başını kaldırmış ona bakıyordu.

Alistair yayı seri hareketlerle tellerin üzerinde kaydırdığı sırada kol ve sırt kasları gerilip büzülüyor, Jessica'ya seyretmekten asla usanmayacağı bir manzara sunuyordu.

Jessica yatağın ayak ucundaki banka oturdu ve onu seyretmeye başladı. Kanının daha şimdiden beklentiyle alev alev yandığını hissediyordu.

Öğle saatleriydi. Etraflarında onları bekleyen çok sayıda konuk vardı. Yine de Alistair onu üstün yeteneği ve erkekliğinin ilkel arzusuyla baştan çıkarabilmek için yatak odalarına gelmeye ikna etmişti. Bunu, kendisi ona gösterene dek sahip olduğunu bile bilmediği farklı arzularına hitap ederek başarmıştı.

Müzik ılık yaz esintisine karışarak sona erdi ve Jessica onu sessizce alkışladı. Alistair kemanı özenle kutusuna bıraktı.

"Seni keman çalarken dinlemeye bayılıyorum," dedi Jessica usulca.

"Biliyorum."

Genç kadın gülümsedi. "Çıplak sırtına ve kışkırtıcı popona da bayılıyorum."

"Bunu da biliyorum."

Alistair, ona döndüğünde Jessica nefesinin kesildiğini hissetti. Erkekliği sertleşmeye başlamıştı ve vücudunun her noktası harika görünüyordu.

Jessica alt dudağını yaladı. "Kendimi kat kat giyinmiş gibi hissediyorum."

"Gerçekten de öylesin." Alistair aynı anda hem vahşi hem de zarif sayılabilecek bir hareketle ona doğru yürüdü. Titreyen karın kasları ve özgüvenini yansıtan adımları Jessica'nın kadınsı içgüdülerini harekete geçirmişti.

"Ne tür bir cinsel arzunun peşindesin?"

"Bir yıldan uzun bir süredir evliyiz ve bir koca olarak hâlâ balayının tadını çıkarma hakkımı kullanamadım."

Jessica içinin arzuyla ürperdiğini hissetti. "Öyle mi? Zavallı sevgilim. Peki, mahrum kaldığın başka kocalık hakları da oldu mu?"

"Beni kendinden mahrum edebilmen mümkün değil." Alistair onu dirseklerinden tutup ayağa kaldırdı. Dokunuşunda Jessica'yı büyülediği melodinin yumuşak tınısına ters düşen kaba ve aceleci bir şeyler vardı. Jessica bu dokunuşa tepki olarak elbisesinin altındaki meme uçlarının sertleştiğini hissetti.

Alistair tabii ki bunun farkındaydı. Elleri onun kabaran göğüslerini avuçladı ve olması gerekenden biraz daha sert bir şekilde tenini yoğurmaya başladı.

Alistair'ın cinsel açlığı, Jessica'nın alev alev yanıp ıslanmasına ve arzuyla dolmasına neden oldu. Kocasının her türlü sevişmesinden zevk alıyordu ama kontrolünü kaybedecek duruma gelip kendisini aradığı anlar onun için çok özeldi.

Artık onu doyum ulaştırmak için çaba harcamaya ihtiyaç duymuyordu. Alistair boşalmadan önce onun ismini haykırıyor, kendini tutamayacak hale geldiğinde kasten onu da orgazmın eşiğine getiriyordu. Sonra diğer her şeyde olduğu gibi doyuma da birlikte ulaşıyorlardı.

Jessica, Alistair'in kalçalarını tutup vücudunu ona doğru yaklaştırdı. "Konu sen olduğunda arzularımı frenleyemiyorum," diye onayladı.

"Benimle balayına çıkıp arzularını tatmin et," dedi Alistair, o günaha davet eden gizemli sesiyle onu ikna etmeye çalışarak. "Haftalarca gemide, aylarca Jamaika'da kalalım. Adada ikimizin de henüz tamamlanmamış işleri var. Hester artık bir süre sensiz kalabilecek kadar güçlendi ve Michael da ona en az kendisi kadar iyi bakacaktır."

"Peki, sen tatile çıkabilecek misin? Buradan o kadar uzun bir süre ayrı kalabilecek misin?"

"Masterson'la konuştum. Henüz onun da eli ayağı tutuyorken bu tatilin tam zamanı." Ellerini Jessica'nın yüzüne götürdü ve yanaklarını avuçlarının arasına aldı. Başını yana eğip dudaklarını dudaklarına bastırdı ve onu hafifçe öptü. "Seninle çırılçıplak yüzmek istiyorum. Sana yanan tarlaları göstermek istiyorum. Seni..."

"... yağmur altında düzmek istiyorum," diye fısıldadı Jessica, sırf Alistair'ı esir alan o heyecanı hissedebilmek için. "Bu teklifi kabul etmem için beni baştan çıkarmana gerek yoktu. Seninle herhangi bir sebeple her yere gidebilirim."

"Ama böylesi çok daha zevkli..." Alistair dizlerini kırıp sertleşen, kalın erkekliğini Jessica'nın bacaklarının birleştiği noktaya götürdü ve kalçalarını ona yapıştırdı. "Pencereler açık ve dışarıda bunca misafir varken zevk aldığın sırada sessiz durmak zorunda kalacaksın."

"Sen de bana çığlık attırmamak için elinden geleni yapacaksın, öyle mi?"

"Aksine sana çığlık attırmak için elimden geleni yapacağım."

Jessica'nın onu öpen dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Belki de gürültü yapan *sen* olursun. Belki seni inleyip küfredecek ve merhametim için *bana* yalvaracak duruma getiririm."

"Bu bir meydan okuma mı, Leydi Baybury?" diye mırıldandı Alistair. "Biliyorsunuz ki bu tür şeylere asla karşı koyamam."

Jessica ellerini onun arkasına uzatıp, gergin ve nefis kalçalarını avuçladı. "Biliyorum. İşin aslı ben de buna güveniyorum."

Sahiplerinin niyetini anlamak konusunda uzman olan Acheron sessizce odadan dışarı çıktı ve oturma odasındaki koltuğun yanında duran minderini buldu. Kıvrıldı ve arkasındaki yatak odasından yayılan kahkaha ve aşk dolu seslerin rehavetine kapılarak köpeklere özgü, tatlı bir uykuya daldı.

BASKILARA TÜM GÜCÜYLE KARŞI KOYAN GENÇ BİR KADIN

Yedi yıl önce, düğün arifesindeki narin Leydi Jessica Sheffield hiçbir masum genç kızın hayal edemeyeceği kadar ateşli bir manzaraya tanık olur. Dehşete düşen ancak tuhaf bir şekilde heyecanlanan genç kadın, skandallarla dolu Alistair Caulfield hakkındaki sessizliğini koruyarak evliliğine adım atar. Ancak Caulfield'ın cazibesi genç kadının hayalinde ateş gibi yanarak en yasak rüyalarını süslemeye devam eder.

KALBİNİ AŞKA AÇMAKTAN KORKMAYAN GENÇ BİR ERKEK

Alistair, gözlerinde tutkunun ateşi yanan bu ciddi genç kızın cazibesinden kaçarak uzaklara gider. Ancak yıllar sonra Jessica denizaşırı bir yolculuk için genç adamın gemisine adım attığında, yedi yıldır bastırdıkları arzularının esiri olurlar. Eğer bu tutkuya teslim olurlarsa, birbirlerine kapılıp gideceklerdir...

EROTİK, KIŞKIRTICI VE REDDEDİLEMEYECEK BİR DAVET

"Sylvia Day kitabında sempatik karakterler yaratıp hikâyeyi ustaca bir kurguyla bezemiş. Cüretkâr ve açık aşk sahneleriyle süslü bir kitap!"
Publishers Weekly

"Akıcı üslubu, harika karakterleri ve ilgi çekici sahneleriyle ateşli ve seksi bir roman..."
Romantic Times

akirakitap

www.pegasusyayinlari.com

Kapak görseli © Shutterstock